

Profil advokátní kanceláře FELIX A SPOL.

Reportáž
z Galavečera
celojustiční
soutěže „Právník
roku 2010“
(str. 7)

Rozhovor
s Romanem Fialou,
místopředsedou
Nejvyššího soudu
České republiky
(str. 42)

Likvidace
podílového
spoluvlastnictví
soudem
(str. 88)

Hästens

www.hastens.com

Postel vašich snů

Pouze přírodní materiály

Přáli byste si zažít ten nejlepší možný spánek? Potom vyzkoušejte noc v přirozeném přírodním prostředí, v pohodlí vašeho domova. V Hästens věříme, že nejkomfortnější spánek musí přicházet přirozeně. To je důvod, proč v našich postelích používáme výhradně přírodní materiály.

HÄSTENS CONCEPT STORE

Vinohradská 1420/33
12000 Praha 2
Tel: +420 222 25 42 92
Fax: +420 222 25 42 63
www.postele-hastens.cz

HÄSTENS SHOP IN SHOP BRNO

SYKORA HOME
Hněvkovského 67
617 00 Brno
Tel: +420 543 420 578. 724 760 305
www.postele-hastens.cz

Zastavte se v jednom z našich showroomů
a domluvte si zapůjčení jednoho z nových modelů Hästens na týden domů!

obsah

úvodník

- 3 Doba nazrála

názory

- 5 Od povoleného k zakázanému a zpět

právník roku

- 7 Galavečer Právníka roku 2010
15 Vítězná práce kategorie Talent roku soutěže Právník roku 2010

aktuálně

- 20 Aktuality ze světa práva
26 HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář partnerem odborné konference na téma „Transfer pricing“
27 Clifford Chance v Praze: první v objemu fúzí a akvizic na českém trhu za léta 2009 – 2010
27 Havel & Holásek mění svůj obchodní název na Havel, Holásek & Partners
28 Advokátní kancelář NH Partners zahájila svou činnost
28 White & Case se podílela na uzavření největšího ložského prodeje a zároven vede v počtu fúzí a akvizic v minulém roce
29 Nová advokátní kancelář Smolíková Mikuláš Hendrich advokáti
30 Randl Partners členem Ius Laboris za ČR
32 CFO Club: „Prognóza ekonomického vývoje v roce 2011 a ohlednutí za rokem 2010“

lidé

- 36 lidé

10 otázek pro

- 38 Michala Skřejpka
39 Danielu Kovářovou
40 Pavla Staňka
41 Michala Žižlavského

rozhovor

- 42 Rozhovor s místopředsedou Nejvyššího soudu ČR JUDr. Romanem Fialou

profil

- 45 profil advokátní kanceláře FELIX A SPOL.

z právní praxe

- 55 Souběh pracovního poměru a výkonu funkce statutárního orgánu a účast na systému sociálního zabezpečení
58 Úskali videomonitoringu zaměstnanců
61 Transfer pricing z pohledu obchodního práva
64 Souhlas správce daně při přeměně obchodní společnosti a družstva

- 65 Co bychom měli vědět o Sčítání lidu, domů a bytů 2011
67 Zákon proti úplatkářství jako exportní produkt britské trestní legislativy
68 Práce přesčas na pracovní cestě
71 Stručné připomenutí legislativní změny ve finančním zajištění v roce 2011
73 Jistota uchazeče v zadávacím řízení po novele 2010
76 Ochranné známky v judikatuře Soudního dvora evropské unie
78 S veřejnou podporou to Komise myslí vážně
82 Ochrana matek v rámci EU potvrzuje
83 Hodnocení kvality u zakázek na poradenské služby
86 Likvidace podílového spoluvlastnictví soudem a některé stále aktuální otázky s tím související
88 Dohodnutý zákaz postoupení pohledávky a relativní neplatnost
89 Deregulace nájemného a návrh novely Občanského zákoníku
93 Změna v základních kvalifikačních předpokladech – novela zákona o veřejných zakázkách zákonem č. 423/2010 Sb.
95 Nová úprava pobytu cizinců na evropské a české úrovni
97 Iluze kybernetické bezpečnosti
98 Pojem „sousedství“ dle zákona o loteriích v aktuální judikatuře
101 Právní úprava distribučních smluv a dalších vertikálních dohod
102 Opatření proti nelegálnímu zaměstnávání – implementace evropské právní úpravy
105 Zástavní právo k movitým věcem s mezinárodním prvkem
106 K vybraným otázkám soutěže o návrh po velké novele zákona o veřejných zakázkách
108 Je dobrovolnost nástupu do výkonu trestu odnětí svobody nutná podmínka podmíněného propuštění?
112 Právo rozhodovat o smluvních pokutách v souvislosti s neplacením elektronických (telekomunikačních) služeb náleží ČTÚ
113 Lze uzavřít smlouvu o nájmu nebytových prostor na dobu neurčitou bez možnosti jejího jednostranného ukončení?
114 MPSV připravilo důchodovou reformu podle nálezu Ústavního soudu
117 Nová směrnice o prospektu cenného papíru a transparentci
118 Zákon o veřejných službách v přepravě cestujících – další krok k fragmentaci právní úpravy veřejného zadávání?
123 Rizika nekonceptní právní úpravy v oblasti solární energie
127 Problematika výpovědi z nájmu bytu a právní následky s ní spojené

- 130 K některým aspektům nabytí vlastnického práva od nevlastníka respektive neoprávněné osoby
132 Obdarovaný a daň z příjmů fyzických osob
135 K aktuálním sporům mezi kolektivními správci a provozovateli zdravotnických zařízení (lázeňských léčeben) z pohledu platné právní úpravy

judikatura, sbírka

- 136 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu
142 Sběrka (prosinec až únor)

lifestyle

- 165 Správná fotovoltaika se v Čechách teprve rodí
167 Do banky po červeném kobereci
168 NewConnect – cesta k růstu
170 Záhřada – to je život
175 Central Park Praha – zelená rezidence uprostřed Žižkova
178 Horské apartmány Medvědin ve Špindlerově Mlýně
182 V Letňanech vyrostou energeticky úsporné ostrovy
186 Hyundai ix35 – Designové SUV s rysy sportovního kupé
188 Valencie – španělské město historické i moderní architektury, citrusových hájů a paelly
196 Den stvořený pro změnu
202 Nejlepší lékaři v klidném rodinném prostředí Casa Italiana
210 Spa resort Tree of Life
212 Zájem o virtuální kanceláře v Česku roste
213 Evropská společnost
215 Mezi advokáty je nemálo těch, kteří pomáhají lidem, kteří by si jinak nemohli právní služby dovolit
216 Nejčastější problémy v aplikaci smluv o zamezení dvojího zdanění

Budete pyšní na svého
obchodního partnera

Printing for
Professionals

O společnosti Océ

Společnost Océ patří k předním světovým poskytovatelům systémů pro profesionální správu a tisk dokumentů. Široká nabídka produktů se značkou Océ zahrnuje systémy pro tisk a kopírování v kancelářích, velmi rychlé digitální produkční tiskárny a velkoformátové tiskové systémy jak pro technickou dokumentaci, tak i pro barevnou reklamní grafiku. Společnost Océ je také předním dodavatelem pro outsourcing správy dokumentů.

www.oce.cz

Doba nazrála

Poslední dobou celá Česká republika žije reformami. Otázkou pochopitelně je, co se oněmi „reformami“ myslí, a zda možná ony reformy nejsou spíše „souborem opatření“, ale asi nemá smysl hledat skutečný obsah těchto pojmů.

V každém případě – dle oficiálního hodnocení jsme jako stát prakticky na dně a pokud se něco nestane, skončíme za několik málo let velmi špatně (s tím by asi bylo možné souhlasit, byť z poněkud jiných důvodů).

Celkem vtipné ale je, že stávající systém veřejných financí je asi opravdu jedno velké „letadlo“, nikdo ovšem neuvažoval, zda je lepší přistát, nebo se pokusit udržet ve vzduchu. Všichni asi vychází z toho, že udržet se ve vzduchu je řešením jediným. Obávám se ale, že až bude další let s rozpadajícím se letadlem vyloučen, bude přistání s ohledem na velice oslabenou konstrukci „letadla“ značně tvrdé. Nebudme ale pesimisty a vraťme se k „reformám“.

Cílem „reforem“ je najít co nejvíce finančních zdrojů, jež „zachrání“ tento stát. Opět raději opomíňme odpověď na otázku,

co se pro účely „reforem“ myslí „státem“. Odpověď by mohla být velice zajímavá.

Ale konstruktivně. Zaveďme vzdušné!

Před necelým rokem jsem se snažil lehce navrhnout možnost, kde by se dalo brát, ale možná na to ještě nebyla správná doba, popřípadě to znělo příliš absurdně. Zkusím to tedy ještě jednou.

Vzduch zatím ještě nikdo nevyvrábí, za vzduch se zatím ještě neplatí, vzduch ještě zatím není zatížen žádnou daní. Nejvyšší čas tedy pro to, abychom jej zdanili. Navíc náklady na výrobu vzduchu jsou pro stát nulové a až jeho dodávky skončí, málokdo to bude reklamovat. Seznam daňových poplatníků je daný, databáze je již vytvořena, z hlediska výběru daní nebude problém.

Otázkou je pouze systém výběru daně. Pokud bychom chtěli okamžitý a rychlý výběr, dalo by se jít cestou paušálu, to by bylo ale silně krátkozraké. Státu by to sice přineslo okamžitě určité množství peněz, více ale lze dostat ze spoluobčanů cestou zdaněním skutečné spotřeby (tímto postupem by se pak také mohlo dát vydělat i mnohým dalším „potřebným“). Myslím, že spočítat spotřebu není vcelku problém, konečně u auta to také umíme. V případě vzdušného navíc víme, že můžeme počítat s průběhem v délce 24 hodin denně (pokud by někdo říkal že dýchá úsporněji a spotřebovává vzduch jen 23 hodin denně, ať to předvede, podvodník jeden). Faktem ovšem je, že někdo má kapacitu plic větší, někdo menší. V zájmu spravedlnosti (protože na tu nelze nikdy zapomenout a ve skutečnosti by zavedení systému zdanění rozhodně nebylo motivováno nízkými cíli vyždímat z obyvatel co nejvíce, ale naopak cíli vznešenými – ochrana a účelné využití přírodních zdrojů apod) pak budeme provádět každoroční testování kapacity plic a na základě toho bude zjišťována základní spotřeba každého jedince. Testování budou pochopitelně provádět lékaři, postupem času by bylo možné třeba testování kapacity plic řešit automaty – přijdete, zaplatíte, dýchnete,

automat si zjistí, že vy jste vy a máte na rok zase pokoj. Identifikace by se řešila fotografií a asi očipováním (konečně u psů se to již osvědčilo). No a zase by byla potřeba další výrobky. Navíc, jak již jednou budete očipováni, bude k dispozici více informací, pomocí kterých bude možné zavádět veřejné blaho.

Budeme-li ovšem domýšlet věc dále a jak budeme mít méně peněz, protože výnosy ze vzdušného již nebudou stačit, budeme muset odstraňovat další nespravedlnosti systému. Nevyhneme se tak přesnějšímu měření spotřeby vzduchu v průběhu dne, protože pochopitelně spotřeba vzduchu bude kolísavá (auto také nejede vždy ustálenou rychlostí) a bude třeba také odstranit nespravedlnosti systému.

Takže zavedeme koeficienty pro sportovce (budou platit více – podle druhů sportovních odvětví budou třeba kompenzace), koeficienty pro určité fyzicky namáhavé profese (budou platit méně, bude ale třeba porovnávat s evidencí nemocenské, aby někdy nečeřpali dobrodiní koeficientu v případě jejich nemoci), atd. atd. A opět bude třeba systém koeficientů vytvořit a cizelovat, jednou ho zruší jako příliš byrokratický nespravedlivý a poté ho znova zavést jako prvek spravedlnosti.

Ani cizinci by nepřišli zkrátka, pro příchodí ze zahraničí by pak byly měřicí automaty na hranicích a bylo by možné si zaplatit předem na příslušný počet dní.

Podíváme-li se tedy na věc komplexně, máme tady krásné odvětví, které uživí sebe samo, něco vydělá a poskytne spoustu pracovních příležitostí. Takže, budeme hlasovat pro vzdušné!?!? ●

Mgr. Jaroslav Vaško

„Committed to your success“

Skupina APOGEO poskytuje komplexní služby v oblasti daní, auditu, oceňování, účetnictví a mezd.

Auditorské služby

Expertní znalosti, individuální přístup a dlouhodobá péče jsou klíčem k nezávislému a profesionálnímu ověření vašich ekonomických informací.

- / Ověřování účetní závěrky
- / Ověřování ekonomických informací
- / Interní audit
- / Forezní audit
- / Účetní due diligence
- / Podnikové kombinace
- / Poradenství v oblasti účetnictví a vnitřní kontroly

Znalecký ústav

Nestranné, profesionální a kvalitní znalecké posudky jsou oporou pro vaše klíčová rozhodnutí a předpokladem úspěšného řešení sporných situací.

- / Oceňování podniků
- / Podnikové kombinace
- / Nemovitosti
- / Movitý majetek
- / Nehmotný majetek
- / Nepeněžitě vklady
- / Cese pohledávek
- / Informační a komunikační technologie
- / Znalecké služby při převzetí a podpora při soudních sporech

Daňové a transakční poradenství

Strategické plánování, znalost daňové legislativy a optimalizace daňového zatížení povedou k stálému zlepšování vašeho hospodaření.

- / Ad hoc daňové poradenství
- / Příprava a kontrola daňových přiznání
- / Daňové audity a due diligence
- / Zastupování ve správním a soudním řízení
- / Transakční poradenství, daňové plánování a optimalizace
- / Mezinárodní zdanění
- / Transferpricing

Účetní a mzdové poradenství

Efektivní outsourcing účetnictví a mezd je cestou ke snížení vašich nákladů, administrativní zátěže a garancí precizního reportingu.

- / Kompletní zpracování účetnictví a mezd
- / Poradenství v oblasti účetní a mzdové problematiky
- / Sestavování statutárních a manažerských výkazů dle ČÚS a IFRS
- / Zastupování před orgány státní správy
- / Účetní due diligence
- / Transakční poradenství
- / Mezinárodní outsourcing

Od povoleného k zakázanému a zpět

Předvánoční rozhodnutí NSS ve věci souběhu pracovního poměru a funkce v orgánu společnosti asi netřeba podrobněji připomínat.

Jako právník rozumím větě:

„Pracovní poměr jednatele společnosti, který uzavřel pracovní smlouvu na výkon činnosti ředitele společnosti, nevznikne, pokud je pracovní náplň ředitele shodná s činností jednatele, resp. pracovní náplň ředitele neobsahuje jiné činnosti než ty, které je povinen vykonávat jako jednatel“. Rozumím i kontextu, protože ho léta sleduji. Pozvolna se rodící judikaturu, která zpočátku odmítala možnost, že by statutár obchodní společnosti jednal navenek za společnost jako pověřená osoba podle § 15 obchodního zákoníku navenek a skončila u toho, že zaměstnanec jako zaměstnanec nesmí dělat práci statutára. Stejně jako že tam, kde statutáři musí navenek jednat společně, nesmí statutární orgán pověřit svého člena činností, která jej k samostatnému jednání opravňuje.

Rozumím, ale bez nadšení a s výhradou. Značnou. Podle Listiny nelze nikoho nutit

k tomu, co mu zákon neukládá, a co není zakázáno zákonem, je dovoleno. Kdo by tomu uvěřil, marně bude v zákonech hledat výše zmíněná omezení. K těm se lze dobrat jen výkladem a někdy i hlasováním v plénu NS ČR. Obchodní zákoník ani jiný zákon o překrývání pracovní náplně člena statutáře obchodní společnosti a téže osoby, která je ve stejné společnosti v pracovním poměru, nic nefiká. Léta toto překrývání také nikomu nevadilo. Zejména státu ne. Třeba kontroly Správy sociálního zabezpečení nerady viděly mandátní smlouvu statutáře, zato se jim moc líbily pracovní poměry. Je jasné proč. A dost lidem prostě připadlo, že jednání za společnost, stejně jako faktický výkon činnosti statutáře je interní věcí společnosti. Jestli si smyslí představenstvo, že namísto proponovaných dvou členů podle stanov zmocní k zastupování jednoho, případně ho pro jistotu ještě jmenují generálním ředitelem a tak z něj udělají osobu pověřenou určitou činností, je to výsostně jejich věc. Rozumím obavě z toho, že se tak může významně redukovat rozsah i obsah odpovědnosti statutárního orgánu a transformovat na odpovědnost zaměstnance. Ale nebylo by spíš na místě sankcionovat případy, kdy jsou takové kejkle evidentní, než generálně judikovat kolektivní postih? A je opravdu třeba nutit společnosti, aby složité vymezovaly činnost statutáře a případného generálního ředitele?

Odpovědí je ono předvánoční rozhodnutí NSS podle kterého, pokud takový dvoubročnick neprokáže, jak byl výkon obou činností rozdělen a co vykonával jako zaměstnanec a co z titulu statutáře, je jeho pracovní smlouva neplatná, a to, jak uvedeno, se všemi možnými důsledky.

A do toho všeho zpráva Ministerstva spravedlnosti o tom, že vzhledem ke značnému rozruchu a nepochybně i vzhledem k zjevné nepraktičnosti přijatého výkladu bude zpracována jednoduchá novela obchodního zákoníku, která problém

vyřeší. Což dekodují tak, že problémem není objektivně nežádoucí, společností reprobované jednání, ale objektivně nežádoucí výklad práva.

Takže od obchodního zákoníku, který nic z výše uvedeného nezakazuje, k interpretaci, podle které to nelze, až k novele, která to (zřejmě) explicitně povolí. Jinak řečeno, nepovolující interpretaci zákona čelí zákonodárce výslovným legislativním povolením. Možná se mnou někdo nebude souhlasit, ale mně z toho vyplývá závěr, že nikoliv co není zakázáno, je povoleno, ale co není výslovně povoleno, může být zakázáno, resp. vnímáno soudem jako zakázané. ●

JUDr. Tomáš Sokol
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Brož
Sokol
Novák

Advokátní kancelář

www.akbsn.eu

Společnost Lenovo® doporučuje systém Windows 7.

ThinkPad

PRACOVNÍ NÁSTROJ PRO SKUTEČNÉ PROFESIONÁLY

**BUĎTE O KROK PŘED KONKURENCÍ DÍKY NOVÝM
NOTEBOOKŮM LENOVO THINKPAD T410S
S PROCESORY INTEL® CORE™ i5.**

- Legendární kvalita a odolnost
- Ultratenké provedení
- Nepromokavá klávesnice
- Snímač otisků prstů - dokonalá ochrana dat
- Active Protection System
– chrání pevný disk podobně jako airbag
- ThinkVantage technologie
– kompletní servis v jedné modré klávese

- Až s procesorem Intel® Core™ i5-580M
- Originální Windows® 7 Professional 64bit
- Displej 14.1" WXGA+ (1440 x 900) LED
- až 4 GB DDR3 RAM
- až 160 GB SSD

Lze vybavit systémem
Intel® Anti-Theft

Cena od:
28 290 Kč

ThinkCentre

VYLEPŠETE SVOJI PRACOVNÍ PLOCHU

**UŠETŘETE MÍSTO A PENÍZE S ELEGANTNÍMI, ENERGETICKY ÚČINNÝMI ALL-IN-ONE
POČÍTAČI LENOVO® THINKCENTRE® M90z.**

- Ušetříte až 70% pracovní plochy
- Tenké provedení a elegantní design
- Snadná údržba – výměna dílů bez šroubováku
- Nastartování systému za méně než 35 sekund
- Úspora nákladů a elektrické energie
- Žádné zbytečné kabely na Vašem pracovním stole

- Až s procesorem Intel® Core™ i5-650
- Originální Windows® 7 Professional 32bit
- Dotykový displej 23" Full HD (1920 x 1080), matný
- až 2 GB DDR3
- až 500 GB HDD / 7200 ot./min.

Cena od:
18 590 Kč

AutoCont

lenovo

**K dostání v pobočkové síti AutoCont CZ
tel. +420 596152222, www.itdnes.cz**

„Světovou akcí“ se pomalu začíná stávat Právník roku. Na letošním, šestém galavečeru, který se po čtyřech letech znovu konal v TOP HOTELU Praha, se totiž v pátek 21. ledna 2011 sešlo na dva tisíce právníků nejen z „obvyklých“ Čech, Moravy, Slezska a blízkého Slovenska, ale i z dalekého Hongkongu.

Kromě „našich“ advokátů, soudců, státních zástupců, notářů, exekutorů, podnikových právníků, mezi nimiž samozřejmě nechyběl ministr spravedlnosti JUDr. Jiří Pospíšil a nový předseda sesterské Slovenské advokátní komory JUDr. Tomáš Borec, totiž dodali letos galavečeru svoji přítomností „světový rozměr“ představitelé Hongkongské advokátní komory v čele s jejím předsedou panem Huanem Wongem, kteří právě v těchto dnech pobývali v Praze na oficiální pozvání České advokátní komory.

Skleněné plastiky svatého Yva, patrona právníků, z dílny akademické malířky JUDr. Květy Slavíkové a uměleckého skláře Aleše Ložinského letos získalo celkem osm osobností. V pěti standardních odborných kategoriích (občanské, trestní, obchodní a rodinné právo a právo informačních technologií) odborná porota vybírala z celkem 187 nominací, což bylo téměř o pětinu víc nominací než rok před tím.

Dále byly jako již tradičně vyhlášeny tři kategorie se speciálními parametry – kategorie Talent roku, v níž se hodnotí předložené písemné práce mladých právníků do 33 let věku, kategorie Pro bono, a především Právnická síň slávy, do které byl letos uveden profesor dějin práva na pražské Právnické fakultě a bývalý rektor Univerzity Karlovy Karel Malý.

Ocenění České advokátní komory „Za přínos české advokacii“ převzal z rukou předsedy ČAK JUDr. Martina Vychopně dlouholetý advokát a bývalý poslanec Sněmovny Parlamentu ČR JUDr. Jiří Polanský.

V rámci večera byla rovněž slavnostně pokřtěna krásná kniha s právní tematikou – faksimile „Knihy starého zemského, městského a jiného práva království českého“ nakladatelství Tempus Libri.

Po třech ročnících moderovaných Markem Ebenem se role průvodce večera nově ujal herec Miroslav Donutil. Jeho vtipné historky doprovodily ukázky z filmů Román pro muže a Dědictví aneb Kurvahošigutentag, ve kterých M. Donutil hrál role státního zástupce a advokáta.

Poděkování za soutěž i za galavečer, jež se stávají rok od roku prestižnější záležitostí, si zaslouží i partneři a sponzoři Právníka roku, jmenovitě partneři ČAK: Wolters Kluwer (ASPI), C. H. Beck, Atlas Consulting (Codexis advokacie), pojišťovna Generali, ČSOB a pojišťovací makléř WI-ASS.

Celý galavečer byl zvukově a obrazově zaznamenán a jeho sestřih je k dispozici ke shlédnutí na internetu na webových stránkách pořadatelů Právníka roku, společnosti EPRAVO.CZ a České advokátní komory.

Všechny, na které se nedostaly vstupenky (zmizely jako bleskem do 4. listopadu 2010, tedy během necelých třech týdnů od zahájení rezervací), snad potěší, že sedmý ročník Právníka roku bude vyhlášen již v květnu letošního roku na webové stránce www.pravníkrroku.cz; informace o soutěži i galavečeru ale najdete samozřejmě i na stránkách Bulletinu advokacie a webových stránkách ČAK.

Svatého Yva za rok 2010 převzali:

V kategorii trestní právo profesor JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph.D., D.Sc., autor řady publikací, bývalý náměstek nejvyšší státní zástupkyně, který se posledních pět let věnuje advokacii a dráze vysokoškolského pedagoga.

Svoji řeč uvedl poznámkou, že trestní právo je hlavně o spravedlnosti, na niž navázal citátem z Matoušova evangelia, podle něhož hudbu ke spravedlnosti hraje bůh. „Pojďme všichni hrát podle not,“ vyzval všechny přítomné právníky.

V kategorii občanské právo dlouholetý viceprezident Notářské komory a člen Legislativní rady vlády JUDr. Miloslav Jindřich, jeden z „otců obnovitelů“ moderního notářství po roce 1989, který mimo jiné významně přispěl k závěrečným úpravám návrhu nového občanského zákoníku, zejména dědického a zástavního práva.

V kategorii obchodní právo JUDr. Miloš Tomsa, CSc., původní profesí advokát, poté soudce Vrchního soudu v Praze a spoluautor šedého komentáře k obchodnímu zákoníku, který působil ještě v minulém roce jako asistent místopředsedy Vrchního soudu v Praze pro úsek obchodního soudnictví, a jako vedoucí člen komise ministerstva spravedlnosti pro rekodifikaci soukromého práva se podílel na dokončení návrhu nového občanského a obchodního zákoníku.

S plachou skromností poznamenal, že svatého Yva pro sebe chápe jako cenu „za výsluhu let“ a že se celý život prostě jenom snažil „vykládat právo podle smyslu a uplatňovat důsledně spravedlnost“.

V dosud mladé právní kategorii „právo informačních technologií“ získal cenu mladý pražský advokát JUDr. Ing. Bohumír Štědron, Ph.D., MBA, LL.M., „za významnou publikační činnost v oboru práva informačních technologií a dlouhodobý přínos při budování eGovernmentu v České republice“. „Je to i vaše ocenění,“ řekl s vítězným gestem na adresu svého školitele, advokáta doktora Jana Langa.

Právník roku 2010

V kategorii rodinné právo cenu získala respektovaná odbornice v tomto oboru, známá autorka řady publikací i velmi žádaná lektorka, která se významně podílela i na přípravě příslušných pasáží nového občanského zákoníku, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Hana Nová.

Po převzetí svatého Yva vzpomněla na své rodiče, tatínka kloudoucího důraz na rozum a jasné pozorování, a maminku plnou citu. „A obojí, rozumu i citu, je třeba pro rodinné právo,“ řekla tato noblesní a skromná dáma, která nezapomněla poděkovat ani předsedkyni svého soudu za to, že jí „trpí“ její rozsáhlé mimosoudní aktivity.

V kategorii „Pro bono“ svatého Yva převzala plzeňská advokátka JUDr. Petra Marková za dlouhodobé a systematické poskytování bezplatných právních služeb neziskovým organizacím v Plzni, mimo jiné v oblasti odborného sociálního a dluhového poradenství.

Podle slov doktorky Markové je pro ni tato práce obohacující, přínosná i zábavná, protože jí přináší setkání s jinými typy klientů i kauz.

Svatého Yva jí předával ředitel aliance Pro bono Mgr. Vítězslav Dohnal, jejíž Pro bono centrum zprostředkovává bezplatné právní služby neziskovým organizacím – v minulém roce spolupracovalo s tímto centrem 34 advokátních kanceláří. Jak Mgr. Dohnal na závěr krátkého rozhovoru s moderátorem uvedl, doufá, že příští rok už bude moci hovořit o stovkách spolupracujících advokátů.

První místo v kategorii Talent roku pražský advokát JUDr. Jan Tryzna, Ph.D., za práci s názvem „Zákon, spravedlnost a předvídatelnost soudního rozhodování“, se kterou se čtenáři Bulletinu advokacie budou moci seznámit hned v následujícím, třetím čísle BA.

Kromě skleněné plastiky svatého Yva a gratulace přímo od ministra spravedlnosti JUDr. Jiřího Pospíšila získal z rukou předsedy ČAK JUDr. Martina Vychopně také šek na sto tisíc korun, věnovaný Českou advokátní komorou.

V krátkém vystoupení poděkoval doktor Tryzna především svému školiteli, profesorovi Aleši Gerlochovi, děkanu pražské právnické fakulty.

VÍTĚZOVÉ SOUTĚŽE PRÁVNÍK ROKU 2010

OBČANSKÉ PRÁVO

JUDr. Miloslav Jindřich,

notář v Benešově, viceprezident Notářské komory ČR a člen Legislativní rady vlády

TRESTNÍ PRÁVO

prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph.D., DSc.,

vysokoškolský profesor na Katedře trestního práva PF MU, samostatný advokát a Counsel advokátní kanceláře White & Case

OBCHODNÍ PRÁVO

JUDr. Miloš Tomsa, CSc.,

bývalý soudce Vrchního soudu v Praze

RODINNÉ PRÁVO

JUDr. Hana Nová,

soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 8

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

JUDr. Ing. Bohumír Štědroň, Ph.D., MBA, LL.M.,

advokát v Praze

TALENT ROKU

1. MÍSTO

JUDr. Jan Tryzna, Ph.D.,

advokát v Praze

2. MÍSTO

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D.,

soudce Městského soudu v Brně

3. MÍSTO

Mgr. David Hozman,

exekutorský koncipient v Praze

PRO BONO

JUDr. Petra Marková,

advokátka v Plzni

PRÁVNICKÁ SÍŇ SLÁVY

prof. JUDr. dr.h.c. Karel Malý, DrSc.,

vysokoškolský profesor na Katedře právních dějin na PF UK, bývalý rektor UK v Praze

Do právnické síně slávy vstoupil jako šestý, po JUDr. Karlu Čermákovi, JUDr. Zdeňku Kesslerovi, JUDr. Dagmar Burešové, JUDr. Antonínu Mokrém st. a JUDr. Otakaru Motejlovi prof. JUDr. dr.h.c. Karel Malý, DrSc., vysokoškolský učitel dějin práva na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, bývalý rektor a prorektor UK.

„Nevím, jestli jsem ten správný muž pro takovou poctu, velice si jí vážím,“ uvedl ve své řeči profesor Malý. Jak zdůraznil, cena patří i jeho učitelům ze staré „prvorepublikové gardy“, Solnařovi, Wenigovi a dalším, u kterých měl ještě to štěstí v první polovině padesátých let studovat. O tom, že cenu dostal správný muž, ale jistě pana profesora přesvědčil aplaus celého sálu, kde v tu chvíli tleskala vestoje řada jeho bývalých žáků, jenž ho přiměl vrátit se zpátky na pódium.

Talenty roku letos porota vybírala mezi autory jedenácti přihlášených prací s odbornou či literární justiční tematikou. Pro mladé autory jakékoliv profese je pobídkou k účasti nejenom případná sláva, ale i finanční odměna za první tři místa, přičemž kromě již zmiňované ceny pro vítěze od České advokátní komory věnují další dvě ceny dohromady Notářská komora, Exekutorská komora a Unie podnikových právníků.

Druhé místo letos získal a šek na 50 tisíc korun z rukou prezidentky Exekutorské komory JUDr. Jany Tvrdkové a prezidenta Notářské komory JUDr. Martina Foukala převzal soudce Městského soudu v Brně JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., za práci „Ultima ratio aneb Lze nechat trestní právo trochu spát?“ (bude zveřejněna v BA č. 4), která se vážně, ale i trochu nevázně zaobírá otázkou, zda trestní právo není v současné době nadužívané či snad i zneužívané.

A jako bronzový se umístil a šek na 25 tisíc korun z rukou prezidentky Unie podnikových právníků JUDr. Marie Brejchové obdržel exekutorský koncipient Mgr. David Hozman za práci „Účinky exekučního řízení a dispozitivní oprávnění dědice“ (v BA bude publikována v květnovém čísle).

Všichni, kteří získali během tohoto pátečního večera svatého Yva, byli oceněni za práci takřkajíc „viditelnou“. Někdy je ale stejně důležitá, či dokonce důležitější může být práce „neviditelná“, nenápadná, o které se nespravedlivě ani příliš neví. Proto se vedení České advokátní komory rozhodlo ocenit „Za přínos české advokacii“ dlouholetého advokáta a bývalého poslance Sněmovny Parlamentu ČR JUDr. Jiřího Polanského.

Obraz Kaňkova paláce, pražského sídla Komory, mu spolu s upřímným poděkováním za práci ve prospěch advokacie předal předseda ČAK JUDr. Martin Vychopeň.

Nejsmutnější chvílí příjemného a veselého večera bylo, když moderátor připomněl, že nového laureáta do Právnické síně slávy bohužel nemůže uvést ten, který ocenění získal před rokem, neboť 9. května roku 2010 vstoupil rovnou do Právnického nebe...

Vážnější stránky života ale všem připomněla i výkonná ředitelka nadace Dětský mozek doktorka Miroslava Weiglová, když vysvětlovala, k čemu nadace použije sponzorský šek na sto tisíc korun, jenž jí za advokátní kancelář Havel a Holásek předal jeden z partnerů kanceláře, Mgr. Robert Nešpůrek. Část těchto peněz získá maminka-samoživitelka, jejíž dvě malé děti-dvojčata, jsou postižena mozkovou obrnou. Martínek je pouze ležící, Haničce ale peníze od nadace umožní navštěvovat s asistentem speciální školu...

Kromě charity, která se stala již neodmyslitelnou součástí galavečera Právníka roku, by se další malou tradicí mohl stát i křest zajímavé knihy. Zatímco vloni byla pokřtěna knížka „úplně čerstvá“ – nejnovější kniha Arnošta Lustiga Případ Marie Navarové, letos byla pokřtěna faksimile díla několik set let starého – „Kniha starého zemského, městského a jiného práva království českého“, již v nákladu 199 kusů vydalo nakladatelství Tempus Libri. Jeden exemplář tohoto výjimečného nakladatelského počínu (při výrobě bylo mimo jiné použito 100 metrů čtverečních plátkového zlata) si může zájemce opatřit do své knihovny za 140 tisíc korun. Není proto divu, že při křtu knihy nebyl použit „originál“, ale maketa.

Za potlesku náměstka ministra spravedlnosti pro legislativu a informatiku a místopředsedy Legislativní rady vlády Mgr. Františka Korbela, Ph.D., a za pečlivého dohledu jednatele společnosti Tempus Libri, s. r. o., Zdeňka Stejskala knihu pokřtil představenstva akciové společnosti EPRAVO.CZ a zakladatel soutěže Právník roku Mgr. Miroslav Chochola.

Milovníci krásných knih a zájemci o dějiny práva si mohli faksimile „Knihy starého zemského, městského a jiného práva království českého“ i faksimile některých dalších výjimečných středověkých knih, především „středověkého komiksu“ – Velislavovy bible - mohli prohlédnout u malého nakladatelského stánku v prostorách TOP HOTELU. Jak zaznamenal jeden z našich fotografů, byli mezi nimi i soudci Nejvyššího soudu Milada a Pavel Šámalovi.

Letošní největší novinkou galavečera byl bezesporu nový moderátor. Po třech ročnících moderovaných Markem Ebenem převzal jeho mikrofon herec Miroslav Donutil, který potvrdil, že „veselé historicky z natáčení“ spolehlivě vyvolají smích a dobrou náladu. Jejich nejčastější hrdinkou sice byla režisérka filmu „Dědictví“ Věra Chytilová, hned „druhé místo“ ale obsadila žena, na jejichž bedrech ležela hlavní tíha organizace celého galavečera za ČAK – mluvčí Komory Iva Chaloupková. Právě na ni Mistr Donutil opakovaně odkazoval, když občas „popoháněl“ dění na pódiu. Je nepochybné, že obě ženy mají jeho respekt. Celý galavečer proběhl ve svižném tempu za hodinu a čtvrt...

...a na jeho závěr už nemohl moderátor nic jiného, než pozvat všechny přítomné k dobrému jídlu, pití a zábavě.

Jako tradičně se ve všech saloncích hotelu konal společenský program. A jako tradičně si bylo možné vybrat mezi různými druhy hudby k tanci i poslechu. ●

PhDr. Ivana Cihlářová

Foto: Jan Kolman, Jakub Stadler, Jiří Macháček

Montegrappa

ITALIA

Představte si tvar,
téměř 100letou
řemeslnou
dovednost
a duši celé země
spojené
v jedinečný design.

nerouno

Italiana CASA

PALÁC BROADWAY - PASÁŽ

NA PŘÍKOPĚ 31, PRAHA I,
TEL: 225 113 330
OBCHOD@CASAPRAGA.CZ

Vítězná práce kategorie Talent roku soutěže Právník roku 2010

JUDr. Jan Tryzna, Ph.D.:

Zákon, spravedlnost a předvídatelnost soudního rozhodování

Námět k následující úvaze poskytuje relativně nedávné rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/09 ze září 2010. Jeho stěžejní myšlenkou je požadavek na soudcovské rozhodování, které má v každém případě odpovídat obecné ideji spravedlnosti,[1] a to i za cenu odchýlení se od zákonné úpravy.

Ústavní soud svým nálezem zrušil ústavní stížností napadený rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 135/2007 ze srpna 2009, který podle Ústavního soudu nebylo možno vnímat jako spravedlivý z hlediska vyvážené ochrany základních práv dotčených osob.[2]

Rozhodování v podobných případech vyvolává obvyklou otázku, zda lze spravedlnost klást nad zákon, resp. zda poslední přijaté řešení je nejen spravedlivé, ale i zákonné. Je notorietou, že konečnou pravdu v procesu aplikace práva má vždy ten soudní orgán, který stojí na samém vrcholu soudní soustavy, ovšem je také notorietou, že není tak docela jisté, zda skutečně tento soud volí takové řešení případu, které je správnější než řešení, jež nahrazuje, respektive ruší.[3]

Druhá obvyklá otázka, kterou si lze klást v podobných případech, se týká toho, zda se vůbec ze strany Ústavního soudu jedná o rozhodnutí „spravedlivější“, než bylo rozhodnutí Nejvyššího soudu, potažmo ostatních obecných soudů, či zda spíše nejde o to, že se Ústavní soud domnívá, že věc měla být z pohledu zákona hodnocena opačně, avšak protože

odmítá postavení „další soudní instance“ v hierarchii obecných soudů, nutí jej tento postoj používat v odůvodnění rozhodnutí argumentaci ústavně-právního rozměru.[4]

Po skutkové stránce byl případ vcelku jednoduchý. Zástavci zástavní smlouvou zastavili své domy k zajištění úvěru poskytnutého bankou zástavnímu dlužníkovi. Jednalo se o zaměstnance dlužníka, které k podpisu zástavních smluv dle zjištění soudů přiměl zástavní dlužník dle tvrzení samotných zástavců hrozbou sociální a finanční tísně. Úvěr měl sloužit k rozvoji podnikání zástavního dlužníka, ten jej však použil na koupi drahých osobních automobilů (lze tedy říci, že zástavci byli uvedeni v omyl). Protože se dlužník dostal do úpadku, zástavné nemovitosti byly následně zapsány do konkurzní podstaty, čemuž se zástavní dlužníci bránili žalobou na jejich vyloučení s tvrzením, že zástavní smlouvy jsou neplatné z důvodu tísně a omylu na straně zástavních věřitelů. Soud prvního stupně žalobě vyhověl, protože dovedl, že samotná smlouva o úvěru byla neplatná jako úkon obcházející zákon, tudíž byly neplatné i zástavní smlouvy „protože je jí zajišťován závazek z neplatného právního úkonu, a proto se přičítá dobrým mravům“. Soud odvolací rozsudek změnil a žalobu zamítl. Nejvyšší soud dovolání žalobců zamítl. Ústavní soud však vyhověl ústavní stížnosti a zrušil rozsudek Nejvyššího soudu. Z pohledu „jednoduchého“ práva nesouhlasil Ústavní soud se závěrem Nejvyššího soudu, podle kterého smlouva, při jejímž uzavření jeden z účastníků smlouvy úmyslně předstíral určitou vůli se záměrem, aby tím vyvolal u druhého účastníka omyl nebo aby tím využil jeho omylu, není neplatná podle § 39 občanského zákoníku pro rozpor se

zákonem. Podle Nejvyššího soudu je podvodné jednání jednoho účastníka smlouvy při jejím uzavření důvodem neplatnosti smlouvy podle § 49a občanského zákoníku, jehož se úspěšně může dovolat jen druhý účastník smlouvy (což by byla banka, ve vztahu k níž dlužník klamavě uváděl účel úvěru). Nejvyšší soud uvedl, podle mého soudu velmi přesvědčivě, že „k definičním znakům právního státu patří princip právní jistoty a ochrany důvěry účastníků právních vztahů v právo. Součástí právní jistoty a ochrany důvěry účastníků právních vztahů v právo je rovněž respektování zásady „pacta sunt servata“. Přijetí právního názoru o tom, že podvodné jednání jednoho z účastníků smlouvy má bez dalšího za následek (absolutní) neplatnost smlouvy, by ve svých důsledcích znamenalo, že druhý účastník smlouvy nemá právo na sjednané plnění, i kdyby smlouvu uzavřel vážně a i kdyby ji sám splnil (byl připraven splnit); újma, kterou by tím utrpěl, by mu mohla být nahrazena jen z důvodu odpovědnosti podvodně jednajícího účastníka za bezdůvodné obohacení nebo za škodu.“

Citovanou argumentaci Nejvyššího soudu lze jen velmi těžko označit za chybnou či nepřiléhavou. Ovšem podle Ústavního soudu vedla tato argumentace k protiústavnímu závěru spočívajícímu v tom, že nemovitosti byly do konkurzní podstaty zapsány oprávněně. Klíčový argument Ústavního soudu lze shrnout jednou větou z odůvodnění nálezu, totiž že přílišný formalismus při výkladu právních norem vedoucí k extrémně nespravedlivému závěru znamená porušení základních práv.⁵ Podle Ústavního soudu je totiž „samozřejmě a určující pro nalézání práva, že vždy je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu, které jsou založeny na konkrétních skutkových zjištěních. Mnohé případy a jejich specifické okolnosti mohou být – jako v dané věci – značně komplikované a netypické; to však nevyvazuje obecné soudy z povinnosti udělat vše pro spravedlivé řešení, jakkoliv se to může jevit složité, přičemž v rovině jednoduchého práva je nutné za účelem dodržení shora uvedených principů posuzovat individuální okolnosti daného případu též prizmatem kogentního ustanovení § 3 odst. 1 občanského zákoníku, které je v rovině jednoduchého – podústavního – práva odrazem ... ústavního požadavku nalezení spravedlivého řešení.“

S ohledem na citovanou pasáž by se zdálo snadné dospět k Ústavním soudem předjímanému závěru tím způsobem, že by sjednané zástavní smlouvy byly prohlášeny za neplatné pro rozpor s dobrými mravy. Tento postup však Ústavní soud nemohl zvolit z prostého důvodu, a to proto, že zástavci již dříve podali žalobu na určení neplatnosti zástavních smluv, avšak ta byla pravomocně zamítnuta jako nedůvodná. Nebýt takto vytvořené překážky rei iudicatae,

zřejmě by Ústavní soud stížnosti vyhověl^[5] popsáním způsobem.^[6] Postupovat takto však nemohl, a proto našel řešení jiné, spočívající v tom, že správce konkurzní podstaty podle něj postupoval při zápisu zastavených nemovitostí do konkurzní podstaty v rozporu s dobrými mravy. Jinak řečeno, podle Ústavního soudu mělo být zvaženo, že správce konkurzní podstaty opodstatněně zapsal do konkurzní podstaty majetek, k němuž získal (zprostředkovaně) právo dlužník (úpadce) na základě svého podvodného jednání, kdy nejdříve uvedl v omyl zástavce a následně i banku, a to pokud jde o účel úvěru.^[7] V důsledku postupu správce konkurzní podstaty by tak úpadek profitoval ze svého protiprávního jednání, což považoval Ústavní soud za nepřijatelné.^[8] Postup správce konkurzní podstaty se tak Ústavnímu soudu jevil sice jako zákonný, leč nespravedlivý.

Zákon a spravedlnost

Na problematiku významu spravedlnosti v právu lze nahlížet v zásadě dvojím způsobem. Oba přístupy jsou velmi dobře známé, každý však vychází z odlišné konstrukce.

První z těchto přístupů je charakterizován snahou o nalezení spravedlivého řešení v situaci, kdy právní řád jako takový nelze kritizovat jako po obsahové stránce neakceptovatelný. Jinak řečeno, právní regulace vede k obecně akceptovatelným důsledkům, v některých spíše výjimečných případech se však zdá, že lpění na aplikaci zákona bez potenciálního přihlídnutí k dopadům právem diktovaného řešení poskytuje výsledky, které je možno označit jako nespravedlivé.

V tomto ohledu si otázku ohledně vztahu zákona a spravedlnosti kladli již antičtí právníci a filozofové. Římstí právníci proti sobě stavěli ius na straně jedné a aequitas na straně druhé. Aequitas se původně opírala o formální rovnost občanů před zákonem. Nedá se tedy říci, že by se jednalo o kontrární koncepty, naopak aequitas z ius vycházela. Teprve postupem doby byla aequitas relativizována v tom smyslu, že byla vnímána jako rovnost přiměřená zvláštním okolnostem sporného případu, jež vedla k hledání nového řešení racionálním vyrovnáním dotčených protichůdných zájmů ve smyslu přirozeného právního citění. Vztah ius a aequitas se tak změnil a uvedené koncepty se dostaly do jistého protikladu. Aequitas začala kontrolovat ius a odstraňovat jeho tvrdosti. Je to vyjadřováno stručným aequitas praeepta iuris. Jak trefně poznamenává M. Bartošek, v době poklasické se význam equity změnil a stal se z ní jeden z prvků, jež uvolnily dosud pevný právní řád, což vedlo někdy při nedostatku vyspělé právní vědy ke značné neurčitosti a nekontrolovatelnosti práva.^[9]

Druhý z přístupů reflektuje význam spravedlnosti v případech, kdy (téměř) celý obsah právní regulace vede k nespravedlnosti na první pohled. Jedná se o stav, kdy právní regulace je zásadně vzdálena obecné akceptaci svých důsledků a nelze ani zdánlivě uvažovat o tom, že by právní řád snesl označení právního řádu spravedlivého. Typickým příkladem takového právního řádu, který nemohl být v žádných souvislostech považován za spravedlivý, je právní řád německý v době nacionálního socialismu. Zde se vůbec nedalo uvažovat o náhodné nespravedlnosti, právní úprava byla nespravedlivá ze samotné podstaty a na tuto nespravedlnost bylo nutno reagovat. Nalezenné řešení spočívalo v tom, že takto extrémně nespravedlivému právu byl upřen charakter práva vůbec. Svě teoretické a praktické vyjádření našel tento přístup v tzv. Radbruchově formulaci, která je jako vhodná řešení akceptována dodnes.^[10] Řešení založené na představě, že v určitém momentu dosahuje nespravedlnost právní regulace takového rozměru, že se o právo vůbec nejedná, vyhradil ovšem Radbruch zcela výjimečné situaci, neboť jinak (jakožto právní pozitivista) uznával primát pozitivního práva i v případě jeho (možno říci běžné) nespravedlnosti či neúčelnosti.

Obě popsané situace lze chápat jako opačné strany určitého spektra, v němž je zkoumána a s různými důsledky řešena problematika vztahu spravedlnosti a práva. Je zřejmé, že obě situace jsou diametrálně odlišné a jsou také řešeny odlišnými postupy.

V prvním případě se jedná o situace, kdy pouze za určitých specifických okolností vede právní úprava k řešení, jež je vnímáno jako nespravedlivé. Takový závěr je ovšem možné učinit jen za daných skutkových okolností, zatímco pokud by se některé okolnosti změnily, právním řádem určené řešení by nebylo jako nespravedlivé zpochybnováno. Řešení se tedy hledá v individuální odchylce, která nemění právní řád jako takový, pouze koriguje jeho důsledky ve spíše výjimečných případech.

Naopak v druhé situaci se o žádnou korekci jednat nemůže, protože není co korigovat. Právní řád je tak nespravedlivý, že přijetí individuálních výjimek by nic nevyřešilo, možná by dokonce vedlo k ještě větší nespravedlnosti. Proto je nutno zahrnout právní řád jako takový a volit řešení opírající se o obecně sdílený systém hodnot, případně se vrátit k právnímu řádu, jenž existoval před tím, než došlo k jeho deformaci. Samozřejmě i v takovémto případě je nutno rozlišovat, zda se jedná o deficit v právním řádu jako takovém, nebo zda je právní řád hodnotově v zásadě akceptovatelný, při jeho aplikaci však dochází k masovému překročení takové jinak akceptovatelné regulace.^[11]

V této souvislosti je možné si povšimnout, že se nejen liší postupy při odstraňování těchto dvou druhů nespravedlnosti, ale především podmínky, za nichž se tak děje. Individuální nespravedlnost vyvolaná zvláštními okolnostmi případu je odstranitelná prostředky, jež jsou danému právnímu řádu a společnosti, v níž právo existuje, vlastní. Jinak řečeno, s individuální nespravedlností je schopen se vypořádat právní řád sám o sobě. Naopak v druhém případě, v případě programové nespravedlnosti právního systému, není sám tento systém schopen si s nespravedlností poradit a nápravu může zjednat pouze zásah zvenčí. V druhém případě totiž není neakceptovatelný pouze sám právní řád, neakceptovatelná je především struktura institucí, které z právního řádu vycházejí (především justiční a exekutivní složky státního zřízení). Je proto nutné je odstranit jako takové, což obvykle nelze provést právní cestou, nýbrž cestou revoluce či za přispění zvenčí.

Považuji za jednoznačné, že v současné době, v podmínkách demokratického právního státu, má smysl zabývat se vztahem práva a spravedlnosti pouze z hlediska odstraňování individuálně vnímaných nespravedlností, pokud k nim v některých případech dochází. Předpoklad programové obsahové neakceptovatelnosti právní regulace je v současných podmínkách nemyšlitelný. Navíc, i kdyby právní řád dosáhl neakceptovatelného stupně nespravedlnosti, pak by se už jednalo o situaci, kdy sám právní řád by nápravy schopen nejspíše nebyl a bez zásahu zvenčí by náprava zjednána být nemohla. Proto o takovéto situaci nemá smysl reálně uvažovat.[12]

Spravedlnost a předvídatelnost soudního rozhodování

Pokud budeme zkoumat otázku spravedlnosti ve vztahu k rozhodování o jednotlivých případech, tj. pokud se bude jednat o aplikaci práva (právních předpisů), které prima facie za nespravedlivé označit nelze, byť v některých výjimečných případech povedou k obtížně akceptovatelným (co do jejich důsledků) závěrům, ocitáme se ve stejné situaci, v níž byli staří Římané, kteří se dovolávali aequitas proti ius, ovšem již v období, kdy aequitas nebyla totožná s formální rovností před zákonem, nýbrž kdy umožňovala přinášet řešení od ius odlišná.

Je proto nutno se zabývat otázkou, zda je takový přístup akceptovatelný i v současné době. Je zjevné, že tato otázka především míří na postavení soudce. Do jaké míry má být soudce věrný zákonu, jenž řeší uspokojivě naprostou většinu obvyklých případů, avšak nepočítá s výjimečnými excesy, k nimž v lidském životě čas od času dochází, a proto pro ně uspokojivě řešení nenabízí?[13]

Řešení vedoucí k nápravě může být dvojit. Buď zákonodárce takovou určitou okolnost, jejíž přítomnost vede k závěru o přílišné tvrdosti zákona, předvidá, a přijetím příslušné právní normy umožní vyhnout se negativním důsledkům takového případu. Takový postup je problematický, neboť variabilita situací, které mohou nastat, je tak rozsáhlá, že se v podstatě možnosti racionální regulace vyniká. Druhou možností je pak připuštění rozsáhlé diskrece soudce, a to nejčastěji prostřednictvím takových institutů, jako je možnost posoudit soulad jednání s dobrými mravy, zásadami poctivého obchodního styku a podobně. Všechny tyto instituty mají společné to, že umožňují nalezení řešení, jež se jeví jako adekvátní okolnostem daného případu, tedy řešení, které lze jinými slovy označit za spravedlivé. Zároveň pak mají tyto instituty společné to, že soudcová diskrece je v takovém případě fakticky jen málo neomezená. Z pohledu pozitivního práva je ovšem zakotvení možnosti posuzovat lidské jednání s ohledem na uvedené koncepty nezbytné, neboť v opačném případě by soudce, který je vázán zákonem (čl. 95 odst. 1 Ústavy), možnost jakékoliv korekce dopadů zákona zcela ztratil, resp. by jednal praeter legem, což je z hlediska principů právního státu rovněž vyloučeno (čl. 2 odst. 3 Ústavy).

Je totiž zřejmé, že nemusí nutně panovat obecná shoda na tom, co v daném případě je či není v souladu s dobrými mravy, co je či není poctivé chování atd. Jinak řečeno, takové posouzení bude vždy závislé na osobě toho, kdo jej činí, což potenciálně povede ke vzniku nespravedlnosti ve formálních slova smyslu, tj. nespravedlnosti spočívající v tom, že dva stejné případy budou posouzeny různými soudci odlišně.

Pro potvrzení uvedeného závěru lze odkázat například na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 821/2000, kterým Nejvyšší soud odmítl dovolání ve věci, která se týkala posouzení, zda sjednání relativně vysoké smluvní pokuty je, či není v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, a proto podle § 265 obchodního zákoníku nepoživá právní ochrany. Nejvyšší soud uvedl: „V projednávané věci řešil odvolací soud právní otázku, zda dohodnutá smluvní pokuta ve výši 0,05 % z fakturované kupní ceny za každý den prodlení, je nepřiměřeně vysoká a neodpovídá zvyklostem ani běžným ujednáním při obchodním styku, a proto je možné použít ust. § 265 obch. z., neboť takovéto ujednání je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a nepoživá právní ochrany. Tuto otázku odvolací soud řešil se zřetelem ke konkrétním okolnostem tohoto případu a nelze proto dovodit, že její posouzení má obecný význam pro všechny obdobné případy a není tudíž právní otázkou zásadního významu ...“ Jinak řečeno, kdyby odvolací soud naopak dospěl k závěru o rozporu výše smluvní pokuty se zásadami poctivého obchodního

styku, ani tak by zřejmě jeho rozhodnutí Nejvyšší soud nepochybněval. Mohl by jej ovšem nahradit závěrem vlastním, opačným, tím by však dokázal totéž, totiž že každý takový závěr je subjektivní, neboť není žádný zásadní důvod se domnívat, že by Nejvyšší soud byl schopen v otázce případného rozporu posuzovaného smluvního ujednání se zásadami poctivého obchodního styku dospět ke „správnějšímu“ závěru než soud odvolací. Jednalo by se „pouze“ o to, že by nesdílel závěry odvolacího soudu, tj. fakticky by šlo o stejnou situaci, jako když soud dospěje k závěru, že smlouva je pro neurčitost neplatná, zatímco soud instančně vyšší ji shledává dostatečně určitou.[14]

Každý advokát se s největší pravděpodobností setkal s případem, kdy postup klienta, jehož zájmy hájil, sice odpovídal zákonu, zároveň se však ze strany klienta jednalo o jisté využití (či snad dokonce zneužití) aktuální situace, které by možná v obecné rovině nesneslo označení za poctivé. I přesto, že by se jednalo o případ, jehož řešení mělo zdánlivě pevnou oporu v zákoně, výsledek řízení by zcela jednoznačný být nemusel. Jako příklad lze použít známou otázku, zda vznesení námítky promlčení může být v rozporu s dobrými mravy.[15] V obecné rovině jistě nikdo nebude pochybovat o tom, že ustanovení § 3 odst. 1 občanského zákoníku dopadá na výkon jakéhokoliv práva, tj. i na vznesení námítky promlčení. Pochybnosti však vyvolává otázka, zda lze uvažovat o rozporu s dobrými mravy v souvislosti s námítkou promlčení, jejíž uplatnění umožní dlužníkovi laxnost věřitele, který není dostatečně bdělý svých práv (vigilantibus iura scripta sunt). Ačkoliv tedy advokát ví, že nárok uplatněný proti jeho klientovi je promlčený, přesto si nikdy nemůže být výsledkem jist. Co když právě v tomto případě dospěje soudce k závěru, že vznesení námítky promlčení bylo v rozporu s dobrými mravy?

Tím se dostáváme k závěru této pasáže. Ačkoliv by spravedlnost měla být přítomna v každém individuálním případě aplikace práva, je třeba se ptát, zda má být dána přednost spravedlnosti opírající se o rovnost, jež je zaručena lpěním na zákonu, byť taková spravedlnost vylučuje odstranění individuální křivdy, nebo má být dán průchod spravedlnosti subjektivní, opírající se pouze o přesvědčení soudcovy, jež může vést k nespravedlnosti ve smyslu nezachování rovnosti adresátů právní regulace?

Z obou nabízených variant je po mém soudu v obecném zájmu preference varianty první. Je snadné si představit bezmoc advokáta pramenící z vědomí, že právní postavení klienta je s ohledem na právní předpisy beznadějně, v důsledku čehož nezbyvá, než poukazovat na zvláštní okolnosti případu a doufat, že se soudce nakonec podaří přesvědčit o tom, že prezen-

tovaný postoj odstraní nespravedlivé důsledky právní úpravy. Stejně tak dobře si lze ale také představit bezmoc druhé strany v případě, kdy se to podaří. Vzniká zde tedy zásadní problém předvídatelnosti výsledku soudního řízení, problém, jehož vyřešení je klíčové pro každého advokáta, který se ujímá případu svého klienta.

Závěrem k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/09

Jak je patrné z úvodní pasáže, náleze vyvolává mnohé pochybnosti a otázky. Je nepochybné, že Ústavní soud se přiklonil k řešení, které se zdá být spravedlivější než řešení opačné, a to ve smyslu subjektivní spravedlnosti. Nešťastní zástavci, kteří uvěřili slibům zástavního dlužníka, nepřijdou v důsledku rozhodnutí Ústavního soudu o střechu nad hlavou, což asi každý bude považovat za správné. Každý, zřejmě vyjma většiny zástavního dlužníka, kteří nejspíše v důsledku nálezu nedostanou zpět své peníze.

Tento moment představuje málokdy zdůrazňovanou druhou stranu téže mince. Protože závěr o spravedlivosti či nespravedlivosti určitého řešení je formulován v prostředí soudního sporu, znamená to, že jedna či druhá strana v důsledku takového posouzení ve sporu podlehne.

Náleze Ústavního soudu vyvolává pochybnosti i s ohledem na konsekvence, které přinese. Jádrem nálezu spočívá v tom, že postup správce konkurzní podstaty, který zahrne do podstaty určité majetkové hodnoty, může být hodnocen jako rozporný s dobrými mravy. Považuji za nepochybné, že správce konkurzní podstaty takovou otázku nemůže vůbec řešit. Pokud by určitou majetkovou hodnotu do soupisu nepojal, vystavil by se sám postihu (povinnost nahradit vzniklou škodu, případně dokonce trestní stíhání). Jen těžko by asi obhájil svůj postup tvrzením, že byl bytostně přesvědčen o nemravnosti zahrnutí určité věci do konkurzní podstaty. Bohužel správce se ocitá mezi dvě-

ma mlýnskými kameny. Sám jen stěžít může odmítnout věci sepsat, avšak pokud soud v příslušném řízení vysloví závěr, že postup správce byl v rozporu s dobrými mravy, znamená to, že správce jednal protiprávně a odpovídá mj. za škodu z toho vzniklou (§ 3 odst. 1 ve spojení s § 415 a § 420 občanského zákoníku). Správce si tedy může vybrat. Buď určitou majetkovou hodnotu do soupisu nepojme, pak ale nejenže nejspíše dlouho správcem konkurzní podstaty nezůstane, nebo ji do soupisu pojme a následně se dozví, že tak činil nemě. Zbývá mu tedy jen třetí možnost, totiž doufat, že žádný soudce nedospěje k tomu, že zvláštní okolnosti kauzy vedou k nutnosti zvolit závěr, který odpovídá „individuálním rozměrům každého jednotlivého případu“ a vyžaduje tedy individuální, obtížně předvídatelné řešení. [16] ●

JUDr. Jan Tryzna, Ph.D., advokát v Praze a odborný asistent na Katedře teorie práva a právních učení PF UK v Praze

Poznámky

- [1] Srov. následující citát z nálezu: „Proto je úkolem soudce v podmínkách materiálního právního státu nalézt řešení, které by zajišťovalo maximální realizaci základních práv účastníků sporu, a není-li to možné, rozhodnout v souladu s obecnou ideou spravedlnosti, resp. dle obecného přirozenoprávního principu.“ Ústavní soud navazuje na starší senátní náleze sp. zn. II. ÚS 2048/09.
- [2] Bod 31. nálezu in fine.
- [3] Významný americký právník a soudce Nejvyššího soudu USA W. O. Holmes při jisté příležitosti prohlásil, že pokud by nad Nejvyšším soudem stál jiný soud, většina jeho rozhodnutí by byla změněna či zrušena.
- [4] Jedná se o styl rozhodování, který bývá mezi advokáty ironicky označován za rozhodování metodou „komu chceme, tomu pomůžeme“, neboť v mnoha případech se Ústavní soud staví v zájmu spravedlnosti do pozice další přezkumné instance. Snad každý stěžovatel v řízení před Ústavním soudem tvrdí, že právě v jeho případě došlo k očividnému zásahu do ústavně zaručených práv a svobod, obvykle ovšem spočívající ve výkladu zákona, který je jeho věci nepříznivý.
- [5] Není ovšem vůbec jasné, v čem byl výklad Nejvyššího soudu formalistický. Naopak, Nejvyšší soud respektoval základní principy soukromého práva, tj. princip smluvní volnosti (jenž má i podle Ústavního soudu ústavněprávní rozměr), nezpochybnovanou zásadu pacta sunt servanda (které se s oblibou dovolává sám Ústavní soud – viz např. jeho náleze sp. zn. I. ÚS 2736/07: „Lze se ztotožnit s námitkami stěžovatele, jenž připomenul, že k základním znakům právního státu patří i princip právní jistoty a ochrany důvěry účastníků právních vztahů v právo, jejichž součástí je i respektování dávné právní zásady pacta sunt servanda.“)
- [6] Byť by takovým potenciálním závěrem Ústavní soud popřel jinou jím často zdůrazňovanou zásadu, totiž že „Neplatnost smlouvy má být výjimkou, nikoliv zásadou.“ – srov. náleze sp. zn. I. ÚS 436/05.
- [7] Dlužno doplnit, že dlužník byl za své podvodné jednání odsouzen v trestním řízení.
- [8] Z díla R. M. Dworkina citoval jím proslavený princip, podle něž nikdo nemůže mít prospěch ze svého protiprávního jednání.
- [9] Bartošek, M.: Encyklopedie římského práva, Academia, Praha 1994, str. 24.
- [10] Radbruch, G., Gesetliches Unrecht und übergesetzliches Recht (orig. Süddeutsche Juristenzeitung 1 (1946) Nr. 5, str. 105-108), in: Gesamtausgabe Radbruch (Hrsg. A. Kaufmann), Heidelberg 1990, Band 3, str. 83-93; str. 89: „Konflikt mezi spravedlností a právní jistotou patrně lze řešit jen tak, že pozitivní právo, zajišťované předpisy a mocí, má přednost i tehdy, pokud je obsahově nespravedlivé a neúčelné, vyjma toho, jestliže rozpor mezi pozitivním zákonem a spravedlností dosáhne tak nesnesitelné míry, že zákon musí jako nenáležitě právo spravedlnosti ustoupit.“
- [11] Což byl zčásti i případ právního řádu nacistického Německa. Zejména jeho represivní prvky (trestní zákoník), pocházející ještě z doby vilémovského Německa, byly však nacistickou justicí zneužity pro potřeby režimu.
- [12] Ústavní soud sice ve svých nálezech operuje s ohrožením tzv. materiálního jádra ústavy, kterážto hrozba legitimuje i případný razantní zásah Ústavního soudu, jenž je sám na hranici ústavnosti (typický náleze Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 27/09 v tzv. kauze Melčák), ovšem ve skutečnosti se o žádné ohrožení materiálního jádra Ústavy nejedná. Takový stav nastane až v okamžiku, kdy nebude žádný efektivní způsob, jak takové změně čelit, tj. v podstatě celá soustava orgánů státní moci podpoří existenci nespravedlivého práva tak, jak tomu bylo v jednotlivých nedemokratických režimech.
- [13] Jednoduchým případem může být situace, kdy je dána výpověď z nájmu bytu nájemci, jenž se v důsledku úrazu, který mu přivodí někdo jiný, dostane do prodlení s placením nájemného ve výši tří měsíčních nájmu (otázku případného nároku na náhradu škody necháváme stranou). Z pohledu zákona je nepochybné, že výpovědní důvod byl naplněn a výpověď je oprávněná. Zároveň se však zřejmě mnozí shodnou, že uznání výpovědi za platnou je v daném případě příliš tvrdé.
- [14] Srov. k této otázce zejména náleze Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 09/95, jakož i rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 839/2000.
- [15] Jak již bylo zmíněno, Ústavnímu soudu s ohledem na jednotlivé fáze případu a jejich výsledek nezbylo příliš možností, jak zástavcům pomoci.
- [16] Tento příspěvek vznikl za použití prostředků Grantového projektu GA ČR č. P408/10/1599 s názvem Metodologie interpretace práva jako záruka právní jistoty v soudobém demokratickém právním státě.

aktuálně

aktuálně

Lékárníci upozorňují na to, že **plánované změny DPH prodraží zdravotní péči**

Nový vládní návrh na zvýšení DPH vytáhne z kapes pojištěnec i pacientů v roce 2012 o 5,6 miliardy korun více, od roku 2013 to bude o více než 4,5 miliardy ročně, tvrdí Česká lékárnická komora (ČLnK). Vyplývá to z prohlášení, které komora poslala novinářům.

„Naše odhady hovoří o tom, že v důsledku změn v daní z přidané hodnoty naroste celkový účet v segmentu zdravotnictví v roce 2012 o 5,6 miliardy korun. Jen v nákladech za léky a zdravotnické prostředky to znamená o 650 milionů vyšší výdaje pacientů a zhruba o dvě miliardy více pro zdravotní pojišťovny v příštím roce. V tom následujícím pak jen za léky zaplatí pacienti o dalších 550 milionů a pojišťovny o 1,5 miliardy více,“ uvedl prezident komory Stanislav Havlíček.

Komora také uvedla, že navržená cílová výše daně 17,5 procenta je u léků v zemích EU zcela neobvyklá. „V porovnání s evropským průměrem je více než dvakrát vyšší,“ řekl Havlíček. Doplnil, že pro stát by bylo daleko jednodušší variantou léky a zdravotnické prostředky hrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění od DPH zcela osvobodit.

„To by umožnilo najít pro zdravotnictví tolik potřebné prostředky přímo v rozpočtech zdravotních pojišťoven,“ míní Havlíček. ●

Privatizujte části státních firem, vyzvala vládu Národní ekonomická rada vlády

Jako jeden z prostředků pro rozvoj finančních trhů navrhuje Národní ekonomická rada vlády (NERV) částečnou privatizaci státních podniků, jako jsou ČEPS nebo ČEPRO. Vyplývá to z další kapitoly studie o konkurenceschopnosti ČR, kterou NERV představila.

Podíly ve výši 20 až 30 procent by se měly privatizovat prostřednictvím burzy. Vláda by díky tomu zjistila tržní hodnotu těchto firem a umožnilo by to připravit budoucí úplnou privatizaci, pokud by takový krok dával ekonomický smysl. S obdobným krokem přitom vláda počítá ve svém programovém prohlášení.

Dále NERV navrhuje tzv. seed fond pro investory, který by spravovalo ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO). O této možnosti už ministr průmyslu a obchodu Martin

Kocourek (ODS) v minulosti několikrát uvažoval. Z tohoto fondu by se financovaly perspektivní podnikatelské projekty, které by v rozjezdové fázi obtížně získávaly standardní úvěry.

Zvýšit by se mělo množství podnikatelů, kteří si pro kapitál na rozjezd podnikání

půjdou na burzu. Příčinou je v první řadě nevyhovující legislativa, chybějící tradice takového financování a absence penzijní reformy, která by vytvořila penzijní fondy schopné investovat do českých firem.

Jednoznačně by se měla zvýšit finanční gramotnost občanů. Na středních i základních školách by se mělo jednat o běžný předmět a v matematice by se měly častěji používat příklady z reálného života. „Více používat příklady z praxe, například tvorbu domácích rozpočtů na úkor obvyklých propočtů sklizně,“ stojí ve zprávě NERV.

Školením finanční gramotnosti by měli projít i soudci. Současně s tím by měly být provedeny změny v insolvenčním zákoně a některé rejstříky by se měly sjednotit, aby bylo snazší získat relevantní informace na jednom místě. ●

Premiér Nečas: Rozhodnutí Ústavního soudu respektujeme, ale nesouhlasíme s ním

Vláda bude rozhodnutí Ústavního soudu respektovat, ačkoli má na věc jiný názor. Novinářům to řekl premiér Petr Nečas (ODS). „Stále si stojíme za tím, že vyhlášením stavu legislativní nouze a schválením sociálních úspor jsme zabránili navýšení státního deficitu a rozsáhlým hospodářským ztrátám,“ řekl Nečas.

Premiér je také přesvědčen, že vláda tímto krokem vyslala jasný signál tržům, že se nemusí obávat o své investice v ČR. „V tomto smyslu to byl nepochybně dobrý krok ve prospěch všech občanů České republiky,“ dodal premiér. ●

Stovka brněnských soudců podala u Ústavního soudu **stížnost na zákony, které jim snížily platy**

Ústavní soud se začal zabývat návrhem na zrušení platových omezení soudců. Agentuře Mediafax to řekl generální sekretář ÚS Tomáš Langášek s tím, že proti poklesu soudcovských mezd podal stížnost Městský soud v Brně, jež registruje 101 podání nespokojených soudců.

„Ústavní soud obdržel návrh Městského soudu v Brně na zrušení zákonů, kterými byla pro letošek a další roky snížena platová základna, z níž se vypočítávají platy soudců a koeficient, který určuje poměr platů soudců a průměrného platu v rozpočtové sféře, a to z trojnásobku na 2,5 násobek,“ řekl Langášek.

Z návrhu podle něj vyplývá, že u Městského soudu v Brně leží dohromady 101 žalob, kterými se soudci Městského soudu v Brně, Okresního soudu Brno-venkov a Krajského soudu v Brně domáhají rozdílu v platu a náhradě výdajů za leden 2011, na nějž by původně měli – nebýt napadené právní úpravy – nárok.

Městský soud v Brně argumentuje statistikami, podle kterých se systematicky opakovanými restrikcemi snižuje relace mezi odměňováním úředníků a soudců. Tvrdí, že relace platové základny soudců

a průměrného platu ve veřejné sféře se podle brněnských soudců propadla za posledních 15 let z hodnoty 4,38násobku na letošní 2,34násobek průměrných mezd úředníků. „Soudci tvrdí, že to v důsledku vede k porušení principů nezávislosti soudní moci, demokratického právního státu, obecnosti právní úpravy, proporcionality zásahu a principů dělby státní moci a ochrany legitimního očekávání,“ řekl Langášek.

Platová základna soudců se podle napadeného zákona pro letošek snížila o pět procent na 54 005 korun. Pro následující dva roky bude činit 56 849 korun. Pak by se měly soudcovské platy trvale počítat podle sníženého koeficientu, jímž se násobí průměrný plat státních zaměstnanců z předminulého kalendářního roku.

Městský soud v Brně podle Langáška zároveň požádal, aby Ústavní soud jeho návrh projednal přednostně, platovou situaci svých lidí totiž považuje za naléhavou. Za brněnské soudce jedná předsedkyně senátu Šárka Fojtová, Ústavní soud zasedne ke kauze v celém patnáctičlenném plénu. Soudcem-zpravodajem je místopředseda ÚS Pavel Holländer.

Ústavní soud již o platech soudců jednou rozhodoval – a přiklonil se na jejich stranu.

Loni na podzim zrušil jako protiústavní čtyřprocentní snížení jejich mezd, které prosadila úřednická vláda Jana Fischera. Vláda proto bude muset soudcům dorovnat do původní výše platy za první tři čtvrtletí minulého roku. ●

Prezident Klaus kritizuje náhlý obrat kabinetu v případě navrhované podoby důchodové reformy

Radikální změnu postoje koalice, jejíž zástupci se nakonec shodli na tom, že se v rámci penzijní reformy od roku 2012 zvýší spodní sazba DPH z 10 na 14 % a v roce 2013 se obě sazby sjednotí na 17,5 %, zkritizoval v pátek prezident Václav Klaus. Mediafax o tom informoval reportér TV Nova Tomáš Polák.

Hlava státu se pozastavila nad snadností takového obratu. „Obdivuji špičkové představitele koalice, jak lehce skočí z čísla 20 na číslo 14. Nepochybuji o tom, že to první číslo bylo velmi hluboce promyšleno,“ řekl Klaus po skončení summitu EU, který se uskutečnil v belgickém Bruselu.

Původní plán vlády počítal s tím, že se obě sazby sjednotí na 20 procentech. Ušetřena měla zůstat pouze sedmička základních potravin, které měly zůstat i nadále zdaněny deseti procenty. ●

Václav Havel: Přímá volba prezidenta nebude

Bývalý prezident Václav Havel pochybuje, zda politická reprezentace chce skutečně přímou volbu hlavy státu. Uvedl to v rozhovoru pro Hospodářské noviny.

Václav Havel řekl, že myšlenku přímé volby vždycky podporoval. „Ale nikdy jsem nevěřil, že ji parlament přijme. Znamená to zbavit se významné kompetence, a to nikdo neudělá rád.“

Ke kompetencím prezidenta Havel uvedl, že zavedení přímé volby nemusí znamenat žádnou jejich změnu. „Zdá se ale, že se politici chystají rozvinout velkou míru tvořivosti kolem kompetencí prezidenta, a mám dojem, že to je ve skutečnosti zakamuflovaný nesouhlas s celou přímou volbou.“

Všichni ji sice odhlasovali, ale žádný ji nechce,“ řekl Hospodářským novinám exprezident.

„Co se stane, nevím, všechno je možné, tedy i to, že to parlament přijme. Ale příliš v to nevěřím,“ odpověděl Havel na otázku Hospodářských novin, zda podle něj bude ústavní zákon o přímé volbě prezidenta v tomto volebním období sněmovnou přijat. ●

Daň z dividend nezmizí, dvojí zdanění ano

Návrh nového zákona o dani z příjmu z dílny ministra financí nezruší daň z dividend, dvojí zdanění zisku však bude nějakým způsobem odstraněno. Přesný mechanismus však ministr financí Miroslav Kalousek (TOP 09) na Euro business breakfast nesdělil.

„Nenavrhnou zrušení daně z dividend, ale jiným mechanismem odstraním dvojí zdanění mezi právnickou osobou a fyzickými osobami.“

Odstranění dvojího zdanění tedy navrhnou, ale jinak,“ řekl Kalousek.

Nový zákon by mělo ministerstvo financí představit v průběhu příštích dní. Na toto představení se Kalousek ve své řeči odkázal a konkrétní údaje neuvědl.

Firmy nyní platí daň ze zisku ve výši 19 procent. Z takto sníženého zisku však akcionáři firmy zaplatí dalších 15 procent jako daň z dividend. ●

Fyzickým osobám se daně sníží, právníckým osobám zůstanou v současné úrovni

Daňová reforma by měla přinést mírné snížení daně z příjmu fyzických osob, daně pro právnícké osoby by měly zůstat na současné úrovni. Na Euro business breakfast to řekl ministr financí Miroslav Kalousek (TOP 09).

„Nechceme daně zvyšovat. Pokud bude můj návrh schválen, dojde k mírnému snížení

daně z příjmu fyzických osob a daně z příjmu právníckých osob zůstanou stejné,“ řekl Kalousek.

Celkové daňové zatížení právníckých osob by Kalousek rád snížil v rámci penzijní reformy. Zatím je shoda na návrhu, aby byly odvody na straně zaměstnavatele sníženy o 1,8 procentního bodu. Celkově hodlá Kalousek systém jako celek co nejvíce zjednodušit.

Kalousek dále řekl, že cílem daňové reformy je nejprve reforma procesu, která byla naplněna přijetím Daňového řádu, který začal platit prvního ledna letošního roku. Dalším krokem má být reforma instituce, což má být projekt Jednotného inkasního místa (JIM) pro výběr daní a pojistného. A nakonec má přijít reforma legislativy, což bude nový zákon o daních z příjmu. ●

Agentura CzechInvest loni získala pro ČR investice za více než 16 miliard korun

Agentura CzechInvest loni získala pro ČR celkem 209 investic v celkové hodnotě 16,25 miliardy korun. Na tiskové konferenci o tom informoval ředitel agentury CzechInvest Miroslav Křížek a ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek (ODS).

Každá druhá investice mířila do oblasti služeb. 40 procent investic společnosti vložily do IT a vývoje softwaru.

Celkem v důsledku těchto investic vzniklo kolem deseti tisíc pracovních míst. Ve srovnání s rokem 2009 CzechInvest uskutečnil o 23 projektů více.

Největší přízni investorů se loni těšil Moravskoslezský kraj, do kterého mířilo 29 investičních projektů celkem za téměř 3,5 miliardy korun.

Co do počtu projektů byl ještě úspěšnější Jihomoravský kraj, v němž se uskutečnilo 52 projektů. Jejich hodnota však byla mírně přes 1,2 miliardy korun.

Co do objemu investic se na třetí příčce umístil Zlínský kraj s investicemi ve výši 2,246 miliardy korun.

Kromě výsledků agentury CzechInvest ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) představilo i nové teze v oblasti investičních pobídek. „Náš systém je již přibližně 15 let starý a pochází z doby, kdy Česká republika konkurovala zejména levnou pracovní silou. Dnešní situace je však zcela odlišná,“ řekl Kocourek.

V současnosti existují investiční pobídky jen pro podniky, které investují minimálně 100 milionů korun, resp. 50 milionů, pokud jde o ekonomicky slabý region. Pak může zaměstnavatel získat 40 procent nákladů formou daňových odpisů.

Nově chce MPO rozšířit podporu technologických center a strategických služeb. „Nyní jsme schopni používat Operační program Podnikání a inovace, ten však brzy skončí a musíme být schopni podporu poskytovat i nadále,“ řekl Marian Piecha, ředitel odboru inovací a investic.

Dále MPO uvažuje o rozšíření výčtu regionů, v nichž je možné čerpat podporu na nová pracovní místa, případně na školení a rekvalifikace. „Také zvažujeme navýšení dotace vázané na vznik nového pracovního

místa, protože současná dotace ve výši 50 tisíc korun na jedno nové místo pro investory není zajímavá,“ dodal Kocourek.

MPO také jedná s ministerstvem financí, které připravuje komplexní daňovou reformu. Jednání však zatím nejsou uzavřena a není zřejmé, jaké jsou dosavadní výsledky. „Systém investičních pobídek by měl být náš příspěvek k debatě o novém systému daní,“ řekl Kocourek. ●

Odpojte mě, může předem požádat pacient

Pacienti si budou moci rozhodnout, že v případě, kdy by je při životě udržovaly jen přístroje, budou chtít odpojit – a tedy zemřít. Umožní to zákon o zdravotních službách, který připravuje ministerstvo zdravotnictví a v červnu by ho měla projednat vláda, píše v pondělním vydání deník MF DNES.

Téma se neotevírá poprvé; zákon stavi na návrzích exministra Tomáše Julínka, který byl však odvolán dřív, než se zákony stačily projednat. Jakou podporu bude mít teď? V ODS i TOP 09 se dá předpokládat souhlas, členové těchto stran se podíleli či podílejí na přípravě zákona. Věci veřejné chtějí zákon teprve probrat. „Je to víc téma odborné a etické než politické,“ cituje MF DNES zdravotnického experta Jiřího Štětínu, dlouholetého lékaře na ARO.

Zákon počítá s tím, že člověk by v době, kdy je toho schopen, sepsal prohlášení, jak se o něj lékaři mají postarat, když o tom sám nebude moci rozhodnout. Prohlášení by mělo být úředně ověřené a mělo by být součástí zdravotní dokumentace. Platilo by pět let, píše MF DNES.

Kabinet Petra Nečase přestál 21. prosince hlasování o nedůvěře, většina poslanců totiž zamítla návrh ČSSD, která hlasování vyvolala. Poslanci také přehlasovali veto senátorů a schválili tak dva zákony, které jim horní komora vrátila k projednání.

Schůze poslanců měla na programu tři schůze. Na řádné schůzi zákonodárci schválili zákony, jež jim vrátil Senát. Mezi nimi byl například takzvaný krizový zákon, který definuje odpovědnost krajů za zpracování krizových plánů a práva a povinnosti starostů v krizovém řízení, a novela, která zavádí pro cizince ze zemí mimo Evropskou unii od května 2011 povinné průkazy k pobytu s biometrickým zobrazením obličeje a otisků prstů.

První mimořádné zasedání, které opět požadoval poslanecký klub ČSSD, se mělo týkat jediného bodu, a to informace premiéra Petra Nečase a ministra zdravotnictví Leoše Hegera k aktuální situaci ve zdravotnictví, hromadnému odchodu lékařů do zahraničí

a kroků, jak krizi v rezortu zabránit. Poslanci však program jednání zamítli a schůze se tak nekonala.

Na druhé mimořádné schůzi rozhodovali poslanci o vyslovení nedůvěry vládě. Sociální demokraté vyvolali hlasování kvůli údajné korupční kauze odcházejícího ministra životního prostředí Pavla Drobila. Do aféry se navíc zapletl i premiér Petr Nečas a ministr vnitra Radek John.

Ačkoliv ODS a TOP 09 jasně deklarovaly svoji podporu vládě, Věci veřejné do poslední chvíle váhaly. Do situace nakonec zasáhl prezident Václav Klaus, jenž se stal garantem dohody, kterou mezi sebou koaliční strany uzavřely při setkání na Hradě. Poslanci vládní koalice si tak nakonec zachovali jednotu a hlasovali proti návrhu sociální demokracie. ●

Na světě existuje více než půl milionu typů křesel. Nejpohodlnější je ovšem to, ve kterém teď sedíte.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o službách *Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Notáři nebudete muset své křeslo už nikdy opustit, protože váš osobní bankéř přijde vždy až k vám. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář partnerem odborné konference na téma

„Transfer pricing“

Dne 25. ledna 2011 se v hotelu President Praha pod záštitou vydavatelství Economia jako pořadatele uskutečnila odborná konference o problematice transfer pricingu, tedy o daňových a právních aspektech nastavení převodních cen v rámci vnitroskupinových obchodů.

Úvodního slova konference, která se díky vysoké účasti (téměř 120 účastníků z řad managementu předních tuzemských i nadnárodních firem) a mimořádně pozitivním ohlasům stala jednou z nejúspěšnějších akcí svého druhu v poslední době, se ujal Ladislav Minčíč, I. náměstek minis-

tra financí ČR. Otázka správného nastavení převodních cen v holdingu je v současnosti velmi ožehavé téma – a to jak na poli daňovém, tak i z pohledu obchodněprávních předpisů regulujících omezení a rizika, jež se dotýkají zejména manažerů ve funkcích jednatelů či členů představenstev obchodních společností.

Konference nabídla komplexní pohled na otázky transfer pricingu, neboť mezi řečníky byli zastoupeni odborníci nejen z řad daňových poradců a právních expertů, ale také z české státní daňové správy. V rámci odborného programu vystoupili právníci advokátní kanceláře HÁJEK ZRZAVECKÝ Martin Hájek a Tadeáš Petr s příspěvkem na téma obchodněprávních aspektů transfer pricingu. Petr Tomeš, manažer oddělení mezinárodního zdaňování NSG MORISON, a Marek Romancov, partner společnosti Deloitte ČR za daňové a právní oddělení, přispěli k výkladu této problematiky z pohledu daňového poradce. Českou daňovou správu zastoupil vedle Ladislava Minčíče i Michal Roháček, vedoucí Oddělení mezinárodní spolupráce – přímé daně z Generálního finančního ředitelství, aby účastníkům kon-

ference představil aktuální vývoj legislativy a používané metody stanovení převodních cen, a aby účastníkům doporučil vhodný postup při jednání se státní správou. Praxi nastavování převodních cen, konkrétně ve farmaceutickém průmyslu ve vazbě na cenovou regulaci léčiv, přiblížil Vítězslav Burda, právník farmaceutického koncernu TEVA Pharmaceuticals.

Na odborný výklad všech řečníků navazovala inspirativní diskuze, vyvolaná zejména konstruktivními dotazy z řad účastníků konference. V rámci ní byly vysloveny podnětné připomínky k právní úpravě, které otevřely prostor pro úvahy, jakým směrem posunout problematiku transfer pricingu v české legislativě. ●

Odborný článek na téma Transfer pricing z pohledu obchodního práva najdete v tomto vydání v sekci Z PRÁVNÍ PRAXE.

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Clifford Chance v Praze: první v objemu fúzí a akvizic na českém trhu za léta 2009 – 2010

Pražská pobočka Clifford Chance je neúspěšnější advokátní kancelář v ČR, měřeno podle celkové hodnoty uzavřených M&A transakcí (tzv. fúzí a akvizic), kde poskytovala právní poradenství za léta 2009 – 2010.

Poslední dva roky se ukázaly pro českou praxi fúzí a akvizic (M&A) mezinárodní advokátní kanceláře Clifford Chance velmi úspěšné, a to

přes pokračující zpomalení české ekonomiky. Podle agentury Mergermarket se Clifford Chance v České republice umístila na prvním místě v objemu uzavřených transakcí v období od ledna 2009 do prosince 2010.

Vedoucí společník Clifford Chance v Praze, Vlad Petrus, k tomu dodal: „Navzdory omezenému počtu velkých transakcí v České republice naše M&A praxe potvrdila své vedoucí postavení na českém právním trhu. V roce 2009 a 2010 jsme pracovali, mimo jiné, na pěti významných transakcích, jejichž hodnota přesahuje celkem 1,132 miliard eur a jež se zařadily

**C L I F F O R D
C H A N C E**

mezi nejvýznamnější transakce na českém trhu v uvedeném období. Vyplatilo se nám zaměřeni na specifická odvětví, zejména v oblasti energetiky a telekomunikací. Kromě Dalkie Česká republika, a. s. jsme pracovali také pro Indoverse (Czech) Coal Investments Limited při akvizici 100% podílu ve společnostech skupiny Czech Coal a na největší transakci na telekomunikačním trhu v České republice, která se odehrála v závěru roku 2010.“ řekl Petrus. ●

Havel & Holásek mění svůj obchodní název na **Havel, Holásek & Partners**

Největší česko-slovenská advokátní kancelář Havel & Holásek mění svůj obchodní název na Havel, Holásek & Partners. Advokátní kancelář tak změnou názvu firmy reflektuje na růst a rozvoj kanceláře. Se změnou obchodní firmy s účinností k 1. únoru 2011 mění nově advokátní kancelář také svou korporátní identitu.

„Rozhodnutí změnit název firmy na Havel, Holásek & Partners reflektuje růst a rozvoj naší kanceláře, která letos v červnu oslaví 10 let existence, a také personální posílení na pozicích partnerů v posledních letech. Zatímco v roce 2001 byla advokátní kancelář založena dvěma partnery, čemuž odpovídal i dosavadní název kanceláře, v současnosti jich naše kancelář má

HAVEL HOLÁSEK | PARTNERS
advokátní kancelář

již osmnáct, z nichž šest je spoluvlastníky. Naší kanceláři se v posledních letech velmi dařilo, v loňském roce jsme dosáhli téměř 20 % růstu tržeb a strategicky posílili zejména na Slovensku, kde se velikost kanceláře téměř zdvojnásobila. Z tohoto důvodu byla řada kolegů zaslouženě povýšena, někteří špičkoví odborníci přišli z trhu, a proto jsme začátkem letošního roku jmenovali dokonce pět nových partnerů. Další jeden až dva partneři budou jmenováni v následujících měsících,“ uvedl řídicí partner advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners Jaroslav Havel. Všechny tyto změny reflektují, že po deseti letech existence je Havel, Holásek & Partners na česko-slovenském právním trhu zavedená a konsolidovaná kancelář, která se nadále systematicky rozvíjí v souladu se svým strategickým cílem trvale usilovat o poskyto-

vání právních služeb odpovídajících nejvyšším mezinárodním standardům právnické profese. „Do dalšího desetiletí naší činnosti vstupujeme s cílem dále posilovat nadstandardní partnerské vztahy s klienty a obchodními partnery kanceláře, které jim umožní maximalizovat efekt našich právních služeb pro své podnikatelské záměry,“ dodává Jaroslav Havel.

Změnou prošlo i logo kanceláře. Dosavadní logo používala advokátní kancelář od roku 2001. Cílem nové vizuální identity je potřeba reagovat na vývoj trhu v této oblasti a reflektovat mezinárodní trendy. Nové logo je inspirováno anglosaským stylem používaným nejlepšími světovými právníckými firmami. Modrá barva z dosavadního loga zůstává i nadále dominantní, jen byla oživena barvou červenou. ●

Advokátní kancelář NH Partners zahájila svou činnost

Advokátní kancelář NH Partners zahájila svou činnost na počátku tohoto roku. Zakládajícími partnery jsou Mgr. Lukáš Nývlt a JUDr. Jakub Hájek, kteří doposud působili v advokátní kanceláři Glatzová & Co.

Jakub Hájek byl v advokátní kanceláři Glatzová & Co. vedoucím týmu poradenství v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Této oblasti se věnoval i při svém pobytu u přední německé advokátní kanceláře Hengeler Mueller v Düsseldorfu. Má rovněž bohaté zkušenosti se zastupováním klientů před obecnými a rozhodčími soudy a s komplexním poradenstvím investorům a orgánům státní správy v otázkách práva životního prostředí.

NH Partners: vlevo Mgr. Lukáš Nývlt, vpravo JUDr. Jakub Hájek

Lukáš Nývlt byl v advokátní kanceláři Glatzová & Co. vedoucím týmu sporné agendy. Zahraniční zkušenost získal v advokátní kanceláři De Brauw Blackstone Westbroek v Amsterdamu. Je rozhodcem u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Vedle sporné agendy a rozhodčího řízení se ve své praxi věnuje rovněž veřejným zakázkám a obecnému obchodněprávnímu poradenství.

Oba advokáti se v posledních měsících intenzivně věnovali práci pro podnikatele a investory ve fotovoltaike. Jejich blízkou spolupracovnicí byla a nadále zůstává poradkyně pro obnovitelné zdroje Neela Winkelmann-Heyrovská. ●

NH Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

Budova The Forum
Václavské náměstí 832/19
110 00 Praha 1 – Nové Město
Tel.: +420 270 005 410
Fax: +420 270 005 254
e-mail: office@nhpartners.cz

www.nhpartners.cz

White & Case se podílela na uzavření největšího loňského prodeje a zároveň vede v počtu fúzí a akvizic v minulém roce

WHITE & CASE

Mezinárodní kancelář White & Case dne 27. ledna 2011 úspěšně dokončila největší loňský prodej Českých radiokomunikací a zároveň vede prestižní žebříček agentury Mergermarket v počtu celkově uzavřených M&A transakcí v minulém roce ve střední a východní Evropě.

České Radiokomunikace s konečnou platností přecházejí pod australskou skupinu Macquarie. Poté co prodej povolil antimonopolní úřad, byla transakce úspěšně dokončena. Největší prodej závěru roku je dokladem toho, že trh ožívá. Rozhodující impulzy pro aktivitu na trhu fúzí a akvizic přicházejí z reálné ekonomiky, která se začíná zvedat. Aktivita na evropských trzích v závěru roku 2010 byla nejvyšší od roku 2008, což dokládá pozitivní trend. Počet M&A transakcí v Evropě loni vzrostl o více jak 40 procent

oproti minulému roku a překročil hranici 4 600 oficiálně zveřejněných transakcí s transakčním objemem přes 645 miliard amerických dolarů. „Transakční aktivita v Česku rovněž ožívá, přestože fúzí a akvizic bylo loni v ČR nejméně za poslední čtyři roky. Velkých mandátů se na trhu objevilo minimálně, přesto se nám podařilo pracovat na většině z nich. Po boku Mid Europa Partners jsme se podíleli na největším telekomunikačním obchodu posledních čtyř let – prodeji Českých Radiokomunikací australské skupině Macquarie Group za 574 milionů eur a reprezentovali Doosan Heavy Industries v rámci největší investice (11,5 mld. Kč) do ČR. Zastupování akcionářů a vlastníků jednoho z pěti světových antivirových gigantů AVAST Software na jejich expansivní cestě ke kapitálu Summit Partners nám přineslo další řadu zku-

šeností z oblasti IP a IT“, hodnotí předešlý rok Michal Dlouhý, partner a vedoucí skupiny fúzí a akvizic ve střední a východní Evropě.

Mergermarket je celosvětově uznávaná agentura, která monitoruje aktivity na trhu fúzí a akvizic a sbírá informace z více jak 2000 veřejných zdrojů. Tento provozovatel jedné z nekomplexnějších M&A databází pravidelně zveřejňuje žebříčky nejúspěšnějších společností na trhu. Umístění na tomto prestižním žebříčku je nezávislým ohodnocením práce a úspěchu M&A týmů po celém světě a pro White & Case potvrzením dlouhodobé dominance na trhu fúzí a akvizic ve střední a východní Evropě. White & Case rovněž drží prvenství za největší počet realizovaných transakcí za posledních pět let. ●

Nová advokátní kancelář Smolíková Mikuláš Hendrich advokáti

Advokátní kancelář založili advokáti Lenka Smolíková, Zdeněk Mikuláš, Jan Mikuláš a Pavel Hendrich, kteří mají dohromady více než 40 let zkušeností z předních zahraničních i českých advokátních kancelář – Wolf Theiss, Zilvarová Ctibor Hladký, White & Case nebo Schaffer & Partner. Advokátní kancelář SMH poskytuje komplexní právní služby jednotlivcům i podnikům.

Lenka Smolíková působila více než deset let v pražské pobočce největší rakouské advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na nemovitostní právo a spornou agendu. V poslední době se rovněž zaměřuje na poradenství v oblasti energetického práva. Vystudovala Právnickou Fakultu Masarykovy Univerzity v Brně a studovala též na Universität Passau ve Spolkové republice Německo.

Zdeněk Mikuláš působil dvanáct let v mezinárodní advokátní kanceláři White & Case, kde se specializoval na právo obchodních společností a závazkové právo, podnikové akvizice a restrukturalizace, transakce v oblasti blokových prodejů pohledávek a pojistné a leasingové právo. Je absolventem Právnické fakulty University Karlovy v Praze a rovněž absolventem Vysoké školy ekonomické v Praze, obor Finance a účetnictví.

Během své osmileté praxe v advokátní kanceláři Wolf Theiss poskytoval Jan Mikuláš právní poradenství klientům v oblasti obchodního práva a zaměřoval se především na problematiku podnikových fúzí a akvizic v oblasti poskytovatelů zdravotnických služeb a zdravotnické právo. V poslední době se zaměřuje rovněž na spornou a soukromoprávní agendu. Je absolventem Právnické Fakulty Univerzity

Karlovy v Praze a studoval rovněž na Universität Regensburg ve Spolkové republice Německo. Od roku 2008 je členem Katedry obchodního práva Právnické Fakulty University Karlovy v Praze.

Advokátní zkušenosti získal Pavel Hendrich během své šestileté praxe v české advokátní kanceláři Zilvarová Ctibor Hladký a dále v pražské pobočce německé kanceláře Schaffer & Partner. Specializuje se na právo obchodních společností a závazkové právo, nemovitostní a leasingové právo. Během své praxe se účastnil mnoha projektů v oblasti developmentu a akvizic komerčních nemovitostí. Je

absolventem Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a studoval též na Universität Regensburg ve Spolkové republice Německo.

kontaktní údaje:

**Smolíková Mikuláš Hendrich
advokáti s. r. o.**

Rubešova 162/8 – Vinohrady
120 00 Praha 2

Tel.: +420 226 220 111

Fax.: +420 226 220 110

e-mail: info@smh.cz

www.smh.cz

Randl Partners členem Ius Laboris za ČR

Randl Partners
obrovská kancelář | partners of law

Advokátní kancelář Randl Partners se stala výhradním členem světové aliance Ius Laboris pro Českou republiku.

Po náročném výběrovém řízení, které trvalo několik měsíců, došlo poslední únorový týden tohoto roku k finálnímu potvrzení přijetí Randl Partners v hlasování ostatních členských kanceláří aliance. Nyní se tak česká advokátní kancelář Randl Partners řadí do celosvětové sítě spojující přední advokátní kanceláře specializující se na pracovní právo napříč 43 zeměmi.

Spoluzakladatelka advokátní kanceláře Randl Partners JUDr. Nataša Randlová neskrývá radost z dalšího úspěchu ve světě práva a prohlašuje: „Obstát ve výběrovém řízení a řadit se mezi členy prestižní aliance Ius Laboris je pro nás neuvěřitelným zážitkem a oceněním naší

práce. Byly chvíle, kdy už jsem v úspěch ani nedoufala. Členství přináší zkušenosti s prací mezinárodního dosahu, a znamená pro právníky a klienty kanceláře obrovský přínos. Máme přístup k největší skupině nezávislých odborníků v oboru pracovního práva a můžeme nabízet českým klientům pracovníprávní služby světové úrovně.“

klad vysílání zaměstnanců do zahraničí, převody podniků do jiných států, apod.

Aliance Ius Laboris byla založena v roce 2001 a je vůbec první specializovanou sítí právních firem svého druhu. V letošním roce tak slaví již 10 let své existence. Ius Laboris zahrnuje více než 2500 právníků z advokátních kance-

**Ius
Laboris**

**Global
Human
Resources
Lawyers**

Po úspěšném splnění náročných kritérií pro členství může přijatá advokátní kancelář využívat četné zdroje a produkty, které aliance svým členům poskytuje. Pro klienty členských advokátních kanceláří jsou připravovány užitečné publikace, bulletiny a semináře. Členství v Ius Laboris umožňuje zvládat jakékoli mezinárodní pracovníprávní projekty a pomáhat klientům s jejich mezinárodními pracovníprávními transakcemi jako je napří-

klád vysílání zaměstnanců do zahraničí, převody podniků do jiných států, apod. Aliance Ius Laboris byla založena v roce 2001 a je vůbec první specializovanou sítí právních firem svého druhu. V letošním roce tak slaví již 10 let své existence. Ius Laboris zahrnuje více než 2500 právníků z advokátních kance-

lání ve 43 zemích, které poskytují komplexní služby ve více než 100 státech. Členské advokátní kanceláře nabízejí specializované právní poradenství a pomoc při řešení sporů ve všech oblastech relevantních pro HR: pracovní právo a zaměstnanost, diskriminace, restrukturalizace, důchody, imigrační právo a cizinecké právo, právo sociálního zabezpečení aj. Více informací naleznete na stránkách www.iuslaboris.com. ●

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

CFO Club: Diskusní setkání na téma „Prognóza ekonomického vývoje v roce 2011 a ohlédnutí za rokem 2010“

První letošní setkání členů Klubu finančních ředitelů, které se uskutečnilo 9. února 2011 v tradičních prostorách pražského Grand Hotelu Bohemia, nabídlo velmi zajímavou diskusi zaměřenou na možné scénáře dalšího vývoje české ekonomiky s přihlédnutím k evropskému, ale i globálnímu kontextu.

V diskusním panelu, který moderoval Aleš Barabas, člen představenstva UniCredit Bank Czech Republic a viceprezident CFO Clubu, vystoupili Vladimír Tomšík, viceguvernér České národní banky, Michal Mejstřík, člen NERV, předseda Mezinárodní obchodní komory České republiky a ředitel společnosti EEIP a Pavel Sobíšek, hlavní ekonom UniCredit Bank Czech Republic.

Vladimír Tomšík: „Hlavním úkolem ČNB je bránit cenovou stabilitu“

Viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík ve svém úvodním příspěvku představil pohled České národní banky na makroekonomické modely a zátěžové scénáře, se kterými ČNB pracuje při hodnocení finanční stability bankovního sektoru. U prognózy růstu na rok 2011 uvedl, že především v důsledku odeznění některých specifických investic a fiskální restrikce očekává ČNB letošní růst HDP ve výši 1,6 procenta. Výraznější oživení, jak uvedl, je možné očekávat až v následujících letech. Vladimír Tomšík se ve svém vystoupení dále zaměřil zejména na tzv. zátěžové (stresové) scénáře, s nimiž ČNB již dlouhodobě pracuje a jejichž prostřednictvím testuje stabilitu celého finančního sektoru v České republice. Zajímavý byl zejména tzv. scénář „fiskální krize“ vycházející z modelu, ve kterém by některé ekonomiky v eurozóně spadly do tzv. dluhové pasti. V tomto scénáři, podrobně zveřejněném již na konci loňského roku, ČNB v případě zahraniční fiskální krize počítá s propadem českého HDP až o sedm procent a oslabením koruny až k úrovni 30 CZK/EUR. Inflace by však zůstala v blízkosti horní hranice tolerančního pásma inflačního cíle, tedy okolo tří procent. „Bránit cenovou stabilitu je primárním úkolem ČNB,“ řekl a doplnil, že dle uvedeného scénáře by se tržní úrokové sazby (3M Príbor) zvedly až na šest procent. Základní kapitálová přiměřenost

bankovního sektoru by však stále neklesla pod 8 procent, což ukazuje na vysokou stabilitu a odolnost českého bankovního sektoru.

Michal Mejstřík: „Česká republika dlouhodobě ztrácí cenovou konkurenceschopnost exportu“

Člen NERV, předseda Mezinárodní obchodní komory České republiky a ředitel společnosti EEIP Michal Mejstřík se ve svém vystoupení věnoval zejména tématu konkurenceschopnosti České republiky. Z pohledu tzv. „reálného efektivního měnového kurzu“ za celou ekonomiku si velmi dobře vedou například Německo a Finsko, ČR nebo Slovensko naopak ztrácí. Pochválil ale například zpracovatelský průmysl, který vystaven mezinárodní konkurenci šel podle něj v uplynulých letech správnou cestou úspor a zvyšování produktivity práce. Dodal, že v příštím týdnu představí NERV soubor námětů a doporučení zaměřených právě na zvyšování konkurenceschopnosti České republiky.

Michal Mejstřík se věnoval také otázce bezprecedentního nárůstu bilanční sumy evropských bank a situaci na trhu dluhopisů a CDS deri-

vátů. Upozornil, že masivní „produkce“ dluhopisů ze strany zemí skrytých za akronymem PIGS může mít za následek vytlačování soukromých, tedy podnikových dluhopisů z trhu nebo jejich zdražení.

Pavel Sobíšek: „ČNB bude možná příští rok zvyšovat úrokové sazby víc, než si myslí ona i trh“

„Periferie EU nebo satelit Německa?“ – tak nazval svou prezentaci Pavel Sobíšek, hlavní ekonom UniCredit Bank Czech Republic. Nejde však o žádné pejorativní označení, protože dle jeho slov „německá lokomotiva táhne Evropu“. Jak dále uvedl, růst exportu předbíhá růst tržeb v průmyslu. To je dáno především tím, že byla-li dříve motorem exportu výroba a v pozdějších letech „zušlechtování“ dovezených celků, dnes tvoří velkou část exportu skladování. V principu to podle něj není špatně, i zde vzniká přidaná hodnota. Tahouny exportu jsou především automotive a strojírenství.

„ČNB bude možná příští rok zvyšovat úrokové sazby víc, než si myslí ona i trh,“ řekl v další části svého vystoupení a dodal, že důvodem budou především inflační tlaky. Dražší „než bychom si přáli“ je ropa, vyšší než před krizí jsou i ceny drahých kovů a potravin. Dříve nebo později tedy zažijeme „dovezenou inflaci“. Dojde-li zároveň ke zvýšení DPH, bude třeba vyššími sazbami korigovat inflační očekávání v ekonomice.

Upozornil také, že březem bude z hlediska dluhové krize eurozóny rozhodující. Trhy podle něj čekají, co se stane na dvou nadcházejících summitech EU. Zásadní bude i to, jak bude postupovat fiskální konsolidace v problémových zemích. Nebudou-li splňovat dohodnutá kritéria, trhy budou trestat i ostatní země včetně těch, které by jinak „dluhovou náказu“ byly schopné ustát.

Na vystoupení jednotlivých panelistů navázala diskuse s dotazy členů CFO Clubu. Tazatele podrobněji zajímala například problematika závislosti českého exportu na Německu a zemích EU a důvody, proč nejsou české firmy aktivnější na rychle rostoucích trzích zemí skupiny BRIC.

Po skončení diskusní části večera následovala část společenská s rautem, příjemnou atmosféru svým klavírním vystoupením podpořil Tomáš Kačo.

Další setkání Klubu finančních ředitelů se uskuteční 13. dubna. V jeho průběhu budou vyhlášeny výsledky výroční ceny „Finanční ředitel roku 2010“. Vyhlášení výsledků bude předcházet workshop s nominovanými finančními řediteli na téma „Kariéra finančních ředitelů po jejich ocenění“.

lidé

Dan Cocker

Posílení týmu Allen & Overy ve střední a východní Evropě

Advokátní kancelář Allen & Overy oznámila, že její seniorní odborník na projektové financování Dan Cocker od února 2011 předsídlil z londýnské skupiny Allen & Overy pro globální projekty, energetiku a infrastrukturu do regionální finanční praxe anglického práva ve střední a východní Evropě.

Dan bude odpovědný za mezinárodní projekty, energetiku a infrastrukturu v regionu střední a východní Evropy a bude působit ve varšavské kanceláři Allen & Overy.

Dan Cocker dříve působil v kancelářích Allen & Overy v Londýně, Frankfurtu a New Yorku. Zaměřuje se na projektové financování, při nichž se zabývá finančními dokumenty i obchodními smlouvami, jako například koncesními smlouvami v rámci PPP projektů, smlouvami o projektových a stavebních pracích, o provozu a údržbě, o nákupech elektřiny a souvisejícími regulatorními záležitostmi. Dan Cocker má bohaté zkušenosti s bankovními transakcemi, včetně restrukturalizací, financování nemovitostí, aktiv, akvizic, a všeobecných úvěrů. Poskytoval právní poradenství dlužníkům, projektovým společnostem, investorům, věřitelům, agenturám pro exportní úvěry, pojistitelům dluhopisů, dodavatelům a vládám při transakcích v Evropě, Severní a Jižní Americe, Asii a Africe. ●

Lubica Gažurová

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář se rozrostla

V souvislosti s úspěšným rozvojem rozšířila advokátní kancelář HÁJEK ZRZAVECKÝ svůj právní tým. Jeho novými členy se staly Lubica Gažurová (advokátka) a Šárka Čejková (advokátní koncipientka).

Lubica Gažurová získala právní vzdělání na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (abs. 2007, Mgr.). V roce 2007 byla zapsána do seznamu advokátních koncipientů České advokátní komory, advokátkou je od roku 2010. Je rovněž absolventem ročního studia práva na Københavns Universitet (University of Copenhagen) v Kodani v Dánském království (2006/2007). Před příchodem do advokátní kanceláře HÁJEK ZRZAVECKÝ v roce 2011 působila Lubica Gažurová jako advokátní koncipientka v advokátní kanceláři Vyroubal Krajhanzl Školout (2007–2010), kde získala cenné zkušenosti především v oblasti práva hospodářské soutěže, práva obchodního a korporáčního. Jako člen týmu práva hospodářské

soutěže se podílela na zpracování významných odborných právních stanovisek řešících zejména právní otázky týkající se zneužití dominantního postavení soutěžitelů. Rovněž se zabývala sporovou agendou – zastupovala klienty v soudních sporech z občanskoprávních a obchodněprávních závazkových vztahů – a taktéž právem pracovním. Specializuje se zejména na právo hospodářské soutěže a právo korporáční. Právní služby poskytuje rovněž v anglickém jazyce.

Šárka Čejková získala právní vzdělání na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (abs. 2009, Mgr.) a od roku 2011 je zapsána v seznamu advokátních koncipientů České advokátní komory. Je absolventem též Vysoké školy obchodní v Praze (abs. 2006, Bc.). Kromě občanského a obchodního závazkového práva se zabývá zejména právem obchodních společností. Právní služby poskytuje rovněž v anglickém jazyce, němčině a španělštině. ●

Šárka Čejková

Eva Svobodová jmenována partnerkou ve White & Case

Mezi partnery renomovaných mezinárodních právních kanceláří působících na našem trhu nenajdete mnoho žen. Jejich řady k novému roku rozšířila Eva Svobodová, právní expertka na kapitálové trhy z White & Case.

Eva Svobodová pracuje v advokátní kanceláři White & Case od roku 2005. Za svého téměř šestiletého působení si vytvořila u klientů renomé přední odbornice

v oblasti kapitálových trhů a kolektivního investování na domácím i zahraničním trhu. Mezi její nejvýznamnější klienty patří finanční instituce převážně v rolích aranžérů či hlavních manažerů emise, jmenovitě Deutsche Bank, Barclays Capital, Morgan Stanley, z domácích pak Česká spořitelna. V roli emitentů zastupuje velké korporace jako ČEZ nebo České dráhy. Eva je členkou České advokátní komory a advokátkou ve státě New York. „Úspěšně manévrovat na kapitálových trzích jde Evě stejně dobře jako královská disciplína, drezura koní, které se věnuje ve svém volném čase“, doplňuje Květoslav Krejčí, seniorní partner a spoluvedoucí praxe kapitálových trhů. ●

Eva Svobodová

Havel, Holásek & Partners jmenovala nové partnery

Největší česko-slovenská advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners (Havel & Holásek) jmenovala v průběhu začátku roku nové partnery. Těmi se stali Ivan Barabáš, Pavel Říha, Jan Topinka, Daniel Uličný a Petr Kadlec. Právní tým advokátní kanceláře tak nyní tvoří 18 partnerů a téměř 120 právníků z celkového počtu téměř 300 spolupracovníků ve čtyřech kancelářích v Praze, Ostravě, Brně a Bratislavě.

Ivan Barabáš

Ivan Barabáš je v advokátní kanceláři odpovědný za fungování ostravské pobočky a současně se zaměřuje na oblasti fúzí a akvizic, korporátního, bankovního a finančního práva a práva kapitálových trhů, insolvence a restrukturalizace, corporate governance a právní úpravu vztahu s top managementem obchodních společností.

Ivan Barabáš pracuje v kanceláři Havel & Holásek od února 2004. Během svého působení v kanceláři se významně podílel na celé řadě transakcí zejména v oblasti fúzí a akvizic a úpadkového práva.

Pavel Říha

Pavel Říha v advokátní kanceláři zodpovídá za fungování a další rozvoj ostravské pobočky. Současně se specializuje na oblast obchodního práva, corporate governance, práva nemovitostí, fúze a akvizice a rozvoj vztahů s polsky hovořící klientelou.

Pavel Říha působí v advokátní kanceláři Havel & Holásek od dubna 2007. Během této doby se významně podílel na rozvoji ostravské pobočky kanceláře a německé a polské jazykové skupiny. Účastnil se řady vnitrostátních a mezinárodních projektů zejména v oblasti fúzí a akvizic a nemovitostních transakcí.

Jan Topinka

Jan Topinka v advokátní kanceláři spoluzodpovídá za oblast bankovního a finančního práva a práva kapitálových trhů. Mimo to se výrazně zapojil do budování systémů interního vzdělávání, rozvoje know-how a kontroly kvality poskytovaných služeb.

Jan Topinka pracuje v advokátní kanceláři Havel & Holásek od října roku 2004. Za tu dobu se podílel na řadě transakcí v oblasti financování či prodeje podniků, fúzí, akvizic a společných podniků. Specializuje se také na regulační aspekty finančních trhů, poskytování finančních služeb a alternativní formy financování podniků.

Daniel Uličný

Daniel Uličný v advokátní kanceláři je spoluodpovědný za vedení a rozvoj týmu v oblasti soudních sporů, arbitráží a specializované skupiny pro vymáhání pohledávek. Rovněž je zapojen do týmů věnujících se francouzsky a italsky hovořící klientele.

Daniel Uličný působí v kanceláři od září roku 2006. Během svého působení se významně podílel na založení a rozšiřování skupiny zabývající se řešením sporů a procesního práva obecně a spolupodílel se na organizaci vymáhání pohledávek. V kanceláři má rovněž na starosti know-how v oblasti řešení sporů.

Petr Kadlec

Petr Kadlec spolu se stávajícími partnery, zejména Jaroslavem Havlem, vede pracovní skupiny pro oblast veřejného sektoru a pro oblast energetiky a utilit. Rovněž je zapojen do rozvoje a vedení praxe v oblasti evropského práva a hospodářské soutěže a dále i rozvoje vztahů a spolupráce s partnerskými poradenskými společnostmi aktivními v oblasti veřejného sektoru.

Petr Kadlec pracoval v advokátní kanceláři Havel & Holásek již v letech 2003 až 2007, specializoval se na oblast veřejných zakázek, obchodních kontraktů, IT/IP a hospodářské soutěže.

V posledních třech letech působil na Generálním ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž v Bruselu, kde se podílel na vyšetřování zakázaných dohod a zneužití dominantního postavení v sektoru finančních služeb. ●

10 otázek pro...

10 otázek pro... **Michala Skřejpka**

Prof. JUDr. Michal Skřejpek, DrSc. je profesorem na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Je vedoucím Katedry právních dějin Právnické Fakulty Univerzity Karlovy. Zabývá se římským právem – zejména římským právem veřejným. V roce 1986 byl na studijním pobytu v Římě. Je autorem několika učebních pomůcek a vědeckých monografií, např. Římské právo (s prof. Jaromírem Kinclm a prof. Valentinem Urfusem 1995), Římské právo v datech (1997) a Bona fides (2000). Je členem správní rady časopisu AdNotam, publikuje například v časopise Všehrad.

Oblíbená právní zásada. Jak často ji používáte?

Omnis definitio in iure periculosa est (Každá definice v právu je nebezpečná), protože není zásady, aby z ní nebylo výjimky a právě v tom spočívá kouzlo práva.

Umíte si představit přednášet a publikovat v jiné zemi? Které?

Samozřejmě v Itálii, zemi římskému právu přímo zasvěcené. Již jsem si oboje vyzkoušel a dělám v zásadě pravidelně.

Který z historických pramenů práva by měli mít dnešní zákonodárci za vzor? Proč?

Pokud by k tomu byla vůbec ochota, pak určitě Digesta zákoník císaře Justiniana z roku 533 n. l., a to pro myšlenkové bohatství i elegantní formulace.

Jak často Vás ve vašem oboru něco překvapí?

Přestože se říká, že nic nového již v zásadě v mém oboru nelze objevit, stále se nachází něco nového. Naposledy to bylo při studiu tzv. Archivium Sulpiciorum – soukromého archivu jedné bankéřské rodiny z 1. stol. n. l. Ukázalo se totiž, že veškeré druhy bankovních operací se prováděly již v antickém Římě, i když samozřejmě za použití jiných nástrojů než dnes.

Nejsilnější zážitek z přednáškového sálu?

Jednoznačně první přednáška v Collegiu maximo pro asi 600 studentů.

Deset slov o sobě.

Celý svůj profesní život přednáším římské právo a odborně se věnuji především římskému právu veřejnému – trestnímu a správnímu.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Možná historikem nebo archivářem – váhal jsem mezi studiem práv a filosofické fakulty.

Nevýhody vašeho povolání.

Pracovní soboty, neděle i dovolené – stále totiž není nějaký text hotov.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

Jsou to dva učitelé: prof. Jaromír Kincl mě zasvětil do „tajů“ výuky; amsterdamský prof. Hans Ankum pak „otevřel dveře“ do evropské romanistické komunity.

Nesplněný sen.

Vytvořit korpus překladů římskoprávních památek. Nesplněný je spíše částečně a doufám, že jen dočasně – první díl (justiniánské Institutiones) již vyšel v minulém roce v nakladatelství Karolinum a připravuje se podstatný výběr z Digest.

10 otázek pro... **Danielu Kovářovou**

JUDr. Daniela Kovářová je právnička a politička, bývalá ředitelka Justiční akademie. V letech 2009 až 2010 ministryně spravedlnosti České republiky v úřednické vládě premiéra Jana Fischera. V roce 2010 byla mezi šesti osobami navrženy v Senátu do funkce ombudsmana. Nyní se vrátila do advokacie a zaměřuje se na rodinné právo a související oblasti. Známa je také její publikační činnost (např. Minutové povídky, 2008; „Láskyplné“ povídky, 2009)

Deset slov o sobě.

Žena. Kamarádka. Matka. (S)tvořitelka. Advokátka. Vypravěčka. Dcera. Sestra. Partnerka. Pomocnice.

Kdybyste nebyla právničkou, čím byste byla?

Čímkoli kreativním a veřejně prospěšným. Patrně po vzoru rodičů bych byla lékařkou. Anebo novinářkou či spisovatelkou.

Nevýhody vašeho povolání.

Žádné iluze a značný cynismus na jedné straně. Šťastné manželství, protože vždy může být hůř, na straně druhé.

Nejemotivnější kauza.

Sedmiletý rozvod dvou inženýrů nevratně poškozující psychiku dítěte.

Největší dosavadní úspěch.

Po každé prohře se zvednout a začít znovu.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

JUDr. Karel Čermák – nejprve pozváním do představenstva České advokátní komory. Později nedůvěrou. A konečně přátelstvím a podporou.

Žena/muž ve vaší profesi – co jde opačnému pohlaví lépe?

Ženy jsou velmi praktické a výborně se s nimi řeší operativní problémy typu: kdy, kde, co, jak a kdo. Mají pochopení pro emoce, kvůli nimž bývají zranitelnější. Muži jsou lepší v koncepčních otázkách, paradoxně však potřebují více slov. Vše je někdy výhodou a jindy prokletím.

Proč jste se rozhodla stát se právničkou? A co byste poradila lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod.

Chtěla jsem pomáhat lidem. To však lze mnoha způsoby. Moje rada? Stačí jít za svým snem dostatečně dlouho.

Jak si vyčistit hlavu?

Libovolnými aktivitami s dětmi. Dobrou knihou, filmem nebo jídlem. Sportem (je-li mírně adrenalinový nebo dosud nezažitý, spotřebujete na soustředění všechny duševní síly, obzvláště s přibývajícím věkem.)

Nesplněný sen.

Zvítězit nad angličtinou, aby mi čtení anglické knihy působilo stejně potěšení jako četba její české verze.

10 otázek pro... Pavla Staňka

JUDr. Pavel Staněk je poslancem Parlamentu ČR. Pochází z Hradce Králové, kde působil v advokátní kanceláři, na magistrátu města, u Krajského soudu jako jeho tiskový mluvčí a odborný asistent předsedy soudu, nebo jako náměstek na ministerstvu spravedlnosti. Je poradcem ministra spravedlnosti, členem Legislativní rady vlády, Výboru pro obranu a bezpečnost, Ústavně právního výboru, Podvýboru pro vězeňství a Stálé komise pro kontrolu činnosti BIS. Přes pět let je členem celosvětové organizace Rotary International poskytující humanitární služby a pomoc potřebným.

Deset slov o sobě.

Deset slov je moc. Jsem pracovitý, pokorný, ale ješitný chlap ;)

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Určitě bych byl lékařem. Byla to jedna z mých úvah, když jsem se rozhodoval o svém budoucím povolání. Podle mne mají oba obory dost společného. Pomáhat lidem, poskytovat jim potřebnou službu a být užitečný. I když s ohledem na současnou situaci ve zdravotnictví si nejsem tím vším vlastně jistý.

Nevýhody vašeho povolání.

Jelikož jsem v současné době rozhodně více politikem než právníkem v tom pravém smyslu, nemusím se snad o nevýhodách povolání příliš

rozmlouvat :) Stačí si přečíst denní tisk nebo si pustit televizi a internet. Pokud jde o povolání právníka, nevidím v něm žádné nevýhody.

Jaký byl Váš nejhorší den v práci?

Asi ten první. Po letech bezstarostného studentského života to byla samozřejmě radikální změna životního stylu. Tak trochu šok. Od té doby byly dny v práci buď jen dobré, horší nebo špatné. Ale myslím, že výrazně převažovaly ty dobré. Alespoň doteď.

Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti.

Těch zážitků, které mi utkvěly v paměti, je rozhodně víc. Jeden je z doby začátků mé kariéry. Pracoval jsem tehdy jako koncipient a naše kancelář zastupovala významného klienta prodávajícího domácnostem různé kuchyňské spotřebiče a nádobí. Tak jako jindy, dostavila se do kanceláře jedna ze zákaznic s cílem řešit problém vzniklý předčasným odstoupením od smlouvy. Ukázalo se, že se jedná o ženu opravdu již v pokročilém věku navíc z velice nuzných podmínek. Její nabídka vyřešit věc sáčkem s pěti čerstvými vejci, se dala jen těžko odmítnout.

Největší dosavadní úspěch.

Budu-li vztahovat otázku na svou kariéru, tak je to po náměstkování na ministerstvu spravedlnosti asi má současná funkce poslance Parlamentu ČR. V osobním životě jsem spokojeným manželem a otcem, za úspěch považuji při mém hektickém tempu i dosud fungující rodinu.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

Byly to hned dvě osoby. Nejprve předseda Krajského soudu v Hradci Králové Milan Božek, který byl mým šéfem téměř šest let. Jeho pracovitost, pregnantnost až pedantství a přísnost ke svým kolegům mi dala velkou školu do života. Druhým člověkem, který mne zcela zásadně ovlivnil v tom pozitivním slova smyslu, zejména v politickém životě, je současný ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Téměř čtyři roky po jeho boku mi byly velkou inspirací a neopakovatelnou zkušeností.

Žena/muž ve vaší profesi – co jde opačnému pohlaví lépe?

To je spíše otázka pro genderové specialisty, ne? Ženy mnohdy překvapí i ostřílené muže. V politice mohou muži poděkovat ženám, za to, že je zkulturují ;)

Proč jste se rozhodl stát se právníkem? Co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod?

Tak jak jsem uvedl v jedné z předchozích odpovědí, byla to má utkvělá touha pomáhat ostatním. Už při svém rozhodování jsem se domníval, že to bude zajímavé povolání. A nemýlil jsem se. Pokud má někdo stejné potřeby, tedy potřeby být podobně užitečný, necht' volí právníckou fakultu.

Jak si vyčistit hlavu?

Já si hlavu „čistím“ muzikou nebo nějakým sportem. V létě rád vyrazím na cesty na motorce, v zimě pak na hory na lyže. Na sjezdovky i na běžky.

10 otázek pro... Michala Žižlavského

JUDr. Michal Žižlavský je činný jako advokát a insolvenční správce. Je člen představenstva České advokátní komory, předseda odborné sekce ČAK pro insolvenční právo, člen sekce ČAK pro mezinárodní právo; člen expertní pracovní skupiny, která je stálým poradním orgánem ministra spravedlnosti a předseda Rady expertů Asociace insolvenčních správců. Je vedoucím advokátem ve společnosti Žižlavský a partneři. Působil také několik let jako soudce. Zaměřuje se na práva věřitelů, obchodní právo a soudní spory. Jako jeden z mála expertů v ČR má zvláštní povolení Ministerstva spravedlnosti k výkonu funkce insolvenčního správce velkých podniků, bank a finančních institucí.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Nejraději rentiérem.

Nevýhody vašeho povolání.

Pořád máte něco v hlavě. Což platí dokonce i pro ty, co v hlavě nic nemají...

Nejmotivnější kauza.

Když jsem potkal na druhé straně sporu advokáta, jehož manželka pracovala léta jako ředitelka právního odboru mého klienta.

Největší dosavadní úspěch.

Nevnímám to podle toho, o kolik peněz jde. Můžete řešit miliardové pohledávky a přesto jde o rutinu. Tím neříkám, že větší hodnota sporu nebo transakce nezavazuje. Často ale jde spíše o dobrou týmovou práci a koordinaci vzájemných postupů. Když se to podaří, je to úspěch. Za úspěch považuji ale i to, když se podaří stvořit realitu, kterou kromě vás přijme i někdo jiný. U sporů existují na věc nejméně dva názory. Kdysi jsem viděl v jedné knize obraz, ve kterém můžete vidět buď ošklivou stařenu nebo krásnou dívku. Každý vidí na první pohled jedno z toho a je překvapen, když uvidí to druhé. Možnosti lidského poznání jsou omezené. U soudu nevíte, jak pravda (ani láska), ale prokázaná skutečnost. Skutečnost má tolik aspektů, že je nelze vstřebat všechny. Jde o akcenty. O to, co je více a co méně důležité. Z jednotlivých důkazů stavíte realitu jako se staví dům z cihel. A když pak zvítězí vaše krásná dívka, je to úspěch! Úspěchů jsem už pár zažil. Bylo jich více než stažen. Dokud to tak bude, má to smysl...

Která osobnost symbolizuje spravedlnost?

Spravedlnost není z tohoto světa. Jsme Právníci, nejsme Spravedliví. Spravedlivý může být ten, kdo ví všechno. A my nejme vševědoucí... Pro právníky je dosažitelné spíše právo než spravedlnost. Právo vnímám jako fair hru podle pravidel... To ale neznamená, že nemůžete věřit ve spravedlnost.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

Můj první školitel. Soudce, který pamatoval ještě první republiku. Říkal mi, Michale, než se rozhodneš, raději se podívej do předpisu. Mě je osmdesát a když se tam podívám, vždy mě překvapí, co tam najdu... Kromě toho, co našel, ale uměl používat rozum.

Nejméně přehledný předpis – a proč?

Takových je moc. Nejhorší kombinace je podrobný předpis a neschopný vykladač.

Proč jste se rozhodl stát se právníkem? Co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod?

Myslel jsem, že když vystuduji práva, nebudu muset počítat. Lidem, kteří by mne chtěli následovat, mohu říci, že to tak není. Tedy pokud budete chtít přežít jako advokát v Praze...

Jak si vyčistit hlavu?

Na kole, bruslích, tenise, v sauně, na lyžích, ve vodě, na golfu, ve vzduchu, na suchu (se sklenicí dobrého vína), v kině, divadle, nebo s knihou (ne vždy právníckou).

Nesplněný sen.

Docela dost se mi toho už splnilo...

Rozhovor

Foto: ČTK

Na otázky redakce tentokrát odpovídá
**Místopředseda Nejvyššího soudu
 ČR JUDr. Roman Fiala**

Pane doktore, jak se po téměř třech měsících cítíte v křesle místopředsedy NS?

V plné práci a optimisticky.

Jak jste vnímal to, že Vás prezident Klaus jmenoval do funkce místopředsedy NS i přes jiný výběr předsedkyně Ivy Brožové?

Rozhodnutí prezidenta jmenovat mě místopředsedou Nejvyššího soudu vnímám s velkým respektem jako projev důvěry. Dr. Brožová byla při mém jmenování na Hradě a opakovaně jsme pak společně vystoupili před novináře i před soudce Nejvyššího soudu.

Iva Brožová řekla, že věří, že budete dobrý tým. Jak to vidíte s odstupem času? Daří se tým budovat?

Pracujeme na tom.

Vzpomenete si, co byla první záležitost, kterou jste jako místopředseda řešil?

Myslím, že to bylo sestavení pracovního týmu a vytvoření nového úseku evidence judikatury a legislativy podléhajícího místopředsedovi Nejvyššího soudu.

Jak jste pokročil v avizovaném „napravování nesvárů“? Už máte vytyčené body?

Domnívám se, že jsme v nové etapě vztahů uvnitř i navenek Nejvyššího soudu. Jsem velmi rád, že od ledna letošního roku začalo setkávání vedení Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu, Nejvyššího státního zastupitelství, Soudcovské unie, Unie státních zástupců a zástupců předsedů krajských soudů. Na těchto setkáních diskutujeme o aktuálních problémech justice a pokoušíme se nalézt východiska ke sdíleným postojům k těmto problémům.

Které postoje jsou tedy napříč soustavami sdílené?

Shodujeme se především na potřebě reformy justice. Nyní hledáme shodu na cestách k tomuto cíli.

Myslíte si, že je mediální pozornost, která byla a stále je Nejvyššímu soudu věnována, přínosná?

Nedovedu si představit, že by Nejvyššímu soudu nebyla věnována mediální pozornost. Nejvyšší soud musí umět svou odbornou velmi složitou práci veřejnosti srozumitelně vysvětlit.

Sjednocování judikatury, to je téma společně zdůrazňované Vámi i prezidentem. Zdůrazňují to i soudci na nižších stupních. Jak tomu mohou oni přispět?

Jednotnost rozhodování soudů je otázkou vztahu a vzájemného respektu jednotlivých stupňů soudů. Vyšší, resp. nejvyšší soudy musí přesvědčovat nižší soudy precizností svých rozhodnutí a relevantností svých argumentů. Soudy nižších stupňů pak musí rozhodnutí vyšších soudů znát a respektovat je.

Nebojíte se, že příliš velký důraz na sílu rozhodnutí NS povede k nárůstu soudcovské moci? Není to jen předsudek politiků? Jsou zde opravdová rizika? Přílišná autoritativnost? Kde je ona hranice?

Síla rozhodnutí Nejvyššího soudu je nezpochybnitelná pouze v instančním vztahu v jednotlivých konkrétních kauzách. Ve všech ostatních případech vyplývá jen a jen z přesvědčivosti použitých argumentů. Za této situace považují všechny zmíněné obavy za liché.

Vy jste označil „složitě oblasti“, v nichž by NS mohl v blízké době uplatnit svou autoritu. Které oblasti to jsou? A je možné vytipovat, kam bude soud v těchto oblastech svými rozhodnutími směřovat?

Myslím, že Nejvyšší soud bude muset brzy reagovat například na otázky související s deregulací nájmu bytů tak, aby se praxe soudů vyvíjela koordinovaně. Bude-li přijat nový občanskoprávní kodex, bude oblast takového působení takřka bez hranic.

Jak vnímáte snahu o „zúžení možnosti dovolání k NS“ z dílny ministerstva spravedlnosti?

Věřím, že nic takového nenastane. Nejvyšší soud tu není pro to, aby občanům sofistickovaně vysvětloval, proč se jejich problémy nebudou zabývat. Jeho úkolem je vyjadřovat se svými rozhodnutími i stanovisky ke všem otázkám rozhodovací praxe soudů, které mají zásadní právní význam. Jsem přesvědčen, že i představitelé Ministerstva spravedlnosti tento názor sdílejí.

Ministerstvo spravedlnosti představilo nový systém výběru soudců a státních zástupců. Zároveň plánuje snížit věkovou hranici odchodu soudců do důchodu ze 70ti na 65 let. Jaký máte na tyto změny názor?

Tyto otázky musí být řešeny ve vzájemných souvislostech a systémově tak, aby závěry byly ústavně konformní. Obávám se, že samotná úvaha o ukončení soudcovských mandátů a mandátů státních zástupců poté, co dosáhnou věku 65 let bez dalších kroků v kontextu jejich platů a důchodů takové řešení nenabízí. Navíc je vhodné připomenout, že žijeme v době, kdy se věk pro odchod do důchodu u všech jiných pracovních skupin zvyšuje; nemyslím, že by u soudců a státních zástupců měla být tendence opačná.

Výrazným tématem posledních měsíců je připravovaná rekodifikace občanského zákoníku. Jaký máte na ni názor? Jakou roli může NS při schvalovacím legislativním procesu sehrát?

Nejvyšší soud věnoval celou řadu jednacích dnů svého občanskoprávního a obchodního kolegia diskusím nad návrhem nového občanského zákoníku, a to v přítomnosti hlavního autora navrhovaného kodexu prof. Karla Eliáše. Doufám, že tyto diskuse přinesou své ovoce při formulování definitivního textu zákona.

Je potřeba i rekodifikace procesních norem?

Nepochybně ano. A to jak zákonných tak podzákonných. Intenzivně o této potřebě s ministerstvem spravedlnosti diskutujeme. Vzniká nová komise, která by se s těmito úkoly měla vypořádat.

Je někdo z právních kapacit, kdo Vás v profesním životě ovlivnil?

Jistě tomu tak bylo. Velmi si v této souvislosti vážím toho, že většina těchto právních kapacit jsou nyní mými blízkými přáteli. Možná právě proto si dovoluji zůstat jen u takto obecné formulace odpovědi.

Přednášíte i na akademické půdě. Co Vám to přináší? Vzpomenete si někdy na svá studentská léta?

Jsem moc rád, že mám už řadu let příležitost přednášet a i jinak působit na právnické fakultě Masarykovy univerzity. Beru to jako samozřejmou součást práce soudce Nejvyššího soudu. Jsem přesvědčen, že pro vysokoškolské vzdělávání je nezbytná konfrontace pohledu akademiků a praktiků. Na studentská léta samozřejmě velmi rád vzpomínám a přiznám se, že se stále dilem cítím být vrstevníkem studentů...oni ovšem patrně tyto mé pocity nesdílejí...

Bylo vždy Vaším snem stát se soudcem? Pomýšlel jste během studií na takto vysoké posty?

To jistě ne. Téměř do konce gymnaziálních studií jsem chtěl studovat architekturu. Dnes jsem rád, že jsem soudcem.

Jakým způsobem relaxujete? Máte na odpočinek dost času?

Nejpříjemnější relaxací je pro mě sport, především cyklistika. I když je na odpočinek času málo, snažím se jej brát jako nezpochybnitelnou část svého denního i týdenního režimu.

A poslední otázka – Brno nebo Praha?

V kontextu evropského prostoru myslím, že tato otázka ztrácí na významu. Nicméně z hlediska justiční tradice se nabízí jako odpověď Brno.

Foto: ČTK

Softub
Spa.cz
VÍŘIVÉ BAZÉNY

Vířivý bazén

Softub

"Oáza odpočinku"

- ▶ pohodlný
- ▶ přenosný
- ▶ flexibilní
- ▶ tichý
- ▶ 365 x v roce k použití

Vířivka Softub přináší vlastnosti, které Vás budou rozmazlovat. Měkká konstrukce Polybond nabízí vysoký komfort. Nízká hmotnost a kompaktní tvar umožní jednoduchou montáž na většinu povrchů v interieru i exterieu. Kvalitní materiály dovolí celoroční využití. A vyspělá technologie zaručí tichý a úsporný provoz.

Poznejte více na www.softub-spa.cz

profil advokátní kanceláře

FELIX A SPOL.

advokátní kancelář, s. r. o.

Advokátní kancelář Felix a spol. se řadí mezi nejvýznamnější advokátní kanceláře na českém trhu. Služby na vysoké odborné úrovni poskytuje svým klientům již dvacátý rok.

Advokátní kancelář Felix a spol. založili v r. 1991 čtyři tehdy bankovní právníci – Roman Felix, Karel Cidl, Ivan Roubal a Antonín Novák. V roce 1993 se k týmu připojili trestní specialista Vít Široký a zkušenosti s prací v zahraniční pobočce nadnárodní advokátní kanceláře vybavená Jana Felixová. Na celkových dnešních osm společníků doplnili počet Eva Veselá v roce 1999 a v roce následujícím pak Jaroslav Tajbr. V roce 2007 změnila kancelář právní formu – FELIX A SPOL. advokátní kancelář, s. r. o. se stala právním nástupcem sdružení advokátů Felix a spol. V současné době tvoří odborný tým advokátní kanceláře dvě desítky právníků – advokátů a advokátních koncipientů.

Od počátku budování dnes již zavedené advokátní praxe kladli vždy právníci Felix a spol. důraz na vysokou odbornou úroveň zpracování jednotlivých kauz a projektů, přičemž vždy vycházeli z faktu, že vysoké úrovně výstupů se dá dosáhnout pouze na základě osobního přístupu, efektivní komunikace s klientem a dokonalého porozumění jeho aktivitám a záměrům. V průběhu dvacetileté existence kanceláře bylo vybudováno široké clientské portfolio; v současnosti poskytuje kancelář průběžné právní poradenství více než padesáti stálým klientům, z nichž podstatnou část tvoří pobočky zahraničních nebo nadnárodních společností. Jazyková vybavenost týmu umožňuje poskytovat právní služby na stejné vysoké úrovni také v anglickém, německém a polském jazyce.

Právní služby advokátní kanceláře Felix a spol. jsou šité na míru požadavkům klientů při zachování maximální časové flexibility a vysoké kvality garantované odbornou erudicí zkušeného týmu právníků.

Felix a spol. poskytuje právní služby zejména v oblastech obchodního práva, při sjednávání obchodních transakcí i řešení obchodních sporů, při přípravě a realizaci fúzí, akvizic a restrukturalizací, soutěžního práva, dále v oblastech bankovního a finančního práva, pojištění, správního práva, insolvenčního a exekučního řízení, pracovního práva a práva zaměstnanosti, práva sociálního zabezpečení, nemovitostí a projektového financování, daňového práva, práva informačních technologií, práva duševního vlastnictví, práva farmaceutického a zdravotního, práv z přepravy; zastupuje klienty při projednávání sporů před soudy i v rozhodčím řízení, poskytuje obhajobu ve věcech trestních. Kancelář spolupracuje s mnoha odborníky ze sfér ekonomického, finančního a daňového poradenství, auditorskými a poradenskými firmami.

Advokátní kancelář Felix a spol. poskytuje klientům praktická řešení, která usnadňují realizaci i komplikovaných transakcí.

Advokátní kancelář Felix a spol. má k dispozici stále se rozvíjející mezinárodní zázemí dvou nadnárodních sdružení nezávislých advokátních kanceláří. K běžné činnosti patří výklad českého práva v kontextu práva EU a práce s dokumenty vydávanými evropskými institucemi.

**U Nikolajky 5
Praha 5
150 00
251 081 111**

www.akfelix.cz

Právní tým advokátní kanceláře Felix a spol.:

Společníci

JUDr. Roman Felix

Společník a jednatel společnosti, advokát

Je zakladatelem a vedoucím společníkem advokátní kanceláře Felix a spol., souběžně s výkonem advokacie se věnuje komplexnímu řízení kanceláře.

Po ukončení studií na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (promoce 1982) zahájil svou právní praxi v justiční sféře, kde se v letech 1982-1990 věnoval netrestní oblasti, především právu občanskému a správnímu; krátce se zabýval i problematikou legislativní. Na počátku 90. let působil jako bankovní právník – ředitel právního

odboru a člen vedení Komerční banky, a následně jako vedoucí právník nově konstituované české pobočky rakouské banky Creditanstalt. Díky těmto pozicím stál u zrodu bankovní normotvorby v ČR, a to jak na úrovni legislativní, tak při vytváření interního bankovníprávního know-how a právní dokumentace tehdy do obchodní praxe nově zaváděných tržních bankovních produktů. V roce 1991 založil advokátní

kancelář Felix a spol., nejprve fungující formou sdružení, posléze od r. 2007 jako společnost s ručením omezeným. Roman Felix se aktivně podílí na zpracovávání většiny významných kauz řešených advokátní kanceláří, zejména v oblasti obchodního práva a práva obchodních společností. Během své dvacetileté praxe získal rozsáhlé zkušenosti mj. v oblasti bankovníctví a práva cenných papírů, veřejných zakázek, právních vztahů v oblasti nemovitosti a stavebnictví včetně komplexních právních služeb pro developerské projekty. Mezi jeho stěžejní profesní zájmové oblasti náleží též oblast práva informačních technologií, kde stál po boku největších světových i menších českých softwarových společností při dodávkách IT do klíčových českých firem i do státní správy. Roman Felix dosáhl významných výsledků v oblasti procesního práva při zastupování klientů advokátní kanceláře před soudy ve složitých kauzách i ve sporech o vysoké finanční částky. Již řadu let je vedoucím týmu právníků, který v minulosti zastupoval český stát a průběžně poskytuje poradenství orgánům ČR a zpracovává pro ně odborná právní stanoviska či nejrůznější podání v řadě rozhodčích a soudních řízeních o plnění dosahujících v souhrnu řadu desítek miliard českých korun. Roman Felix poskytuje právní zastoupení i v kauzách zásadního právního významu či mediálně známých, v poslední době např. zastupoval významnou českou municipalitu před Nejvyšším správním soudem a Ústavním soudem ČR při přezkoumávání ústavnosti komunálních voleb a ve sporech o vlastnictví a vydání monumentálního uměleckého díla – kulturní památky. V rámci 1. ročníku soutěže „Právník roku“ se umístil na 3. místě v oboru finance.

JUDr. Karel Codi

Společník a jednatel společnosti, advokát

Po absolutoriu na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1988 působil krátce (1988-1990) v justici u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Zásadní změnou byl v 90. letech přechod do právního oddělení Komerční banky, kde se významnou měrou podílel na vytváření bankovní normotvorby v ČR. V roce 1991 se stává jedním ze spoluzakladatelů advokátní kanceláře Felix a spol. Vzhledem k jeho předchozí praxi bankovního právníka se od počátku svého působení v advokacii specializuje na

oblast finančního práva, bankovníctví a pojišťovnictví. V rámci kanceláře poskytoval právní poradenství při vzniku a rozvoji několika bank, stavební spořitelny, investičních společností a fondů a jiných finančních institucí. Kromě uvedeného poskytuje služby i v dalších souvisejících oblastech, zejména ve vztahu k převodům a správě pohledávek, leasingovým smlouvám, zajištění bankovních obchodů a jiným bankovním a finančním instrumentům. Po celou dobu své rozsáhlé advokátské praxe se věnuje rovněž problematice obchodního práva. Kromě běžné obchodněprávní agendy se specializuje i na právo soutěžní, se zvláštním zaměřením na veřejné zakázky. Významných výsledků dosáhl při zastupování podnikatelských subjektů v řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Je odborníkem v oblasti nemovitostí a výstavby, od poloviny 90. let průběžně zpracovává úplnou právní dokumentaci pro převody nemovitostí s realizačními cenami pohybujícími se v řádech stovek milionů korun.

Jazyky: angličtina

JUDr. Antonín Novák

Společník, advokát

JUDr. Antonín Novák absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (promoce 1987). Z počátku své kariéry působil v letech 1988-1989 u Městského soudu v Praze. Důležitou změnou v jeho profesním životě bylo působení v právním oddělení Komerční banky, které zakládal v roce 1989 spolu s JUDr. Romanem Felixem a kde se významně podílel na vytváření jak interní bankovněprávní dokumentace, tak právních předpisů zaváděných do obchodní praxe. Jako bankovní právník se spolupodílel na vytváření smluvní dokumentace

pro nově konstituovanou českou pobočku rakouské banky Creditanstalt. Od roku 1991 se plně věnuje advokacii jako zakládající společník advokátní kanceláře Felix a spol. Ve své advokátské praxi se zaměřil na problematiku nemovitostí, poskytuje poradenství týkající se developerských projektů a stavebního práva. V rámci sporné agendy kanceláře zastupuje strany zejména ve sporech vznikajících při realizaci stavebních činností.

Jazyky: němčina

JUDr. Ivan Roubal

Společník, advokát

JUDr. Ivan Roubal je zakládajícím společníkem advokátní kanceláře Felix a spol. Po absolutoriu na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (promoce 1987) působil v justici u Krajského soudu v Praze, poté pracoval v České národní bance, kde se podílel na konstituování a zahájení fungování Komerční banky, v jejímž právním odboru uplatnil své znalosti bankovního práva. V této pozici se podílel na formování základů interního bankovněprávního know-how a promítnutí právních aspektů do obchodní praxe

při zavádění nových bankovních produktů v tržních podmínkách. Po dobu své advokátské praxe ve Felix a spol. se zaměřuje zejména na problematiku obchodního a občanského práva se zvláštním důrazem na ochranu práv duševního a průmyslového vlastnictví, podílí se na poskytování komplexních právních služeb významným bankám na českém trhu, specializuje se na smluvní agendu. Zabývá se rovněž nemovitostní problematikou a právem v dopravě. Důležitou složkou jeho činnosti je zastupování klientů v rozhodčím a insolvenčním řízení. Ivan Roubal má v gesci zajišťování služeb pro německy a polsky hovořící klientelu.

Jazyky: němčina, angličtina, polština

JUDr. Vít Široký

Společník, advokát

JUDr. Vít Široký vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (promoce 1981). Od roku 1993 je společníkem advokátní kanceláře Felix a spol. Klientům advokátní kanceláře poskytuje právní služby převážně v oblasti trestního a přestupkového práva. Vzhledem ke své předchozí praxi v justici, nejdříve na Městské prokuratuře v Praze, posléze na Generální prokuratuře ČR, a dnes již i dlouholeté advokátské praxi, se stal předním a vyhledávaným odborníkem na oblast trestního práva.

Poskytuje poradenství a konzultace zejména v souvislosti s řešením minimalizace rizik vyplývajících z možné trestněprávní odpovědnosti klientů v rámci jejich podnikatelských aktivit. Jako vynikající odborník se samozřejmě zabývá i prevencí těchto rizik. Vít Široký dosahuje dlohodobě mimořádných výsledků v trestní obhajobě, zejména v případech závažné hospodářské, majetkové a daňové kriminality. V oblasti soukromého práva se zabývá řešením případů odpovědnosti za škodu.

JUDr. Jana Felixová
Společník, advokátka

JUDr. Jana Felixová absolvovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1984-1987 pracovala v mezinárodním oddělení umělecké agentury Pragokonzert. V roce 1991 asistovala při založení české pobočky nadnárodní advokátní kanceláře Mc Kenna & Co., kde působila do roku 1993 a podílela se na právním poradenství pro zahraniční společnosti vstupující na trh ČR. V roce 1993 přešla do advokátní kanceláře Felix a spol. Ve své advokátské praxi se věnuje zejména mezinárodní klientele.

Zaměřuje se na korporátní a obchodní právo, další specializací je pracovní právo, právo sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění a s tím související oblast práva daňového. Jako společník má v gesci ekonomickou a personální agendu kanceláře, reprezentuje kancelář v rámci celosvětové sítě Legalink a je členem představenstva evropské sítě Nomos Lawyers International. Jana Felixová je soudní překladatelkou z anglického jazyka.

Jazyky: angličtina

Mgr. Eva Veselá
Společník, advokátka

Mgr. Eva Veselá je společníkem advokátní kanceláře Felix a spol. od roku 1999. V advokátní kanceláři Felix a spol. působí od roku 1992, nejprve jako právní asistentka a po absolvování Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze v roce 1993 jako advokátní koncipientka, posléze jako advokátka. Ve své právní praxi se věnuje soukromému právu, zejména právu obchodnímu a občanskému. Ve spolupráci se zahraničními partnerskými kancelářemi poskytuje klientům kanceláře právní služby při řešení kauz

s mezinárodním prvkem. V obchodním právu se vedle běžné smluvní a korporátní agendy zaměřuje na oblast úvěrových a dalších bankovních obchodů a jejich zajištění, v níž rozvíjí zkušenosti získané při spolupráci s JUDr. Romanem Felixem na poskytování právních služeb finančním institucím při zpracovávání vzorové smluvní dokumentace pro úvěrové a další bankovní obchody včetně prostředků jejich zajištění, při zpracování konkrétních obchodních případů a řešení sporů z bankovních obchodů. Další její specifickou agendou je ochrana osobních údajů, již se věnovala m.j. při dlouhodobém poskytování poradenství společnosti zabývající se výzkumem trhu a veřejného mínění na českém trhu. V oblasti práva občanského využívá své zkušenosti z poskytování poradenství v oblasti restitucí zemědělských nemovitostí.

Jazyky: angličtina

Mgr. Jaroslav Tajbr
Společník, advokát

Mgr. Jaroslav Tajbr působil v kanceláři Felix a spol. již jako student pražské Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Po absolvování v roce 1996 přešel na pozici advokátního koncipienta a po složení advokátních zkoušek se v roce 2000 stal společníkem. Mgr. Tajbr se zaměřuje zejména na obchodní a občanské právo. V oblasti obchodního práva se specializuje především na sféru obchodních společností včetně fúzí a prodeje podniků. Je fundovaným odborníkem na zpracování obchodních smluv pro klienty z řad podnikatelských subjektů,

a to od nejvýznamnějších českých podniků až po střední a menší podnikatele. Podstatnou složku právní agendy Jaroslava Tajbra tvoří vymáhání pohledávek a řešení krizových situací podnikatelských subjektů, dále právo insolvenční, zejména zastupování zájmů věřitelů při uplatňování pohledávek a ve věřitelských výborech, a právo exekuční zahrnující i úzkou spolupráci se soudními exekutory. V oblasti občanského práva se věnuje zejména problematice ochrany osobnostních práv, v rámci právních vztahů k nemovitostem často zastupuje zájmy vlastníků, jeho agenda zahrnuje především uzavírání kupních, nájemních a zástavních smluv.

Jazyky: angličtina

Advokáti

Mgr. Tomáš Pekárek
Advokát

Mgr. Tomáš Pekárek promoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2003. V tomtéž roce nastoupil jako advokátní koncipient do advokátní kanceláře Felix a spol., v níž od roku 2006 působí jako asociovaný advokát. Má dlouholeté zkušenosti s právním poradenstvím v oblasti realit a developmentu. V posledních pěti letech působí jako hlavní právní poradce britského nemovitostního fondu, kterému asistoval při více než dvou desítkách akvizic nemovitostí v České republice a na Slo-

vensku. V rámci komplexního zajištění nemovitostních transakcí se zabývá rovněž projektovým financováním, zejména strukturováním a vyjednáváním úvěrových a zajišťovacích dokumentací. Součástí jeho praxe je poskytování komplexního právního poradenství dlouholetým klientům Felix a spol., zejména v oblastech korporátního a pracovního práva.

Jazyky: angličtina

Mgr. Matěj Smolař
Advokát

Mgr. Matěj Smolař vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde v průběhu studia strávil v rámci projektu ERASMUS dva semestry na právnické fakultě Christian Albrechts Universität v Kielu (SRN). Po ukončení studia vykonával praxi v pozici advokátního koncipienta a posléze advokáta v AK Rödl & Partner v Praze. Od roku 2006 působí jako asociovaný advokát v advokátní kanceláři Felix a spol., kde se věnuje zejména obchodnímu právu (korporátnímu i závazkovému), právu veřejných zakázek, nemovitostnímu právu a v neposlední

řadě sporné agendě při zastupování klientů v soudních řízeních.
Jazyky: němčina, angličtina

Mgr. Jakub Trávníček
Advokát

Mgr. Jakub Trávníček, absolvent Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, nastoupil do kanceláře Felix a spol. jako koncipient v září 2005. Po absolvování praxe a advokátních zkouškách působí v kanceláři od roku 2009 jako asociovaný advokát. Specializuje se na akvizice nemovitostí, provádění právních předinvestičních prověrek (právní due diligence) a přípravu související smluvní dokumentace. V rámci každodenní praxe řeší soukromoprávní i veřejnoprávní problémy klientů a korporátní problematiku, včetně realizace přeměn společností.

Jazyky: angličtina

Mgr. Alžběta Schirlová
Advokátka

Mgr. Alžběta Schirlová vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2007 vykonávala praxi v pozici advokátního koncipienta a posléze advokáta v advokátní kanceláři Šachta & Partners v Praze. Od března 2011 působí jako advokát v advokátní kanceláři Felix a spol. Ve své praxi se zaměřuje zejména na občanské právo, obchodní právo závazkové, nemovitostní právo včetně práva stavebního, dále se věnuje oblasti práva územních samosprávních celků a sporné

agendě při zastupování klientů před soudy. Jazyky: angličtina

Mgr. Ondřej Ambrož
Advokát

Mgr. Ondřej Ambrož je advokátem, jehož profesní život je od roku 1999, kdy dokončil studium na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni, spojen s advokátní kanceláří Felix a spol. V letech 1999 až 2002 zde působil jako advokátní koncipient a od počátku roku 2003 spolupracuje jako asociovaný advokát. Ve své praxi se specializuje především na trestní a přestupkové právo, na poskytování poradenství a odborných konzultací v této oblasti, zejména pak na vedení

obhajoby v trestních věcech hospodářské, obecné i násilné kriminality. Rovněž se zabývá problematikou řešení dopravních nehod, kde vedle zastupování klientů v trestním či přestupkovém řízení poskytuje též právní poradenství v otázkách spojených s náhradou škody. Má rovněž řadu praktických zkušeností v oblasti ochrany lidských práv, včetně zastupování v řízení před Evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku. V soukromoprávní oblasti se zabývá především právem obchodních společností a spornou agendou, zejména vymáháním pohledávek z obchodního styku, i řešením pracovněprávních sporů, a to včetně zastupování v řízení před soudy. Ve své praxi má také zkušenosti s oblastí úpadkového práva, jakož i s poskytováním právních služeb a přípravou smluvních dokumentů spojených s problematikou nemovitostí.

Jazyky: angličtina

JUDr. Jiří Müller
Advokát

JUDr. Jiří Müller je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (promoce 1977). Po studiu působil v různých právních pozicích na konzulárním odboru Ministerstva zahraničních věcí. Od roku 1996 spolupracoval jako samostatný advokát s českými a zahraničními poradenskými firmami, jakož i advokátními kancelářemi. V roce 2000 se stal partnerem Advokátní kanceláře HASLINGER/NAGELE & PARTNER, v.o.s., od roku 2006 působí jako asociovaný advokát v kanceláři Felix

a spol. Ve své praxi se zaměřuje zejména na obchodní právo, právo obchodních společností, živnostenské a občanské právo, věnuje se též nemovitostnímu a pracovnímu právu. Pro svou výbornou znalost německého jazyka zajišťuje poskytování právních služeb zejména německy hovořící klientele.

Jazyky: němčina

Koncipienti

Mgr. André Vojtek

Mgr. André Vojtek spolupracuje s kanceláří Felix a spol. od svých studií na pražské právnické fakultě, posléze od července 2009 působí jako advokátní koncipient. V současné době již patří mezi zkušené členy týmu kanceláře. V rámci své profesní činnosti nejčastěji řeší nemovitostní problematiku, poradenství týkající se developerské a stavební činnosti a provádění právních předinvestičních prověrek. Dále se věnuje obchodnímu a korporátnímu právu včetně realizace práva výkupu účastnických cenných papírů hlavním akcionářem (squeeze out) a přeměn obchodních společností.

Jazyky: angličtina

Mgr. Zdeněk Žák

Mgr. Zdeněk Žák působí v kanceláři Felix a spol. jako advokátní koncipient od srpna 2007, kdy dokončil studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V rámci své praxe se zabývá zejména poskytováním právních služeb v oblasti obchodního, občanského a insolvenčního práva. Spolupracuje na kauzách zahrnujících rozhodčí řízení, provádění právních předinvestičních prověrek a přípravu smluvní dokumentace. Od roku 2009 působí jako člen disciplinární komise České ragbyové unie.

Jazyky: angličtina

Mgr. Jan Röhrich

Mgr. Jan Röhrich vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V průběhu studia absolvoval stáž na Université Sciences Sociales v Toulous se zaměřením na právo duševního vlastnictví a mezinárodní a evropské právo. V kanceláři Felix a spol. působí jako advokátní koncipient od listopadu 2007. V rámci své praxe se specializuje na autorské právo, zejména ochranné známky, a právo pracovní. Spolupracuje rovněž na kauzách zahrnujících insolvenční řízení a zastupování v občanskoprávních sporech.

Jazyky: angličtina, francouzština

Mgr. Veronika Šorfová

Mgr. Veronika Šorfová je advokátní koncipientkou kanceláře Felix a spol. od září 2008. Již během studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy sbírala zkušenosti v advokacii i na stáži u Obvodního soudu pro Prahu 8. V rámci své dosavadní koncipientské praxe se specializuje především na korporátní, závazkové a pracovní právo. Věnuje se ve značném rozsahu také sporné agendě, a to i specifickým sporům řešícím vztahy vzniklé při procesu privatizace. Také pravidelně působí jako člen transakčních týmů a spolupodílí se na předinvestičních právních prověrkách realizovaných pro

klienty Felix a spol. Detailně pronikla rovněž do problematiky ochrany osobních údajů. V neposlední řadě se specializuje rovněž na oblast farmaceutického práva a právní úpravu zdravotnických prostředků.

Jazyky: němčina, angličtina

Mgr. Martin Koláček

Mgr. Martin Koláček je advokátním koncipientem kanceláře Felix a spol. od května 2010. Během studií na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze se zúčastnil dvousemestrální stáže na Právnické fakultě Université de Bourgogne v Dijonu. Již během studia získával praktické zkušenosti v advokacii. Ve své dosavadní koncipientské praxi zpracovává zejména kauzy z oblasti korporátního práva, sporné agendy a práva nemovitostí.

Jazyky: angličtina, francouzština

Mgr. Jan Jareš

Mgr. Jan Jareš vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Během studia absolvoval stáž na Laplandské univerzitě ve Finsku, kde se zabýval především materií mezinárodního práva veřejného, které se poté stalo i předmětem jeho diplomové práce. Od srpna 2010 je advokátním koncipientem v advokátní kanceláři Felix a spol., kde se zabývá především problematikou trestního řízení a obchodních závazkových vztahů.

Jazyky: angličtina

Nezbytné zázemí kanceláře tvoří administrativní personál, odborní pracovníci IT, ekonomického oddělení a také praktikující studenti. Společně poskytují právnickům potřebnou podporu při poskytování právních služeb.

NÁRODNÍ POKLADNICE

Ikony Nového Zélandu na minci z ryzího zlata

Ø 26 mm

- ¼ trojské unce 24karátového zlata
- Unikátní - jen 995 kusů na světě
- Nejvyšší mincovní kvalita
- V elegantním boxu s individuálně číslovaným Certifikátem autentičnosti
- Cena 24 900 Kč

Informace o dostupnosti
a objednávky na **245 001 802**
www.mince-novyzeland.cz

Národní Pokladnice s. r. o., je součástí evropské skupiny Samlerhuset Group BV, předního distributora světových mincoven.

Karolinská 661/4, 186 00 Praha 8, Česká republika, tel.: 810 100 500, fax: +420 245 001 801,
e-mail: info@narodnipokladnice.cz, www.narodnipokladnice.cz

Advokátní kancelář Weinhold Legal patří mezi největší právní kanceláře působící v České republice.

Weinhold Legal má tým čítající téměř padesát českých, slovenských a zahraničních právníků, což umožňuje úspěšně kombinovat mezinárodní know-how s detailní znalostí domácího prostředí.

Weinhold Legal má kanceláře v Praze a v Bratislavě a spolupracuje s mezinárodními advokátními kancelářemi, jež jsou zastoupeny v hospodářsky nejvýznamnějších zemích.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali nedávno ocenění jako např.

"Právníká firma roku" pro oblast pro oblast fúzí a akvizic v České republice v rámci výsledků Corporate Intl. Magazine Global Awards 2010, a **pro oblast International/Cross Border a Corporate Governance** v České republice v rámci výsledků Corporate Intl. Magazine Legal Award 2010, vyhlášených britským magazínem Corporate Intl. Magazine.

"Právníká firma roku" pro oblast Mergers & Acquisitions pro Českou republiku rámci výsledků Country Awards 2010, a **pro oblast Private Funds** v kategorii východní Evropa v rámci výsledků Global Awards 2010, vyhlášených britským magazínem ACQ.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali další doporučení předních právních průvodců a soutěží, jako např.

- PLC Which Lawyer
- European Legal 500
- Chambers Europe
- European Legal Experts
- International Financial Law Review 1000
- Who's Who Legal
- www.expertguides.com

„Weinhold Legal, v.o.s. pracuje pro řadu velmi dobře známých mezinárodních bank a klíčovou aktivitou kanceláře je poskytování poradenství při úvěrových smlouvách.“

European Legal 500

Specialisté Weinhold Legal poskytují právní služby v níže uvedených oblastech:

- Duševní vlastnictví a informační technologie
- Pracovní právo
- Hospodářská soutěž
- Nemovitosti
- Veřejné soutěže a výběrová řízení
- Řízení před soudy a státními orgány, rozhodčí řízení
- EU právo

Významnou předností advokátní kanceláře Weinhold Legal je úzká spolupráce se specialisty, kteří působí v oblasti daňového a účetního poradenství a v oblasti financí.

Weinhold Legal, v.o.s., Charles Square Center, Karlovo náměstí 10, 120 00 Praha 2, Česká republika
Tel.: +420 225 385 333, Fax: +420 225 385 444, www.weinholdlegal.com, E-mail: w@weinholdlegal.com

Weinhold Legal v.o.s., organizační složka Bratislava, Hodžovo námestie 1A, 811 06 Bratislava, Slovenská republika
Tel.: +421 233 221 100, Fax: +421 233 221 122, E-mail: wlsk@weinholdlegal.com

z právní praxe

KNIHA STARÉHO ZEMSKÉHO, MĚSTSKÉHO A JINÉHO PRÁVA

je nejúplnější sbírkou právních textů předhusitské doby.
Tato kniha vznikla v letech 1413–1419 a patří
k pokladům středověkého písemnictví.

Kniha byla vydána v limitované edici
pouhých 199 kusů pro celý svět.

**V prodeji je jen
několik posledních
výtisků tohoto
unikátního faksimile.**

Souběh pracovního poměru a výkonu funkce statutárního orgánu a účast na systému sociálního zabezpečení

V tomto článku se věnujeme dopadům prosincového judikátu Nejvyššího správního soudu č. 3 Ads 119/2010-58 na důsledky nepřipustnosti souběhu mezi výkonem činnosti statutárního orgánu společnosti a pracovního poměru, která byla již dříve judikována Nejvyšším soudem. Rozhodnutí vzbudilo velkou pozornost zejména u osob, které se v tomto postavení nacházejí a nyní se zabývají dopadem tohoto rozhodnutí na jejich postavení, zejm. na účast na systému sociálního zabezpečení a případnou povinnost vrátit přijatá plnění. Jedná se typicky o případy, kdy jednatel společnosti s ručením omezením nebo člen představenstva akciové společnosti má zároveň se společností uzavřenou pracovní smlouvu, přičemž druh práce se v určitém rozsahu překrývá s činností jednatele resp. člena představenstva.

Nepřipustnost souběhu

Občanskoprávní senáty Nejvyššího soudu již od konce devadesátých let opakovaně vyslovily názor, že činnost statutárního orgánu nebo jeho člena nemůže fyzická osoba vykonávat v pracovním poměru, tzn. činnost statutárního orgánu není a nemůže být druhem práce. Statutární orgán společnosti či jeho člen nemůže uzavřít pracovní smlouvu resp. může uzavřít pouze takovou pracovní smlouvu, která se týká výkonu jiného druhu práce, než je výkon práv a povinností statutárního orgánu či jeho člena. Nejvyšší soud dále upřesnil, že pro posouzení povahy činnosti není podstatný název smlouvy, nýbrž její skutečný obsah (aplikace principu přednosti obsahu před formou).

Je souběh zcela vyloučen?

Souběh mezi funkcí statutárního orgánu (jeho člena) a pracovním poměrem stejné osoby je přípustný v situaci, kdy společnost a osoba, jež

je jejím jednatelem či členem představenstva, uzavřou pracovní smlouvu na druh práce, který je možné jednoznačně odlišit od činnosti, která spadá do obchodního vedení společnosti, jež je ve výlučné působnosti statutárního orgánu. V praxi činí toto odlišení problémy především u vedoucích pozic, např. na úrovni (finančních) ředitelů či různých (úsekových) vedoucích.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

Zatímco dosavadní judikatura Nejvyššího soudu řešila výlučně spory týkající se vztahu zaměstnance (který zároveň vykonává funkci statutárního orgánu či jeho člena) a společnosti nebo spory související s jednáním těchto

osob za společnost, Nejvyšší správní soud se ve svém rozhodnutí zabýval otázkou dopadu nemožnosti souběhu na některé otázky týkající se nemocenského pojištění. V daném případě Nejvyšší správní soud dovodil, že pracovní poměr jednatele společnosti, který uzavřel pracovní smlouvu na výkon činnosti ředitele společnosti, nikdy nevznikl, a to z důvodu shodné pracovní náplně ředitele s činností jednatele. Z důvodu neexistence pracovního poměru nevznikl ani pojistný poměr nemocenského pojištění. Dotyčný tak nebyl účasten nemocenského pojištění jako zaměstnanec, ale pouze jako jednatel společnosti. Zde je třeba zdůraznit, že v roce 2009 právní úprava doznala v této oblasti změny zrušením vyhlášky č. 165/1979, která upravovala nemocenské pojištění mj. i jednatelů společnosti s ručením omezeným (dotyčný případ spadal ještě do období její platnosti). Od roku 2009 je účast jednatelů na nemocenském pojištění pouze dobrovolná a to výhradně jako osob samostatně výdělečně činných. Přestože se rozhodnutí týká výlučně účasti na nemocenském pojištění, vyvolává další otázky, např. ohledně dopadu na pojistný poměr v oblasti důchodového pojištění či povinnosti vrátit (zřejmě neoprávněná) plnění přijatá statutárním orgánem (jeho členem).

Dopady neexistence pracovního poměru

Důsledkem neexistence pracovního poměru mezi jednatelem či členem představenstva společnosti a společností tedy nemusí být pouze neexistence nemocenského pojištění. Z obecného hlediska vzniká nejistota, jakým režimem by se měly řídit již uskutečněné platby všech povinných pojištění.

Nemocenské pojištění

Povinná účast fyzické osoby jednatele na nemocenském pojištění a z něj vyplývající nárok na výplatu příslušných dávek není od roku 2009 zákonem stanovena. Fyzická osoba, která je jednatelem, se může pojištění účastnit pouze na dobrovolné bázi a to jako osoba samostatně výdělečně činná. V konkrétním případě tedy jednatel, přestože z domnělého pracovního poměru bylo pojistné hrazeno, nebyl správou sociálního zabezpečení shledán účastníkem nemocenského pojištění a neměl nárok na výplatu dávek z něj vyplývajících. (Mimo nemocenského v případě nemoci sem spadá například i peněžitá pomoc v mateřství.)

Důchodové pojištění

Jednatelé, kteří pobírají odměny za funkce ve výši minimálně rovnající se tzv. rozhodnému příjmu (6 000 Kč měsíčně za rok 2010 a 6 200 Kč v letošním roce), jsou účastníky důchodové

ho pojištění podobně jako zaměstnanci. Mají-li však jako odměnu za výkon funkce sjednanou částku nižší, pak účastníky důchodového pojištění nejsou, stejně jako členové představenstva (a dozorčí rady) společnosti. Pokud tedy důchodové pojištění dotyčných osob bylo placeno pouze z titulu jejich domnělého pracovního poměru, nastává otázka, zda pojistné za období, kdy bylo hrazeno tímto způsobem, bude započítáno do nároku na důchod.

Daňové aspekty

Zatímco platby vynaložené společností na platby pojistného sociálního zabezpečení a mzdu zaměstnance nebo odměnu jednatele jsou daňově uznatelnými náklady, odměna člena představenstva či dozorčí rady má jiný režim. V případě členů těchto orgánů by finanční úřady mohly ve vztahu k dotčeným společnostem označit tyto náklady za daňově neuznatelné a příslušnou daň doměřit.

Ohrožení platnosti jednání za společnost

V této souvislosti je vhodné zmínit i otázku platnosti právních úkonů učiněných za společnost osobou, u které nastal souběh. Dle níže citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu z roku 2008 nemůže statutární orgán (člen statutárního orgánu) jednat za společnost jako zákonný zmocněnec. Pokud taková osoba není oprávněna jednat samostatně z titulu své funkce statutárního orgánu nebo jeho člena, její jednání by mohlo být shledáno neplatným.

Další vývoj

Způsob, jakým budou úřady v této otázce postupovat, není ke dni vydání tohoto Právního zpravodaje znám. Příslušné úřady se dle vlastního vyjádření s danou situací teprve seznamují. Rovněž není známo, jak by mělo být naloženo s platbami provedenými z titulu neexistujícího pracovního poměru. V případě, že se Vás tato problematika dotýká či máte podrobnější otázku, neváhejte nás, prosím, kontaktovat.

Vybraná judikatura Nejvyššího soudu:

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 9. 2002 sp. zn. 21 Cdo 1850/2001

„Přitom pro posouzení věci není podstatné, jak účastníci takového vztahu smlouvu, která je mezi nimi uzavřena, nazvou (manažerská, mandátní, pracovní apod.). Podstatné je, jaký je obsah této smlouvy. Jedině v případě, byla-li by mezi účastníky taková smlouva uzavřena (tedy

smlouva s jiným obsahem, než je zajišťování činností ve funkci předsedy představenstva), platilo by, že vzdáním se funkce (předsedy představenstva) pracovní poměr žalovaného k žalobkyni neskončil.“

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. 1. 2003 sp. zn. 21 Cdo 963/2002

„Výkon funkce jednatele, jakožto statutárního orgánu obchodní společnosti, svým obsahem představuje obě, tedy jak zastupování společnosti navenek, tak obchodní vedení společnosti. V obou případech vykonává jednatel tyto činnosti jako statutární orgán společnosti s ručením omezeným. Jednatel společnosti s ručením omezeným nemůže mít uzavřenu pracovní smlouvu, případně být jmenován do funkce, jestliže nevykonává jiný druh práce, než vyplývající přímo z práv a povinností jednatele.“

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 8. 2004 sp. zn. 21 Cdo 737/2004

„Podle ustálené judikatury soudů činnost statutárního orgánu (popřípadě jeho člena, jde-li o kolektivní orgán) obchodní společnosti nevykonává fyzická osoba v pracovním poměru, a to ani v případě, že není společníkem, neboť funkce statutárního orgánu společnosti není druhem práce ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 písm. a) zák. práce a vznik, zánik i obsah tohoto právního vztahu není upraven pracovněprávními předpisy. Úvahy bylo třeba zaměřit i tím směrem, zda práce generálního ředitele ve skutečnosti nezahrnovala výkon činnosti statutárního orgánu a zda tedy není ujednání o pracovněprávním vztahu účastníků neplatné a žalobci může příslušet plnění jediné ve výši odpovídající nároku na odměnu určenou představenstvem valnou hromadou..“

Rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Odo 11/2006 z roku 2008

„Osoba, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu právnické osoby, nemůže být současně zákonným zástupcem této osoby.“ ●

Lenka Kušnier, advokát
Linda Čechová, advokátní koncipient
Norton Rose v.o.s., advokátní kancelář

abbot legal

Jan Krofta, managing Partner kanceláře

naše specializace

Specializovaný tým advokátní kanceláře abbot legal poskytuje právní poradenství zejména v těchto oblastech práva:

- Duševní vlastnictví a IT: Vývoj a implementace softwaru a jiných produktů či IT služeb, licencování, právo duševního vlastnictví, průmyslová práva, ochranné známky, licence a licenční smlouvy; ochrana know-how, obchodního tajemství, klíčových dat a doménových jmen; elektronický podpis; on-line platební styk.
- Medicínské právo a farmacie: Právní aspekty reformy zdravotnictví a pojistného systému; služby poskytované provozovatelům zdravotnických zařízení při zajišťování jejich činností a v jednáních se zdravotními pojišťovnami; zastupování při soudních sporech v souvislosti s poskytnutou zdravotní péčí; testování léčivých přípravků; ochrana informací farmaceutických společností a zdravotnických zařízení.
- Nemovitosti a stavební právo: Poradenství v oblasti stavebního práva se zaměřením na development, výstavbu a stavební investice; územní plánování a rozvoj; stavební řád; památková ochrana nemovitostí; komplexní poradenství při zcizování a nájmech/podnájmech nemovitostí včetně daňové aspekty a jednání s katastrálními úřady.
- Občanské, pracovní a rodinné právo
- Právní poradenství v oblasti smluvního práva
- Obchodní právo a hospodářská soutěž
- Obranný a bezpečnostní průmysl
- Právo EU
- Projektové financování a PPP projekty: Právní služby při přípravě studií proveditelnosti a koncesní dokumentace PPP projektů, příprava, realizace a administrace koncesního dialogu včetně vyjednávání koncesní smlouvy.
- Soudní řízení, rozhodčí řízení a mediace
- Sportovní právo: Poradenství poskytované sportovcům, klubům, sportovním asociacím; transfery sportovců; odpovědnost za škodu; doping a nepovolené prostředky, mezinárodní aspekty sportovních kolizních norem a sportovní arbitráže.
- Správní právo
- Telekomunikace
- Veřejné zakázky a podpory: Komplexní právní pomoc při přípravě zadávací dokumentace a celého procesu administrace veřejné zakázky na straně zadavatele; příprava či kontrola nabídek uchazeče s ohledem na právní a formální požadavky; zastupování před ÚOHS; zápisy do Seznamu kvalifikovaných dodavatelů.

Úskalí videomonitoringu zaměstnanců

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Už jsme si asi všichni zvykli, že náš každodenní život na veřejných prostranstvích je nepřetržitě sledován, a to prostřednictvím kamer policie, obcí, ale i soukromých subjektů. Kamerové systémy jsou rovněž často využívány zaměstnavateli k videomonitoringu svých zaměstnanců na pracovišti. Za jakých podmínek je možné zaměstnance sledovat kamerami?

Motivace zaměstnavatelů pro instalování kamerových systémů na pracovištích může být různá, od ochrany majetku, přes obavy z neoprávněného přístupu k citlivým informacím či jejich ztráty, až po kontrolu plnění pracovních úkolů zaměstnanci. Přesné vymezení účelu, za jakým budou kamery na pracovišti nainstalovány, je důležité nejen pro správný výběr a nastavení kamerového systému, ale především pro „legalizaci“ jeho používání. Zaměstnavatel by se totiž mohl lehce dostat do konfliktu se zákonem o ochraně osobních údajů, zákoníkem práce či občanským zákoníkem.

V případě ochrany osobních údajů je nutno především posoudit, zda kamerový systém zpracovává osobní údaje a zda je tedy zaměstnavatel správcem osobních údajů a má tak řadu povinností při zpracování osobních údajů. Pod hrozbou pokuty do výše 5 milionů Kč je sankcionována oznamovací povinnost vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů už před zahájením videomonitoringu. Zaměstnavatel se stává správcem osobních údajů v případě, kdy je kamerový systém vybaven záznamovým zařízením pro pozdější využití za účelem identifikace zachycených osob. Pokud ale pouze monitoruje pracoviště bez ukládání záznamu na paměťové médium, ke zpracování údajů podle zákona o ochraně osobních údajů nedochází. Zaměstnavatel by ale měl informovat zaměstnance a rovněž umístit informační tabulku s oznámením, že prostor je monitorován kamerovým systémem.

Zaměstnavatel by rovněž měl brát v potaz zákoník práce, který zakazuje zaměstnavateli narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách otevřeným

či dokonce skrytým sledováním. I pokud by všichni zaměstnanci s instalováním kamerového systému souhlasili, není takový postup možný, protože je zaměřen v neprospěch zaměstnanců. Zaměstnavatel nicméně může uplatnit výjimku, kterou je závažný důvod spo-

system za účelem ochrany majetku, ale používá ho i ke stíhání zaměstnanců za disciplinární prohřešky.

Nezbývá než přidat moje doporučení zaměstnavatelům, aby si před nainstalováním kame-

čívající ve zvláštní povaze činnosti. Za závažný důvod je možno považovat případ, kdy zaměstnanec má např. přístup k finančním prostředkům nebo obchodnímu tajemství zaměstnavatele. Zaměstnavatel i tak má povinnost informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění. Nepřípustné je zcela jistě sledování prostor, které nejsou určeny k plnění pracovních povinností jako jsou šatny, toalety a podobně. V pořádku rovněž není, pokud zaměstnavatel instaluje kamerový

rového systému pečlivě rozmysleli, zda sledovaného účelu nelze účinně dosáhnout jinou cestou. Neuvědomělým zpracováním osobních údajů či neoprávněným zásahem do osobní sféry zaměstnance se totiž vystavují riziku udělení tučné pokuty ze strany Úřadu pro ochranu osobních údajů nebo prohry ve sporu na ochranu osobních práv zaměstnance. ●

.....
Mgr. Lukáš Kohout
 Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a partneři

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Máte právo na úspěch

nabízí v souvislosti s rozšiřováním svého pracovního teamu nové pracovní příležitosti

■ pobočka Praha, Revoluční 3

Advokát se zaměřením na farmaceutické právo Advokátní koncipient

■ pobočka Brno, Karásek 1

Advokát Advokátní koncipient Administrativní asistent

Požadujeme

- odpovídající odborné znalosti
- znalost anglického jazyka na velmi dobré úrovni
- profesionální vystupování, dobré komunikační schopnosti
- samostatnost, vysoké pracovní nasazení, odpovědný přístup k práci

Nabízíme

- možnost rychlého kariérního růstu v dynamicky se rozvíjející advokátní kanceláři se stabilní obchodní klientelou
- různorodou práci
- příjemné pracovní prostředí
- finanční ohodnocení odpovídající úrovni uchazeče a reflektující pracovní nasazení

V případě zájmu adresujte, prosím, své nabídky k rukám Terezy Jančové na emailovou adresu: jancova@hajekzrzavecky.cz. Další informace o advokátní kanceláři HÁJEK ZRZAVECKÝ naleznete na našich webových stránkách.

Transfer pricing z pohledu obchodního práva

Problematika transfer pricingu, tedy optimálního nastavení převodních cen v rámci vnitroskupinových obchodů, je oprávněně vnímána především jako daňové téma. O tom, jak nastavit peněžní toky v rámci holdingu co nejvýhodněji, a přitom tak, aby byla v maximální možné míře eliminována související daňová rizika, již bylo napsáno mnoho odborných textů i metodických příruček. Často je však opomíjen fakt, že určitá míra přímé i nepřímé regulace vnitroskupinových transakcí je obsažena také v předpisech českého obchodního práva, zejména v obchodním zákoníku. Při úvahách o správném nastavení převodních cen v holdingu se proto zpravidla nestačí omezit pouze na daňový pohled, aniž jsou vzata v úvahu také omezení a rizika vyplývající z platné obchodněprávní úpravy. Přitom se z velké části jedná o rizika dopadající přímo na osoby, které o nastavení cen rozhodují nebo je schvalují, tedy na statutární zástupce obchodních společností, jako jsou jednatele společností s ručením omezeným či členové představenstev akciových společností. V následujícím textu bychom rádi nastínili některé základní oblasti obchodněprávní úpravy, které by neměly uniknout pozornosti manažerů vykonávajících funkci statutárního orgánu při úvahách o nastavení vnitroskupinových cen.

Při určování adekvátní převodní ceny pro konkrétní transakci mezi osobami v rámci téhož koncernu (ať už se jedná o prodej, postoupení pohledávky či jiný převod aktiv) je třeba především zvážit, zda se jedná o typickou transakci v rámci běžného obchodního styku, či zda jde naopak o obchod nestandardní. Na nestandardní vnitroskupinové transakce u kapitálových společností[1] totiž dopadá přímá cenová regulace obsažená v ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku[2], která společnosti ukládá stanovit převodní cenu na základě posudku soudem jmenovaného znalce, a to za předpokladu, že hodnota takové transakce (tedy hodnota převáděného majetku nebo protiplnění za nabývaný majetek) dosahuje 10 % základního kapitálu společnosti[3]. V případě společností, od jejichž vzniku ještě neplynuly tři roky, je navíc k platnosti transakce

zapotřebí souhlasu valné hromady. Uvedené ustanovení, jehož účelem je chránit společnost a její věhitele před nepoctivým jednáním statutárních zástupců, akcionářů a dalších osob (laicky řečeno před tunelováním), je svou striktností (a nutno dodat i složitostí a rozporuplností možných výkladů) českou specialitou. Následky jeho porušení však mohou být velmi závažné. Pokud totiž v případě transakce, která spadá pod regulaci uvedeného ustanovení, nejsou splněny zákonné podmínky (zejména stanovení ceny podle posudku znalce), je taková transakce (resp. příslušná smlouva) v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR absolutně neplatným právním úkonem. Přirozeně vyvstává otázka, kde leží hranice mezi nestandardní transakcí (která při splnění některých dalších kritérií podléhá obchodněprávní regulaci) a transakcí v rámci běžného obchodního styku, což je pojem, který zákon nijak blíže nedefinuje. Odpověď je třeba hledat v každém konkrétním případě racionální úvahou vycházející ze skutečného stavu věci a povahy podnikání společnosti. Zjednodušeně řečeno je transakcí v rámci běžného obchodního styku taková transakce, která je typově pro danou společnost obvyklá a uskutečňovaná za obvyklých tržních podmínek. Pokud je například společnost dodavatelem mraženého zboží, pak lze jakékoli

vnitroskupinové dodávky tohoto druhu zboží, pokud jsou realizovány za obvyklých tržních podmínek (což by měly být již z důvodů daňových), považovat za běžný obchodní styk ve shora uvedeném smyslu. Naopak by nebylo možné považovat za standardní, pokud by stejná společnost uzavřela s jiným subjektem ve skupině smlouvu o převodu nemovitosti, když taková činnost evidentně nepatří mezi běžnou obchodní agendu společnosti.

Vedle výše naznačené přímé obchodněprávní regulace, která dopadá ve srovnání s daňovými předpisy pouze na relativně úzký okruh transakcí, má však zásadní význam také regulace nepřímá, vyplývající z právní úpravy povinností statutárního orgánu společnosti. Jednatel, člen představenstva či jiný statutární zástupce společnosti je povinen vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře[4]. To v sobě zahrnuje mimo jiné povinnost počínat si tak, aby společnost nevnikala škoda, aby bylo obchodní vedení společnosti maximálně efektivní a zajistilo společnosti co nejlepší hospodářské výsledky. Zjednodušeně řečeno tedy zákon statutárnímu zástupci ukládá, aby jménem společnosti jednal v jejím nejlepším zájmu. To se samozřejmě týká i nastavení převodních cen, které by mělo být pro společnost v dané

situaci co nejvýhodnější. Pokud tedy například jednatel uzavře za společnost nevýhodnou smlouvu o prodeji zboží spřízněné společnosti, ačkoliv reálně existuje možnost prodat stejné zboží třetímu subjektu za vyšší cenu, porušuje tím svou povinnost péče řádného hospodáře a vystavuje se riziku osobní odpovědnosti za škodu, která tímto jednáním společnosti vznikne. Ačkoliv tedy obchodněprávní úprava v tomto případě nestanoví společnosti konkrétní omezení či postupy pro nastavení převodních cen, určuje základní principy, které musí její statutární orgán nutně zohlednit v úvahách o stanovení optimální ceny u každé, tím spíše vnitroskupinové, transakce. Vědomé porušení povinnosti péče řádného hospodáře ve formě uzavření obchodu, který je pro společnost zjevně nevýhodný, pak může mít následky nejen v rovině odpovědnosti jednatele či člena představenstva za škodu vůči společnosti (a ve formě zákonného ručení i vůči jejím věhitelům), ale v závažných případech i v rovině trestněprávní[5]. V praxi se zejména v případě nadnárodních koncernů často setkáváme s tím, že cenová politika je diktována „shora“, tedy že mateřská společnost (často zahraniční subjekt bez znalosti limitů českého právního prostředí) nutí statutárním zástupcům dceřiné společnosti konkrétní nastavení převodních cen pro vnitroskupinové transakce. Akceptací takových cen bez přiměřené analýzy, popř. bez přijetí přiměřených ochranných opatření (viz níže), se statutární orgán vystavuje značnému osobnímu riziku. Přitom je třeba si uvědomit, že je-li nastavení cen v pořádku z pohledu daňového (tj. tak, aby odpovídalo obvyklým tržním podmínkám a nedocházelo ke krácení daně[6]), automaticky to ještě neznamená, že je splněno i kritérium obchodněprávní. I daňově optimální převodní cena u vnitroskupinové transakce může být nedostatečná v situaci, kdy reálně existuje výhodnější obchodní příležitost (např. nabídka na odkup zboží), které statutární zástupce nevyužil, ačkoliv tím mohl docílit vyššího zisku pro společnost.

Jak je tedy při takto striktním pojetí odpovědnosti statutárního orgánu vůbec možné jakkoli optimalizovat vnitroskupinové transakce, když v praxi se běžně zájem jedné společnosti v řadě situací (včetně nastavení převodních cen) liší, ne-li přímo vylučuje se zájmem skupiny jako celku? Tuto problematiku řeší obchodní zákoník specifickou úpravou koncernového práva, která za určitých okolností odpovědnost statutárních zástupců za nevýhodné obchody ve vnitroskupinových vztazích limituje. Pro tyto účely je třeba rozlišovat mezi tzv. faktickým a smluvním koncernem (holdingem). Zatímco faktickým koncernem je ve smyslu obchodního zákoníku každé podnikatelské seskupení osob, které jsou objektivně podrobeny jednotnému řízení[7], ve smluvním koncernu je závazek společnosti podrobit se řízení jiné oso-

by výslovně založen tzv. ovládací smlouvou. Ovládací smlouvu přitom mohou uzavřít nejen osoby, které by se za normálních okolností vůbec nepovažovaly za kapitálové či jinak propojené, ale i osoby, které již objektivně patří do stejného holdingu. Důvodem, proč se často vyplácí dobrovolně uzavřít ovládací smlouvu například i mezi mateřskou a dceřinou společností, je skutečnost, že se tím nejen značně zjednodušuje udílení pokynů „podřízenému“ subjektu, ale současně se i posiluje ochrana statutárního orgánu tohoto subjektu, jak bude vysvětleno dále.

Ve faktickém koncernu (bez existence ovládací smlouvy) platí stále princip, že společnost by neměla být nucena realizovat transakce, které jsou pro ni nevýhodné. Jestliže ovládací osoba (typicky mateřská společnost) prosadí svým vlivem (ať už formálním pokynem[8] nebo jakoukoli formou nátlaku) realizaci transakce, z níž vznikne společnosti majetková újma, je tato ovládací osoba ze zákona povinna příslušnou újmu společnosti nahradit nejpozději do konce daného účetního období, popřípadě alespoň ve stejné lhůtě uzavřít se společností smlouvu, v níž budou způsob a lhůta náhrady takové újmy dohodnuty[9]. To však jednatele či člena představenstva v situaci, kdy je vystaven tlaku mateřské společnosti na realizaci vnitroskupinové transakce za konkrétní stanovenou cenu, samo o sobě nezbavuje veškeré odpovědnosti. Je totiž na něm, aby v takové situaci zhodnotil, zda může být příslušný obchod pro společnost objektivně poškozuující, a pokud ano, aby zajistil ze strany mateřské společnosti odpovídající garance vyžadované zákonem. Kromě toho je statutární orgán povinen každoročně zpracovávat tzv. zprávu o vztazích mezi propojenými

osobami, ve které je nutné specifikovat všechny vnitroskupinové smlouvy, které společnost uzavřela v posledním účetním období, včetně informací, zda společnosti v souvislosti s některou z takových smluv vznikla újma, a jaká opatření byla v takovém případě přijata k nápravě. Nejsou-li tyto administrativně časově značně zatěžující (a v praxi mnohdy obtížně prosaditelné) zákonné požadavky splněny, dopadá díl odpovědnosti „oklikou“ zpět na statutární orgán, a to ve formě zákonného ručení za splnění závazku k náhradě škody, který vznikl ovládací osobě[10].

Tyto problémy z velké části řeší již zmíněná ovládací smlouva[11]. Je-li mezi mateřskou holdingovou společností (řídící osobou) a příslušnou „podřízenou“ společností (řízenou osobou) uzavřena ovládací smlouva, může řídící osoba řízené osobě udílet bez omezení a nadbytečných formalit konkrétní pokyny týkající se obchodního vedení, včetně nastavení převodních cen, a to i tehdy, jsou-li pro řízenou osobu nevýhodné. V takovém případě musí být splněna pouze jediná klíčová podmínka, že pokyny nevýhodné pro konkrétní řízenou společnost musí být v zájmu jiného člena koncernu. V podstatě to znamená, že nevýhodná transferová cena je i z pohledu jednatele či člena představenstva společnosti obhajitelná, pokud je vzniklá újma objektivně vyvážena hodnotově srovnatelným (ideálně vyšším) přínosem pro koncern jako celek. Pouze ovládací smlouva tedy v podstatě plně legalizuje postup stanovování převodních cen „shora“, který je v praxi často uplatňován i ve skupinách, kde smluvní úprava zcela chybí. Statutárním zástupcům společnosti, kde k takovým praktikám dochází, proto nelze než doporučit, aby prosazovali uza-

vření ovládací smlouvy, a podstatně tak snížili jak svou administrativní zátěž, tak riziko případné odpovědnosti za škodu. Na tomto místě je třeba připomenout, že ovládací smlouva řeší pouze zmíněná odpovědnostní rizika – nemá však žádný vliv na to, jak bude konkrétní transferová cena vyhovující z hlediska daňových předpisů, neboť ty jsou na obchodněprávní regulaci zcela nezávislé (a naopak).

Z uvedeného stručného průřezu, který se jen letmo dotkl nejvýraznějších aspektů obchodněprávní úpravy souvisejících s transfer pricingem, je zřejmé, že i obchodněprávní regulace má v úvahách o této problematice své místo. Zejména manažeri ve funkcích jednatelů či členů představenstva obchodních společností by si měli být za všech okolností vědomi odpovědnostních rizik, která pro ně mohou vyplývat z plnění pokynů mateřských společností ohledně stanovování vnitroskupinových cen bez dostatečných informací a záruk. Stejně bedlivě by měli sledovat, zda se v případě některých vnitroskupinových obchodů nejedná o nestandardní transakce, které by mohly podléhat přímé cenové regulaci ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku vyžadující stanovení převodní ceny dle posudku znalce. Pečlivý přístup k těmto otázkám se odpovědným manažerům vyplácí tím spíše, že případné negativní důsledky nepostihnou jen společnost (jak je tomu v případě daňových pochybení), ale mohou dopadnout především na jejich hlavu. ●

JUDr. Tadeáš Petr, advokát
Mgr. Martin Hájek, partner
HÁJEK ZRZAVEČKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

[1] Kapitálovými společnostmi jsou akciová společnost a společnost s ručením omezeným, tedy dva nejběžnější typy obchodních společností, které české právo zná.

[2] Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[3] Těto regulaci podléhají konkrétně převody majetku, které společnost realizuje (ať už jako nabyvatel nebo převodce) se svým akcionářem nebo osobou jednající s ním ve shodě, se členem orgánu nebo osobou jemu blízkou (popř. osobou ovládanou některou z uvedených osob), nebo jakoukoli jinou osobou, která tvoří se společností koncern. Regulace tedy dopadá na široký okruh vnitroskupinových vztahů a v některých ohledech jej i přesahuje. Měřítkem objemu transakce je tu skutečně základní (zapsaný) kapitál společnosti, nikoli vlastní kapitál.

[4] Viz zejména § 194 odst. 5 obchodního zákoníku (pro členy představenstva akciové společnosti) a § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 5 obchodního zákoníku (pro jednatele společnosti s ručením omezeným).

[5] Zejména se může jednat o naplnění skutkové podstaty trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 a 221 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[6] Viz zejména požadavky uvedené v ustanovení § 23 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[7] Základní úprava koncernového práva je obsažena zejména v ustanovení § 66a obchodního zákoníku, kde je definice koncernu blíže rozvedena a jsou stanovena pravidla vztahů ve faktickém koncernu.

[8] Zde je třeba si uvědomit, že obchodní vedení společnosti (včetně určování cen) přísluší za normálních okolností výlučně statutárnímu orgánu. Rámcové pokyny, které by se však neměly týkat konkrétních otázek obchodního vedení, může ovládací osoba (např. mateřská společnost) statutárnímu orgánu udílet jen prostřednictvím valné hromady. Lze tedy říci, že přímý pokyn mateřské společnosti směřující k určení konkrétní převodní ceny není bez existence ovládací smlouvy v souladu se zákonem.

[9] Viz ustanovení § 66a odst. 8 obchodního zákoníku.

[10] Viz ustanovení § 66a odst. 15 obchodního zákoníku.

[11] Ovládací smlouva je upravena v § 190b a násl. obchodního zákoníku.

Souhlas správce daně při přeměně obchodní společnosti a družstva

S nabytím účinnosti zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, došlo mimo jiné k 1. lednu 2011 ke změně stávající právní úpravy týkající se poskytování souhlasu správce daně s výmazem právnických osob z veřejných rejstříků.

Dle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění platném do 31. prosince 2010, byl daňový subjekt povinen předložit společně s návrhem na výmaz z obchodního rejstříku nebo zápis přeměny obchodní společnosti nebo družstva do obchodního rejstříku písemný souhlas správce daně (nejčastěji finančního nebo celního úřadu).

V souladu s aktuálně platnou úpravou obsaženou v daňovém řádu se však již povinnost

k předložení souhlasu správce daně s výmazem z obchodního či obdobného veřejného rejstříku nevyžaduje, má-li právnická osoba zaniknout s právním nástupcem. V případě, že dochází k zániku právnické osoby bez právního nástupce, je daňový subjekt nadále povinen předložit současně se žádostí o výmaz z obchodního rejstříku nebo obdobného veřejného rejstříku souhlas správce daně, u kterého je registrován.

S ohledem na skutečnost, že při přeměně obchodní společnosti či družstva dle zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, v platném znění, dochází vždy k právnímu nástupnictví zanikající společnosti, souhlas správce daně s výmazem zanikajícího subjektu se tak již pro účely zápisu přeměny do obchodního rejstříku nevyžaduje.

V praxi často docházelo k tomu, že příslušný správce daně využíval pro rozhodnutí o udělení souhlasu celé zákonné lhůty v délce tří měsíců, což mnohdy vedlo k nemožnosti efektivnějšího plánování dokončení přeměny a s tím spojených následných kroků. Přijatá úprava by proto měla proces přeměn obchodních společností a družstev v mnoha případech, zejména jednání se o jednoduché přeměny, značně zkrátit.

V této souvislosti je však třeba upozornit, že i po nabytí účinnosti daňového řádu k 1. lednu 2011 zůstala nadále v účinnosti v nezměněném znění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 250/2005 Sb., o závazných formulářích na podávání návrhů na zápis do obchodního rejstříku. Dle této vyhlášky je třeba dokládat k návrhu na zápis fúze, rozdělení či převodu jmění souhlas správce daně s výmazem zanikající obchodní společnosti či družstva z obchodního rejstříku. Pro úplnost je však třeba uvést, že vyhláška současně odkazuje na již dnes neplatný zákon o správě daní a poplatků.

Nezbývá proto než doufat, že přes absenci změny vyhlášky Ministerstva spravedlnosti vezmou rejstříkové soudy výše uvedenou změnu zákonné úpravy brzy za svou a souhlas s výmazem správce daně již nebudou ve stanovených případech vyžadovat. ●

.....
Dalibor Šimeček
 WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Co bychom měli vědět o Sčítání lidu, domů a bytů 2011

Koncem března 2011 se v pravidelném deseti-letém intervalu uskuteční dlouho připravované a očekávané Sčítání lidu, domů a bytů (dále jen „sčítání“). Sčítání je součástí světového programu populačních a bytových censů, koordinovaného Evropskou hospodářskou komisí OSN. Povinnost poskytnout údaje za rok 2011 podle stanoveného rozsahu otázek a ukazatelů plyne navíc členským státům Evropské unie z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 763/2008 ze dne 9. července 2008 o sčítání lidu, domů a bytů. Přípravu, organizaci, provádění a veškeré právně relevantní aspekty v České republice upravuje zákon č. 296/2009 Sb., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011, ze dne 22. června 2009 (dále jen „zákon o sčítání“). Technické otázky a podrobnosti, jako je stanovení vzorů sčítacích formulářů, specifikace a popis použití elektronického formuláře nebo vzor průkazu sčítacího komisaře, jsou blíže definovány prováděcí vyhláškou Českého statistického úřadu (dále jen „Úřad“) č. 279/2009 Sb., ze dne 15. září 2009.

I. O sčítání

Cílem sčítání je získat údaje o obyvatelstvu, jeho demografických, sociálních a ekonomických charakteristikách, o úrovni bydlení nebo o struktuře domovního a bytového fondu. Proto, aby informace byly co možná nejúplnější a prosty zkraslení, je stanoven tzv. rozhodný okamžik, kterým bude půlnoc z 25. na 26. března 2011. Veškeré údaje, které budou poskytovány, mají být vztaženy právě k tomuto rozhodnému okamžiku.

Sčítání je nastaveno jako bezvýjimečné, vztahuje se tedy na všechny fyzické osoby, ať už mají v rozhodný okamžik na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt nebo jsou na území pouze přítomny, aniž by měly oprávnění k pobytu, a dále na každý dům a byt, ať už je obýván, či nikoli.

Údaje za fyzickou osobu poskytuje tato osoba sama; za nezletilé osoby a osoby bez způsobilosti k právním úkonům tak činí jejich zákonný zástupce, opatrovník nebo osoba odpovědná za výchovu dítěte. V případech, že není osoba schopna poskytnout údaje sama (bude se jed-

nat o případy osob pobývajících v zařízeních sociální péče apod.), poskytne v dostupném rozsahu informace za tuto osobu správce takového zařízení. Fyzické osoby též podávají informace o bytech, které obývají. Údaje vztahující se k domům a k neobydleným bytům v obydlích domů pak poskytují vlastníci domů.

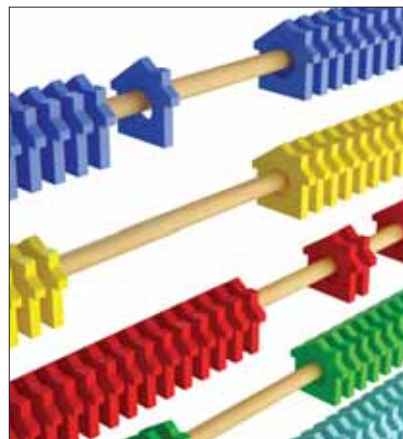
Obsah sčítání, tedy rozsah šetřených informací přesně definuje ustanovení § 6 zákona o sčítání. Pro toto sčítání byly údaje o fyzických osobách rozděleny do dvou kategorií. Mezi povinné patří kromě identifikačních údajů také státní občanství, rodinný stav, nově bylo zařazeno registrované partnerství, bydliště, mateřský jazyk, vzdělání, údaje o dětech, ekonomické aktivity, zaměstnání a jeho místo, informace o způsobu dopravy do zaměstnání/školy. Do zvláštní kategorie dobrovolně poskytovaných údajů byly vyčleněny národnost a náboženská víra. Informace vztahující se k bytům zahrnují opět jeho identifikaci, informace o počtech a vztazích mezi společně hospodařícími osobami, údaje o velikosti a základních charakteristikách bytu (plyn, voda, vytápění, koupelna, toaleta). Žádným způsobem není zjišťována vybavenost domácnosti ani její příjmy, respektive výdaje. Zvláštní otázka je kladena pouze na dispoziční počítačem a připojení k internetu. Oproti předchozímu sčítání v roce 2001 již nejsou do šetření zařazeny položky jako telefon, automobil nebo rekreační objekt.

II. Povinnost poskytnout údaje

Je třeba upozornit na jednu málo zdůrazňovanou skutečnost. Byť všechna medializace nadcházejícího sčítání působí velmi vstřícně a snaží se obyvatele pozitivně motivovat k účasti na sčítání, existuje explicitně vyjádřená povinnost všech osob požadované údaje poskytnout řádně a ve stanoveném termínu. Poskytnuté údaje musejí být přesné a úplné.

Povinnosti fyzických osob však nejsou omezeny pouze na poskytnutí šetřených údajů, ale

vztahují se též na prokázání své totožnosti sčítacími komisaři při doručování předvyplněných formulářů nebo doručování přístupu elektronického sčítacího formuláře. Výslovně je stanovena i povinnost odevzdat vyplněné formuláře, což ovšem lze nahlízet jako nadbytečné, vzhledem k tomu, že pouhé vyplnění údajů do formuláře (bez jeho odevzdání) by bylo jen stěží možné považovat za „poskytnutí“ zjišťovaných údajů.

Porušení výše uvedených povinností je kvalifikováno jako přešůpek fyzických osob nebo správní delikt právníckých osob. Pokud tedy fyzická osoba, která podléhá sčítání, například v rozporu se zákonem o sčítání poskytne údaje neúplné nebo nepřesné, neodevzdá/ nezašle vyplněný sčítací formulář nebo pokud se obdobného jednání dopustí vlastníci nebo správce domu ve vztahu k údajům jim poskytnutým, hrozí za takový přešůpek pokuta do výše 10 000 Kč. Sankce v případě obdobných porušení povinností právníckými osobami pak může dosahovat až do výše 200 000 Kč.

III. Ochrana údajů

Velmi podstatným právním aspektem sčítání je otázka nastavení úrovně ochrany údajů zjišťovaných v tomto šetření a využití takto získaných údajů. Ochrana osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních

údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“) není nijak dotčena a jejich ochrana je též přímou součástí samotného zákona o sčítání. Jediným přípustným využitím získaných osobních údajů je jejich zpracování a následné použití pro statistické účely. Použití zjištěných údajů pro jiný účel, než který je připuštěn zákonem o sčítání, je zcela vyloučeno. V praxi bude nakládání s formuláři takové, že papírové formuláře budou naskenovány a ještě před samotným zpracováním anonymizovány (odstráněna budou všechna jména a rodná čísla). Po ukončení zpracování výsledků šetření budou papírové sčítací formuláře postoupeny do skartačního řízení. Obdobný bude osud formulářů elektronických, které budou také anonymizovány a následně trvale uloženy v Národním archivu. Zákon sice stanoví, že formuláře musejí být skartovány do tří let od rozhodného okamžiku, nicméně se předpokládá, že zpracování sčítání a následně zveřejnění formulářů proběhne nejpozději do jednoho roku.

Nejslabším článkem v tomto ohledu je lidský faktor, bez kterého by však realizace jakéhokoli obdobného projektu byla v současnosti jen obtížně představitelná. Sčítání bude prováděno sčítacími komisaři, jejichž hlavním úkolem bude distribuce a sběr sčítacích formulářů ke všem povinným osobám v celé České republice, případně nezbytná asistence s jejich vyplněním (například, bude-li se jednat o povinné osoby fyzicky nemohoucí).

Sčítacím komisařem se může stát pouze fyzická osoba starší 18 let, která je bezúhonná (tj. nebyla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo pokud se na ni hledí, jako by nebyla odsouzena), která má trvalý nebo přechodný pobyt na území České republiky, je plně způsobilá k právním úkonům a disponuje dostatečnou znalostí českého nebo menšinového jazyka (novinka, která značně usnadní průběh šetření mezi národnostními menšinami). Sčítací komisaři jsou jmenováni Úřadem, pro specifické oblasti pak příslušnými ministerstvy. Po svém jmenování obdrží každý komisař průkaz sčítacího komisaře, jehož vzor je stanoven vyhláškou Úřadu č. 279/2009 Sb. Tímto průkazem a svým průkazem totožnosti se komisař prokazuje při výkonu své funkce.

Komisaři jsou povinni složit slib mlčenlivosti, kterým jsou vázáni časově neomezeně, tedy i po skončení příslušných prací, a který jim ukládá zachovávat mlčenlivost jak o individuálních údajích a podmínkách jejich zpracování, tak o jakýchkoli dalších skutečnostech, které se při výkonu své působnosti dozvěděli. Podle dostupných informací bude pocházet 95 % sčítacích komisařů z řad pracovníků České pošty, a. s., kteří přicházejí do styku s našimi citlivými

údaji denně a měli by být v této oblasti těmi nejpovolanějšími.

Stejnou povinnost mlčenlivosti jako sčítací komisaři mají i jiné osoby, které se při provádění sčítání, následném zpracování jeho výsledků nebo v jiné souvislosti seznámí s osobními údaji povinných osob. Zvláštní pozornost bude v tomto kontextu věnována zvýšené ochraně pracovišť, kde budou vyplněné sčítací formuláře shromažďovány a zpracovávány. Na tato místa bude po celou dobu kontrolován přístup a osoby, které s osobními údaji přijdou do styku, budou podlehat evidenci.

Pokud sčítací komisař či jiná fyzická osoba, která se v souvislosti s realizací sčítání seznámila s individuálními údaji, poruší výše popsanou povinnost mlčenlivosti, dopouští se podle zákona o sčítání přestupku, za který lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč. Stejná sankce může být uplatněna též v případě, že sčítací komisař nezabezpečil ochranu vyplněných formulářů (a tím pádem i ochranu vyplněných údajů) před odcizením, ztrátou, poškozením nebo jejich zneužitím a také, dopustil-li se komisař jednání, kterým by ve svůj nebo cizí prospěch zneužil informace získané v souvislosti se sčítáním. Za protiprávní jednání lze však osoby postihnout nejen podle zákona o sčítání, ale též podle příslušných ustanovení zákona o ochraně osobních údajů. V takových případech může Úřad pro ochranu osobních údajů uložit v závislosti na protiprávním jednání fyzické osobě pokutu ve výši až 5 000 000 Kč a podnikající fyzické osobě nebo právnické osobě pokutu až do výše 10 000 000 Kč. V krajních případech lze uvažovat i o aplikaci ustanovení § 180 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Za neoprávněné nakládání s osobními údaji podle výše uvedeného ustanovení může být pachatel postižen (v závislosti na způsobené škodě a jejím rozsahu) trestem odnětí svobody na jeden rok až osm let, zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

IV. Poznámka na závěr

Zákon o sčítání je zajímavým tématem nejen po stránce svého obsahu, kterému byly věnovány předcházející odstavce, ale téma k zamyšlení představuje zákon sám o sobě. Už z názvu zákona „o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011“ je zřejmé, že se jedná o zákon „na jedno použití“.

Z historického pohledu bylo sčítání organizováno na různých bázích. Od vzniku samostatného Československa se zatím konalo osm sčítání. První československé sčítání se uskutečnilo podle zákona o sčítání lidu ze dne 8. dubna 1920, č. 256/1920 Sb., druhé sčítání v roce 1931 opět podle samostatného zákona (zákon

č. 47 /1927 Sb., o sčítání lidu). Zákon z roku 1927 byl využit ještě jednou, pro sčítání v roce 1950. V dalších obdobích byl termín a obsah sčítání stanoven formou vládního usnesení. Ovšem při dalších sčítáních v letech 1961, 1980, 2001 a nyní 2011 nezůstala naše legislativa ochuzena o další přírůstky. Jednalo se o zákony o organizaci národohospodářské evidence (zákony č. 108/1951 Sb. a č. 23/1963 Sb.) a při sčítáních v letech 1980 a 1991 o zákon č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací a konečně při posledním sčítání v roce 2001 o zákon č. 158/1999 Sb., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001.

Důvodová zpráva k zákonu o sčítání v roce 2011 jednoznačně obhajovala potřebu opět přijmout nový zákon a k jakékoli možnosti přijmout obecný zákon, který by byl v organizačních, technických a věcných podrobnostech prováděn předpisem nižší právní síly, se stavěla odmítavě. Argumentováno bylo příliš velkými změnami, ke kterým v desetiletém období mezi jednotlivými sčítáními dochází, ať už se týká vývoje právního řádu České republiky i Evropské Unie, struktury příslušných státních orgánů nebo technického vývoje, na které by muselo být náležitě reagováno. V tomto kontextu bylo pak jako na neefektivní poukazováno na skutečnost, že právní úprava by musela být pokaždé novelizována a legislativní proces by byl v konečném důsledku složitější, než jaký představuje prosté přijetí nového zákona.

Jistou míru oprávněnosti lze námitkám proti přijetí zákona upravujícího sčítání lidu v obecné rovině zajisté přiznat. Na druhou stranu, byť se v tomto případě nejedná o žádná monumentální legislativní díla, která přibývají „jen jednou za deset let“, je nutno poznamenat, že stejně jako každý další nadbytečný zákon přispívají k nepřehlednosti českého právního prostředí. Prospěšnost a v dané situaci i aktuální potřebnost zákona o sčítání pro rok 2011 je zřejmá. Nicméně snad by bylo ještě prospěšnější, kdyby se v této věci objevila racionální zákonodárná iniciativa a vyřešila konečně stálý přísun zákonů přiměřenou normou obecného charakteru. A to i za cenu potřeby opakovaného přijímání podzákoných norem, ke kterému však dochází i za současného stavu. Argument, že se právní řád stále mění a bylo by proto na tyto změny nutné pokaždé reagovat i změnou případného obecného zákona o sčítání, už ze své podstaty neobstojí, neboť právní prostředí se mění právě proto, že jsou kvůli nedostatům v legislativních aktech neustále přijímány nové zákony a nikdo se nesnaží o přípravu a přijímání kvalitních zákonů, které by nebylo potřeba tak často novelizovat. ●

Mgr. Ing. Dominika Veselá
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Zákon proti úplatkářství jako exportní produkt britské trestní legislativy

WHITE & CASE

Nová legislativa

Téměř sto let bylo trestání podplácení ve Velké Británii založeno jen na zvykovém právu (common law). Od konce devadesátých let minulého století, patrně jako důsledek řady medializovaných korupčních kauz a i vlivem mezinárodních smluv, zde dochází k zavádění nové pozitivní protikorupční legislativy v podobě předpisů psaného práva.

Britská vláda před několika lety schválila jako součást legislativního programu návrh příslušného zákona proti úplatkářství. Zdálo by se, že nejde o nic převratného, protože například i vlády České republiky za posledních deset let patrně z podobných důvodů schválily několik programů a legislativních opatření v boji proti korupci. Je tu však přesto jeden zásadní rozdíl. Zatímco české „programy“ dosud nenašly podporu napříč politickým spektrem, britský projekt zcela uspěl. V roce 2010 ho podpořily všechny parlamentní strany přijetím Zákona proti úplatkářství (Bribery Act 2010).

Jestliže o českých protikorupčních opatřeních toho ve Velké Británii asi mnoho nevědí, britský předpis vzbudil v Evropě i u nás nebyvalou pozornost, přestože účinnosti by podle posledních informací měl nabýt nejdříve v polovině roku 2011. Termín totiž závisí na okamžiku, kdy britský ministr vnitra přijme prováděcí předpisy, na něž zákon v několika případech odkazuje.

Nový britský předpis vzbuzuje důvodně velkou pozornost, neboť ukazuje, že míra korupce nutí i jinak velmi konzervativní zemi, jakou Velká Británie je, k přijímání nezvyklých a přísných opatření. Co je vlastně na tomto právním předpisu tak zajímavého? Je toho docela dost. Zákon je ovšem poměrně složitý a některá ustanovení nejsou zatím příliš srozumitelná, takže uvádím jen základní informace.

Fyzické i právnické osoby, doma i v cizině

Především je známo, že působnost britského trestního práva (jurisdikce) je tradičně omeze-

na na trestné činy spáchané na území Velké Británie. Jiné „spojovací články“, které známe i v našem trestním právu, jako jsou například občanství pachatele, občanství oběti trestného činu, některé všeobecně kriminalizované trestné činy (genocida, atd.), byly-li delikty spáchaný mimo teritorium Velké Británie, dosud její trestní justici zpravidla nezajímaly. Nadále tomu však má být jinak. Zákon bude mít extraterritoriální účinky a bude, i když jen u korupčních trestných činů, dopadat i na některé subjekty, působící v zahraničí, například v České republice.

Britské trestní právo, stejně jako dalších 25 členských států Evropské unie s výjimkou České republiky zná odpovědnost právnických osob za trestné činy a to v podobě velmi přísné, tzv. strict liability, což vlastně znamená objektivní odpovědnost bez ohledu na „zavinění“ právnické osoby. Zákon se bude vztahovat na korupční trestné činy spáchané nejen britskou právnickou osobou (toto označení má v originálním znění předpisu několik variant – obchodní organizace, korporace, profesní sdružení, atd.) nebo její součástí působící na území Velké Británie, ale i cizí právnickou osobou, která má „úzký vztah“ k Velké Británii

(byla založena podle právního řádu velké Británie) ať působí kdekoli na světě.

Britský zákon má ale působnost i vůči všem fyzickým osobám, jež spáchaly trestný čin na území Velké Británie, anebo mají „úzký vztah“ k území Velké Británie (některou z forem britského občanství nebo trvalé bydliště na britském území), ať se dopustí korupce kdekoli.

Čtyři skupiny deliktů

Zákon zavádí především trestné činy v podobě aktivního (nabídne, slíbí, nebo poskytne) a pasivního (vyžaduje, souhlasí s obdržením, nebo přijme) úplatkářství. Další definice pokrývá úplatkářství zahraničních veřejných činitelů. Podmínkou trestnosti v těchto případech je, že účelem korupce je nesprávný výkon povinnosti, která se od konkrétního subjektu důvodně očekává (zákon používá slova jako „nestrannost, důvěra a poctivost“). Čin musí souviset s výkonem veřejné funkce, s podnikáním, se zaměstnáním nebo musí být spáchan v souvislosti s činností souboru osob bez ohledu na to, zda tento soubor má, nebo nemá právní subjektivitu.

Právnícká osoba se může vyvinut z objektivní odpovědnosti tehdy, jestliže v případě spáchání trestného činu fyzickou osobou jednajícím jménem této právnícké osoby prokáže, že se jednalo o excés z dříve přijatých účinných protikorupčních opatření (účinná protikorupční strategie, zavedení, kontrola a prosazování etického kodexu chování zaměstnanců, ochrana oznamovatelů, atd.). Ministr vnitra je zmocněn k vydání předpisu, který bude požadavky na tato opatření specifikovat.

Serious Fraud Office v akci

Velká Británie, na rozdíl od většiny jiných členských států EU, nezná typický systém veřejné žaloby v podobě státního zastupitelství nebo prokuratury, na jaké jsme u nás zvyklí. Působí zde spíše specializované útvary, které vyšetřují a současně v soudu žalují vybrané úseky trestné činnosti. Mezi ně právě patří Úřad pro boj se závažnými podvody (Serious Fraud Office), jemuž bude svěřena příslušnost k trestnímu stíhání včetně práva využít Evropského zatýkácího rozkazu za účelem dopadení a předání pachatele, ať se nachází na území kteréhokoli členského státu Evropské unie.

Hrozí konflikt jurisdikcí?

Prosazování britského „scénáře“ může být v České republice poměrně obtížné.

České trestní právo především omezuje svou působnost na fyzické osoby. Český zákon o trestní odpovědnosti právníckých osob, který v uplynulých dnech, takřka bez pozornosti veřejnosti a médií, tiše proplul Legislativní radou vlády, pravděpodobně v době nabytí účinnosti britského předpisu platit nebude. České justiční orgány do doby nabytí účinnosti vlastní úpravy odpovědnosti právníckých osob asi nebudou ochotny vyhovět britským žádostem o právní pomoc (zajištění osob, důkazů atd.), kterou v konkrétních případech, kdy se na českém území odehrál čin podléhající britské jurisdikci, jistě bude třeba. Bude tomu bránit mezinárodně uznávaný a tradiční požadavek na oboustrannou trestnost. Evropský zatýkácí rozkaz nebo Evropský důkazní příkaz na tom s ohledem na zvláštnost povahy právnícké osoby nic nezmění.

Český trestní zákon zatím zakotvuje trestnost řady jednání fyzických osob, která jsou také trestná podle nového britského zákona. Po zavedení trestní odpovědnosti právníckých osob budou úpravy podobné jako celek. Čes-

ké trestní právo má ale tradičně mnohem širší extraterritoriální působnost, než právo britské. Vztahuje se nejen na korupční trestné činy spáchané na našem území, ale například i na jakýkoli trestný čin spáchaný českým občanem v zahraničí, na činy cizinců, spáchané v cizině na našem občanu, na jakékoli trestné činy, spáchané kdekoli, stanoví-li tak mezinárodní smlouva nebo jde-li o zvláště závažné trestné činy, atd.

Nabízí se proto otázka, nakolik dříve nebo později nedojde při zahájení trestního řízení ve Velké Británii pro čin spáchaný na území jiného státu, tedy například České republiky, ke konfliktu jurisdikcí těchto dvou nebo dokonce více států. Řešení těchto konfliktů je v praxi obtížné. Akty mezinárodního práva veřejného nebo evropského práva mu donedávna věnovaly jen málo pozornosti (Evropská úmluva o předávání trestního řízení z r. 1972, Rámcové rozhodnutí Rady o předcházení a řešení konfliktu jurisdikcí z r. 2009), proto dojde ke zlepšení jen postupně. ●

.....
**prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph.D., DSc.,
 profesor Katedry trestního práva
 Právnícké fakulty Masarykovy univerzity
 v Brně, samostatný advokát a Counsel
 advokátní kanceláře White & Case**

Práce přesčas na pracovní cestě

Zaměstnanci často vyjíždějí na pracovní cesty[1] ještě před začátkem pracovní směny[2] a vracejí se z nich až po skončení pracovní směny. Ovšem ne každý čas trvání (během) pracovní cesty, jež přesahuje pracovní směnu, je práci přesčas, jak se mnozí zaměstnanci mylně domnívají. V průběhu (po dobu trvání) pracovní cesty nevykonává zaměstnanec práci nepřetržitě. Část pracovní cesty stráví cestováním, zpravidla v zaměstnavatelem určeném dopravním prostředku, do místa, kde má příslušnou práci vykonat, část samotným výkonem práce, pro který byl na pracovní cestu do určeného místa zaměstnavatelem vyslán, část dalšími souvisejícími úkony, ale též čekáním, odpočinkem apod., a po vykonání příslušné práce cestou zpět do určeného místa ukončení pracovní cesty.

V této souvislosti proto musíme rozlišovat mezi tím, co je „plněním pracovních úkolů“[3] a co je pouze tzv. úkon učiněný „v přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů“.[4]

Samotnou dobu trvání pracovní cesty mimo stanovenou pracovní dobu není možno považovat za práci přesčas, neboť pro práci přesčas musí být splněna podstatná podmínka, a to výkon práce mimo pracovní dobu stanovenou rozvrhem směn. Za dobu výkonu práce se přitom považuje výkon té práce sjednané v pracovní smlouvě, kvůli níž byl zaměstnanec vyslán na pracovní cestu.

Doba strávená na pracovní cestě nebo na cestě mimo pravidelné pracoviště jinak než plněním pracovních úkolů, která spadá do pracovní doby, se považuje za překážku v práci na straně zaměstnavatele, při které se zaměstnanec mzda

nebo plat nekrátí. (Zaměstnavatel znemožňuje zaměstnanci vysláním na pracovní cestu vykonávat práci v pracovní době (o pracovní směně); zaměstnanec nemůže v důsledku takového rozhodnutí zaměstnavatele přijít o svoji mzdu nebo plat.) Jestliže však zaměstnanci v důsledku způsobu odměňování mzda (např. hodinová, úkolová, podílová aj. mzda závislá na jeho výkonu, tržbách apod.) ušla nebo ušel plat, poskytnete mu zaměstnavatel náhradu mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku.[5]

Doba strávená zaměstnancem na pracovní cestě jinak než plněním pracovních úkolů představuje např. čas překonávání vzdálenosti (tedy dobu cestování) mezi východiskem (místem startu) pracovní cesty a místem přechodného pracoviště a čas cestování nazpět do místa ukončení pracovní cesty. Pokud tato doba bude spadat do pracovní směny zaměstnance,

jedná se o překážku v práci na straně zaměstnavatele. Pokud bude tento čas probíhat před nebo po pracovní směně zaměstnance, jedná se pouze o dobu cestování (tj. úkon v přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů), za kterou náleží zaměstnanci pouze cestovní náhrady, (např. stravné), nikoliv mzda (plat) nebo náhrada mzdy (platu). Nejedná se o práci přesčas. (Práci přesčas je práce konaná zaměstnancem na příkaz zaměstnavatele nebo s jeho souhlasem nad stanovenou týdenní pracovní dobu vyplývající z předem stanoveného rozvržení pracovní doby a konaná mimo rámec rozvrhu pracovních směn.) [6] Práci přesčas je na pracovní cestě doba strávená plněním pracovních úkolů, která nespadá do doby pracovní směny.

Řízení vozidla

Jízda vozidlem se přitom považuje za výkon práce v případě zaměstnance, který řídí toto vozidlo a který má v pracovní smlouvě jako druh práce sjednáno řízení vozidla, neboť tento zaměstnanec řízením vozidla vykonává práci, jejíž druh má sjednán v pracovní smlouvě. To tedy znamená, že u zaměstnance, který řídí tzv. referentské vozidlo, bude jiný postup v případě, kdy v pracovní smlouvě řízení takového vozidla sjednáno nemá a jiný v případě, kdy řízení vozidla v pracovní smlouvě jako druh práce sjednáno má.

Příklady

Osvětíme si vše na názorném příkladě: Zaměstnanec má pravidelnou týdenní pra-

covní dobu rozvrženou do pětidenního pracovního týdne o délce 40 hodin, přičemž začátek směn určil zaměstnavatel na 7.00 hod. a konec na 15.30 hod.

Zaměstnanec byl vyslán na pracovní cestu s tím, že vyjel z výchozího místa na pracovní cestu v 6.00 hod. a do místa přechodného výkonu práce dorazil v 9.00 hod. a v tuto dobu také začal plnit pracovní úkoly spojené s pracovní cestou. Nazpět se vydal ve 14.00 hod., kdy ukončil práci, a vrátil se v 17.00 hod.

Doba od 6.00 do 7.00 hod. a od 15.30 do 17.00 hod. se posuzuje jako doba překonávání vzdálenosti mezi východiskem (nebo koncem) pracovní cesty a místem přechodného pracoviště. Jedná se o dobu cestování, za kterou náleží náhrady cestovních výdajů. (Cestovní náhrady samozřejmě náleží i za dobu od 7.00 do 15.30 hod.) Doba od 7.00 hod. do 9.00 hod. a od 14.00 hod. do 15.30 hod. je překážkou v práci na straně zaměstnavatele, neboť zaměstnanec během ní plnil jiné úkoly, než pracovní úkoly vyplývající ze sjednaného druhu práce (leda by šlo o situaci, kdy zaměstnanec cestoval např. osobním automobilem a řízení tohoto vozidla by měl sjednáno jako druh práce v pracovní smlouvě). Šlo tedy o jinou činnost v přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů. Za tuto dobu náleží zaměstnanci mzda nebo plat (resp. se mu mzda nebo plat nekrátí) nebo náhrada mzdy resp. platu ve vyšší průměrného výdělků. Za dobu od 9.00 do 14.00 hod. (s výjimkou doby pracovní pře-

stávky na jídlo a oddech) náleží zaměstnanci mzda nebo plat.

Jestliže by však zaměstnanec na pracovní cestě vykonával práci ne pouze do 14.00 hod., ale až do 17.00 hod., přičemž zpět by cestoval v době od 17.00 do 20.00 hod., pak doba od 15.30 do 17.00 hod. je prací přesčas. Za dobu od 14.00 do 17.00 hod. náleží zaměstnanci mzda nebo plat a za dobu od 15.30 do 17.00 hod. mzda nebo plat navíc i s příplatkem za přesčasovou práci (nebo namísto příplatku náhradní volno v rozsahu vykonané práce přesčas, pokud se na tom zaměstnavatel se zaměstnancem dohodnou). Za dobu od 17.00 do 20.00 hod. náleží zaměstnanci (jen) cestovní náhrady; cestovní náhrady přitom samozřejmě náleží za celou dobu trvání pracovní cesty, tedy za dobu od 6.00 do 20.00 hod.

Shrnutí

Doba na pracovní cestě strávená plněním pracovních úkolů, která nespadá do pracovní směny, je prací přesčas. Doba pracovní cesty strávená jinak než plněním pracovních úkolů, byť jde o úkony v přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů, i když nespadá do pracovní směny, není prací přesčas. ●

Richard W. Fetter

Použitá literatura:

Pelc, L.: Pracovní cesta podle nového zákoníku práce, Práce, mzda, odvody bez chyb, pokut a penále č. 1/2007, Poradce s.r.o.; Janoušek, K.: Pracovní cesta a práce přesčas, Práce, mzda, odvody bez chyb, pokut a penále, č. 2/2009, Poradce s.r.o.; Sládek, V.: Práce přesčas a její vazba na stanovenou týdenní pracovní dobu – I, II., Průvodce pracovními předpisy č. 6/2007 a č. 7-8/2007, BMSS-START, s.r.o.

Poznámky

- [1] Viz ust. § 42 odst. 1 zákoníku práce.
- [2] Viz ust. § 78 odst. 1 písm. c) zákoníku práce. Odiš pracovní směnu od pracovní doby. Viz ust. § 78 odst. 1 písm. a) zákoníku práce.
- [3] Viz ust. § 273 zákoníku práce.
- [4] Viz ust. § 274 zákoníku práce.
- [5] Viz ust. § 210 zákoníku práce.
- [6] Viz ust. § 78 odst. 1 písm. i) zákoníku práce.

 ČERMÁK a spol.
advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala cenu „IP Law Firm of the Year 2010“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a „Právníká firma roku 2010 v oblasti duševního vlastnictví“.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kanceláří v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Národní 32 | 110 00 Praha 1 | tel. 296 167 111

www.cermakaspol.cz

Stručné připomenutí legislativní změny ve finančním zajištění v roce 2011

K 1. lednu letošního roku nabyl účinnosti zákon č. 408/2010 Sb., o finančním zajištění. Přestože se jedná o nově přijatý zákon, není materie v něm obsažená pro český právní řád zcela nová. Zákon o finančním zajištění totiž nahrazuje ustanovení § 323a – 323f zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, která dosud institut finančního zajištění upravovala. Také s ohledem na skutečnost, že nově přijatý zákon o finančním zajištění do českého právního řádu nepřináší zcela novou a neznámou úpravu, byla zvolena i poměrně krátká legisvakanní lhůta určená k absorpci změn, které s sebou zákon přináší.

Institut finančního zajištění byl do českého právního řádu poprvé začleněn prostřednictvím novely obchodního zákoníku pod č. 377/2005 Sb., a to konkrétně v září roku 2005

jako transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady o dohodách o finančním zajištění 2002/47/ES. Stejně jako v případě zmíněné novely obchodního zákoníku v případě nově přijatého zákona o finančním zajištění se jedná o reakci na povinnost České republiky transponovat legislativu Evropské unie do národního právního řádu. Zřejmě i tato skutečnost je důvodem pro poměrně krátkou legisvakanní lhůtu mezi publikací nového zákona ve sbírce zákonů ke dni 29. 12. 2010 a jeho účinnosti ode dne 1. 1. 2011. Pro úplnost doplňujeme, že lhůta pro včlenění nové směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES upravující finanční zajištění do národního právního řádu uplynula ke dni 30. 12. 2010.

Finanční zajištění představuje zajišťovací prostředek v závazkových vztazích sloužících zejména pro potřeby finančního trhu, kdy pro splnění režimu finančního zajištění vyžadová-

no splnění specifických požadavků týkajících se povahy osob uzavírajících vztahy týkající se finančního zajištění, zajišťované pohledávky a předmětu finančního zajištění.

Konkrétně je pak možné ve stručnosti specifičnost těchto požadavků shrnout následujícím způsobem. Osoby, kterým je umožněno sjednat smlouvu o finančním zajištění, jsou identifikovány co do předmětu své činnosti, či jejich zvláštní právní povahy stanovené na základě zvláštního zákona (např. banky, investiční fondy, obchodník s cennými papíry, atd.). Pohledávkou, jež je zajišťována, pak musí být tzv. pohledávka finančního charakteru, jež je zákonem definována jako pohledávka z obchodů, jejichž předmětem jsou peněžní prostředky, investiční nástroje, povolenky na emise skleníkových plynů nebo komodity, jakož i práva a pohledávky s těmito obchody související. Předmětem finančního zajištění tzv. finančním kolaterálem jsou pak finanční nástroje, související práva, peněžní prostředky, pohledávky, atd. Vymezenému okruhu osob při zajištění pohledávky finančního charakteru prostřednictvím finančního kolaterálu pak zákon umožňuje využít zvláštní režim dvou jinak běžných zajišťujících institutů, a to zástavního práva a zajišťovacího převodu práva.

Hlavní výhodou nového zvláštního režimu finančního zajištění je výrazně zjednodušený proces zhojení osoby, v jejíž prospěch je finanční zajištění sjednáno (příjemce finančního zajištění), a to konkrétně v případě, kdy druhá strana (poskytovatel finančního zajištění) řádně neplní, nebo nastane jiná okolnost, již předvidá smlouva, již je finanční zajištění sjednáno. Příjemce finančního zajištění se může předem dohodnutým způsobem, nebo způsobem, který odpovídá povaze předmětu zajištění, uspokojit přímo z předmětu zajištění bez nutnosti dalších úkonů, či součinnosti poskytovatele finančního zajištění. V důsledku nové úpravy finančního zajištění dochází k redukci formalit, týkajících se například formy vzniku zajištění nebo způsobu uspokojení ze zajištění.

Druhou nespornou výhodou nové úpravy finančního zajištění je jeho přednostní povaha,

kdy finanční zajištění může být vypořádáno bez ohledu na případnou exekuci, likvidaci, insolvenční, nucenou správu, či jiné řízení, které může postihnout poskytovatele finančního zajištění a které by za jiných okolností ztížilo, ne-li zcela znemožnilo vymožení zajištěné pohledávky resp. uspokojení věřitele z předmětu zajištění.

Pokud jde blíže o další konkrétní změny, jež přináší nová právní úprava obsažená v zákoně o finančním zajištění, je možné zmínit následující. Nový zákon obsahuje komplexnější a přehlednější úpravu, než úpravu, kterou doposud nabízel obchodní zákoník.

Zásadní změnou je zejména rozšíření okruhu osob, jež mohou být stranou finančního zajištění. Další výraznou změnou je umožnění fyzickým osobám, aby se staly poskytovatelem i příjemcem finančního zajištění.

Nově tak podnikající fyzická osoba může být poskytovatelem či příjemcem finančního zajištění, ovšem za předpokladu, že je zřejmé, že se zajištění sjednává v souvislosti s podnikatelskou činností této osoby a s tím, že na druhé straně stojí některé z osob ze standardního okruhu osob působících na finančním trhu (jako např. banka, obchodník s cennými papí-

ry, atd.). I jiná fyzická osoba (zákonodárce měl na mysli zřejmě nepodnikající osobu) pak může být poskytovatelem finančního zajištění v případě, že jsou kumulativně splněny následující podmínky:

- příjemcem je banka nebo další subjekt vymezený zákonem,
- finanční zajištění se sjednává v souvislosti s poskytnutím úvěru nebo půjčky za účelem obchodu s investičním nástrojem, na němž se příjemce podílí, bylo výslovně sjednáno,
- bylo výslovně sjednáno, že jde o finanční zajištění,
- smlouva o finančním zajištění má písemnou formu,
- příjemce před uzavřením smlouvy informoval poskytovatele o hlavních aspektech institutu finančního zajištění.

Na tomto místě je důležité zmínit, že v ostatních případech vzniku finančního zajištění zákon nevyžaduje žádné zvláštní formální či obsahové náležitosti pro smlouvu o finančním zajištění. Současně pak platí, že právní úprava o finančním zajištění bude dopadat na všechny případy, jež budou splňovat všechny jeho pojmové náležitosti, pokud si smluvní strany výslovně nesjednají, že se o finanční zajištění nejedná.

Ve srovnání s předchozí právní úpravou dále zákon o finančním zajištění přináší přesnější definice a výčet finančního kolaterálu, které lépe slouží k identifikaci konkrétních případů finančního zajištění. Za zmínku pak také stojí nově zavedený seznam úvěrových pohledávek, jehož předání v listinné podobě příjemci finančního zajištění nově slouží k prokázání existence vzniku finančního zajištění a jako doklad o převodu s odkládací podmínkou jednotlivých úvěrových pohledávek uvedených v seznamu na příjemce finančního zajištění. Zápis úvěrové pohledávky není poskytovatel ani příjemce finančního zajištění povinen oznámit dlužníkovi vázanému z uvedené pohledávky.

Nový zákon o finančním zajištění tak zejména upravuje okruh hodnot, které mohou být předmětem finančního zajištění, současně také výrazným způsobem zjednodušuje podmínky vzniku finančního zajištění a ve svém souhrnu zpřehledňuje systém finančního zajištění. Nadto zbavuje dosavadní systém finančního zajištění řady formalit a umožňuje snazší aplikaci tohoto institutu v právních vztazích. ●

.....
JUDr. Kamil Šebesta, MBA, advokát
Mgr. Lukáš Nezpěvák, advokátní koncipient
KŠD ŠTŮVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

Sídlo pro Vaše podnikání

- Provozování **virtuálních kanceláří**
- Pronájem **reprezentativních zasedacích prostor**
- Pronájem **plně vybavených kanceláří**
- Poskytování **registračních sídel** na 13 adresách v ČR a v SR a to již od **850 Kč/měsíc**

SMART Office

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smart-office.cz • 800 276 278

www.smart-office.cz

Jistota uchazeče v zadávacím řízení po novele 2010

HAVEL HOLÁSEK | PARTNERS
advokátní kancelář

Novela zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, která je v účinnosti od 15. září 2010 (dále jen „novela“), přinesla mimo jiných novinek i změny ve vztahu k poskytování jistoty uchazečem, které určitě stojí za bližší představení.

Jistota slouží k zajištění povinností uchazeče vyplývajících z jeho účasti v zadávacím řízení vůči zadavateli (nikoli tedy ze smlouvy, která teprve bude uzavřena). Zadavatel je oprávněn požadovat jistotu ve výši do 2 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky, přičemž uchazeč volí formu složení jistoty ze způsobů stanovených zákonem. Zadavatel je oprávněn čerpat jistotu pouze, pokud uchazeč v rozporu se zákonem nebo zadávacími podmínkami zruší nebo změni svou nabídku, odmítne uzavřít smlouvu nebo zadavateli neposkytne řádnou součinnost k uzavření smlouvy.

Novinky v postupu zadavatele při nakládání s jistotou

Novela zavedla možnost zadavatele požadovat složení jistoty i v případě zjednodušeného podlimitního řízení. Výslovně řeší postup při zrušení zadávacího řízení a stanoví jednotnou lhůtu pro uvolnění jistoty v délce sedmi dnů po odeslání příslušného oznámení, není-li dán důvod pro její blokaci. (Ohledně lhůty sedmi dnů je však do budoucna radno být ve střehu, protože není vyloučeno, že při další novelizaci zákona dojde k její změně na pět pracovních dnů.) Zadavatel podle výslovné úpravy po novele musí vyloučit uchazeče, který nespůlnil povinnost a opětovně nesložil peněžní jistotu, čímž odpadají pochyby, nakolik se jedná o povinnost, či jen právo zadavatele spočívající na jeho úvaze. Doklad o opětovném složení jistoty je zařazen mezi náležitosti návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele podávaného k Úřadu pro ochranu hospodářské

soutěže. V případě bankovních záruk platí, že zadavatel uchovává pouze kopii záruční listiny pro potřeby archívy a originál vrací uchazeči, který jej zpravidla vrací bance. Vracení originálu záruční listiny však nebylo důsledně promítnuto do ustanovení o povinnosti opětovně složit jistotu v případě vyhovění námitkám zadavatelem ani v případě podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele – tato se nadále vztahuje pouze na peněžní jistotu. Zadavatel se tak dostává do situace, kdy je na jednu stranu povinen uvolnit originál záruční listiny, na druhou stranu uchazeč ze zákona není povinen ji pro zajištění svých povinností po vyhovění námitkám opět poskytnout zadavateli. Lze se domnívat, že zadavatelé přesto mohou trvat na jejím předložení s odkazem na povinnost splnit zadávací podmínky, nemají však v zákoně oporu pro automatické vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení (bez poskytnutí dodatečné lhůty ke splnění).

Nová forma jistoty: pojištění záruky

Dosud zákon upravoval pouze peněžní jistotu a jistotu ve formě bankovní záruky. Poslaneckou iniciativou byla v novele 2010 doplněna nová, třetí forma, kterou je pojištění záruky. Jedná se o zvláštní pojistný produkt, zakládající přímý právní vztah mezi pojišťovnou jako výstavcem (pojistitelem) a zadavatelem jako příjemcem (beneficientem). Dodavatel před podáním nabídky uzavře pojistnou smlouvu s pojišťovnou, která se zaváže, že uhradí zadavateli částku stanovenou v zadávacích podmínkách, pokud uchazeč nespůlní povinnosti vyplývající ze zadávacího řízení a zákona. V případě bankovní záruky vystavuje banka záruční listinu, v případě pojištění záruky vystavuje pojišťovna tzv. písemné prohlášení o pojištění záruky, které uchazeč předkládá v rámci své nabídky jako doklad o složení jistoty. Zadavatel si originál písemného prohlášení ponechává pro účely archívy, pojišťovny jeho vrácení nepožadují. Pojistná smlouva se může vázat ke konkrétnímu zadávacímu řízení, nebo se může jednat o rámcovou pojistnou smlouvu, na základě které pojišťovna vydá prohlášení k jednotlivým nabídkám.

Výhody pro uchazeče

Ačkoli pojišťovny zatím pojištění záruky nabízejí jen ojediněle, pro uchazeče bude zřejmě velmi

lákavou formou skládání jistoty. Na rozdíl od peněžní jistoty zde pro dodavatele odpadá nutnost skládat peněžní prostředky v nemalé výši a na předem těžko předvídatelnou dobu (tedy s negativním vlivem na jeho cash-flow). Proti bankovní záruce jsou výhodou nižší náklady a administrativní náročnost pojištění záruky, pojištění záruky zároveň nezvyšuje úvěrové zatížení dodavatele. Cena pojistného se pohybuje zpravidla od 1 % do 3,5 % ze zajišťované částky v závislosti na výsledku finanční analýzy hospodaření uchazeče a ve většině případů lze pojištění záruky vyřídit do 3 pracovních dnů, oproti vyplněnému dotazníku a dokladům o finančním zdraví uchazeče.

Výhody a rizika pro zadavatele

Pro zadavatele u jistot složených formou pojištění záruky odpadá povinnost spojené s vedením účtu pro peněžní jistoty a zejména starosti s jejich vrácením. Podobně jako u bankovní záruky musí podmínky pojištění záruky plně odpovídat požadavkům zákona, jinak nelze jistotu pokládat za řádně složenou a nabídku uchazeče nezbyvá než vyloučit ze zadávacího řízení. Zejména musí z pojistných podmínek jednoznačně vyplývat platnost jistoty po celou dobu zadávací lhůty, včetně doby, kdy zadávací lhůta neběží nebo se prodlužuje. Zároveň by měla být vyloučena možnost předčasného ukončení pojistné smlouvy bez souhlasu zadavatele coby beneficianta. Zadavatel musí být oprávněn čerpat jistotu nepodmíněně a na první výzvu, aniž by musel nést jakákoli důkazní břemena.

Závěrem

Jedním z hlavních důvodů novely bylo odstranění finančně, časově i organizačně náročný formalismus některých procesů. Změny týkající se poskytování jistot by měly vést ke zjednodušení postupu jak zadavatelů, tak i dodavatelů. I kvůli přetrvávajícím rozdílným v úpravě peněžní jistoty oproti ostatním druhům lze očekávat, že uchazeči budou stále více inklinovat ke skládání jistoty formou bankovní záruky či pojištění jistoty. ●

Mgr. Adéla Havlová LL.M., advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

VÁŠ KOUSEK NEBE NAD PRAHOU

Jsou byty, ke kterým dostanete navíc něco, co má nevyčísitelnou hodnotu. Kousek nádherného nebe, které se dotýká romantických pražských střech. Tento pohled z okna má cenu královského pokladu. Je to ta nejlepší investice, jakou můžete udělat, protože pokaždé, když se podíváte ven, uvidíte krásu, která se slovy snad ani nedá vyjádřit.

PRAGUE LOFTS
ARTA

Tel.: (+420) 226 539 540

(+420) 725 590 788

Fax: (+420) 222 221 916

E-mail: info@prague-lofts.cz

www.prague-lofts.cz

Ochranné známky

v judikatuře Soudního dvora evropské unie: zánik práv majitele ochranné známky v důsledku strpění užívání pozdější ochranné známky

Roky 2009 a 2010 byly bohaté na zajímavá a v některých případech i průlomová rozhodnutí vydaná Soudním dvorem Evropské unie („ESD“) v oblasti známkového práva při výkladu ustanovení harmonizačních známkových směrnic[1]. V započatém trendu bude ESD zřejmě pokračovat i v letošním roce, když už v k 3. 2. 2011 bylo vydáno stanovisko generální advokátky Verici Trstenjak ve věci C-482/02 týkající se mimo jiné výkladu ustanovení článku 9 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách („první známková směrnice“) o zániku práv majitele ochranné známky tzv. strpěním[2]. Rozhodnutí ESD v této věci bude jistě brzy následovat. Za diskuzi nicméně stojí už závěry, které v této věci učinila generální advokátka.

Ustanovení článku 9 odst. 1 první známkové směrnice

Předmětem výkladu v této věci je tedy, mimo jiné, ustanovení článku 9 odst. 1 první známkové směrnice, který upravuje zánik práv majitele ochranné známky v důsledku strpění užívání pozdější ochranné známky. Podle tohoto ustanovení majitel starší ochranné známky ve smyslu čl. 4 odst. 2 první známkové směrnice, který strpěl užívání pozdější ochranné známky v některém členském státě a v tomto státě zapsané nepřetržitě po dobu pěti let, vědom si jejího užívání, již není oprávněn na základě starší ochranné známky žádat prohlášení pozdější známky za neplatnou, ani podávat námítky proti jejímu užívání pro zboží nebo služby, pro něž byla pozdější ochranná známka užívána, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky nebyla učiněna v dobré víře[3].

Skutkové okolnosti případu

Případ C-482 se skutkově týká jednoho z mnoha soudních sporů, které vedou v rámci Evropy i jinde ve světě český Budějovický Budvar, národní podnik („Budvar“) a americký Anheuser-Busch Inc. („Anheuser“) o ochrannou známku Budweiser. V tomto případě jde o dlouholetý spor o užívání ochranné známky Budweiser na území Velké Británie. Obě společnosti prodá-

vají na území Velké Británie od sedmdesátých let pivo pod ochrannou známku, která sestává buď ze slova „Budweiser“, nebo jej zahrnuje. Již v listopadu 1976 podal Budvar ve Velké Británii přihlášku ochranné známky „Bud“, proti této přihlášce podal Anheuser námítky a zároveň byly obě společnostmi podány vzájemné žaloby na neoprávněné užívání označení Budweiser. Obě žaloby byly příslušným soudem následně zamítnuty a efektivně tedy byla shledána v souladu s právem koexistence obou označení na trhu ve Velké Británii.

Dne 11. prosince 1979 podala společnost Anheuser přihlášku pro zápis slova „Budweiser“ pro „pivo“. Společnost Budvar podala proti této přihlášce námítky. Dne 28. června 1989 podala společnost Budvar svoji přihlášku k zápisu označení „Budweiser“, proti čemuž podala námítky společnost Anheuser. V únoru 2000 britský Court of Appeal obě námítky zamítl, takže si obě strany sporu mohly nechat zapsat označení „Budweiser“. K zápisu obou známek pak došlo ve stejný den, a to 19. 5. 2000. Rozhodnutí Court of Appeal bylo přijato na základě staršího zákona Velké Británie o ochranných známkách z roku 1938, který výslovně umožňoval paralelní zápis totožných nebo zaměnitelných podobných ochranných známek za předpokladu poctivého souběžného užívání nebo jiných zvláštních okolností.

Dne 18. května 2005, tedy 4 roky a 364 dní poté, co byly zapsány příslušné ochranné známky „Budweiser“ obou stran, podala společnost Anheuser u známkového úřadu ve Velké Británii žádost, aby bylo označení Budweiser společnosti Budvar zapsané v rejstříku ochranných známek prohlášeno za neplatné. Tato žádost byla odůvodněna tím, že ochranné známky obou stran byly do rejstříku sice zapsány ve stejný den, ale ochranná známka společnosti Anheuser je „starší ochrannou známkou“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 první známkové směrnice[4], jelikož datum podání její přihlášky bylo dřívější, ochranné známky a výrobky jsou totožné, a proto by na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) první známkové směrnice[5] měla být ochranná známka společnosti Budvar prohlášena za neplatnou. Dle argumentace Anheuser se v daném případě nejedná o případ strpění ve smyslu článku 9 první známkové směrnice, jelikož doba pěti let stanovená v článku 9 ještě neuplynula.

Spor se po obvyklých peripetiích dostal až ke Court of Appeal, který se rozhodl přerušit řízení a položit ESD následující předběžné otázky:

1. Co se rozumí slovem „strpěl“ ve smyslu čl. 9 odst. 1 směrnice první známkové směrnice a především:

a) je slovo „strpěl“ pojmem práva Společenství anebo může vnitrostátní soud použít vnitrostátní pravidla definující strpění (včetně

HAVEL HOLÁSEK | PARTNERS
advokátní kancelář

prodlení nebo prokázání dlouhotrvajícího poctivého souběžného užívání).

- b) je-li slovo „strpěl“ pojmem práva Společenství, lze u majitele ochranné známky vycházet z toho, že strpěl dlouhodobě a prokázané poctivé užívání totožné ochranné známky jiným subjektem, pokud si byl dlouhodobě vědom uvedeného užívání, avšak nemohl mu zabránit?
- c) je každopádně nutné, aby ochranná známka majitele byla zapsána ještě před tím, než začne „trpět“ užívání i) totožné nebo ii) zaměnitelně podobné ochranné známky jinou osobou?
2. Kdy začíná plynout „nepřetržitá doba pět let“ a především, může začít plynout (a pokud ano, může uplynout) před tím, než bude skutečně zapsána ochranná známka majitele starší ochranné známky; a pokud ano, jaké podmínky jsou nutné k tomu, aby tato doba začala plynout?

Výklad pojmu strpění

Ve vztahu k první z předložených předběžných otázek (bod 1a) došla generální advokátka k závěru, že „strpěním“ ve smyslu čl. 9 odst. 1 první známkové směrnice je myšlen pojem práva Unie, který musí být vykládán autonomně a jednotně. Ve vztahu ke druhé předběžné otázce (bod 1b) pak generální advokátka shledala, zejména s ohledem na jazykový výklad tohoto pojmu a uplatnění zásady přiměřenosti při omezení majitele starší ochranné známky zánikem práva, že situace tzv. vynucené pasivity tj. situace, kdy majitel starší ochranné známky není schopen například z důvodu právní nebo faktické neschopnosti bránit svá známková práva proti užití pozdějšího označení, nespadá pod pojem

strpění. Generální advokátka tedy na tuto předběžnou otázku odpověděla tak, že pojem strpění předpokládá právní možnost pro majitele starší ochranné známky bránit se užívání pozdější zapsané ochranné známky.

Počátek běhu 5leté lhůty ve vztahu k oběma konfliktním známkám

Co se týče počátku běhu 5leté lhůty ve vztahu k pozdější ochranné známce (otázka 2) generální advokátka konstatovala, že znění čl. 9 odst. 1 směrnice, jakož i smysl a účel tohoto ustanovení jasně ukazují, že začátek běhu pětileté lhůty strpění závisí na splnění následujících tří podmínek: za prvé je nutné, aby byla pozdější ochranná známka zapsána, za druhé musela být tato ochranná známka užívána, za třetí musel majitel starší ochranné známky vědět o zápisu a užívání této pozdější ochranné známky. Tato úprava je koncipována tak, že všechny tři podmínky musejí být splněny kumulativně. Generální advokátka přitom došla k závěru, že lhůta pro začátek strpění nemůže začít plynout před datem zápisu pozdější ochranné známky, a to i pokud se majitel starší ochranné známky dozvěděl o užití pozdější ochranné známky před datem jejího zápisu.

Generální advokátka se v souvislosti s touto otázkou zabývala též tím, zda v daném případě nelze z textu směrnice vyvodit domněnku znalosti majitele starší známky o existenci a užívání pozdější ochranné známky nejspíše k okamžiku jejího zápisu, přičemž se zřejmě přiklonila k tomu, že by se mohlo jednat o domněnku znalosti, kterou by bylo nicméně možno v konkrétním případě vyvrátit. V tomto

ohledu se nicméně generální advokátka spokojila s konstatováním, že tuto otázku není nutno v daném případně definitivně řešit, neboť majitel pozdější známky nepochybně věděl o užívání dřívější známky již před jejím zápisem vzhledem k procesním krokům, které vůči jejímu zápisu a užívání obě strany sporu vzájemně činily. Měla přitom zato, že poskytnutí ochrany investici majitele pozdější ochranné známky po pěti letech od jejího zápisu by bylo vhodné, s ohledem na zveřejňování přihlášek ochranných známek, veřejný charakter rejstříku ochranných známek a jeho dostupnost přes internet, nelze takový výklad dle jejího názoru považovat za nepřiměřený zásah do práv majitele známky.

Na poslední z položených otázek (1c) pak generální advokátka odpověděla tak, že běh pětileté lhůty ve vztahu k zápisu starší ochranné známky (zejména s ohledem na definici starší ochranné známky, které zahrnuje jak zapsaná označení, tak jejich přihlášky) může začít plynout již před tím, než majitel starší ochranné známky skutečně dosáhne jejího zápisu.

Tyto závěry jsou jistě velmi zajímavé a bude zajímavé sledovat, zda se k nim přikloní ve svém rozsudku i ESD. S ohledem na právní jistotu majitelů ochranných známek by pak dle mého názoru bylo vhodné, aby se ESD vyjádřil též k otázce toho, zda a za jakých podmínek lze presumovat vědomí majitele starší známky o pozdější ochranné známce a jejím užívání ke dni jejího zápisu. ●

**Mgr. Jana Buršíková, advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**

Poznámky

- [1] Jedná se například o rozhodnutí týkající se konceptu užití známky ve smyslu známkového práva (například C-495/07 Silberquell), výkladu pojmu dobré a zlé víry v kontextu známkového práva (například C-529/07 Chocoladenfabriken Lindt & Sprungli), případů týkajících se limitace užití známek v rámci srovnávací reklamy (například C533/06 O2 Holdings) a zejména pak tzv. Google cases zabývajících se problematikou tzv. Keywords a Adwords a sponzorovaných odkazů na Internetu (C236 až 238/08 Google France a nověji pak C558/08 Portakabin).
- [2] První známková směrnice byla nahrazena ustanoveními Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, jež vstoupila v platnost 28. listopadu 2008. Generální advokátka nicméně v této věci došla k závěru, že události, které vedly ke sporu v původním řízení, nastaly před okamžikem vstupu směrnice 2008/95 v platnost, z toho důvodu tedy považovala za nutné v rámci právního posouzení dané věci použít pouze první známkovou směrnici. Ustanovení článku 9 první známkové

směrnice, které bylo předmětem výkladu ze strany generální advokátky v této věci je nicméně ve směrnici 2008/95 obsaženo v identickém znění.

- [3] Uvedené stanovisko je velmi komplexní, dále zde byla řešena i otázka použití čl. 4 odst. 1 písm. a) první známkové směrnice v tom smyslu, zda umožňuje majiteli starší ochranné známky prosadit svůj nárok i v případě dlouhotrvajícího poctivého souběžného užívání dvou totožných ochranných známek pro totožné výrobky, takže záruka původu starší ochranné známky neznamená, že ochranná známka označuje výrobky majitele starší a nikoli jiné ochranné známky, avšak namísto toho označuje jeho výrobky nebo výrobky jiného uživatele. Jednalo se o zásadu tzv. „honest concurrent use“ uplatňovanou tradičně ve známkovém právu Velké Británie. Diskuse této otázky jde nad rámec tohoto článku, budeme se jí nicméně zabývat v navazujícím článku, a to z hlediska srovnání s aktuální judikaturou NS ČR týkající se souběžného užívání a existence dvou shodných známek, respektive známky a nezapsaného označení. Dále byla v odůvodnění stanoviska řešena i velmi zajímavá otázka užití směrnice a navazujících

- vnitrostátních předpisů přijatých k implementaci směrnice na skutkovou situaci nastalou v době před účinností směrnice a vnitrostátních předpisů. V neposlední řadě pak byla diskutována i svrchané zajímavé otázky principu zneužití práva v právu EU.
- [4] Pojem starší ochranné známky zahrnuje obdobně jako je tomu podle zákona č. 441/2003 Sb. (zjednodušeně) starší zapsané nebo přihlašované ochranné známky společenství, národní ochranné známky zapsané v některém členském státě EU nebo ochranné známky přihlášené nebo zapsané na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro některý členský stát ochranné známky společenství, včetně tzv. všeobecně známých ochranných známek ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy.
- [5] Podle ustanovení uvedeného článku ochranná známka nebude zapsána do rejstříku a je-li zapsána, bude prohlášena za neplatnou mimo jiné pokud je totožná se starší ochrannou známkou a zbožím nebo službami, pro které byla podána přihláška ochranné známky nebo byla ochranná známka zapsána, jsou totožné se zbožím nebo službami, pro které je starší známka chráněna.

S veřejnou podporou to Komise myslí vážně

Právě probíhající negociace s úspěšnými uchazeči v první, druhé a třetí prioritní ose OP VaVpI a notifikace velkých projektů OP VaVpI Evropské Komisi nás nutí k zamyšlení nad několika aktuálními právními tématy v oblasti výzkumu, vývoje a inovací (VaVaI).

Pro oblast VaVaI, nepochybně nejaktuálnějším právním tématem dneška, je problematika veřejné podpory ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské Unie (SFEU). Přestože se normy evropské právní úpravy jako na primárního adresáta obracejí na členské státy a potažmo na národní poskytovatele podpory, je zpravidla nutné zabývat se otázkami veřejné podpory i na straně příjemce podpory. Rizikem pro příjemce je totiž vždy riziko krácení nebo povinného vracení způsobilých výdajů.

Základem právní úpravy veřejné podpory jsou tzv. čtyři znaky veřejné podpory definované přímo článkem 107 SFEU. Jedná se o (i) podporu z prostředků členských států, (ii) zvýhodnění určitého podniku nebo odvětví výroby, (iii) hrozbu narušení soutěže a (iv) schopnost ovlivnit obchod mezi členskými státy. Tyto znaky jsou dále precizovány v judikatuře Evropské Komise a Soudního dvora EU[1] (SDEU) a v tzv. soft law, jehož součástí je i Rámec Společenství pro státní podporu výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, zveřejněný v Úředním věstníku EU dne 30. 12. 2006 jako C 323/01 (Rámec Společenství). Při výkladu některých stěžejních pojmů právní úpravy veřejné podpory lze vycházet z širší judikatury Komise a SDEU v oblasti hospodářské soutěže (zejména definice pojmu podnik a pojmů hospodářské a nehospodářské aktivity).

V otázkách veřejné podpory je nutno věnovat pozornost v první řadě samotnému režimu poskytnutí podpory. Ve vztahu k financování VaVaI, a to jak ve vztahu k tzv. institucionální, tak tzv. účelové podpoře[2] má stěžejní význam Rámec společenství, a to zejména jeho kapitola 3.1.1., která interpretaci příslušných ustanovení SFEU stanovuje podmínky, za kterých mohou být tzv. výzkumné organizace financovány,

aniž by takové financování zakládalo veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 SFEU, tedy mimo režim veřejné podpory a potažmo bez nutnosti notifikace. Přestože Rámec Společenství není formálně právní normou, ale pouhým výkladovým dokumentem, vzhledem k tomu, že na jeho základě probíhá převážná část financování VaVaI včetně tzv. institucionální podpory, má pro výzkumné organizace velký význam a jeho ustanovením je potřeba věnovat důkladnou pozornost.

V situacích, kdy nelze aplikovat jeden z režimů dle Rámce Společenství, tedy kromě popsaného režimu dle kapitoly 3.1.1. ani režim dle kapitoly 3.1.2[3], lze dotaci poskytovat v jiných režimech, a to buďto na základě výjimky de minimis, blokové výjimky[4], případně jiné výjimky z notifikační povinnosti, nebo na

základě notifikace jednotlivé podpory, anebo tzv. režimu podpory (dotačního programu) Evropské Komisi. Rozhodnutí o režimu podpory musí být vždy učiněno předem a musí být jednoznačné. V celé řadě případů je rovněž povinností poskytovatele (a lze to doporučit ve všech případech) v právním dokumentu, na základě něhož bude podpora poskytnuta (zpravidla smlouva nebo rozhodnutí o poskytnutí dotace) režim podpory výslovně zmínit s odkazem na příslušný dokument, ze kterého vychází.

Dle našich informací se Komise v oblasti VaVaI zaměřuje zejména na témata zmíněná v samotném Rámci Společenství. První takovou oblastí bude nepochybně status příjemce podpory, tzn. naplnění znaků výzkumné organizace ve smyslu Rámce společenství. V tomto smyslu lze odkázat na nově vydaný dokument schválený Radou pro výzkum, vývoj a inovace, připravený ve spolupráci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže „Postup při posuzování výzkumných organizací“[5], který tuto problematiku popisuje v souladu s relevantními dokumenty mimo jiné tím, že se zaměřuje nikoliv jen na formální naplnění podmínek ve vnitřním předpise, ale že upozorňuje i na nutnost faktického, skutečného naplnění znaků výzkumné organizace[6].

Dle naší zkušenosti na celé řadě veřejných institucí zabývajících se VaVaI může činit problémy zejména faktické oddělení hospodářských a nehošpodářských aktivit. Toto dělení nesmí být zaměřováno s dělením na tzv. hlavní a doplňkovou činnost, nýbrž musí vycházet výhradně z definice hospodářské aktivity tak, jak je podána v rozsáhlé judikatuře EU. Jedná se o poměrně složitou problematiku, která přesahuje rámec tohoto článku, avšak zjednodušeně lze upozornit na několik bodů: (i) zpravidla není rozhodující, zda je daná služba/produkt nabízen za peníze nebo nikoliv, (ii) rozhodující naopak je, zda daná služba/produkt je schopna vytvářet konkurenci na daném relevantním trhu, (iii) je nutno vyřešit otázku relevantního trhu, s nímž souvisí otázky zaměnitelnosti produktů/motivace spotřebitelů apod.

Vzhledem k neexistenci dostatečné judikatury pro oblast VaVaI lze chápání Komise ilustrovat na příkladu několika nedávných judikátů vztahujících se k činnosti muzeí a galerií. Komise v těchto judikátech popisuje jednak poměrně typickou činnost muzea nebo galerie spočívající ve zpřístupňování veřejnosti a péči o vlastní sbírky. Tato činnost, jak judikovala Komise, bez ohledu na to, že je zpravidla zpoplatněna vstupným do galerie či muzea, není ekonomickou aktivitou (hospodářskou činností) právě s ohledem na rozhodování spotřebitelů, kteří je nejčastěji navštěvují při příležitosti návštěvy

daného místa, a nelze tak říci, že představují konkurenci jiným volnočasovým aktivitám. Z toho vyplývá, že příjmy z takové činnosti, pokud bude dané muzeum zároveň výzkumnou organizací, budou vedeny jako příjmy z nehošpodářské činnosti. Proti takovéto činnosti Komise stává organizaci velkých souborných výstav významných umělců, kdy součástí takových akcí je poměrně vysoké vstupné, zápůjčky ze sbírek z celého světa a v neposlední řadě také dobře organizovaný marketing směřující také do zahraničí. V případě takových akcí Komise judikovala, že svojí povahou jsou schopny ovlivnit rozhodování spotřebitelů a jsou schopny ovlivnit trh, zejména trh volnočasových aktivit, a proto je nutno je posuzovat jako hospodářské (ekonomické) aktivity těchto institucí.

S reálným zajištěním oddělení hospodářských a nehošpodářských činností výzkumné organizace souvisí i existence vnitřních nástrojů analytické evidence, jejichž prostřednictvím jsou tyto činnosti důsledně účetně odděleny. Největším praktickým problémem bude zejména alokace příslušné části nepřímých výdajů na tyto činnosti, tedy nutnost postupného zavádění nástrojů analytické evidence na bázi full-cost.

Dalším významným tématem je téma nakládání s pořízenými hodnotami, zejména zásada jejich zpřístupnění třetím osobám výhradně za tržních podmínek. V případě, kdy by totiž výzkumná organizace zpřístupnila dalšímu subjektu (například podniku ze soukromé sféry) infrastrukturu získanou za prostředky z veřejných zdrojů za podmínek pro ni nevýhodných, tedy za cenu nižší než tržní, vzniká riziko tzv. nepřímé veřejné podpory.

Specifickým tématem nakládání s hodnotami je téma práv k duševnímu vlastnictví. I v tomto případě platí, že nedostatečná ochrana, případně nevhodné (netržní) rozdělení práv k duševnímu vlastnictví může založit nepřímou veřejnou podporu podniku, který v důsledku toho získá určité zvýhodnění. V tomto smyslu je nutno dodržovat zejména pravidla pro rozdělení práv k duševnímu vlastnictví dle pravidel stanovených Rámcem Společenství pro smluvní a kolaborativní výzkum a dále také princip tržního nakládání z výsledky VaVaI.

Poslední možnost vrátit se k partnerským smlouvám (ke smlouvám o spolupráci)

Probíhající negociace celé řady úspěšných projektů je také poslední příležitostí zamyslet se nad úpravou vzájemných vztahů v tzv. part-

nerských smlouvách případně v jiných smlouvách o spolupráci na podporovaných projektech. Je nutno si uvědomit, že se často jedná pro zúčastněné instituce o velmi významné smlouvy, na základě nichž budou mezi partnery rozdělovány finanční prostředky v řádech desítek až stovek milionů Kč a na základě nichž bude probíhat spolupráce v období několika let. Přitom, jak vyplývá i z našich zkušeností z projektového poradenství, nebývá často v poměrně hektickém období přípravy projektových žádostí na dořešení celé řady otázek dost času, případně není známa celá řada relevantních skutečností. Často je tak přílohou projektové žádosti do určité míry pro-forma partnerská smlouva, která sice formálně zpravidla naplňuje náležitosti dle programové dokumentace, avšak neřeší celou řadu významných otázek.

Přitom je potřeba si uvědomit, že zejména příjemce dotace se často ocitá v situaci zakládající celou řadu velmi významných rizik.

Tato rizika vyplývají zejména ze skutečnosti, že příjemce vůči řídicímu orgánu fakticky přebírá odpovědnost za další partnery (bez ohledu na jejich označení v konkrétním programu podpory). I s ohledem na převážně aplikované ex-ante financování v OP VaVpI tak je vhodné smluvně řešit možné situace budoucích nesrovnalostí a pokusit se o smluvní minimalizaci rizik zejména na straně příjemce.

Partnerské smlouvy často nedostatečně řeší další otázky spolupráce (včetně organizačních a řídicích struktur na úrovni projektu apod.), společnou účast v dalších projektech a vztah k jiným získaným dotacím grantům apod., výhled po skončení doby udržitelnosti atd.

Další oblastí, která partnerské smlouvy dle naší zkušenosti často neřeší dostatečně, je otázka podílu na případných sankcích ze strany řídicího orgánu a způsob jejich plnění, a to například v případě neplnění monitorovacích indikátorů apod., a dále také otázku vzájemných sankcí pro případ neplnění povinností smluvních stran.

Dále lze upozornit na další poměrně složité téma, které dle našich zkušeností nebývá dostatečně řešeno, a to téma podílu partnerů na vytvořených hodnotách a režimu společného užívání vnesených a v rámci projektu vytvořených hodnot. Úmyslem stran může často být jejich bezplatné užívání, což ale neznamená, že takové užívání nemá být smluvně podchyceno. V budoucnu může nedostatečné smluvní podchycení těchto otázek působit problémy i v oblasti daňové a účetní.

Také se může stát, že se v budoucnu vlivem nedostatečné smluvní úpravy stane sporným, komu náleží předměty vytvořené nebo pořízené v rámci projektu.

Posledním zcela zásadním tématem, které souvisí s výše uvedenou problematikou, kde lze doporučit kvalitní úpravu v partnerské smlouvě, je otázka práv k duševnímu vlastnictví případně dalších souvisejících otázek, a to zejména co se týče: (i) dostatečně široké definice rozsahu duševního vlastnictví, (ii) definice vnesených předmětů duševního vlastnictví (tzv. background) a předmětů vytvořených v rámci projektu (tzv. foreground – včetně dělení na společně a samostatně vytvářené předměty), (iii) úpravy vlastnických, užívacích a přístupových práv atd., (iv) procesu zajištění ochrany (včetně podílu na nákladech ochrany, nezbytném utajení, práv následného zveřejnění atd.), (v) ochra-

ny obchodního tajemství, mlčenlivost, zákaz konkurence atd.

Jako vždy – pozor na veřejné zakázky

V celé řadě úspěšných projektů již jsou (zpravidla s výhradou možnosti zrušení výběrového řízení) vypisovány první veřejné zakázky, jimiž jsou realizovány budoucí způsobilé výdaje těchto projektů. Je notoricky známou skutečností, že v případě těchto zakázek jde zejména o to skloubit veškerá aplikovatelná pravidla, tedy zejména zákonnou úpravu veřejného zadávání a úpravu veřejného zadávání v dokumentaci konkrétního dotačního programu. Oblast VaVaI má dále celou řadu významných specifíků, která mohou způsobovat komplikace v oblasti veřejného zadávání, které vyplývají často ze specifických potřeb při nákupu určitých výrobků nebo ze specifické nabídky na trhu. Situaci výzkumných organizací přitom dále komplikuje zejména to, že tato pravidla jsou zejména v OP VaVpI nastavena jako poměrně přísná až rigidní a často nereflektující reálné požadavky na zadávání. Jak programová dokumentace, tak legislativa se navíc poměrně často mění. Výzkumné organizace se tak často neobejdou bez poradců v oblasti veřejného zadávání se specifickými zkušenostmi s veřejným zadáváním v případě financování ze strukturálních fondů. ●

Mgr. Matej Kliman
JUDr. Karel Zuska
HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

■ ■ ■ HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Poznámky

[1] Z existující judikatury vyplývá zejména poměrně široký výklad pojmu podnik a téměř presumpce naplnění třetího a čtvrtého znaku. Zajímavá je rovněž judikatura k problematice zvýhodnění, kterým není jen přímé zvýhodnění formou dotace, úvěru, záruky apod., ale jakékoliv zvýhodnění například formou budování infrastruktury na míru, nápadně výhodných obchodních podmínek apod.

[2] Viz. národní pojetí dle zákona č. 130/2002 Sb. o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje

a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), v platném a účinném znění

[3] V tomto smyslu upozorňujeme na zjevnou chybu v českém překladu této kapitoly Rámce Společenství, která činí toto ustanovení do značné míry nesrozumitelným (je tedy nutno vycházet z jiných jazykových verzí)

[4] Zejm. nařízení Komise č. 800/2008/ES, které fakticky nahradilo kapitolu 4 Rámce Společenství

[5] V době finalizace tohoto článku došlo ke stažení na internetové adrese www.vyzkum.cz/Priloha.aspx?idpriloha=596416

[6] Tento dokument představuje v prostředí České republiky významný pokrok správným směrem, zejména proto, že opouští dosavadní poněkud paušalizující pojetí zejména ve vztahu k procentuálnímu vyjádření aktivit VaVaI, které neodpovídalo Rámci Společenství

□ □ □ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář existuje od roku 1990. Patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor. Mezi klienty kanceláře patří celá řada nadnárodních i mezinárodních společností, stejně tak jako domácích společností a organizací a institucí veřejného sektoru. Kancelář angažuje pouze zkušené odborníky z řad advokátů, patentových zástupců a daňových poradců a velmi pečlivě si pro spolupráci vybírá i z řad právníků, advokátních koncipientů a ostatních zaměstnanců.

Mezinárodní spolupráce: Kancelář je členem mezinárodní sítě právních kanceláří International Alliance of Law Firms zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu s více než 59 členy ve 43 zemích celého světa.

Multidisciplinární služby: Kancelář velmi úzce spolupracuje s významnými mezinárodními auditorskými a daňově-poradenskými společnostmi a dalšími renomovanými subjekty zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací.

Partneři: JUDr. Pavel Holec i JUDr. Karel Zuska jsou zkušenými rozhodci zapsanými na listině rozhodců Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Oba jsou nositelé mezinárodního Certificate Intensive Program Working with the EU. JUDr. Pavel Holec je členem Kontrolní rady České advokátní komory a nositel ocenění právník roku v oboru Development (2005). JUDr. Karel Zuska je členem Řídícího výboru Asociace PPP a nositel ocenění za přínos rozvoji PPP v letech 2007 a 2009. Manažerem kanceláře je JUDr. Lubomír Lanský.

Kancelář je akreditovanou vzdělávací institucí úředníků veřejné správy a územní samosprávy a programem „Spojení veřejného a soukromého sektoru při rozvoji obcí, měst a regionů s možností čerpání evropských a národních dotací“.

HLAVNÍ NABÍZENÉ SLUŽBY

Veřejný sektor:

- Poradenství a administrace veřejných zakázek
- PPP projekty
- Poradenství v oblasti výzkumu, vývoje a inovací
- Poradenství v oblasti veřejné podpory
- Poradenství v projektech financovaných z EU fondů
- Všeobecné právní poradenství a právní zastoupení
- Legislativní práce, analýzy, metodiky
- Studie proveditelnosti
- Právní audity
- Monitoring

Soukromý sektor:

- Právo obchodních společností
- Obchodní smlouvy
- Pracovní právo
- Due diligence
- Fúze & akvizice, reorganizace
- Hospodářská soutěž
- Ochrana duševního vlastnictví, průmyslová práva a informační technologie, ochrana dat
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů
- Insolvency
- Nemovitosti a stavební právo
- Ochrana spotřebitele
- Mezinárodní podnikání a EU
- Všeobecná právní podpora

Holec, Zuska & partneři

Palác Anděl, Radlická 1c, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235, Fax: +420 296 325 240
recepc@holec-advokati.cz, recepc@holec-advokati.eu

www.holec-advokati.cz, www.holec-advokati.eu
JUDr. Pavel Holec – advokát číslo ČAK 5239
JUDr. Karel Zuska – advokát číslo ČAK 1137
IČ sdružení – 66231051

INTERNATIONAL
ALLIANCE
OF LAW FIRMS

Ochrana matek v rámci EU přitvrzuje

WEINHOLD LEGAL

Evropský soudní dvůr („ESD“) ve svém rozhodnutí ve věci Dita Danosa v. LKB Lízings SIA ze dne 11. listopadu 2010 dospěl k poměrně zásadnímu posunu, pokud jde o výklad pojmu zaměstnanec. Zdá se, že tím opět o něco rozšířil dosah protektivní politiky EU vůči těhotným, rodičím a kojícím ženám – tentokrát dokonce daleko za hranice pracovního poměru. I přes jistou bizarnost uvedeného rozhodnutí je nutné vzít jej na vědomí a české firmy by jej měly v zájmu předejít sporů reflektovat. V čem spočívají konkrétní rizika?

Známa fakta

Není třeba dlouze rozvádět, že pracovní poměr je forma spolupráce, která má pro zaměstnance řadu výhod. Zaměstnanec je chráněn ve všech možných směrech, ať již jde o podmínky výkonu práce, odpovědnost či ukončení pracovního poměru – zaměstnavatel musí vždy mít (nebo se alespoň musí pokusit vygenerovat) zákonný výpovědní důvod. Tato ochrana je navíc zesílena vůči určitým skupinám zaměstnanců, kteří se nacházejí v náročnějších životních situacích jako je například těhotenství či období krátce po porodu. V takových situacích se zaměstnavatel se zaměstnancem, resp. zaměstnankyní rozloučit nesmí, i kdyby výpovědní důvod nakrásně měl.

Pracovní poměr však není jediná myslitelná forma spolupráce mezi společností a fyzickou osobou – tato kooperace se může uskutečňovat i na bázi obchodního kontraktu, např. mandátní smlouvy. Takové smlouvy jsou typicky uzavírány mezi společnostmi a osobami, které působí v orgánech příslušné společnosti (jednatelé, členové představenstev, členové dozorčích rad atd.), či tzv. osobami samostatně výdělečně činnými, které příslušné společnosti poskytují určité služby. Úroveň ochrany takových osob je pochopitelně odlišná, neboť se vychází z předpokladu, že se jedná o vztah mezi rovnocennými smluvními partnery, který je primárně založen na vzájemné důvěře. Ukončení takové spolupráce proto nepodléhá žádným zásadním restrikcím – např. jednatel či člen představenstva je možné jednoduše odvolat, a to bez jakéhokoli omezení. V případě, že tuto funkci (či obdobnou pozici) vykonává těhotná žena či žena krátce po porodu, je však dobré mít se nyní velice na pozoru.

Neznámé souvislosti

Průvan ve výše uvedeném liberálním nazírání na dané obchodněprávní vztahy totiž učinila paní Danosa, členka statutárního orgánu (de facto jednatelka) lotyšské společnosti LKB Lízings SIA, poskytovatele finančního leasingu („LKB“). Paní Danosa se jakožto nastávající matka nesmířila s postupem společnosti LKB, která ji v jedenáctém týdnu těhotenství z funkce odvolala a obrátila se na příslušný lotyšský soud s námitkou, že takový postup je nepřijatelný a že bez ohledu na formu její spolupráce s LKB je třeba ji považovat za zaměstnankyni a poskytnout jí tomu odpovídající ochranu. Případ se následně dostal před ESD a ten překvapivě konstatoval, že paní Danosa má pravdu. Objevil přitom neznámé souvislosti mezi pozicí jednatelky a zaměstnankyně, a to v případě, že dotčená žena je v jiném stavu, krátce po porodu nebo své dítě kojí.

Myšlenkové pochody ESD

Dle ESD totiž formální kvalifikace určitého vztahu neznámá, že daná osoba nemůže být kvalifikována jako zaměstnankyně a profitovat ze specifické ochrany, která je ženám v souvislosti s jejich mateřstvím poskytována. Jinými slovy – pokud se určitá podnikatelka/jednatelka/členka orgánu společnosti ocitá v závislém postavení, kdy při výkonu své činnosti přijímá instrukce, resp. podléhá určitému vedení či kontrole, a pobírá za takovou činnost odměnu, je třeba ji chránit jako zaměstnankyni. To však není vše – ESD se v daném rozhodnutí zabýval i otázkou, zda je přípustné takové ustanovení národního práva, které umožňuje odvolat členku statutárního orgánu společnosti bez omezení, zejm. bez ohledu na těhotenství dotčené. I v tomto ohledu invence ESD neklamala, když ESD říká, že takové odvolání (bez ohledu na právní úpravu příslušného státu) omezením podléhá, ať již příslušná osoba splňuje výše nastíněná „zaměstnanecká“ kritéria či nikoli. V prvním případě, tj. v situaci, kdy lze postavení dotčené vnímat jako závislé, je tedy třeba vždy pečlivě zkoumat, zda k ukončení spolupráce nedošlo z důvodů souvisejících s jejím mateřským posláním. Pokud by tomu tak bylo, odvolání z funkce je neplatné. Nicméně – i v druhém případě, tj. v situaci, kdy dotčená nemá

postavení srovnatelné se zaměstnancem, ESD dospěl k totožnému závěru. Tentokrát pro změnu s odůvodněním, že s ohledem na skutečnost, že těhotné mohou být pouze ženy, bylo by takové odvolání diskriminační.

Závěry

Jaké lze z výše uvedeného učinit závěry pro českou podnikatelskou veřejnost? Určitě je namístě zvýšená opatrnost při odvolávání žen z funkcí statutárních orgánů nebo jejich členů, jsou-li těhotné, krátce po porodu či kojící. Pokud společnost na straně dotčené skutečně identifikuje jiné „nedostatky“ než její těhotenství, bude muset být připravena důvody odvolání náležitě zdůvodnit. Z textu rozhodnutí je přitom možné dovodit, že rozhodnutí o odvolání by v takovém případě mělo silně připomínat výpověď z pracovního poměru, co se týče vymezení důvodů ukončení spolupráce.

Jaké praktické důsledky může předmětné rozhodnutí mít? Možná by bylo lépe je raději nedomyšlet, ale perspektivně se nabízejí konsekvence jako genderově nevyvážené vedení firem, zvýšený tlak feministických hnutí, zvýšený litigační apetit odvolaných jednatel, členek dozorčích rad či třeba i advokátek a daňových poradkyň, se kterými byla v důsledku mateřství ukončena spolupráce...

Co říci závěrem? Jako právník se při čtení rozhodnutí ve věci Danosa chytám za hlavu, jako žena a osoba samostatně výdělečně činná s ním však musím sympatizovat. ●

.....
Tereza Kadlecová, advokát
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

Hodnocení kvality u zakázek na poradenské služby

HAVEL HOLÁSEK | PARTNERS
advokátní kancelář

V poslední době je mezi odbornou veřejností diskutována otázka přípustnosti hodnocení vlastností, které formálně spadají do kvalifikace uchazečů při zadávání zakázek, a to konkrétně zohledňování zkušeností a odbornosti týmu při výběru poradců.

Z hlediska platného českého práva je třeba úvodem konstatovat, že zákon o veřejných zakázkách (ZVZ) podrobuje odborné poradenské služby běžnému režimu zakázek na služby, a to bez podstatnějších odchylek. To platí i pro právní poradenství a právní služby vůbec, což není v evropském kontextu běžné: Směrnice EU (zejm. obecná zadávací směrnice č. 2004/18/ES) respektive vnitrostátní právní úprava např. v sousedním Německu, Rakousku, Maďarsku, na Slovensku nebo v Polsku pro právní služby stanoví odchýlný režim či dokonce možnost přímého zadávání těchto zakázek. Český zákon o veřejných zakázkách (§ 50 odst. 4 ZVZ) navíc zakazuje použít kvalifikační předpoklady jako kritéria pro hodnocení nabídek. Jaká hodnotící kritéria (kromě ceny) využitelná pro zakázky na poradenské služby je tedy možné použít?

Hodnotící kritéria u zakázek na poradenské služby: dilema nejen v Česku

Ačkoli z evropského práva, respektive ze směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES, nevyplývá výslovně obecný zákaz použití kritérií vztahujících se k osobě (podniku) uchazeče, dovodil Soudní dvůr EU tento princip z čl. 53 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/18/ES, který stanoví, že kritériem pro zadání zakázky podle hospodářsky nejvýhodnější nabídky mohou být různá kritéria spojená s předmětem zakázky. V rozsudku z 24. 1. 2008, ve věci C-532/06, Lianakis, Sb. rozh. s. I-251, bylo jasné vysloveno pravidlo, že „[30] Jako „kritéria pro zadání“ jsou tudíž vyloučena kritéria, jejichž cílem není určení ekonomicky nejvýhodnější nabídky,

nýbrž v zásadě souvisí s posouzením vhodnosti uchazečů provést dotčenou zakázku. [31] Ve věci v původním řízení se však kritéria zvolená zadavatelem jako „kritéria pro zadání“ týkají především zkušenosti, kvalifikací a prostředků k zajištění řádného provedení dotčené zakázky. Jedná se o kritéria, která se týkají vhodnosti uchazečů provést tuto zakázku, a která tudíž nemají povahu „kritérií pro zadání“ ve smyslu čl. 36 odst. 1 směrnice 92/50.“ Výslovně názor Soudní dvůr následně výslovně potvrdil v rozsudku z 12. 11. 2009, ve věci C-199/07, Komise proti Řecku, Sb. rozh. s. I-10669.

Tato judikatura Soudního dvora EU vzbudila kritické reakce v odborném tisku některých členských států. Odborníci na právo veřejných zakázek především debatovali na téma, zda po rozsudku Soudního dvora ve věci Lianakis je možné i nadále používat hodnotící kritéria vztahující se ke zkušenostem a kvalifikaci k zajištění řádného provedení zakázky. V této souvislosti se poukazovalo na fakt, že se jedná o postup, který byl dosud při zadávání zakázek na služby spočívajících v duševní činnosti v odborné literatuře a aplikační praxi považován za korektní. Zároveň se u těchto služeb jedná v podstatě o jediný možný způsob pro zajištění kvality služby.[1] Kompromisní výklad citovaného rozhodnutí Soudního dvora nabídl rakouský univerzitní profesor Dr. Michael Holoubek,[2] podle něj aplikace hodnotících kritérií týkajících se vlastností uchazeče ovlivňujících zakázku není ani po tomto rozhodnutí vyloučena, pouze této praxi byly stanoveny určité meze. Použití těchto kritérií je možné za splnění dvou podmínek. První podmínkou je úzký vztah hodnotícího kritéria s konkrétními nabídkami umožňující zjištění hospodářsky nejvýhodnější nabídky.

Druhou podmínkou je, že dané kritérium se týká svou podstatou zjištění ekonomicky nejvýhodnější nabídky. Tuto druhou podmínku Holoubek vysvětluje tak, že zatímco (technické) kvalifikační předpoklady jsou konstruovány pro posouzení „splněno ano/ne“, kritéria hodnotící musí být formulována způsobem umožňujícím vyhodnocení „splněno více/méně“. Za splnění těchto dvou podmínek tedy lze i nadále zejména v případech zakázek na služby spočívajících v intelektuální činnosti aplikovat hodnotící kritéria včetně kvalifikace klíčových osob, které dle nabídky mají poptávanou službu realizovat. Za tím-

to účelem lze jako prostředek vyhodnocení takového kritéria předkládat např. reference o realizaci podobných zakázek. Samozřejmostí však podle Holoubka je respektování tzv. zákazu dvojího hodnocení (tj. hodnocení stejné skutečnosti v rámci posuzování kvalifikace a následně při výběru nejvýhodnější nabídky).

Tento závěr podporuje i judikatura vysokých soudů jednotlivých členských států k otázce striktního oddělení kvalifikačních předpokladů a hodnotících kritérií. Např. německý Vrchní zemský soud v Düsseldorfu v rozhodnutí z 5. 5. 2008, čj. VII-Verg 5/08 uvedl, že v určitých specifických případech služeb je oprávněné, pokud se zadavatel rozhodne světit určitou zakázku na niž jsou kladeny zvláštní nároky, pouze obzvláště zkušenému, erudovanému a spolehlivému zájemci. Posuzování technických kvalifikačních předpokladů není uzpůsobeno k detailnímu posuzování takových rozdílů ve stupni způsobilosti pro realizaci zakázky. Z praxe pak vyplývá, že v těchto zvláštních případech je využití určitých „typicky“ kvalifikačních předpokladů, pokud jde o vlastnosti zájemce, které mají bezprostřední vztah k realizaci konkrétní zakázky, k vyhodnocení ekonomicky nejvýhodnější nabídky zcela správné. K tomuto názoru se přiklonil rovněž rakouský Správní soud v nálezu z 26.6.2009, čj. 2009/04/0024, v němž uvedl, že „právě osobní kvalifikace klíčového personálu je u služeb vedle nabídkové ceny jedno z mála skutečně vhodných kritérií pro výběr nejlepší nabídky a pro zadávací praxi má velký význam.“

Co z toho plyne za stávající právní úpravy ZVZ?

Přirozenými kritérii, používanými běžně soukromými subjekty při výběru poskytovatele odborných služeb, jsou vedle ceny a klientského servisu především kvalifikace a zkušenosti vedoucích expertů. To platí ještě více při realizaci služeb týkajících se věcí velké důležitosti pro zadavatele, v nichž je nutno naprosto minimalizovat či vyloučit jakoukoli možnost selhání (spory o mimořádně vysoké částky či hodnoty, věci týkající se vysoce specializovaných činností nebo naopak záležitosti komplexní, které vyžadují zapojení více expertů zaměřených na jednotlivé oblasti apod.). V těchto věcech proto obvykle při výběru uchazeče o zakázku cena ustupuje do pozadí a o to větší váhu má posouzení kvality služby typicky zjišťované na základě kvalifikace a zkušeností expertů, kteří na zakázce budou pracovat. Tento přístup je zcela kompatibilní s principem „best value for money“.

Pokud jsou tato přirozená hodnotící kritéria vyloučena, není divu, že zadavatelé postu-

pující podle současného znění ZVZ používají různé „triky“. Nešťastnou variantou hodnotícího kritéria je např. „testování“ uchazeče prostřednictvím vypracování analýz na témata třeba jen volně související s předmětem zakázky. Problematičnost tohoto postupu spočívá v tom, že v zásadě velmi nepřesným způsobem zkoumá právě onu „zapovězenou“ kvalifikaci, zkušenosti a know-how uchazeče, přičemž není vůbec zaručeno, že zadanou analýzu zpracovává osoba uvedená v realizačním týmu zakázky či že se stejnou píli budou zpracovávány i výstupy v rámci plnění veřejné zakázky. Další nevýhodou takového postupu je i to, že hodnocení těchto „testů“ je značně subjektivní a vyžaduje od hodnotící komise odbornost, kterou její členové často nedisponují. Navíc se dotýká i otázky ochrany know-how uchazečů. Tento způsob hodnocení nabídek je ve výsledku nejen věcně nevhodný, ale je i v rozporu se zásadou transparentnosti.

Jak tedy postupovat při stanovení hodnotících kritérií na poradenské služby, aby byl výsledek zadávacího řízení vůbec smysluplný? Jak bylo výše popsáno, v zahraničí již dochází odborná veřejnost k závěru, že oddělení technických kvalifikačních předpokladů a hodnotících kritérií není nedotknutelným dogmatem, zejména ve specifické oblasti odborných služeb. Rozumným výkladem, přípustným dle našeho názoru i při stávající formulaci § 50 odst. 4 ZVZ a při zohlednění judikatury Soudního dvora, je připuštění určitých hodnotících kritérií týkajících se kvalifikace a zkušeností s obdobnými projekty u členů pracovního týmu, který má dle nabídky zakázku skutečně realizovat a která se týká návrhu konkrétní formy spolupráce mezi uchazečem a zadavatelem při plnění zadávané veřejné zakázky. Hodnotící kritéria musí být obezřetně formulována a musí být jednoznačné, že se týkají konkrétní nabídky, nikoli obecné osoby uchazeče. Zadavatel samozřejmě nesmí zapomenout ani na správné vymezení metodiky hodnocení předem, která je nutným předpokladem pro transparentnost a přezkoumatelnost jeho rozhodnutí o výběru.

Naznačený výklad je podle našeho názoru i v souladu s dosavadní aplikační praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve vztahu k § 50 odst. 4 ZVZ. Úřad opakovaně připustil, aby zadavatel hodnotil „skutečnosti, které se svým obsahem dotýkají způsobilosti uchazečů, a to ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce. Může se jednat o technickou úroveň či způsob provádění konkrétní veřejné zakázky. V těchto případech se však již nejedná o vlastní obecnou kvalifikaci uchazeče, která je nezbytná k účasti v každé veřejné zakázce, ale o předložení co nejvýhodnějšího řešení zadavatelem předem konkretizovaného parametru.“[3]

Závěr

Regulace zadávání veřejných zakázek nemá spočívat ve vytváření samoučelných složitých procedur, nýbrž jejím smyslem by mělo být stanovení jasných pravidel, která vedou k efektivnímu a hospodárnému vynakládání veřejných prostředků a umožní spravedlivou soutěž kvalitativně zdatných dodavatelů. Dogmatická aplikace zásady oddělení kvalifikačních předpokladů a hodnotících kritérií zakotvené v českém právním řádu v § 50 odst. 4 ZVZ k takovému cíli nesměřuje. Naopak, v mnoha případech vede spíše ke stanovení netransparentních a neobjektivních hodnotících kritérií a výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky jakož i zohledňování kvality (která je u odborných služeb zásadní, mnohdy zásadnější než případná úspora financí) tak spíše komplikuje. Tento názor jednoznačně potvrzují výsledky odborné diskuse, která je na toto téma vedena v zahraničí.

Podle našeho názoru by praxi, kromě opuštění dogmatického výkladu současného ustanovení o zákazu hodnocení kvalifikace (§ 50 odst. 4 ZVZ), prospěla novelizace ZVZ, která by zohlednila zvláštní charakter služeb souvisejících s odborným poradenstvím a vyjmula je z aplikace § 50 odst. 4 ZVZ výslovně. Adekvátní hodnocení kvality nabídek na tyto služby bez zohlednění „kvalifikace“ konkrétních odborníků odpovědných za realizaci předmětné zakázky, jejich specifických znalostí a dovedností získaných dosavadní činností jakož i jejich konkrétního závazku na plnění veřejné zakázky si totiž lze jen stěží představit. ●

Mgr. Aleš Roztočil, LL.M.
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Srov. především Pachner, Franz: Schafft die Entscheidung Lianakis des EuGH Probleme für die Vergabe geistlicher Leistungen? In: Zeitschrift für Vergaberecht und Beschaffung 10/2008, str. 285 a násl.
- [2] Holoubek, Michael: Auftragsbezogene Anbieteraspekte bei der Bestbieterermittlung – Überlegungen aus Anlass des EuGH-Urteils in der Rs Lianakis, in: Zeitschrift für Vergaberecht und Beschaffung 11/2008, s. 293 a násl.
- [3] Rozhodnutí ze dne 28. 5. 2007, čj. S106/2007-10505/2007/540-AS. Obdobně též rozhodnutí z 19. 12. 2007, čj. S312/2007/VZ-23287/2007/530/Va

economia

ATLAS consulting s. r. o. a Economia a. s. pořádají
pod záštitou prezidenta Soudcovské unie ČR JUDr. Tomáše Lichovníka

ODBORNÝ KONGRES
**PŘÁVNÍ
PROSTOR
2011**

ETIKA A PRÁVO V PODNIKÁNÍ

Bloky odborného kongresu:

- Využití směnek v podnikatelské činnosti -
- Transparentnost veřejných zakázek -
- Vymáhání pohledávek a exekuční tituly -
- Souběh výkonu funkcí -
- Trestní právo v podnikání -
- Nekalá soutěž a korupce v podnikatelské činnosti -
- Aktuální problémy a postavení justice -
- Očekávané změny v právním řádu -

HLAVNÍ ODBORNÍ PARTNEŘI

27. - 28. DUBNA 2011
Hotel JEZERKA, Seč - Ústupky

Více informací a přihláška na www.pravniprostor.cz

HLAVNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

**PŘÁVNÍ
RÁDCE**

NOVA VOICE
PŘEVOD ŘEČI DO TEXTU

epravo.cz

**ÚSTAV PRÁVA
A PŘÁVNÍ VĚDY**
Institutio iuris et iurisprudentiae

Bulletin
advokacie

eLAW.cz

SOUDCE

PRÁVO & BYZNYS

**MODERNÍ
ŘÍZENÍ**

EDUCITY
www.educity.cz

PRÁVO

Libby

**Brands
& Stories**

KOMORA

Likvidace podílového spoluvlastnictví soudem

a některé stále aktuální otázky s tím související

Otázky likvidace (tj. zrušení a vypořádání) podílového spoluvlastnictví nemovitosti jsou stejně staré jako samotná existence tohoto právního institutu.

Ačkoli se jedná o problematiku z pohledu právního posouzení poměrně komplikovanou, současná právní úprava se těmito otázkami zabývá pouze v ustanoveních § 141 a § 142 občanského zákoníku. Rovněž soudní judikaturu k dané problematice nelze považovat za ucelenou ve všech směrech, pokud k některým otázkám vůbec existuje.

Z obecného pohledu je možné zrušit a následně vypořádat podílové spoluvlastnictví jednak

dohodou, jednak soudním rozhodnutím. Přičemž varianta zmiňovaná jako první (tj. dohoda) je způsob zrušení a vypořádání preferovaný zákonodárcem, jak plyne zcela jasně z první věty ustanovení § 142 odst. 1 občanského zákoníku: „Nedojde-li k dohodě, zruší spoluvlastnictví a provede vypořádání na návrh některého spoluvlastníka soud“.

V judikatuře doposud zůstává nedořešená otázka vzájemného souběhu obou variant, popř. podmíněnosti druhé varianty (soudní rozhodnutí) neúspěchem varianty první (dohoda).

Pokud by se připustilo, že nutnou podmínkou pro podání žaloby na zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví je předchozí jednání spoluvlastníků o tom předmětu, na kterém nebylo dosaženo dohody, pak to nutně vyvolává celou řadu výkladových otázek. Má-li být předmětem dohody zrušení „celého“ spoluvlastnictví a provedení jeho vypořádání, jistě nebude sporu o tom, že by k jednání měli být spoluvlastníkem, který se již nadále nechce účastnit spoluvlastnického vztahu, vyzvání všichni ostatní spoluvlastníci.

Zda bude návrh k jednání ostatními spoluvlastníky akceptován, anebo k samotnému jednání sice dojde, ale bez dosažení dohody, je podle mého názoru nerozhodné.

Složitější k zodpovězení je otázka, jaké „kvality“ by měl návrh spoluvlastníka, který již nadále nechce být v majetkovém vztahu s ostatními spoluvlastníky, vlastně mít. Soudím, že se nelze spokojit s pouhou formální výzvou k jednání, byť by byla řádně odůvodněna (např. šikanózním výkonem práv, nemožností dojít ke shodě v otázkách hospodaření, potřebou finančních prostředků apod.), ale že v návrhu by mělo být minimálně uvedeno, že dotyčný spoluvlastník navrhuje zrušit a vypořádat spoluvlastnictví, včetně uvedení alespoň základních parametrů vypořádání (kdo se stane vlastníkem, anebo zda bude nemovitost prodána a jakým způsobem, jaká částka by měla být vyplacena v rámci vypořádání bývalým spoluvlastníkům, popř. jakým způsobem by měla být určena apod.).

Jiný postup může podle mého názoru vést ke komplikacím při případném soudním řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví (a to od samotného počátku – již při formulaci žaloby a žalobního petitu). Vycházím přitom ze všeobecně přijímaného závěru, že by nikdo neměl být nucen setrvat proti své vůli v majetkovém právním vztahu s ostatními spoluvlastníky (a tedy by měl soud zrušit spoluvlastnictví v každém případě a provést „nějakým“ způsobem majetkové vypořádání, s výjimkou případů, kdy jsou zde ze zákona důvody hodné zvláštního zřetele, kdy soud spoluvlastnictví nezruší a nevypořádá spoluvlastnictví příkazáním věci za náhradu nebo prodejem věci a rozdělením získaného výtěžku).

Širší úvahu rovněž vyžaduje otázka, zda je možné připustit, aby spoluvlastník, který ostatním spoluvlastníkům neúspěšně nabídl odprodeje svého spoluvlastnického podílu (což je podle mého názoru z právního pohledu možné), se v následném soudním řízení domáhal zrušení spoluvlastnictví a jeho vypořádání. Domnívám se, že by takový postup měl být

připustný, už proto, že žaloba může být podána pouze „na“ zrušení spoluvlastnictví a jeho vypořádání, nikoli pouze „na“ příkazání určitého spoluvlastnického podílu, resp. jeho rozdělení a provedení vypořádání.

Pokud jde o zrušení spoluvlastnictví a jeho vypořádání v soudním řízení, rozlišují se z obecného pohledu tři způsoby vypořádání, a to (i) reálné rozdělení věci, (ii) příkazání věci za náhradu do vlastnictví některého ze spoluvlastníků, (iii) prodej věci a rozdělení výtěžku.

Vzhledem k tomu, že popis problematických aspektů každé z výše uvedených variant by přesáhl rozsah určený pro tento příspěvek, bude níže pojednáno pouze o některých aspektech vypořádání spoluvlastnictví formou příkazání do vlastnictví některého dřívějšího spoluvlastníka, popř. spoluvlastníků.

Z obecného pohledu lze připomenout, že v souladu se zákonem (§ 142 odst. 1 občanského zákoníku) je touto formou možné vypořádat spoluvlastnictví až tehdy, pokud je z objektivního pohledu fakticky (nelze rozdělit vertikální rozdělení nemovitosti na několik) nebo právně neproveditelné reálné rozdělení nemovitosti (mezi které teorie počítá i rozdělení budovy i na jednotky).

Na okraj lze uvést, že soud není navrhovaným způsobem vypořádání žalobce vázán, a je tedy možné, alespoň z teoretického pohledu, že věc bude příkazána do vlastnictví i jinému spoluvlastníkovi, popř. bude nařízen její prodej, pokud žádný ze spoluvlastníků neprojeví o vlastnictví věci zájem.

Obecně tradovaným základním předpokladem pro příkazání věci do vlastnictví některého ze spoluvlastníků je souhlas dotyčného, že s takovým postupem souhlasí (neboť jistě nelze nikoho nutit, nebo mu příkazat, aby se stal proti své vůli vlastníkem).

K tomu se přidává i druhý osobní předpoklad, vyplývající z ústavněprávního kritéria, že možnost odejmout někomu majetek pouze za náhradu, je objektivně prokázána schopnost spoluvlastníka, jemuž má být věc příkazána, v reálné době uhradit ostatním spoluvlastníkům vypořádání. Ve své rozhodovací praxi se tzv. „majetkový senát“ Nejvyššího soudu ČR zabýval touto otázkou např. v řízení sp. zn. 22 Cdo 1346/2002.

Na doplnění lze uvést, že v případě konkurence dvou „souhlasících“ spoluvlastníků, jímž by mohla být nemovitost příkazána do vlastnictví, přičemž zákonná kritéria velikosti podílu a účelného využití věci nevedou k jednoznačnému výsledku, pak kritérium schopnosti rych-

lé úhrady vypořádání může sloužit jako jediné rozhodovací kritérium – viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 22 Cdo 1604/2002.

Způsob, jakým bude příkazána věc do vlastnictví některého spoluvlastníka a bude provedeno vypořádání vůči ostatním spoluvlastníkům, samozřejmě musí splňovat i kritéria uvedená v zákoně, kterými jsou velikost spoluvlastnických podílů a účelné využití věci.

Pokud jde o kritérium velikosti spoluvlastnických podílů, obvykle se uvádí, že při konkurenci zájmu spoluvlastníka s menšinovým podílem a spoluvlastníka s většinovým podílem by měla být věc příkazána do vlastnictví většinového spoluvlastníka.

Druhé kritérium – účelné využití nemovitosti se využívá zejména (avšak nikoli výlučně) u obytných budov – zkoumá se bytová potřeba jednotlivých spoluvlastníků, kdo a jak se o budovu staral, popř. kdo a jak do ní investoval.

Nedávný vývoj v judikatuře se pak přiklání ke konceptu, že pro určení, komu nemovitost příkazat, bude v případě konkurence „souhlasících“ spoluvlastníků nutné zkoumat celý souhrn vzájemně souvisejících skutečností, a tedy není pro něj absolutně určující ani výše podílů, ani účelné využití věci.

Z toho plyne, že za určitých okolností je možné věc příkazat do výlučného spoluvlastnictví i tomu spoluvlastníkovi, kterému nesvědčí kritéria uvedená v zákoně, pokud je takové řešení objektivně důvodné – v podrobnostech např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci 22 Cdo 879/2005. ●

Mgr. Ing. Jiří Komárek, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
advokátní kancelář

Dohodnutý zákaz postoupení pohledávky a relativní neplatnost

V obchodních smlouvách strany často sjednávají zákaz postoupení pohledávky (tzv. „pactum de non cedendo“), který způsobuje, že věřitel nemůže svou pohledávku postoupit třetí osobě. Učiní-li tak, jedná se o úkon učiněný v rozporu s § 525 odst. 2 občanského zákoníku, přičemž porušení tohoto ustanovení zakládá ve většině případů absolutní neplatnost právního úkonu dle § 39 občanského zákoníku. Přesto se podle poslední judikatury Nejvyššího soudu ČR zdá, že alespoň v určitých situacích může být aplikován přílehavější a modernější koncept neplatnosti relativní.

Dohodnutý zákaz postoupení a následky jeho porušení

Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. února 2006, sp. zn. 29 Odo 882/2005, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 27/2007 „Postupník, jemuž věřitel postoupil svou pohledávku i přes zákaz dohodnutý s dlužníkem, není chráněn ani v případě, že jednal v dobré víře a o tomto zakazu nevěděl. Smlouva o postoupení pohledávky uzavřená v rozporu s ustanovením § 525 obč. zák. je absolutně neplatná podle § 39 obč. zák.“ Toto rozhodnutí citují (byť i kriticky) ve svých odborných dílech mj. Eliáš1, Čech2 či Škárková3.

Závěry vyplývající z rozhodnutí R 27/2007 pak platí i v případech, kdy by postoupení pohledávky bylo výhodné i pro dlužníka (např. nový věřitel by byl vůči svým dlužníkům shovívavější apod.). Při absolutní neplatnosti právního úkonu totiž ani dlužník nemá žádnou možnost tuto neplatnost zhojit.

Nový judikát Nejvyššího soudu ČR a cesta pro relativní neplatnost

Nejvyšší soud ČR však své závěry v nedávné době částečně relativizoval, a to v rozhodnutí ze dne 23. září 2009, sp. zn. 23 Cdo 1888/2007. V posuzovaném případě uzavřely dvě obchodní společnosti jednající v rámci své podnikatelské činnosti (§ 261 obchodního zákoníku)

dohodu o rámcových podmínkách, jejíž přílohou byly všeobecné nákupní a obchodní podmínky kupující (§ 273 obchodního zákoníku). Dohoda o zakazu postoupení pohledávky pak byla obsahem právě těchto „obchodních podmínek“. Na základě dohody o rámcových podmínkách pak byly uzavírány jednotlivé kupní smlouvy, z nichž vznikaly pohledávky na zaplacení kupní ceny. Protože kupní ceny nebyly kupující hrazeny, prodávající od dohody o rámcových podmínkách odstoupila a pohledávky postoupila jiné společnosti. Ta posléze podala na zaplacení kupní ceny žalobu.

Nejvyšší soud nejprve uzavřel, že „Odstoupení od samotné rámcové smlouvy se nedotýká kupních smluv na jejím základě již uzavřených...ta část obsahu příslušných kupních smluv, kterou tvoří ustanovení článku 2.7 Všeobecných nákupních a obchodních podmínek žalované, tedy nebyla odstoupením od rámcové smlouvy dotčena.“

Jako podstatnější se však jeví závěr, že „Uzavřela-li tedy tato společnost s žalobkyní smlouvu o postoupení pohledávek vůči žalované...aniž se na tomto postupu písemně dohodla s žalovanou...je smlouva o postoupení v rozporu s ustanovením § 525 odst. 2 obč. zák...svým obsahem tak odporuje zákonu a je proto podle ustanovení § 39 obč. zák. neplatná, přičemž žalovaná, na jejíž ochranu byla v tomto případě neplatnost stanovena, se této neplatnosti ve smyslu ustanovení § 267 odst. 1, věty první, obch. zák. dovolala.“

Zdůrazněním toho, že se žalovaná společnost neplatnosti postoupení pohledávky dovolala, a odkazem na ustanovení obchodního zákoníku o relativní neplatnosti právního úkonu Nejvyšší soud otevřel průchod konceptu relativní neplatnosti. U absolutní neplatnosti by se totiž nebylo čeho dovolávat, nastupuje přímo ze zákona a soud k ní přihlíží z úřední povinnosti. Oproti tomu při relativní neplatnosti úkon zůstává platným, lada by se ten, na jehož ochranu je neplatnost stanovena, neplatnosti dovolal.

Závěr

Ačkoliv by se tedy na základě „sbírkového“ rozhodnutí R 27/2007 a i dostupné komentářové

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

literatury mohlo zdát, že porušení dohodnutého zakazu postoupení pohledávky způsobuje vždy absolutní neplatnost právního úkonu, Nejvyšší soud ČR v novějším rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 1888/2007 umožnil průchod pro liberálnější koncept neplatnosti relativní, a to v případech, kdy se na vztah mezi stranami:

- aplikuje obchodní zákoník; a zároveň
- zákaz postoupení je sjednán výslovně ve prospěch dlužníka (např. tím, že jej dlužník uvede ve svých obchodních podmínkách).

Závěrem lze ještě dodat, že vývoj směřující od konceptu absolutní neplatnosti ke konceptu neplatnosti relativní reflektuje též zákonodárce. Ve vládním návrhu nového občanského zákoníku je totiž již pro všechny případy porušení zakazu postoupení pohledávky bez dalšího stanovena neplatnost relativní. ●

Mgr. Michal Vrajík
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

- [1] ELIÁŠ, K. in ELIÁŠ, K. a kolektiv. Občanský zákoník : Velký akademický komentář, 2. svazek, § 488 až 880. 1. vydání. Praha : Linde, 2008. ISBN 978-80-7400-004-1. s. 1499–1500.
- [2] ČECH, P. Jaké pohledávky lze postoupit? Právní rádce. 2008, č. 12, s. 9-10.
- [3] ŠKÁROVÁ, M. In ŠVESTKA, J.; SPÁČIL, J.; ŠKÁROVÁ, M.; HULMÁK, M. a kol. Občanský zákoník II. § 460 až 880 : Komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-108-6. s. 1575.

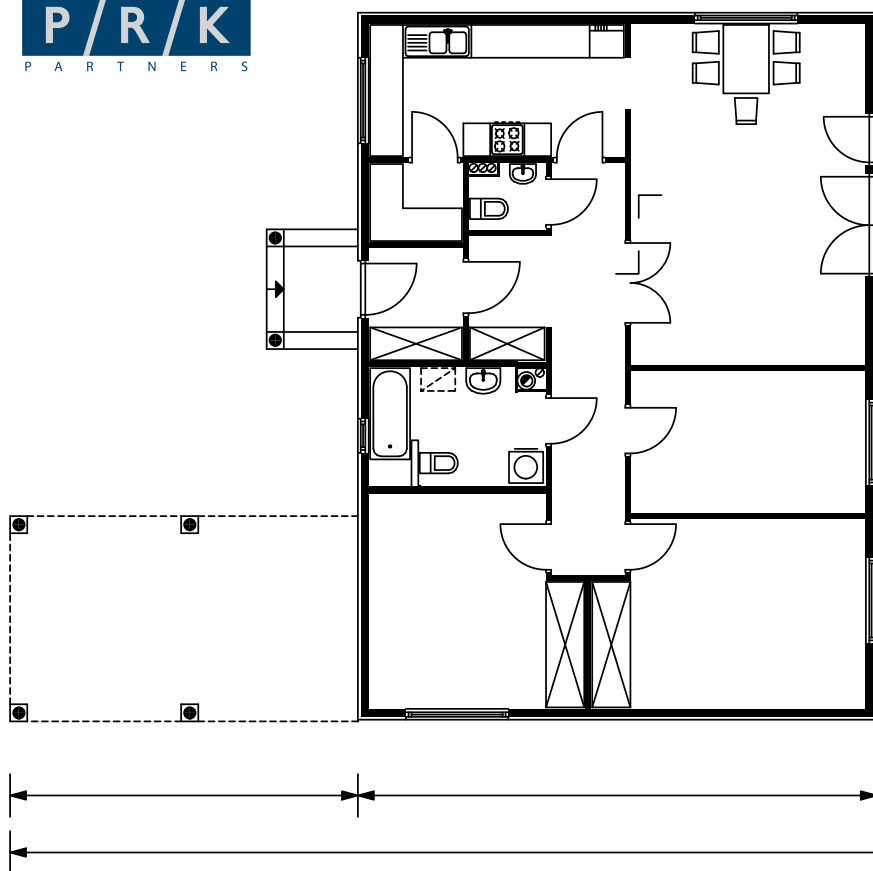

Deregulace nájemného a návrh novely Občanského zákoníku

Vsouvislosti s koncem roku 2010 hromadné sdělovací prostředky informovaly o hrozbě navýšení nájemného v bytech, které podléhají regulovanému nájmu. Důvodem je skutečnost, že první část zákona č. 107/2006 Sb., v platném znění, která s účinností od 31. 3. 2006 zavedla právo pronajímatele jednostranně zvyšovat nájemné za podmínek v tomto zákoně stanovených, pozbývá platnosti dnem 31. 12. 2010, a u bytů v Praze, v obcích Středočeského kraje s počtem obyvatel k 1. 1. 2009 vyšším než 9 999, a městech České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Liberec, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Olomouc a Zlín toto právo končí dne 31. 12. 2012. Vzniká otázka, jakou právní úpravou se bude řídit nájemní vztah mezi pronajímatelem a nájemcem u těch bytů s regulovaným nájmem, u nichž právní úprava jednostranného navýšování nájmu pronajímatelem ve výše uvedených datech končí?

Jednoznačná odpověď je, že nájemní vztah se bude nadále řídit především zák. č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, v platném znění (dále jen „Občanský zákoník“) a smluvním ujednáním mezi pronajímatelem a nájemcem.

Občanský zákoník ve svém § 696 (ve znění novely zák. č. 107/2006) stanoví, že nájemné při uzavírání nájemní smlouvy nebo změna nájemného v průběhu trvání nájemního vztahu se sjednává dohodou mezi pronajímatelem a nájemcem, nestanoví-li občanský zákoník nebo jiný právní předpis jinak. Ústřední problém mezi soukromými vlastníky – pronajímateli a nájemci vznikl po roce 1989 přijetím tzv. velké novely Občanského zákoníku zák. č. 509/1991 Sb., který obsahoval transformační ustanovení § 871 odst. 1, podle kterého bylo prohlášeno právo osobního užívání (zavedené občanským zákoníkem z roku 1964) bytu a právo užívání jiných obytných místností a místností nesloužících k bydlení, vzniklé dle dosavadních právních předpisů, a které trvá ke dni účinnosti velké novely Občanského zákoníku, za nájem. Je třeba připomenout, že sjednávání nájemného však bylo destruktivně regulováno státem od 50. let minulého století, jak i hodnotil Ústavní soud České republiky ve svém nálezu publikovaném ve Sbírce zákonů pod č. 231/2000 Sb. takto: „Proces destrukce vlast-

nického práva byl prohlouben přijetím občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., jenž zavedl institut tzv. osobního užívání bytů, jiných místností a pozemků, posunul úpravu soukromého vlastnictví mezi závěrečná ustanovení a i v dalších směrech omezil a zpochybnil vlastnické právo způsobem odporujícím obecným právním zásadám uznávaným civilizovanými národy. K uvedenému procesu destrukce výrazně přispěla i podzákonná úprava nájemného obsažená ve vyhláškách č. 411/1950 Ú. l., č. 371/1952 Ú. l., č. 60/1964 Sb. a č. 217/1988 Sb. Zatímco totiž prvorepublikové zákonodárství v této oblasti upravovalo pouze zvyšová-

ní nájemného, aniž by se jinak dotklo výše již smlouveného nájemného, vyhláška Ministerstva práce a sociální péče č. 411/1950 Ú. l., o úpravě nájemného z bytů a jiných místností dokončených po 5. 5. 1945, v ustanovení § 2 kategoricky stanovila, a to jako základní ustanovení, že nájemné lze požadovat a platit toliko ve výši určené podle této vyhlášky.“ Citovaný náleží Ústavního soudu zrušil vyhlášku 231/2000 Sb., která regulovala nájemné, což následně vedlo k přijetí zákona č. 107/2006 Sb.

Nicméně je třeba konstatovat, že problematika úpravy cenových deformací, jejíž náprava byla

předmětem cit. zák. č. 107/2006 Sb., zůstává pro období po 31. 12. 2010, resp. 31. 12. 2012 pro zákonem stanovené obce, otevřená ve vztahu k těm regulovaným nájům, vzniklým transformací osobního užívání bytů, a postupně navyšovaných podle zák. č. 107/2006, a to zachováním existujícího právního stavu.

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, při vědomí nutnosti řešit případné spory mezi pronajímateli a nájemci o dohodě o výši nájemného předložilo do legislativního procesu návrh novely občanského zákoníku, která má doplnit ustanovení § 686 občanského zákoníku o nové dva odstavce, podle kterých, pokud nedojde k dohodě mezi pronajímatelem a nájemcem o nájemném a neodpovídá-li nájemné v místě a čase obvyklému nájemnému, o změně nájemného v místě a čase obvyklém rozhodne na návrh kterékoliv strany soud, přičemž změnu nájemného lze přiznat ode dne podání návrhu k soudu. Podle uvedeného ustanovení může soud o výši nájemného podle výše uvedeného principu rozhodnout i v případě nájmu sjednaného dohodou na dobu neurčitou, došlo-li ke změně okolností tak podstatné, že změna založila v právech a povinnostech stran hrubý nepoměr. Důkazní břemeno k prokázání takové změny okolností pak nese dle ministerského návrhu navrhovatel.

Výše uvedený návrh novely Občanského zákoníku se sice snaží řešit případné spory mezi pronajímateli a nájemci o výši nájemného, a to tím, že rozhodování o výši nájemného rozhodne soud, avšak neřeší zásadní princip občanského práva, a to princip smluvní volnosti, který byl od 50.let minulého století zavedením osobního užívání bytu a regulací nájemného oblasti nájmu bytů upírán. Nejde totiž pouze o výši nájemného, ale rovněž o možnost a právo pronajímatele si zvolit nájemce, tak i možnost a právo nájemce si zvolit, jaký byt a za jakých podmínek si pronajme. Lze předpokládat, že účastníci sporu o výši nájemného, v zájmu dosažení, dle jejich názoru, spravedlivého rozsudku, budou využívat řádné a mimořádné opravné prostředky, což s přihlédnutím k době trvání soudních sporů v České republice v délce tří a více let může vést v případě prohry nájemce na jeho straně ke katastrofickým ekonomickým důsledkům. Taková situace ani nepřispěje k rozvoji skutečně fungujícího trhu.

Ministerský návrh rovněž neobsahuje úpravu omezení nájemného z hlediska jeho zvyšování, aniž by se jinak dotklo výše již smlouveného nájemného, jehož přípustnost dovozuje i Ústavní soud a je běžnou zákonodárnou praxí v západních demokraciích. Obecně platí, že obsahem vlastnického práva je zejména možnost věc držet, disponovat s ní, užívat ji a brát

z ní požitky. Takové omezení by nebylo možné interpretovat jako porušení principů rovnosti vlastnického práva, ačkoli vlastníky omezuje při absolutním výkonu vlastnického práva. Stát prostřednictvím takového omezení by mohl zamezit zneužívání postavení subjektů s monopolním, dominantním nebo výlučným postavením na trhu a vzniku ekonomických asociálních dopadů na skupinu obyvatelstva v nižší příjmové kategorii, a čímž by prakticky naplňoval i ustanovení čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, který zní: „Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.“

Ministerský návrh rovněž obsahuje i některé pozitivní trendy v oblasti nájmu bytů, a to zejména:

- smluvní volnost k předání bytu ve stavu nezpůsobilém pro řádné užívání a vymezení práv a povinností z toho plynoucí, zejména výši a způsob nákladů na provedení úpravy bytu;
- právo pronajímatele požadovat, aby v bytě žil jen počet osob, který je přiměřený velikosti bytu a nebrání jeho užívání v normálních pohodlných a hygienicky vyhovujících podmínkách;
- právo pronajímatele si vyhradit souhlas s přijetím další osoby do bytu, kromě manžela, partnera, nájemcova dítěte nebo dítěte manžela, dítěte, které bylo svěřeno do péče nebo v případech zvláště zřetele hodných;
- povinnost nájemce oznámit změnu v počtu osob v bytě a změny v jejich identifikačních údajích ve lhůtě dvou měsíců, v opačném případě takové jednání nájemce bude ze zákona považováno za hrubé porušení jeho povinností;
- oprávnění pronajímatele vstoupit do bytu v případě dlouhodobé nepřítomnosti nájemce v bytě, pokud nájemce nesplní povinnost takovou skutečnost oznámit pronajímateli s určením osoby, která zajistí vstup do bytu v případě nutnosti;
- výměnu bytů provádět pouze se souhlasem obou pronajímatelů a nájemců bez možnosti ingerence soudu;
- bytovými náhradami jsou náhradní byt, náhradní ubytování a přístřeší, společní nájemci mají nárok jen na jednu bytovou náhradu, přičemž návrh definuje přístřeší jako dočasné ubytování do doby, než si

nájemce opatří řádné ubytování a prostor pro uskladnění jeho bytového zařízení a ostatních věcí domácí a osobní potřeby, nejdéle však na dobu šesti měsíců.

Závěr:

Návrh novely Občanského zákoníku vypracovaný Ministerstvem pro místní rozvoj ČR se snaží řešit legislativní vakuum v oblasti stanovení (sjednání) výše nájemného po ukončení platnosti zák. č. 107/2006 Sb. a to zmocněním soudních orgánů určit výši nájemného v případě nedohody mezi pronajímatelem a nájemcem o výši nájemného po 31. 12. 2010, resp. po 31. 12. 2012 u zákonem stanovených obcí, avšak neřeší (a) původ sporu mezi pronajímatelem a nájemcem vzniklý v důsledku prohlášení práva osobního užívání bytu za nájem a regulace výše nájemného, která byla prohlášena v roce 2000 Ústavním soudem za rozpornou s ústavními principy České republiky a (b) limity navyšování nájemného, aniž by se dotkly výše již smlouveného nájemného. Návrh novely Občanského zákoníku pak může vést k nárůstu soudní agendy v oblasti stanovení výše nájemného, což mimo jiné povede k jejich zdlouhavému projednávání na úrovni řádných a mimořádných opravných prostředků do doby, kdy si soudní praxe stanoví parametry pro stanovení nájemného, které bude v souladu se zákonným ustanovením „v místě a čase obvyklé“.

Navrhovaná novela rovněž obsahuje řadu pozitivních ustanovení, která omezí nepřiměřeně širokou ochranu nájemce, a to jak zákonnými ustanoveními, tak i stanovením dispositivnosti některých navrhovaných ustanovení. Bohužel, je třeba konstatovat, že ta ustanovení, která na rozdíl od stávající právní úpravy umožní účastníkům smlouvy větší smluvní volnost, budou aplikovatelná pouze na smlouvy o nájmu bytu, které budou uzavřeny po nabytí navrhované novely v účinnosti. ●

.....
JUDr. Rudolf Kožušník
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář,
člen Lex Mundi

2010 právnícká firma roku

S Vámi jsme to opět dokázali!

Advokátní kancelář **PRK Partners** již potřetí v řadě zvítězila v soutěži Právnícká firma roku v kategorii Bankovnictví a finance.

Velice Vám děkujeme za Vaši důvěru.

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2010
WINNER

P A R T N E R S

PRAHA
BRATISLAVA
BUDAPEŠŤ
OSTRAVA

■ Praha +420 221 430 111
prague@prkpartners.com

■ Bratislava +421 259 241 180
bratislava@prkpartners.com

■ Budapešť +361 336 0443
budapest@prkpartners.com

■ Ostrava +420 558 272 505
ostrava@prkpartners.com

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

- téměř deset let úspěšného působení na trhu
- právní tým čítající téměř 120 právníků, z toho 19 partnerů, několik desítek studentů právnických fakult a celkem více než 300 spolupracovníků
- v soutěži Právnická firma roku 2010 obhájila pozici Největší právnické firmy působící v České republice a také první místo v oborové kategorii Telekomunikace a média
- kancelář je vysoce doporučovaná v zásadě všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- 500 stálých klientů, 30 společností z Czech Top 100 a 70 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500
- partnerství s klienty založené na nadstandardní podpoře jejich podnikání, individuálním přístupu, vzájemném respektu, důvěře a loajalitě
- součást prestižní mezinárodní sítě právnických firem State Capital Group (více než 10.000 právníků po celém světě)
- služby poskytované v češtině, slovenštině, angličtině, němčině, ruštině, španělštině, francouzštině, italštině, polštině a ukrajinštině

Specializované poradenské skupiny:

- Právo obchodních společností / Fúze, akvizice, prodeje podniků a restrukturalizace
- Nemovitosti a stavebnictví
- Bankovníctví, pojišťovnictví, finance a kapitálový trh
- Insolvence a restrukturalizace
- Veřejný sektor a regulace, veřejné zakázky, veřejná podpora a PPP
- Duševní vlastnictví / Informační technologie, telekomunikace a média
- Ochrana hospodářské soutěže, právo EU
- Energetika, utility a životní prostředí
- Farmacie, zdravotnictví a soc. služby
- Pracovní právo a právo sociálního zabezpečení
- Zastupování v soudních, správních a rozhodčích řízeních
- Sportovní právo
- Doprava a logistika
- Private Clients
- Vymáhání pohledávek ve spolupráci s inkasní agenturou Cash Collectors

Právnická firma roku 2010
v kategoriích:
- Největší právnická firma v ČR
- Telekomunikace a média

Klienty nejlépe hodnocená
právnická kancelář v České
republice.

1. místo v počtu realizovaných
fuzí a akvizic v České
a Slovenské republice
a ve střední Evropě.
(2009)

THOMSON REUTERS

1. místo v počtu
realizovaných fuzí a akvizic
v České republice.
(2009)

1. místo mezi domácími
právnickými firmami.
(2010)

Změna v základních kvalifikačních předpokladech

– novela zákona o veřejných zakázkách zákonem č. 423/2010 Sb.

Dne 30. prosince 2010 nabyla účinnosti zatím poslední novela zákona č. 137/2010 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), která upravuje požadavky na stanovení základních kvalifikačních předpokladů veřejnými zadavateli. Dosavadní podoba ustanovení § 53 odst. 1 ZVZ, upravujícího přehled požadavků na základní kvalifikační předpoklady, byla podstatným způsobem upravena předchozí novelou, zákonem č. 179/2010 Sb., která zakotvila tři nové požadavky v § 53 odst. 1 písm. k) až m) ZVZ.

Tato ustanovení požadovala, aby dodavatelé v rámci splnění základních kvalifikačních předpokladů:

- předložili seznam společníků nebo členů, jsou-li právnickou osobou (§ 53 odst. 1 písm. k) ZVZ),
- předložili seznam zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a byli v pozici s rozhodovací pravomocí pro rozhodování o veřejných zakázkách (§ 53 odst. 1 písm. l) ZVZ),
- mají-li formu akciové společnosti, měli vydány pouze akcie na jméno a předložili seznam akcionářů aktuální ke lhůtě pro podání nabídek, resp. žádosti o účast (§ 53 odst. 1 písm. m) ZVZ).

Tato ustanovení zařazená do novely ZVZ pozměňovacími návrhy v průběhu projednávání návrhu v Poslanecké sněmovně trpěla jistou nekoncepčností zahrnutím uvedených požadavků mezi kvalifikační předpoklady (zejména u požadavku dle § 53 odst. 1 písm. m) ZVZ) a nedostatečným navázáním na způsob prokazování těchto skutečností dle § 53 odst. 2 ZVZ[1], a to zejména ve vztahu k výpisům ze Seznamu kvalifikovaných dodavatelů a k certifikátům dle § 139 an. ZVZ. Kromě toho se vyznačovala výkladovými nejasnostmi a v případě obzvláště zpolitizovaného ustanovení písm. m) (de facto zákaz účasti akciových

společností s akciemi na majitele v zadávacích řízeních) i jasným rozporům s evropskou zadávací směrnicí 2004/18/ES, jakož i se základními zásadami Smlouvy o fungování EU.

Původním záměrem návrhu novely ZVZ, který byl nakonec schválen jako zákon č. 423/2010 Sb., bylo všechna popisovaná ustanovení vypustit a vrátit ustanovení § 53 ZVZ do podoby, kterou mělo před novelizací zákonem č. 179/2010 Sb. Ani tento záměr nakonec v rámci projednávání novely v Parlamentu ČR nebyl realizován a podstatná část stávajících požadavků na základní kvalifikaci byla i v novelizované úpravě zachována, byť s určitými modifikacemi.

Za jednoznačně pozitivní změnu lze považovat vypuštění faktického zákazu účasti akciových společností s akciemi na majitele v zadávacích řízeních (záměr zpřehlednit majetkové struktury právnických osob je potřeba realizovat zcela jinými právními prostředky; o legislativní pomýlenosti takového ustanovení ostatně svědčí i praxe velkých dodavatelů, která za předchozí úpravy směřovala k podávání nabídek dceřinými s.r.o., případně jejich účelovým zakládáním). Nově není nutno předkládat seznam zaměstnanců dodavatele, kteří pracovali u zadavatele a měli rozhodovací pravomoc pro rozhodování o veřejných zakázkách. Tím odpadá zejména interpretačně složitá úvaha

o tom, co u jednotlivých zadavatelů znamená pozice s rozhodovací pravomocí o veřejných zakázkách, a především, zda výkladově omezovat působení takových zaměstnanců na veřejné zakázky související s konkrétním dodavatelem (vzhledem k tomu, že paušální omezení účasti dodavatele zaměstnávajícího bývalého zaměstnance zadavatele, který se nikdy nepodílel na rozhodování o zadání veřejné zakázky dodavatelem – svému nynějšímu zaměstnavateli, je opět z podstaty věci prvkem porušujícím zásadu zákazu diskriminace).

Poslední novela tedy namísto písmen k) až m) v odstavci 1 § 53 ZVZ přinesla nová písmena k) a l). Nové základní kvalifikační předpoklady podle těchto ustanovení splňuje dodavatel:

- „k) který předloží seznam statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele“,
- „l) který, má-li formu akciové společnosti, předloží aktuální seznam akcionářů s podílem akcií vyšším než 10 %.“

V případě kvalifikačního předpokladu podle § 53 odst. 1 písm. k) ZVZ je potřeba upozornit na to, že dodavatelé byli novelou ušetřeni potenciálně složitých úvah o tom, zda některý z jejich zaměstnanců nepracoval dříve „u zadavatele“ s rozhodovací pravomocí ve vztahu k veřejným

zakázkám, avšak nadále jim zůstává povinnost uvádět seznam statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, kteří „pracovali u zadavatele“ v posledních třech letech, tentokrát však bez ohledu na jejich pravomoci u zadavatele. Pomineme-li otázku, zda je skutečně vhodné, aby zadavatelé vyžadovali od dodavatele informace o tom, zda jeho jednatelem není jejich dřívější zaměstnanec, který nemusel mít žádnou rozhodovací pravomoc a jehož pracovní pozice se obsahově lišila od náplně jeho činnosti jako jednatele,[2] musí dodavatelé řešit otázku, jaký vztah naplňuje zákonný text „pracovali u zadavatele“. Především je potřeba poznamenat, že výraz „pracuje u...“ se v českých právních předpisech systematicky nevyskytuje.[3] Dále je potřeba omezit takové vztahy na vztahy upravené v zákoně č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, jelikož jiné předpisy úplatné poskytování služeb fyzickou osobou jinému subjektu s výrazem „práce“ nespojují. Tím se pochopitelně ze záběru ustanovení § 53 odst. 1 písm. k) ZVZ dostávají např. situace, kdy fyzická osoba poskytuje zadavateli poradenské služby v rámci svého živnostenského oprávnění, přičemž předmět její činnosti ve vztahu k zadavatelé bude obdobný, jakoby tato osoba byla u zadavatele zaměstnána v pracovním poměru.[4] Otevřenou otázkou však zůstává, zda výraz „pracuje u zadavatele“ má zahrnovat práci vykonávanou v pracovním poměru, nebo rovněž situace, kdy příslušná osoba prováděla pro zadavatele práce mimo pracovní poměr, tj. v rámci dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti.[5] Z hlediska funkčního pojetí dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, které postihují především nárazové činnosti a ne dlouhodobou práci pro zaměstnavatele, by bylo vhodné dovozovat, že uvedené ustanovení by se mělo vztahovat pouze na případy práce v rámci pracovního poměru. Z hlediska jazykového je však pod pojem „pracuje“ pravděpodobně potřeba zařadit i práce konané mimo pracovní poměr, proto nelze jednoznačně doporučit, aby dodavatelé své členy statutárních orgánů, kte-

ří měli se zadavatelem uzavřeno např. dohodu o provedení práce, v seznamu neuváděli. Z povahy věci by však do seznamu pravděpodobně měly být zahrnovány i takové pozice, jako radní města (kteří se mohou účastnit na rozhodování o veřejných zakázkách, přestože tato činnost již v novelizované textaci kvalifikačních předpokladů zmíněna není), jakkoli dovozovat v těchto případech, že se jedná o „práci u zadavatele“, je argumentačně obtížné.

Specificky na dodavatele – akciové společnosti dopadá nové ustanovení § 53 odst. 1 písm. l) ZVZ požadující předložení seznamu akcionářů s podílem přesahujícím 10 %. Jakkoli není zcela zřejmé, jaký je smysl stanovení právě této hranice, lze se domnívat, že požadavek na předložení takového seznamu je pro dodavatele proveditelný. Lze se rovněž domnívat, že v případě akciových společností s akciemi na majitele (zejména v případech, kdy akcie na majitele nejsou zaknihovány) bude povinnost dodavatele splněna, pokud v rámci seznamu uvede jemu známé majitele akcií ke dni podání nabídky resp. žádosti o účast. S ohledem na analogie tohoto ustanovení k dřívější úpravě § 53 odst. 1 písm. k) a m) ZVZ se lze domnívat, že pro správný výklad lze použít výkladové stanovisko MMR a ÚOHS k předchozí úpravě, podle kterého by zadavatel v rámci posouzení kvalifikace měl zkoumat pouze předložení seznamu, nikoli však už jeho pravdivost.[6]

Kvalifikační předpoklady podle § 53 odst. 1 písm. k) a l) ZVZ prokáže dodavatel v souladu s ustanovením § 53 odst. 2 písm. d) ZVZ čestným prohlášením. Novela rovněž výslovně upravuje vazbu na Seznam kvalifikovaných dodavatelů (dále jen „SKD“), resp. na prokazování kvalifikace výpisy ze seznamu podle § 127 ZVZ a na prokazování kvalifikace pomocí certifikátů podle § 138 an. ZVZ. Výslovně je stanoveno, že kvalifikační předpoklady podle § 53 odst. 1 písm. k) a l) ZVZ nelze prokázat ani výpisem z SKD, ani certifikátem vydaným akreditovanou

osobou v rámci systému certifikovaných dodavatelů. Novelizované kvalifikační předpoklady je tedy vždy potřeba prokázat čestným prohlášením. Tuto část novelizace je potřeba vnímat jako nevhodnou, neboť zbytečně dodavatele administrativně zatěžuje dokládáním dalších skutečností mimo výpis z SKD, resp. certifikát systému certifikovaných dodavatelů. Na rozdíl od předchozí úpravy, podle které bylo zapsání některých skutečností do SKD pro celou řadu dodavatelů nemožné (např. kvůli neustále se měnícímu okruhu akcionářů či zaměstnanců), nové předpoklady okruh zapisovaných údajů výrazně zredukovaly na skutečnosti stálější povahy (10% akciový podíl i statutární orgány se obvykle nemění často). Dodavatelé proto mohli až na výjimky snadno tyto skutečnosti při zápisu do SKD či certifikaci doložit.

Novela obsahuje přechodná ustanovení, podle nichž se nová úprava vztahuje na zadávání veřejných zakázek, zahájené ode dne účinnosti novely, tj. od 30. prosince 2010.

Jakkoli lze přivítat, že novela odstranila zejména mimořádně sporné ustanovení zabraňující akciovým společnostem s akciemi na majitele podávat nabídky do zadávacích řízení, které bylo v jasném rozporu s právem EU, další koncepčně nepřilíš šťastná ustanovení v úpravě základních kvalifikačních předpokladů zůstala, byť v modifikované podobě. Jejich textace přitom zjevně bude přinášet interpretační problémy, a to přinejmenším do doby ustálení výkladové praxe, z níž lze prozatím pravděpodobně využívat principů formulovaných ve výkladovém stanovisku MMR a ÚOHS, jehož částí s novelou neztratily relevanci. ●

Mgr. David Mlíčko
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] Původní základní kvalifikační předpoklady jsou skutečnosti obecné, jejichž splnění nebo nesplnění je jednoznačné bez ohledu na konkrétního zadavatele. Nové základní kvalifikační předpoklady naproti tomu představovaly předkládání výčtů bez jednoznačné vazby na prokázání určité skutečnosti, a to navíc v případě písm. l) ve vazbě na konkrétního zadavatele.

[2] Tedy je na místě ptát se, zda existuje odůvodněný předpoklad, že tato povinnost může mít pozitivní vliv na průběh zadávání veřejných zakázek v situaci, kdy zákon pouze požaduje uvedení osoby do seznamu a jedinou sankcí v případě jejího neuvedení do seznamu je zařazení dodavatele na tzv. blacklist podle § 53 odst. 1 písm. j) ZVZ, nebo zda se jedná

pouze o administrativní obstrukci vůči dodavatelům.

[3] Výjimku v tomto směru však představuje např. § 130 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, v platném znění.

[4] Pro tento případ odhlédneme od situací, kdy tímto způsobem zadavatelé de facto obcházejí limity pro počet zaměstnanců a uzavírání smluv se živnostníky tak může být v některých případech na samé hranici obcházení zákoníku práce.

[5] Podle dřívější právní úpravy vyžadující přehled osob s rozhodovací pravomocí ve vztahu k veřejným zakázkám tato otázka byla méně aktuální především proto, že osoby „v pozici s rozhodovací pravomocí pro rozhodování o veřejných zakázkách“ bylo

možno předpokládat zejména v pracovním poměru k zadavateli, spíše než v pozici osob vykonávajících práce mimo pracovní poměr.

[6] Viz Společné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k prokazování a posuzování základní kvalifikace podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. k), l) a m) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění. Princip uvedený ve stanovisku je zjevně potřeba vztahovat na zaknihované i nezaknihované akcie, protože dodavatel nemá povinnost prokazovat splnění tohoto kvalifikačního předpokladu žádným potvrzením nebo výpisem z centrální evidence, vedené Centrálním depozitářem cenných papírů, a s.

Nová úprava pobytu cizinců na evropské a české úrovni

Rödl & Partner

Dne 1. ledna 2011 nabyla účinnosti novela zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, která byla ve Sbírce zákonů publikována pod č. 427/2010 (dále jen „zákon“). Novela zákona zejména reflektuje závaznou úpravu tzv. vízového kodexu, jež je upraven v Nařízení Rady ES č. 539/2001 a jímž je harmonizována úprava členských států ohledně pravidel vízového a bezvízového styku s osobami třetích zemí a zaveden společný postup a spolupráce v rámci

Schengenského prostoru Evropské unie. Novela přináší několik zásadních změn, které se týkají pracovišť orgánů státní správy vyřizujících náležitosti spojené s pobytem cizinců na území České republiky a dále i podmínek pobytu.

Tento článek je zaměřen zejména na změny týkající se změn u vízového a bezvízového pobytu osob na území našeho státu, jež nejsou příslušníky členských států Evropské unie, tzv. cizince (dále též jen „příslušník třetího státu“).

Úvodem je nutné upozornit na významnou organizační změnu v soustavě pracovišť vyřizujících

agendu pobytu cizinců na území České republiky z důvodu transformace uspořádání soustavy cizinecké policie. Oproti dosavadnímu stavu, kdy věcně příslušné byly inspektoráty cizinecké policie a regionální pracoviště Ministerstva vnitra, bude nyní většina záležitostí, zejména řízení ve věcech dlouhodobých víz a dlouhodobých pobytů, projednávána na nově etablovaných regionálních pracovištích Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky. V kompetenci cizinecké policie však i nadále zůstane například ohlašovací povinnost po příjezdu cizince, vydávání potvrzení o krátkodobém pobytu a jeho pro-

dlužování, kontrola legálnosti pobytu cizince na území České republiky.

V důsledku vízového kodexu dochází k nové úpravě řízení u krátkodobých a dlouhodobých víz. Přílohy I. a II. vízového kodexu přímo stanoví seznam zemí, pro jejichž příslušníky je nezbytným předpokladem pro vstup na území členského státu vízum, a zemí, u kterých vízum vyžadováno není.

U krátkodobých víz (tj. víz k pobytu do 90 kalendářních dnů) tak došlo ke značnému zjednodušení procesu a posílení postavení žadatele o vízum. Obecně pro pobyt osoby na území Schengenského prostoru pro dobu nepřesahující tři měsíce v průběhu půl roku, je nutné požádat o jednotné vízum, které opravňuje svého držitele pobývat na území státu, kde bylo vízum vydáno, ale i ostatních zemí v rámci Schengenu. Podmínky pro vydání víza jednotně stanoví vízový kodex. Žadatel je nově oprávněn podat odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza.

Pro pobyt příslušníka třetí země delší než tři měsíce během půl roku na území Schengenského prostoru, respektive na území České republiky, je taková osoba povinná požádat o dlouhodobé vízum. Podmínky pro tento druh pobytu stanoví národní úprava jednotlivých členských států, resp. jsou ponechány v její výlučné kompetenci, s výjimkou oprávnění volného pohybu pro držitele dlouhodobých víz po členských státech Schengenu.

S určitými výjimkami stanovenými vyhláškou Ministerstva vnitra č. 429/2010 Sb. (mj. USA, Austrálie, Kanada, Mexiko, Izrael), mohou nyní žadatelé žádat o dlouhodobé vízum pouze na zastupitelském úřadu země svého původu (tou je nejen země, jejímž je státním příslušníkem, ale též země, která mu vydala platný cestovní doklad, nebo na jejímž území má osoba povolen trvalý nebo dlouhodobý pobyt).

O žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu rozhoduje nově Ministerstvo vnitra. Nebude-li žádosti vyhověno, bude zamítnuta,

příčemž důvody jejího zamítnutí musí být uvedeny. Žadatel je oprávněn po uplynutí lhůty 15 kalendářních dnů ode dne doručení odůvodněného zamítnutí žádosti požádat o její nové posouzení.

Bude-li žádosti vyhověno, je žadatel povinen se osobně dostavit na příslušné regionální pracoviště Ministerstva vnitra za účelem pořízení biometrických údajů, tj. otisků prstů a zobrazení obličeje. Další významnou novinkou je zavedení nové podoby víz pro občany třetích zemí od května 2011, a to ve formě průkazů o povolení pobytu s biometrickými údaji. Až bude vyhotoven samotný průkaz o povolení k dlouhodobému pobytu a žadatel bude vyzván k jeho vyzvednutí ve stanovené lhůtě. Po marém uplynutí stanovené lhůty bude řízení bez dalšího zastaveno, přičemž dále může být žadatel sankcionován pokutou do výše 10 000 Kč. Staré průkazy bez biometrických údajů zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou. V případě jakékoli změny v údajích uvedených v průkazu nebo prodloužení jeho platnosti, je vydáván průkaz nový.

Důležitou novinkou je, že omezení platnosti průkazů o povolení k dlouhodobému pobytu. Podle staré úpravy bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno na dobu v něm uvedenou, nejdéle na dobu jednoho roku, s možností opakovaného prodloužení, vždy však nejdéle o jeden rok. Nově je platnost průkazu stanovena na maximálně šest kalendářních měsíců. Je proto nutné, aby si držitel této krátké doby platnosti byl vědom a po určité době požádal o prodloužení anebo ze země vycestoval, a tím vyloučil možnost nelegálního pobytu.

Dále je nutné upozornit, že v případě povinnosti předložení průkazu pro prokázání zajištění dostatečných prostředků k pobytu musí žadatel automaticky předložit mezinárodně uznávanou platební kartu, výpis z bankovního účtu nebo jiný podobný doklad o zajištění finančních prostředků prokazující skutečnost, že je cizinec oprávněn k dispozici s těmito prostředky po celou dobu pobytu. Oproti původní úpravě odpadá povinnost rozhodujícího orgánu vyzvat žadatele k předložení těchto listin.

V neposlední řadě je pro občany třetích zemí významná změna týkající se zdravotního pojištění. V případě, že žadatel žádá o povolení v zahraničí, má povinnost k žádosti předložit doklad osvědčující jeho zdravotní pojištění. Přitom je nezbytné, aby toto zdravotní pojištění pokrývalo všechny náklady spojené s nutnou a neodkladnou zdravotní péčí, náklady spojené s převozem s pojistným limitem min. 60 000 EUR. Poskytovatelem zdravotního pojištění však může být nejen česká pojišťovna, ale i pojišťovací společnost některého z členských států EU.

Poměrně podstatným novým institutem je tzv. modrá karta, která opravňuje cizince k pobytu a současně také k výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, jež má usnadnit a motivovat příliv vzdělaných cizinců – odborníků na území České republiky. Novela dále zavádí řadu dalších významných novinek, nicméně účelem tohoto článku není podat komplexní přehled všech změn zákona, ale poukázat na jeho klíčové dílčí aspekty ve vztahu k příslušníkům třetích zemí.

Závěrem bych však rád upozornil i na skutečnost, týkající se občanů členských států EU, a to konkrétně vztahující se k potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky. V rámci Schengenského prostoru nemají občané EU povinnost o toto potvrzení požádat, a to ani v případě jejich pobytu na území České republiky delšího než tři kalendářní měsíce. Lze však jen doporučit občanům EU, aby si toto potvrzení opatřili, jelikož v mnoha případech to bývá jediný úřední doklad o tom, že zde skutečně pobývají nebo pobývali delší dobu (např. pro účely studia, výpůjček, hypoték, uplatnění slev u Českých drah a MHD, obstarání českého řidičského průkazu apod.). Toto potvrzení je také jedním z podpůrných podkladů dokládající bydliště pro účely prokázání a splnění podmínek daňového rezidentství v České republice. ●

Thomas Britz, advokát
Rödl & Partner, v.o.s.

Iluze kybernetické bezpečnosti

Termín kybernetická bezpečnost zní téměř každému hrozivě. Jednak si většinou neumí představit, co si má představit pod tímto termínem, za druhé si není jist, jaké nebezpečí mu může hrozit. Situace je navíc zkomplikována tím, že s kybernetickou bezpečností je to jako s UFO – kdekdo o ní mluví, ale málokdo ji viděl. Některé omyly jsou proto v oblasti této problematiky tak běžné, že se nad nimi snad ani nepozastavujeme.

První iluzí kybernetické bezpečnosti je domněnka, že je najisto postaveno, co je předmětem ochrany v rámci zmíněné kybernetické bezpečnosti. Ubezpečuji čtenáře, že tomu tak

není. Řada odborníků nadaných pravomocí a působností v tomto oboru mi odpovídala zcela odlišně – jeden tvrdil, že je třeba chránit data před zničením a zneužitím zločinnými hackery, jiný činovník mne ujistil, že prioritou je ochrana osob, jichž se data týkají. Nejlepší odpovědí bylo, že předmětem kybernetické bezpečnosti je zabezpečit bezpečí v kyberprostoru (když jsem se plaše zeptal, jak chápe definici či vymezení kyberprostoru, dotýčný se omluvil, že musí na náhlou schůzku).

Druhou iluzí je, že kybernetická bezpečnost je záležitostí především technickou. Většina rizik hrozcích informačním systémům nepochází od hackerů, kteří se snaží škodlivými kódy proniknout k systému a k tam uloženým datům, aby tam provozovali své perverzní rejdy, ale od konkurence, vlastních zaměstnanců, zákazníků nebo obchodních partnerů. Aktivní a moderní zabezpečovací softwarové bariéry a ochranné programy jistě v něčem pomohou, nezabrání však, aby například konkurence znemožnila provoz systému právní cestou byt pod falešnou záminkou a jen na omezenou dobu (než spravedlnost zvítězí).

Třetí iluzí je, že z hlediska kybernetické bezpečnosti jsou všechny klíčové zásady a pojmy právně jasné. Nic není vzdálenějšího pravdě. Právníká akademická obec rozvoji práva informačních technologií příliš nepřeje (o čemž svědčí fakt, že na žádné z univerzit není katedra práva informačních technologií) a v plánu legislativních počínů se nějaký pokrok objeví

jen, pokud jsme k tomu dotlačeni povinností implementace nějaké evropské normy, nebo nutností realizace určitého projektu, jako jsou například tolik diskutované datové schránky. V právních vztazích se tudíž důležité pojmy definují v rámci konkrétní smlouvy a také s platností výlučně uvnitř takového právního vztahu a bez toho, aby takové definice měly obecnou platnost. Proto je také obtížné dovolávat se v rámci informačních technologií jak obchodních zvyklostí, tak definovat zásady poctivého obchodního styku.

Čtvrtou iluzí je, že si s kybernetickou bezpečností ví Evropská komise, vláda, příslušná ministerstva nebo odborná veřejnost rady. Jsou samozřejmě známy pokusy dosáhnout pokroku v určitých oblastech, Nicméně pokud se na kybernetickou bezpečnost nebude pohlížet komplexně, budeme nadále v situaci, kdy řešíme otázku péče o chodidla a přední zuby, zatímco pacient zemře na neléčenou cukrovku, kterou se lékař nezabýval. Každá iluze pramení do značné míry z nevědomosti.

Přejme si, abychom všichni věděli více a na kybernetický svět pohlíželi s realistickým očekáváním a bez falešných představ. ●

JUDr. Martin Maisner, partner
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

Pojem „sousedství“ dle zákona o loteriích v aktuální judikatuře

Zákon č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“) stanoví ve svém ustanovení § 17 odst. 11 limity pro provozování výherních hracích přístrojů, přičemž zakotvuje zákaz jejich provozování v taxativně vyjmenovaných budovách a jejich sousedství v okruhu do 100 m nebo jiném, menším, dle vyhlášky obce.

Právě vymezením pojmu „sousedství“ se několikrát zabývala i judikatura, naposledy byl tento termín interpretován rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010 vydaným pod č.j. 9 Afs 17/2010-101 uveřejněném na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz).

V citovaném případě se stěžovatel obrátil na Nejvyšší správní soud s kasační stížností proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ve správním řízení ve věci povolení k provozování výherních hracích přístrojů.

Správní orgán ve svém rozhodnutí došel k závěru, že provozovna stěžovatele nespĺňuje požadavky § 17 odst. 11 zákona o loteriích, který stanoví, že „Provozování výherních hracích přístrojů nesmí být povoleno ve školách, školských zařízeních, v zařízeních sociální a zdravotní péče, v budovách státních orgánů a církví, jakož i v sousedství uvedených budov. Okruh vzdálenosti do 100 m od těchto budov může stanovit obec vyhláškou.“, když v okruhu do 100 m (přičemž vzdálenost byla měřena vzdušnou čarou) se nachází mateřská školka a tři odbory městského úřadu, které vykonávají působnost v oblasti státní správy. V rámci místního šetření byla na návrh stěžovatele zjišťována i tzv. pochozí vzdálenost, tj. vzdálenost, kterou by musel ujit chodec mezi provozovnou stěžovatele a mateřskou školkou – výsledkem byla naměřená vzdálenost cca 92 m, resp. 120 m k druhému pavilonu mateřské školky. Současně správní opřel orgán své závěry i o rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 1. 2000, sp. zn. 22 Ca 123/99 publikovaný pod č. 595/2000 v Soudní judikatuře ve věcech správních. Krajský soud v tomto rozsudku dospěl k závěru, že pojem „sousedství“ podle zákona

o loteriích je širší než pojem „sousední“ a zahrnuje v podstatě všechna místa až do vzdálenosti 100 m od budov taxativně stanovených v příslušném ustanovení zákona o loteriích, přičemž není rozhodné, zda existuje společná hranice mezi sousedními (sousedními) budovami nebo alespoň sousedními pozemky. V pravomoci obce je pak vyhláškou tuto vzdálenost zmenšit a pojem „sousedství“ zúžit.

Městský soud se s rozhodnutím správního orgánu ztotožnil, obdobně jako správní orgán opřel své rozhodnutí o ustanovení § 17 odst. 11 zákona o loteriích, přičemž zdůraznil, že je třeba vycházet i ze smyslu a účelu dané právní normy. V tomto případě není pochyb, že záměrem a cílem tohoto ustanovení zákona o loteriích je „chránit důstojnost budov uvedených § 17 odst. 11 citovaného zákona a zajistit ochranu osob, které tato místa nebo budovy navštěvují, před možným škodlivým působením hry na výherních hracích přístrojích...“

Nejvyšší správní soud po formálním přezkumu kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Jako podstatu sporu zde stanovil výklad pojmu sousedství dle ustanovení § 17 odst. 11 zákona o loteriích. Přitom odkázal na svou předchozí judikaturu v této věci, zejména na rozsudek sp. zn. 9 Afs 79/2008 ze dne 23. 4. 2009, publikovaný pod č. 1895/2009 Sb. NSS. V tomto rozsudku se Nejvyšší správní soud nejprve zabýval samotnou povahou pojmu sousedství. Konstatoval, že se jedná o neurčitý právní pojem – takový pojem použitý v právní normě s sebou přináší nutnost vzít v úvahu všechny skutkové okolnosti daného případu. K jeho naplnění dochází až jeho aplikací správním orgánem v mezích jeho volného uvážení s přihlédnutím k individualitám daného případu.

Po zhodnocení pojmu sousedství z hlediska interpretačního dospěl Nejvyšší správní soud k těmto závěrům z hlediska jeho aplikace v kontextu ustanovení § 17 odst. 11 zákona o loteriích:

1. Pokud obec vydala obecně závaznou vyhlášku a stanovila okruh nepřesahující 100 m vzdálenosti od v zákoně uvedených budov, je třeba vycházet z této vyhlášky a není třeba zkoumat naplnění pojmu sousedství;

2. Pokud neexistuje obecní vyhláška, je třeba zkoumat pojem sousedství, a to jednak z hlediska účelu daného ustanovení (zejména ochrana důstojnosti předmětných budov a zájem na ochraně osob, které je využívají nebo navštěvují), a jednak z hlediska toho, jaké konkrétní skutečnosti lze pod pojem sousedství podřadit. Posuzování je pak zcela na úvaze správního orgánu, který nesmí vybočit z obecně přijímaných mezi správního uvážení (k tomuto tématu existuje rozsáhlá judikatura a praxi snad již nečiní větší potíže).

Pro případ uvedený sub 2) Nejvyšší správní soud dovodil, že ne všechna místa v okruhu 100 m musí být subsumovatelná pod pojem sousedství a jako příklad uvádí budovy školy a herny sice v okruhu 100 m, ale oddělené řekou, která mezi nimi tvoří přirozenou překážku.

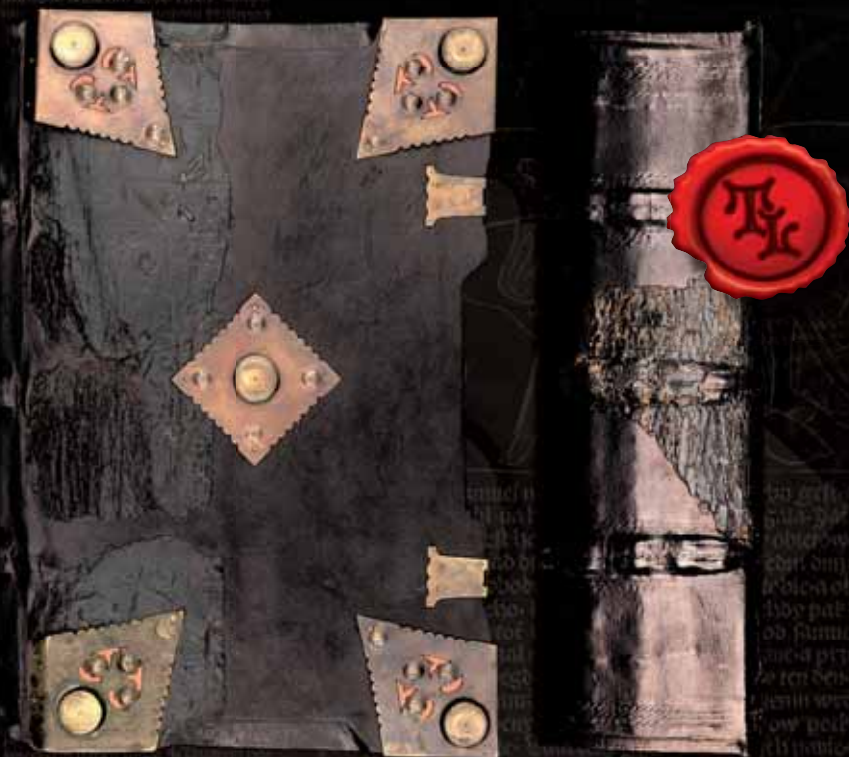
Tímto svým judikátem tak Nejvyšší správní soud se odklání od shora citovaného judikátu Krajského soudu v Ostravě, který v podstatě okruh 100 m absolutizoval a paušalizoval, aniž by umožňoval přihlížet ke specifikům konkrétního případu.

Nejvyšší správní soud se ve svém posledním rozsudku z 27. 10. 2010, č. j. 9 Afs 17/2010 – 101 opět přiklonil ke své předchozí argumentaci. Nad rámec předešlého konstatoval, že zákon o loteriích dává obcím pravomoc regulovat provozování výherních automatů širěji tak, že stanoví místa a čas, kde lze výherní hrací přístroje provozovat. V daném případě stěžovatel nespĺňoval ani požadavky kladené na něj takovou obecní vyhláškou.

Lze tedy shrnout, že co se týče výkladu pojmu „sousedství“ ve smyslu § 17 odst. 11 zákona o loteriích, existuje zde poměrně konstantní judikatura. Ta došla k závěru, že v případě, že neexistuje obecně závazná vyhláška upravující vzdálenost do 100 m od vyjmenovaných budov, je třeba tento pojem vykládat v souvislosti se skutkovými okolnostmi a specifiky daného případu, a nelze tento pojem absolutizovat. ●

Mgr. Olga Nemravová, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
advokátní kancelář

Bible kutnohorská

Bible kutnohorská pochází z roku 1489 z dílny mistra tiskaře Martina z Tišnova. Tento mimořádný unikát je v pořadí druhou úplně tištěnou českou biblí a jednou z nejstarších a nejcennějších českých tištěných knih vůbec.

Kniha byla vydána ve velmi limitované sérii **199 kusů** pro celý svět.

**V prodeji je jen
několik posledních
výtisků tohoto
unikátního
faksimile.**

Měníme spolu s klienty obchodní svět

Praha / Moskva / Bratislava

www.bbh.eu

bankovníctví a finance —

pojišťovnictví —

kapitálové trhy —

M&A —

mezinárodní arbitráž a soudní spory —

finanční restrukturalizace —

IP/IT —

nemovitosti —

právo EU —

hospodářská soutěž —

energetické právo —

korporátní & komerční právo —

média & telekomunikace —

Právní úprava distribučních smluv a dalších vertikálních dohod

Již více než půl roku platí Nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 upravující novou blokovou výjimku pro vertikální dohody („Nařízení o blokové výjimce“).

Zároveň Komise pro účely lepší orientace vydala Pokyny k vertikálním omezením (2010/C 130/01), které stanoví zásady pro hodnocení vertikálních dohod.

Komise Nařízením o blokové výjimce definuje kategorii vertikálních dohod, které zpravidla splňují podmínky pro vynětí ze zákazu protisoutěžních dohod dle čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“). To znamená, že vertikální dohody splňující podmínky uvedené v Nařízení o blokové výjimce jsou dovolené.

Vymezení vertikálních dohod

Vertikálními dohodami jsou dohody mezi dvěma nebo více podniky, přičemž každý z nich působí na různé úrovni výrobního nebo distribučního řetězce. Zároveň se tyto dohody musejí týkat podmínek, za kterých mohou smluvní strany nakupovat, prodávat nebo dále prodávat určité zboží nebo služby. Jako příklad takové vertikální dohody lze uvést distribuční smlouvy mezi výrobcem a distributorem elektrotechniky.

Nařízení o blokové výjimce se vztahuje na všechny vertikální dohody, které se týkají finálních výrobků, meziproduktů i služeb. Výjimkou je automobilový průmysl, protože toto odvětví se řídí zvláštní blokovou výjimkou.

„Bezpečný přístav“ („safe harbour“)

Vertikální dohody spadají pod blokovou výjimku, pokud neobsahují tzv. tvrdé omezení (viz níže) a dále pokud tržní podíl dodavatele na trhu, na němž prodává smluvní zboží či služby, a tržní podíl kupujícího na trhu, na němž nakupuje smluvní zboží či služby, nepřesahuje ani u jedné ze smluvních stran 30% prahovou hranici.

Tržním podílem na trhu, na němž kupující nakupuje, je přítom procentuální podíl náku-

pů daného zboží či služeb v rámci území, na kterém se poskytuje dané zboží (resp. služby). Správné vymezení relevantního trhu (a to jak produktového, tak i geografického) je tedy zcela zásadní a má vliv na celou analýzu vertikálních dohod.

Oproti původní úpravě (Nařízení Komise (EU) č. 2790/1999 ze dne 22. prosince 1999), kdy se pro blokovou výjimku vyžadovalo nepřekročení maximálního tržního podílu pouze na trhu prodávajícího, představuje nová právní úprava zpřísnění požadavků.

V konečném důsledku spadá pod blokovou výjimku méně vertikálních dohod a celková analýza se stala náročnější (dodavatel musí odhadnout nejen svůj tržní podíl na svém trhu prodeje, ale i podíly svých distributorů na trhu nákupů smluvního zboží či služeb). Jestliže tržní podíl jedné ze smluvních stran přesahuje 30% prahovou hranici, může se i tak jednat o povolenou vertikální dohodu. V takovém případě je však nutné přistoupit k individuálnímu posouzení a na základě skutkových okolností zkoumat ekonomické odůvodnění dané dohody a možnost případné aplikace výjimky dle čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Při tomto individuálním hodnocení je nutné zohlednit především strukturu trhu na straně nabídky a poptávky.

Tvrdá omezení („hardcore restrictions“)

Jestliže vertikální dohoda obsahuje jakékoliv tvrdé restriktivní opatření uvedené v čl. 4 Nařízení o blokové výjimce, je celá dohoda vyjmuta z blokové výjimky.

Jedním z těchto tvrdých omezení je například omezení možnosti kupujícího stanovit ceny zboží či služeb pro další prodej. Tento zákaz

stanovení cen pro další prodej byl však ze strany odborné veřejnosti podroben velké kritice, neboť existují důkazy o prospěšnosti této praktiky pro hospodářskou soutěž. Nová právní úprava tento argument zčásti uznává a kromě možnosti stanovení doporučených a maximálních prodejních cen je nově povoleno stanovit ceny pro další prodej například při zavádění nového výrobku nebo uspořádání krátkodobé kampaně. Nicméně i v těchto případech se smluvní strany nacházejí v oblasti vysoké právní nejistoty.

Jako další příklad tvrdého omezení lze uvést takové dohody, kdy distributor nesmí zákazníkům z jiného (výhradního) území umožnit přístup na jeho internetové stránky nebo kdy distributor na svých internetových stránkách musí zavést automatické přesměrování zákazníků na stránky výrobce či jiných (výhradních) distributorů. Distributor dále nesmí být vázán dohodou, kdy musí ukončit transakci přes internet se zákazníky, jakmile zjistí (například z údajů o jejich kreditní kartě), že se zákazník nenachází na území distributora.

Zhodnocení Nařízení o blokové výjimce

Nařízení o blokové výjimce přineslo řadu změn a kromě toho nově upravuje některé oblasti v minulosti neupravené. Jedná se například o oblast dohody o správě určité kategorie („category management“), kdy je dodavatel oprávněn rozhodovat o marketingu určité kategorie výrobků (o jejich umístění v obchodě, reklamě apod.). Nicméně i přes tyto změny a novinky zůstává mnoho oblastí nadále nedořešeno a úroveň právní jistoty podniků je relativně nízká. Při analýze vertikálních dohod je tak vždy nutné zohlednit jejich vliv na hospodářskou soutěž.

Lze jen s napětím očekávat, jak bude Nařízení o blokové výjimce interpretováno příslušnými orgány, a to zejména Tribunálem a Soudním dvorem Evropské unie. ●

JUDr. Barbora Dubanská, LL.M., Ph.D.
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Opatření proti nelegálnímu zaměstnávání – implementace evropské právní úpravy

Randl Partners
advokátní kancelář | attorneys at law

Již dne 18. 6. 2009 byla na půdě Evropské unie přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (tzv. sankční směrnice). Tato směrnice je součástí koncepčního boje Evropské unie proti nedovolenému přistěhovalectví, se kterým je úzce spojeno i neoprávněně zaměstnávání.

Jak vyplývá i ze samotného názvu směrnice, stanovuje pouze minimální standard, který má být zaručen napříč všemi členskými státy Evropské unie. Povinnost členských států plně implementovat tuto směrnici do svých vnitřních právních řádů je stanovena s termínem nejpozději do 20. 7. 2011.

Novela zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Zavádění sankcí pro zaměstnavatele souvisejících s nelegálním zaměstnáváním bylo v rámci českého právního řádu zahájeno již přijetím zákona č. 427/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Tento zákon nabyl účinnosti již k 1. 1. 2011 a změny, které přinesl, jsou již plně uplatnitelné.

Jedná se o poměrně rozsáhlou novelu zákona, která přináší dvě významná opatření, která se přímo dotýkají zaměstnavatelů. Prvním takovým opatřením je zavedení odpovědnosti zaměstnavatele za náklady správního vyhoštění. V případě, že zaměstnavatel využívá jako svého zaměstnance cizince, který nemá platné oprávnění k pobytu na území České republiky a zaměstnavatel o této skutečnosti věděl anebo vědět mohl, nese odpovědnost za náklady vzniklé s jeho případným správním vyhoštěním. Tuto odpovědnost za stejných podmínek alternativně nese i subjekt, který tyto cizince využívá v rámci subdodávky a dále i zprostředkovatel zaměstnání. Náklady na správní vyhoštění mohou dosahovat až desítky tisíc korun

v závislosti na zemi původu cizince a toto opatření tedy povede k větší obezřetnosti zaměstnavatelů (a dalších subjektů) při ověřování legálnosti pobytu cizinců, které hodlají využít k výkonu práce v České republice.

Druhým opatřením, které přinesla novela zákona o pobytu cizinců, je pak zavedení zvláštní odpovědnosti zaměstnavatele za náklady zdravotní péče poskytnuté cizinci. V případě, že dojde k předčasnému ukončení pracovního poměru s cizincem před skončením dříve uděleného pracovního povolení (případně zelené nebo modré karty) z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce nebo § 56 zákoníku práce, nese zaměstnavatel odpovědnost za případné náklady na zdravotní péči do doby, než cizinec opustí území. Sice záleží na rozhodnutí zaměstnavatele, ale lze předpokládat, že zavedení této odpovědnosti bude nejčastěji řešeno sjednáním komerčního zdravotního pojištění pro daného cizince.

Připravovaný zvláštní zákon o opatřeních vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajícím cizincem a novela zákona o zaměstnanosti

Dne 23. 12. 2010 představilo Ministerstvo práce a sociálních věcí návrh zákona o některých opatřeních vůči právnickým a fyzickým osobám zaměstnávajícím neoprávněně pobývajícím státní příslušníky třetích zemí a o změně zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „návrh zákona“). Tento návrh zákona představuje další krok v implementaci výše uváděné sankční směrnice EU a přináší následující změny:

- **Zavedení nového správního deliktu a přestupku – „tumožnění neoprávněného zaměstnávání“**

Neoprávněným zaměstnáváním se pak rozumí zaměstnávání cizince (ve smyslu § 85 zákona o zaměstnanosti) právníckou nebo fyzickou osobou, který nespňuje

nebo přestal splňovat podmínky pro pobyt na území České republiky podle zvláštního zákona, tedy dle zákona o pobytu cizinců na území ČR. Za tento správní delikt bude možné uložit pokutu v maximální výši až 5 mil. Kč a za případnou sankci by měl odpovídat zaměstnavatel a dodavatel, u kterého zaměstnavatel působí jako subdodavatel, a to společně a nerozdílně. O správní delikt (příp. přestupek) se však nejedná v případě, že zaměstnavatel (příp. dodavatel, jehož subdodavatelem je zaměstnavatel) o nelegálním zaměstnání nevěděl a nemohl vědět (typicky případy padělaných pracovních povolení).

- **Úhrada za práci provedenou nelegálním zaměstnancem**

Návrh zákona upravuje povinnost zaměstnavatele neoprávněně pobývajících osoby

vyplatit této osobě dlužnou úplatu za výkon práce poté, co zaměstnavateli byla uložena pokuta za neoprávněné zaměstnávání. Za předpokladu, že nebude možné určit, jak dlouho neoprávněně pobývající osoba práci vykonávala, případně jakou výši úplaty by měla za vykonanou práci obdržet, uplatní se domněnka, že této osobě náleží úplata ve výši minimální mzdy a práci vykonávala tři měsíce. Obdobně jako v předchozím případě je i zde možnost za určitých podmínek požadovat úplatu na dodavatele, jehož je zaměstnavatel přímým subdodavatelem.

hodnění dle zákona o zaměstnanosti, kdy zaměstnavatelé uvedení v této evidenci nebudou mít na určitá zvýhodnění nárok, případně za určitých podmínek budou mít povinnost tato zvýhodnění vrátit. Jedná se o následující zvýhodnění: příspěvek na vytvoření chráněného pracovního místa, příspěvek na vytvoření chráněné pracovní dílny, příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením, Hmotná podpora na vytváření nových pracovních míst, hmotná podpora rekvalifikace nebo školení nových zaměstnanců, investiční

zavést nejpozději do 20. 7. 2011. V současné době bylo ohledně návrhu zákona ukončeno meziresortní připomínkové řízení a poté, co budou připomínky zapracovány, by návrh zákona měl být předložen Vládě ČR a následně Parlamentu ČR. Vzhledem k faktu, že se do značné míry jedná o přímou transpozici výše uváděné sankční směrnice, je nepravděpodobné, že se v rámci legislativního procesu bude návrh zákona nějak výrazně měnit, ačkoliv je legislativní proces teprve na počátku. Pokud vše bude probíhat dle legislativního plánu, zákon by měl nabýt účinnosti dne 1. 7. 2011.

Třetí krok implementace

Dalším krokem v implementaci sankční směrnice EU by mělo být za stanovených podmínek zavedení trestněprávní odpovědnosti za trestný čin neoprávněného zaměstnávání. Sankční směrnice operuje i s odpovědností právnických osob za tento trestný čin v případě, že se jich dopustí fyzická osoba ve vedoucím postavení dané právnické osoby a v její prospěch.

Vzhledem k tomu, že český právní řád trestněprávní odpovědnost právnických osob nezná, bude zajímavé sledovat, jakým způsobem se zákonodárci s povinností implementace této části sankční směrnice vypořádají. Tedy zda představí pro kontinentální právní systém kontroverzní trestněprávní odpovědnost právnických osob, nebo zůstanou u modelu, kdy odpovědnost právnických osob zůstává v režimu správněprávním.

Závěr

Implementace sankční směrnice EU do českého právního řádu zcela jistě přináší efektivní opatření, která ve svém důsledku povedou k omezení nelegálního zaměstnávání a tedy i nelegálnímu pobytu cizinců v České republice.

V některých případech znamenají připravovaná opatření i zvýšení administrativní zátěže pro zaměstnavatele. Společně s poměrně vysokými sankcemi, které hrozí za umožnění nelegálního zaměstnávání, tak implementace sankční směrnice přináší právní úpravu, které by měli (nejen) zaměstnavatelé věnovat pozornost. ●

Mgr. Ondřej Chlada, advokátní koncipient
Randl Partners
advokátní kancelář

● Osvědčení legálního výkonu práce

Zaměstnavatel by měl mít nově povinnost uchovávat veškeré dokumenty potvrzující legálnost výkonu práce (tj. kopie pracovního povolení, povolení k pobytu a pracovní smlouvy zaměstnance) přímo na pracovišti daného zaměstnance, pro případ kontroly. Rovněž by měl být povinen tyto dokumenty archivovat po dobu tří let po skončení zaměstnání.

● Evidence pokutovaných zaměstnavatelů

Dále dojde k zavedení evidence zaměstnavatelů, kterým byla pravomocně uložena pokuta za neoprávněné zaměstnávání. Tato evidence bude vedena přímo Ministerstvem práce a sociálních věcí a bude sloužit pro ostatní státní orgány, zejména pro účely posuzování nároku na různá zvý-

hodnění, příspěvek na vytvoření pracovního místa veřejně prospěšných prací, příspěvek na vytvoření společensky účelného pracovního místa, příspěvek na zapracování a příspěvek při přechodu na nový podnikatelský program

● Ohlašovací povinnost

Návrh zákona přináší i rozšíření ohlašovací povinnosti vůči úřadu práce ohledně nástupu do zaměstnání (§87 zákona o zaměstnanosti). Nově by se tato povinnost měla vztahovat na nástup do zaměstnání všech cizinců, tedy i těch, kteří vykonávají práci na základě pracovního povolení nebo zelené karty.

Veškeré výše uvedené změny vycházejí přímo ze sankční směrnice a Česká republika je povinna tyto změny do svého právního řádu

EVOLIO

i n f o r m a č n í   s y s t é m

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

precizní vedení
advokátního spisu
a navíc ...

SaaS - Software as a Service

Možnost financování formou služby.

- Elektronický spis včetně podpory týmové práce
- Podatelna včetně propojení na datové schránky
- Mobilní aplikace (s windows mobile)
- Modul Správa pohledávek a EPR
- Evidence úkonů a výkaznictví
- Insolvenční rejstřík
- Import s bankou

Získejte moderní informační systém s minimálními náklady. Získejte kvalitu, podpořenou certifikací - firma AVE Soft je Microsoft Gold Partner.

již od
750 Kč
měsíčně

Mobil: +420 777 587 684

Email: info@avesoft.cz

www.avesoft.cz

Zástavní právo k movitým věcem s mezinárodním prvkem

V případě úvěrového financování větších projektů dochází často k případům, kdy je uzavírán celý soubor zajišťovací dokumentace obsahující např. zástavní smlouvy k nemovitostem, movitým věcem, pohledávkám, podnik, zástavní smlouvy k obchodním podílům či akciím, ručitelská prohlášení a další.

Vznik zástavního práva k movité věci je vázán na předání zástavy zástavnímu věřiteli anebo na zápis zástavního práva do Rejstříku zástav vedeného Notářskou komorou ČR. Takto může vznikat též zástavní právo k věci hromadné, souboru věcí nebo k nemovitostem, které nejsou předmětem evidence v katastru nemovitostí.

Zápis zástavního práva do Rejstříku zástav bývá pro dlužníka praktičtější než předání zástavy zástavnímu věřiteli z toho důvodu, že dlužník neztrácí možnost zastavené věci užívat a zástavní věřitel dosáhne jistoty zajištění. Pokud se jedná o velké strojní celky aj. soubory věcí, příp. nemovitosti nezapsané v katastru nemovitostí, je zápis do Rejstříku zástav často jedinou možností jak zřídít zástavní právo.

K zápisu zástavního práva do Rejstříku zástav je nezbytná součinnost notáře, který sepsal příslušnou zástavní smlouvu ve formě notářského zápisu, přičemž k zápisu do Rejstříku zástav by mělo dojít bezodkladně po uzavření příslušné zástavní smlouvy.

Při zřizování zástavního práva zápisem do Rejstříku zástav by však měli být zástavní věřitelé navýsost opatrní zejména v případě, kdy se samotná movitá věc nenachází na území České republiky. Představme si situaci, kdy je mezi dvěma českými právníckými osobami uzavřena smlouva o zástavě movitých věcí a strojní vybavení, jež je předmětem zástavy, je umístěno v dceřiné společnosti nebo organizační složce zástavce v sousední zemi.

Příslušné právní předpisy (občanský zákoník, notářský řád či stavovský předpis Notářské komory ČR) v této věci mlčí, ačkoliv se do Rejstříku zástav běžně zapisuje místo, kde se daná věc movitá nachází. Ve výše zmíněných před-

pisích tedy není uvedeno, zda se zástava musí nacházet na území ČR.

Řešení nalezneme až v zákoně č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, v platném znění (dále jen „ZMPS“), který ve svém § 5 stanoví: „věcná práva k nemovitostem i k věcem movitým se řídí, pokud v tomto zákoně nebo ve zvláštních předpisech není stanoveno jinak, právem místa, kde věc je“; dále je v § 6 ZMPS uvedeno, že „vznik a zánik věcných práv k věcem movitým řídí se právem místa, kde věc byla v době, kdy nastala skutečnost, která zakládá vznik nebo zánik tohoto práva“. Zástavní právo je bezpochyby právem věcným a umístění zástavy v zahraničí představuje mezinárodní prvek ve vztahu mezi zástavním dlužníkem a zástavním věřitelem, ačkoli jsou oba účastníci zástavní smlouvy společně s sídlem v ČR.

V případě věcných práv ve vztazích s mezinárodním prvkem neplatí obecné pravidlo volby práva, to platí pouze v případě práv závazkových. ZMPS v § 11 sice uvádí možnost volby práva pro případ zajištění smluv. Zákon zde předpokládá, že v případech, kdy se smlouva hlavní (např. úvěrová) řídí právem českým, by se měla smlouva zajišťující závazek ze smlouvy hlavní řídit automaticky také českým právem. To však platí v případě zástavního práva pouze omezeně, jen co se týče obligačního vztahu, nikoli však účinků věcnoprávních. Nebot zástavní právo, stejně jako např. právo zadržovací, je zajišťovacím prostředkem, který má věcnoprávní povahu, tedy pro jeho vznik a zánik je nutné použít opět kolizní normy § 5 a 6 ZMPS[1].

Ačkoliv je v poslední době použití ZMPS ve vztazích v rámci EU značně omezené z důvodů přijetí přímo použitelných předpisů práva EU, v případě vzniku a zániku věcných práv je jeho použití ještě stále aktuální. Přímo použitelné předpisy práva EU ani mezinárodní smlouvy totiž tuto problematiku neřeší.

Bohužel notáři nejsou vždy obeznámeni s touto problematikou a informační systém Rejstříku zástav umožňuje zapsat i zástavní právo k movité věci nacházející se v cizině. Takové zástavní právo by však nevzniklo, i když by bylo zapsáno v Rejstříku zástav, protože správ-

ně mělo vzniknout shodně s právem státu, ve kterém se v daném okamžiku věc nacházela. Tyto faktory znesnadňují právní jistotu zástavních věřitelů a tito mohou žít dlouhou dobu v mylném přesvědčení, že zástavní právo v jejich prospěch existuje.

Závěrem bych se ještě zmínila o vývoji této problematiky v rámci plánované rekodifikace soukromého práva. Současně s přijetím nového občanského zákoníku (účinný nejdříve v r. 2012) se předpokládá nahrazení stávajícího ZMPS novým zákonem o mezinárodním právu soukromém, který rovněž shodně se současnou úpravou ZMPS upravuje vznik a zánik věcných práv s mezinárodním prvkem. Relevantní ustanovení nového zákona uvádějí, že: „vznik a zánik věcných práv k hmotným věcem movitým se řídí právním řádem místa, kde věc byla v době, kdy nastala skutečnost, která zakládá vznik nebo zánik tohoto práva“; a dále také: „zajištění závazku se řídí stejným právem jako zajištěný závazek, ledaže jde o věcné právo nebo ze zákona nebo z povahy věci vyplývá něco jiného nebo strany nebo strana, která poskytla zajištění jednostranným projevem vůle, zvolí použití jiného práva“.

Návrh nové úpravy výslovně vylučuje možnost, aby zajištění ve formě věcných práv sledovalo osud hlavního závazku, a co dnes musí být řešeno výkladem, bude do budoucna výslovně upraveno v zákoně. Tedy ani do budoucna se nepředpokládá zásadní změna současného pojetí věcných práv s mezinárodním prvkem, pokud nedojde k zásadnějším obrátu v průběhu legislativního procesu. ●

Mgr. Ing. Irena Galoczková
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

[1] k tomu též článek publikovaný Doc. JUDr. Janem Ondřejem, DrSc. v Právní rozhledy, 20/2007, s. 739

K vybraným otázkám soutěže o návrh po velké novele zákona o veřejných zakázkách

Dne 15. 9. 2010 nabyl účinnosti zákon č. 179/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a některé další zákony. Jedná se o doposud nejrozsáhlejší novelu ZVZ, která s sebou přinesla řadu exponovaných změn, jež jsou (mimo subjekty působící v této oblasti) registrovány i širokou veřejností. Poněkud v ústraní těchto změn zůstává novelizace úpravy soutěže o návrh, specifického postupu podle části čtvrté ZVZ.

Jakkoli při studiu změnového zákona č. 179/2010 Sb. nepůsobí úpravy převratně, ve skutečnosti soutěž o návrh nabyla komplexnější podoby a mnohem více se přiblížila formalizovaným postupům ve standardním typu zadávacího řízení podle části druhé ZVZ. O tom svědčí zejména odkazy na tuto část ZVZ při úpravě jednotlivých postupů společně s frekvencí sousloví, že „příslušná ustanovení se použijí obdobně“. Je zřejmé, že k tomuto kroku bylo přistoupeno z důvodu absence bližší úpravy celé řady institutů, které byly v ZVZ zmíněny či naznačeny (např. soutěžní podmínky a jejich poskytování, podávání návrhů, kvalifikace zájemců, jednání poroty apod.), ovšem konkrétní mechanismy jejich fungování v ZVZ upraveny nebyly. Současně v řadě komentářů a odborných článků byla část čtvrté ZVZ výtýkána stručností a nejednoznačností. Nově zavedená platnost některých ustanovení části druhé ZVZ i pro soutěž o návrh pomůže řadě zadavatelů při pořádání soutěže o návrh, zejména při tvorbě soutěžních podmínek. Doposud zadavatelé v této části museli projevit patřičnou erudici tak, aby pamatovali na řadu instrumentů a eventualit v soutěžních podmínkách, či pro zjednodušení situace odkazovali na příslušná ustanovení ZVZ platná pro zadávání zakázek v zadávacích řízeních. Pomineme-li otázku anonymity samotných návrhů, jež by zasloužila samostatné pojednání, pak mohou praktické a interpretační obtíže (až do jejich autoritativního výkladu) činit některá ustanovení v textaci novely, která se objevila až díky pozměňovacím návrhům.

Definice „návrhu“ a předmětu navazující veřejné zakázky

Klíčovou změnou v úpravě soutěže o návrh je zejména legální definování samotného pojmu „návrh“ (§ 103 odst. 1 ZVZ) ve spojitosti s vymezením plnění, které je možné zadat v navazujícím jednacím řízení bez uveřejnění vybranému účastníkovi soutěže o návrh. Předmětem navazující veřejné zakázky zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění podle doplněného § 23 odst. 6 ZVZ může být pouze bezprostředně navazující aktivita, tj. rozpracování vítězného návrhu do takové podoby, aby bylo možné s řešením obsahujícím tvůrčí prvek dále pracovat. Novela ZVZ výslovně zakazuje, aby předmětem doplňující veřejné zakázky na služby byla vlastní realizace návrhu tam, kde to není podmíněno objektivními okolnostmi. Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 179/2010 Sb., tak definice „návrhu“ má jednoznačně implikovat, že soutěž o návrh má své opodstatnění v případech, kdy je zapotřebí získat kreativní řešení problematiky a nikoli v případech, kdy předmět veřejné zakázky je možné získat v některém ze zadávacích řízení, neboť dané řešení této problematiky již existuje.

Ač jsou obě citovaná ustanovení řadou zadavatelů vnímána tak, že je novou úpravou omezováno použití soutěže o návrh, jde toliko o legislativní zakotvení podstaty a cílů soutěže o návrh, jež byly doposud překlenuvány interpretací příslušného ustanovení ZVZ vztahujícího se k jednacímu řízení bez uveřejnění, s přihlédnutím k jeho eurokonformnímu výkladu[1].

Otevřená a užší soutěž o návrh

Nově se blíže v ustanovení § 103 odst. 2 ZVZ vymezují rovněž kategorie soutěže o návrh – otevřená a užší soutěž o návrh kopírující svým průběhem otevřenou a užší řízení upravenou v části druhé ZVZ. Zatímco v případě otevřené soutěže o návrh není počet účastníků soutěže o návrh limitován, u užší soutěže o návrh se předpokládá omezení počtu účastníků na základě objektivních kritérií. Těmito kritérii podle úpravy části druhé ZVZ může být buď

náhodný výběr losem za účasti notáře a zájemců, kterých se losování týká, anebo dosažená úroveň předem stanovených ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů či technických kvalifikačních předpokladů. Je však otázkou, nakolik je pro zadavatele žádoucí praktikovat výběr losem u soutěže, jejíž charakteristickým znakem má být hledání optimálního tvůrčího záměru.

Nejasná ustanovení novely

Dikce některých novelizovaných ustanovení předmětné části ZVZ nasvědčuje nepřilíš vhodným zásahům v průběhu legislativního procesu (neboť ještě ve vládním návrhu ZVZ se neobjevují) s tušenou inspirací u instrumentů pocházejících ze soutěží v oblasti architektury, stavitelství a urbanismu. Kromě ustanovení odkazujícího na možné použití soutěžních řádů vydaných Českou komorou architektů (ČKA)[2] a Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT), se jedná především o

- povinnost odškodnit účastníky soutěže v případě zrušení soutěže o návrh,
- nejednoznačné stanovení subjektu, kterému přísluší rozhodnout o nevhodnějším návrhu, a
- povinnost vystavit návrhy, umožňuje-li to jejich povaha.

Odškodnění

Jako poměrně nesystematické se jeví vložení ustanovení o povinném vymezení podmínek odškodnění účastníků soutěže v případě, že soutěž o návrh byla zrušena před výběrem nevhodnějšího návrhu (§ 108 odst. 1 ZVZ). ZVZ nepodává žádné vodítko, jakým způsobem příslušné odškodnění účastníků soutěže stanoví. Lze však předpokládat, že má jít o určité finanční plnění za aktivitu projevovanou předloženým návrhem. Tím, že toto ustanovení je výsledkem pozměňovacího návrhu, nenalezeme bližší vysvětlení ani v důvodové zprávě k revokovanému ustanovení. Jedná se navíc o další termín v ZVZ, objevující se vedle případných odměn, soutěžních cen a jiných pla-

teb poskytovaných zadavatelem účastníkům soutěže o návrh, s nimiž počítá ustanovení o předpokládané hodnotě soutěže o návrh (§ 13 odst. 5 ZVZ). Hledáme-li styčné body s některým ze stavovských předpisů, pak s průměrným odškodněním účastníků soutěže operuje § 6 Soutěžního řádu ČKA, podle jehož odstavce (3) se za průměrné odškodnění považuje částka odpovídající souhrnu předpokládaných cen a odměn, přičemž konkrétní odškodné má být stanoveno podílem z tohoto souhrnu a jeho výše se může v průběhu soutěže o návrh měnit. Zadavatel však je podle ZVZ oprávněn, nikoli povinen soutěžní ceny poskytnout.

Přiměřené odškodnění náleží i soutěžícím veřejné soutěže na určité dílo nebo výkon vyhlášené podle ustanovení § 847 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ObčZ“). K ustanovení § 849 ObčZ, upravujícímu přiměřené odškodnění v případě odvolání soutěže, je v komentáři^[3] uváděno, že „výše odškodnění musí být přiměřená k činnosti, resp. výkonu či dílu, kterou soutěžící konal ... Při posuzování výše odškodného se přihlídně k tomu, zda výsledek činnosti může soutěžící využít k jiným účelům, či nikoli.“ Dále se předpokládá, že vedle odškodnění podle ustanovení § 849 ObčZ se může soutěžící domáhat i obecné náhrady škody. Veřejnou soutěž podle ObčZ lze však odvolat pouze ze závažných důvodů, zatímco zrušení soutěže o návrh v ZVZ podobným způsobem limitováno není (byť by z důvodu dodržení zásad dle ustanovení § 6 ZVZ měl zadavatel své důvody účastníkům sdělit).

Jakkoli nemíníme akcentovat svévůli zadavatelů při rušení soutěží o návrh, máme za to, že podobný výklad ve vztahu k výši odškodnění by se u soutěží o návrh podle ZVZ neměl uplatňovat a případné odškodnění účastníkům soutěže by mělo ve většině případů být spíše v symbolické rovině a příslušet úspěšnějším soutěžícím (např. na druhém a třetím místě pořadí návrhů). ÚOHS ve svém výkladovém stanovisku publikovaném na www.compet.cz (jakkoli se vztahuje k nákladům na zpracování nabídek do zadávacího řízení) uvádí, že každý z účastníků, a to jak zadavatel, tak dodavatelé o veřejnou zakázku, nese své náklady v souvislosti se zadávacím řízením sám. Kloníme se tedy k názoru, že tento princip by měl být uplatňován i ve vztahu k soutěžím o návrh. Nehledě na dodržení zásady hospodárnosti, kdy by opačný přístup po zadavateli požadoval, aby vynakládal další prostředky buď na soutěžní odměny anebo na kvalifikované zjišťování výše výloh soutěžícího či náhrad za vytvořené hodnoty a další úskalí s tím spojená (spory o náhradu škody atd.). Nelze však vyloučit, že tento doposud vágní pojem bude v budoucnu interpretován tak, aby v případě zrušení soutěže náleželo soutěžícím náležitě zadostiučině-

ní. To by ve svém důsledku mohlo zadavatele odrazovat od použití soutěže o návrh s ohledem na riziko potenciálně vysokých nákladů spojených s jejím zrušením.

Přijímání rozhodnutí o nevhodnějším návrhu

V souladu s ustanovením § 107 odst. 1 ZVZ přísluší rozhodnout o výběru nevhodnějšího návrhu zadavateli, který je v souladu s ustanovením § 106 odst. 9 ZVZ vázán hodnocením poroty. V jazykovém rozporu s tím je – podle ustanovení § 108 odst. 1 ZVZ – zadavatel oprávněn zrušit soutěž kdykoli do doby rozhodnutí poroty o nevhodnějším návrhu. Tato přímá kolize byla obsažena v ZVZ již před novelizací a přestože v průběhu schvalovacího procesu novely bylo zamýšleno její odstranění (odůvodňující text plyne i z důvodové zprávy k zákonu č. 179/2010 Sb.), díky pozměňovacím návrhům se v platném ZVZ opětovně objevila^[4]. Kdo tedy přijímá rozhodnutí o výběru nevhodnější nabídky, resp. do jakého okamžiku je zadavatel oprávněn soutěž o návrh (za současného odškodnění účastníků) zrušit? S výhradou, že v budoucnu může být přijato jiné autoritativní výkladové stanovisko, se kloníme k závěru, že novela ZVZ směřovala k tomu, aby přijetí rozhodnutí o výběru nevhodnějšího návrhu činil zadavatel. Datum jeho rozhodnutí o výběru nevhodnějšího návrhu je pak dle našeho názoru rovněž limitem pro eventuelní zrušení soutěže o návrh.

Vystavení návrhů

V neposlední řadě novou, dosud neřešenou, problematiku představuje otázka vystavení návrhů, umožňuje-li to jejich povaha (§ 106 odst. 8 ZVZ) [5]. Z uvedené formulace není zřejmé, zda je touto povahou myšlena povaha technického charakteru (tj. návrhem je hmotný výsledek činnosti, který lze objektivně vystavit) či povaha právní (podmíněna souhlasem autora návrhu). Ač by si tato otázka zasloužila podrobnější polemiku, lze mít za to, že dané ustanovení nepředstavuje zákonnou licenci pro možnost zadavatelů vystavovat návrhy soutěžících bez toho,

aniž by měli předem ošetřen souhlas autora se zásahem do jeho osobnostních práv (dá se předpokládat, že návrh bude, s ohledem na jeho definici v § 103 odst. 1 ZVZ in fine, autorským dílem, který při jeho vystavení bude prvně zveřejněn). Podmínku souhlasu s vystavením návrhu musí v takovém případě zadavatel učinit součástí soutěžních podmínek. Při rozhodování o tom, zda návrh účastníka vystavit, by dle našeho názoru měl svoji roli představovat i aspekt možného využití aktuálně neúspěšného návrhu při jiném projektu (např. nevybraný návrh mediální kampaně) ve spojitosti s tím, že zadavatel není povinen účastníkům soutěže o návrh poskytnout jakékoli soutěžní platby či ceny. Za těchto okolností, ač po technické stránce lze veřejnosti návrhy představit, by měly být zohledněny oprávněné zájmy účastníka soutěže, který poskytl zadavateli bezplatně v rámci návrhu své know-how, nebyl vybrán, přesto má být jeho řešení volně přístupné i případné konkurenci.

Závěr

K novelizaci části čtvrté ZVZ lze shrnout, že doplnění a upřesnění režimu soutěže o návrh, včetně definice pojmu „návrh“ by měly vést k vyjasnění opodstatněnosti a cílů tohoto institutu v zákoně. Lze uvítat zohlednění rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže týkající se případů, které nasvědčovaly možnému zneužití tohoto specifického postupu podle ZVZ. Určitý negativní aspekt v rámci úpravy tohoto institutu v ZVZ představují „narychlo“ vložené formulace a úpravy, které mohou otevřít nové interpretační problémy. Jedná se zejména o zmiňovaná ustanovení k otázkám odškodňování účastníků soutěže o návrh či vystavování návrhů. ●

Mgr. Lucie Bednářová
JUDr. Petr Novotný
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Blíže k tématu viz Mgr. David Mareš, Mgr. Miroslav Hoša, Mgr. Tomáš Machurek: Jednací řízení bez uveřejnění navazující na soutěž o návrh (analýza aktuální rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže): zde
- [2] Soutěžní řád České komory architektů, vydaný v úplném znění dne 17. 4. 2010, dostupný na www.cka.cz
- [3] Švestka, J., Spáčil J., Škárková M., Hulmák M. a kol. Občanský zákoník II. § 460-880.

Komentář, 1. vydání Praha: C.H. Beck, 2008, str. 2192

- [4] Totožnou konstrukci obsahuje i Soutěžní řád ČKA v § 6 odst. (1). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby v relevantním čl. 74 hovoří ve vztahu k výroku poroty o rozhodnutí či stanovisku.
- [5] Opět totožnou formulaci obsahuje § 11 Soutěžního řádu ČKA.

Je dobrovolnost nástupu do výkonu trestu odnětí svobody nutná podmínka podmíněného propuštění?

Není mým cílem v tomto článku zkoumat veškeré podmínky nutné pro podmíněné propuštění, což by svým rozsahem zcela předčilo rozsah tohoto článku. Chci se zaměřit toliko na jednotlivost, která svého času a vzbudila a nadále vzbuzuje jisté polemiky. Právě touto otázkou se hodlám v tomto svém příspěvku zabývat.

Abychom mohli dospět k závěru[1], je nutné celou problematiku nejprve obecně uvést. Podmíněné propuštění je obecný institut trestního práva, jehož účelem je motivovat odsouzené k řádnému výkonu trestu odnětí svobody, přispět k jejich resocializaci a řádnému začlenění do společnosti s minimalizací nebezpečí recidivy trestné činnosti. Podmíněné propuštění je upraveno jak normami práva hmotného[2], tak normami práva procesního[3]. O podmíněném propuštění rozhoduje soud. Soud tedy nese jednoznačně odpovědnost za osobu, kterou podmíněně propustí, respektive za způsob zhodnocení osoby odsouzeného ve vztahu k předpokladu podmíněného propuštění. Zákonodárce nestanovil žádné přesné podmínky, po jejichž splnění by měl odsouzený nárok na podmíněné propuštění, ale jen vytýčil hranice, a to nikoli jednoznačné, které soud zvažuje při svém rozhodnutí. Tyto nejednoznačné podmínky jsou uvedeny v ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku[4] a ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku[5]. Jedinou podmínkou, kterou zákonodárce stanovil

konkrétně, je výkon poměrné části trestu, a to dle závažnosti odsouzení na 1/2, nebo 2/3 trestu délky výkonu trestu odnětí svobody, byť i zde existuje výjimka, spočívající v postupu dle § 88 odst. 2 tr. zákoníku[6]. Ostatní podmínky uvedené v § 88 odst. 1 tr. řádu již nijak konkrétně zákonodárce neurčil. Zákon zde dále hovoří o dvou podmínkách, a to zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu, svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení (nutno splnit vždy) a podmínku definovanou alternativně, tedy buď za a) může se od něj (chápej odsouzeného) očekávat, že v budoucnosti povede řádný život, nebo za b) soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného. Tyto tři podmínky musí být splněny vždy, byť v jedné z částí postačí splnění alternativně. Oproti tomu ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku definuje další dvě podmínky, u kterých zákonodárce nedefinuje jednoznačně nutnost tyto podmínky splnit předtím, než bude rozhodnuto o podmíněném propuštění. Toto ustanovení rozebereme podrobněji.

Zmíněné ustanovení obsahuje dvě podmínky a to konkrétně:

- včasný nástup do výkonu trestu odnětí svobody,
- částečné, či úplné uhrazení, či jiné odčinění škody, nebo jiné újmy způsobené trestným činem.

Tyto dvě podmínky uvozuje návětí, ve kterém zákonodárce konstatuje, že soud při svém rozhodování přihlédne k tomu, že .... Je tedy zřejmé, že oproti podmínkám uvedeným v ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku, je patrná jistá míra shovívavosti, kdy dle úvahy autora tohoto článku zákonodárce ponechal soudu prostor pro aplikaci tohoto zákonného ustanovení na konkrétní případy z praxe, a jak se v praxi ukazuje, je tento způsob zvolený zákonodárcem praktický.

Ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku se do trestního práva hmotného dostalo v důsledku novelizace z.č. 52/2009 Sb.[7], kdy do této doby, žádnou takovouto podmínku zákon nedefi-

noval. Neznamená to však, že by se těmito podmínkami, byť nedefinovanými, soudci při aplikační praxi doposud nezabývali. Nebylo tomu však tak vždy a u všech, a možná, i tato skutečnost vedla zákonodárce k doslovnému vyjádření těchto podmínek v zákoně. Otázkou náhrad škody, resp. jiné újmy, soud řešil v rámci podmínky prokázaného polepšení, pokud jde o otázku včasnosti nástupu do výkonu trestu odnětí svobody pak tuto skutečnost soud zohledňoval při úvaze, zda byla naplněná podmínka očekávání vedení řádného života. Vzhledem k tomu, že tyto podmínky, tedy byly již před novelizací provedenou z. č. 52/2009 Sb aplikační praxí zohledňovány, vedlo zanesení těchto podmínek přímo do zákona část odborné veřejnosti k úvaze, že se jedná o posílení těchto podmínek, a tedy, že je nutné je naplnit vždy, pokud má soud dospět k podmíněnému propuštění. Autor tohoto článku zastává názor, že tato úvaha je mylná.

Předně je nutné poukázat na samotné znění ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku, kde je uvedeno „Soud při rozhodování (podle odstavců 1a 2) přihlídně také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody...“. Důvodová zpráva k novele zákona provedená z. č. 40/2009 tento institut nijak nekommentuje a nerozvádí, kdy toliko konstatuje, že „rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se váže i na posouzení, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda nahradil škodu způsobenou trestným činem, případně, pokud vykonával ochranné léčení již před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, jaký postoj k výkonu ochranného léčení projevil. Dále důvodová zpráva konstatuje, že účelem tohoto ustanovení je snaha působit na odsouzené, aby včas nastupovali do výkonu trestu odnětí svobody, a aby s přihlédnutím k svým majetkovým poměrům hradili škodu, byla-li trestným činem způsobena, popřípadě řádně plnili povinnosti spojené s výkonem ochranného léčení, pokud jeho výkon již probíhal“[8]. Tím má být zajištěno efektivnější rozhodování o podmíněném propuštění. Z komentáře trestního zákoníku vyplývá toliko skutečnost, že „ustanovení § 88 odst. 3 uvádí další důležitá hlediska, která soud obligatorně zvažuje při rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a to vedle těch k nimž přihlíží již podle § 88 odst. 1 nebo § 88 odst. 2 tr. zákoníku. Jde tedy mimo jiné o otázku, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, a to podle pokynu a výzvy soudu, který nařídil výkon tohoto trestu[9]. Dále komentář nedefinuje, ani jinak neurčuje, co konkrétně zákonodárce včasností myslel, kdy toliko odkazuje na situace, kdy nepůjde o včasný nástup k výkonu trestu odnětí svobody s poukazem na komentář k ustanovení § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku. V ustanovení § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku je pak včasnost nástupu definována negativně, kdy je postihováno jednání, dle kterého odsouzený bez závažného důvodu nenastoupí na výzvu soudu trest odnětí svobody, nebo se jiným způsobem neoprávněně brání nástupu výkonu trestu. Včasnost nástupu do výkonu trestu odnětí svobody je možné tedy definovat jako jednání, kdy odsouzený nastoupí na základě výzvy soudu trest odnětí svobody, či má natolik závažné důvody, že do výkonu trestu odnětí svobody nenastoupí.

Podle § 321 odst. 1 tr. řádu jakmile se rozhodnutí, podle něhož má odsouzený vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody, stalo vykonatelným, předseda senátu písemně vyzve odsouzeného, je-li na svobodě, aby trest odnětí svobody ve stanovené lhůtě v určené věznici nastoupil. Odsouzený je povinen výzvu uposlechnout. Pokud výzvy k nástupu do výkonu trestu ve stanovené lhůtě neuposlechně, nebo není-li známo místo pobytu odsouzeného, vydá předseda senátu příkaz k dodání odsouzeného do výkonu trestu odnětí svobody. Pokud odsouzený nenastoupí

výkon trestu odnětí svobody, ale je znám místo jeho pobytu lze použít k dodání do výkonu trestu odnětí svobody ustanovení § 83c odst. 2 tr. řádu.

Je tedy zjevné, že podmínkou ka nařízení výkonu trestu odnětí svobody je vykonatelné rozhodnutí, podmínkou pro vydání příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody je potě skutečnost, že:

- odsouzený si převzal výzvu k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody, ale v předemné lhůtě výkon trestu odnětí svobody nenastoupil,
- není známo místo pobytu odsouzeného.

V případech, že příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody byl vydán, pak již většinou nelze hovořit o včasnosti nástupu trestu odnětí svobody. Toto konstatování vyplývá, ze skutečnosti, že odsouzenému je stanovená lhůta k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody a konec této lhůty, respektive překročení této lhůty byt o jediný den znamená, že odsouzený nenastoupil do výkonu trestu odnětí svobody včas.[10] Problém však spočívá v jisté strojovosti pohledu na tuto záležitost. Věznice ve svých vyjádřeních soudu k podmíněnému propuštění nikdy nezkontrolují včasnost nástupu do výkonu trestu odnětí svobody v širších nuancích, ale platí jednoduché pravidlo, buď odsouzený na bránu věznice přišel sám, nebo sem byl eskortován PČR. Pokud přišel sám, pak nastoupil včas, pokud ne, včas nenastoupil. Soud však při hodnocení této skutečnosti nemůže uvažovat takto jednoduše, kdy takovýto zjednodušující pohled může byt zavádějící a nespravedlivý.

Je nesporné, že o včasnosti nástupu nelze hovořit u osoby, která výzvu k nástupu výkonu trestu odnětí svobody řádně převzala, a výkon trestu odnětí svobody ve stanovené lhůtě nezahájila. Zde není spor, a tudíž nelze hovořit o splnění podmínky včasnosti, jak ji vnímá ustanovení § 88 odst. 3 tr. řádu. Druhá z běžných situací je situace, kdy výzva k nástupu výkonu trestu odnětí svobody není odsouzenému doručena, jde však o podání, u kterého lze uplatnit institut náhradního doručení, a tudíž lze podání vhodit do schránky. Aniž by fakticky odsouzený výzvu převzal, začne mu lhůta běžet, a po jejím marném uplynutí přijde příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, a sankce spočívající v tom, že odsouzený nikdy nenastoupí do výkonu trestu odnětí svobody včas, a tudíž by neměl mít nárok na podmíněné propuštění. To již příliš spravedlivé není. Je pravdou, že v předemné situaci může nastat řada variací. Odsouzený si zásilku ze schránky vybere a zná termín nástupu do výkonu trestu odnětí svobody, a přesto trest nenastoupí (zde opět nelze hovořit o včasnosti nástupu), je možné, že odsouzený si nepřevzme zásilku, a tedy fakticky se o termín nástupu výkonu trestu nedozví, ale proto, že se například přestěhoval a změnu adresy soudu neoznámil,

nebo odjel za prací a nezajistil si přeposílání pošty, nebo mu zásilku ze schránky někdo vytáhl a zamčel (zde můžeme uvažovat o tom, zda v těchto případech je zde odpovědnost odsouzených, či není).[11] Soud může udělat chybu, a přehlédnout změnu adresy pro doručování, kterou odsouzený soudu oznámil, a zašle výzvu na špatnou adresu (kde se výzva doručí náhradním doručením). Změnu adresy odsouzeného soudu neoznámí PČR (zde již lze odsouzenému klást za vinu, že včas nenastoupil do VTOS), a existuje i řada dalších variací. Další otázkou zůstávají nástupy odsouzených, kteří u sebe nemají doklady totožnosti. Tyto osoby věznice nepřijímají, a odsouzený přestože se dostaví včas k branám věznice, trest odnětí svobody včas nenastoupí. Má dvě možnosti. Vyřídí si nové doklady, což s ohledem na zákonné lhůty správních orgánů není reálné, nebo zajít na PČR, pokud však tato nemá příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, a nebo zde není žádost o postup obdobný postupu dle § 83c odst. 2 tr. řádu, pak žádné kroky nepodnikne.[12] V tomto směru však existuje možnost ověření tvrzení odsouzeného, a to dotazem na příslušnou věznici, kde se situace, kdyby se odsouzený pokusil výkon trestu odnětí svobody nastoupit, byla zaznamenána v knize dozorcí služby konkrétní věznice.

Další spornou oblastí je otázka odkladu. Existují dvě formy odkladu, jedna ze zdravotních důvodů (§ 322 odst. 1 tr. řádu), druhá z blíže nekonkretizovaných důležitých důvodů (dle § 323 odst. 1 tr. řádu). Dle § 322 odst. 1 tr. řádu může předseda senátu odložit na potřebnou dobu výkon trestu odnětí svobody, a to ze zdravotního hlediska, pokud z lékařské zprávy o hospitalizaci odsouzeného v lůžkovém zdravotnickém zařízení, nebo z jiných skutečností vyplývá, že by výkon trestu ohrozil jeho život nebo zdraví. Jedná se tedy o odklad výkonu trestu odnětí svobody, kde není uvedena maximální délka tohoto odkladu, a neváže se tento odklad na splnění dalších podmínek, jako je například délka uloženého trestu a to na rozdíl od ustanovení § 323 odst. 1 tr. řádu, kdy je možné odložit nástup výkonu trestu odnětí svobody nepřevyšující jeden rok, z důležitých důvodů, a to na dobu nejvýše tři měsíce ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v § 321 odst. 1 tr. řádu, výjimečně pro zvlášť důležité důvody lze tento odklad prodloužit o další tři měsíce. V obou těchto případech, byt při postupu dle § 323 odst. 1, 2 tr. řádu je toto méně pravděpodobné, může dojít k podání žádosti o odklad v době, kdy již odsouzený obdržel výzvu k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody. Lhůta k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody je dána výzvou (bývá krátká v rámci několika dnů), lhůta pro rozhodnutí soudu o požadovaném odkladu však stanovená není.[13] Zákon umožňuje v ustanovení § 322 odst. 2 tr. řádu předsedovi senátu za situace, že důvody odkladu nejsou zřejmé dány, vyzvat odsouzeného, aby nejpozději při nástupu

výkonu trestu odnětí svobody předložil zprávu o svém zdravotním stavu věznic[14], nic to však neřeší za situace, kdy je nutné zajistit další podklady především lékařů. Je tedy povinen odsouzený nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody za situace, kdy obdržel výzvu k nástupu trestu, požádal o odklad a neobdržel žádné rozhodnutí, ani výzvu k doložení podkladů při nástupu do věznice? Odsouzený povinen nastoupit je, často však takto nečiní právě z výše uvedených důvodů, a nastoupí poté, co jeho žádosti nebylo vyhověno, nebo obdržel výzvu k doložení podkladů při nástupu do věznice, ale již po lhůtě, nenastoupil tedy včas. Jsou i další případy související s odkladem, kdy jde o tzv. další odklad. Odsouzenému byl odklad výkonu trestu odnětí svobody dle § 322 odst. 1 tr. řádu povolen, a to na tři měsíce, před ukončením této doby odsouzený požádá o další odklad, kdy dle jeho názoru důvody odkladu trvají. Soud však opětovně není vázán lhůtou k rozhodnutí, a proto rozhodne negativně až po uplynutí tří měsíců, po doplnění lékařských zpráv. Odsouzený opět nenastoupí včas, ale za situace, kdy předpokládá, například proto, že se jeho zdravotní problémy nezměnily, že i další odklad mu bude poskytnut. Ani v těchto situacích není možné na včasnost nástupu odpovědět zcela jednoznačně.

Je tedy zjevné, že nelze zkratkovitě uvažovat o včasnosti nástupu tak, jak je někdy činěno, kdy i v tomto směru by soud měl provést dostatečné dokazování, aby mohl dospět k jednoznačnému závěru o tom, zda odsouzený nastoupil včas na základě výzvy soudu trest odnětí svobody, či nikoliv.

Samostatnou část je nutné věnovat taktéž rozboru první věty ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku, spočívající v tom, že „soud přihlédně...“. V případě, že by zákonodárce měl v úmyslu, aby soud vykládal jako podmínky absolutní ustanovení § 88 odst. 3 tr. řádu, pak by neuvodňoval výše uvedené ustanovení slovem „přihlédně“, ale

toto slovní spojení by nepoužil vůbec, případně použil jiné. Slovním výkladem je možné dospět k závěru, že soud sice musí přihlédnout (zohlednit, vzít v potaz) k předmětným podmínkám uvedeným v ustanovení § 88 odst. 3 tr. řádu, kdy však jejich splnění, či nesplnění, není jednoznačnou (absolutní) vylučující skutečností. Tedy skutečností, při jejichž nesplnění by nebylo možné odsouzeného podmíněně propustit.

Dovolím si poukázat ještě na jednu skutečnost, která byla výše zmíněná a vyplývá z komentáře k trestnímu zákoníku, a to na již zmíněnou obligatornost skutečností, které soud zvažuje při podmíněném propuštění, kdy v této souvislosti těmito skutečnostmi zmiňuje komentář k trestnímu zákoníku taktéž včasnost nástupu do výkonu trestu odnětí svobody. Obligatornost je možné dle slovníků cizích slov definovat jako závaznost, či nutnost. Oproti tomu opakem je možné definovat pojem fakultativnost, kdy tuto je možné vnímat jako něco nezávazného, nepovinného, volitelného, možného. Pokud tedy hovoříme o tom, že ustanovení § 88 odst. 3 uvádí další důležitá hlediska, která soud obligatorně zvažuje při rozhodování o podmíněném propuštění, pak je toliko možné dospět k závěru, že soud tyto skutečnosti (a tedy i včasnost nástupu) musí zvažovat, resp. je povinen tyto skutečnosti zvažovat. Nevyplyvá však z tohoto konstatování, že v případě, kdy odsouzený nenastoupí do výkonu trestu odnětí svobody včas, ale jinak splní veškeré další podmínky, nemá možnost na podmíněně propuštění, nejde tedy o podmínku absolutní ani v souvislosti výše uvedeného konstatování.

Je nutné zohlednit i intenzitu míry zásahu, kterou včasnost nástupu do výkonu trestu odnětí svobody je. Je nutné vzít jako fakt, že podmínky uvedené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou podmínky zásadní a podstatnější než podmínky uvedené v § 88 odst. 3 tr. řádu, což vyplývá jak ze znění zákona, kdy podmínky uvedené v ustanovení

§ 88 odst. 1 tr. zákoníku jsou absolutní (musí být splněny), tak z obsahu těchto podmínek, šíře jejich záběru (oproti tomu může odsouzený do výkonu trestu včas nastoupit, nebo ne). Poměr z pohledu kterého soud zkoumá podmínky uvedené v § 88 odst. 3 tr. zákoníku, je výrazně nižší.

Pokud tedy shrneme výše uvedené skutečnosti je možné dospět k závěru, že podmínka podmíněného propuštění uvedená v ustanovení § 88 odst. 3 tr. řádu spočívající ve včasnosti nástupu do výkonu trestu odnětí svobody není podmínkou absolutní, a za některých okolností, je možné odsouzeného podmíněně propustit i přesto, že tato podmínka splněná nebyla. Svě stanovisko autor opírá o výše uvedený výklad jazykový, který je podpořen, taktéž celkovou koncepcí ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku, kdy soud pojmá jako spravedlivé, aby bylo možné zohlednit veškeré skutečnosti týkající se včasnosti nástupu. Předpokládám s ohledem na výše uvedené, že toto byl i záměr zákonodárce, byť tuto skutečnost neobsahuje ani důvodová zpráva, ani současné komentáře trestního zákoníku.

Nad rámec tohoto článku pouze poznámka v tom směru, že samotné pojmové vymezení v ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku, a to pojmové vymezení „...odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody“ není příliš vypovídající. Samotná včasnost totiž není nijak v trestním zákoníkem vymezená a pokud včasnost vymežeme pomocí ustanovení § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, jak to učinil autor v tomto článku, pak vymezení tohoto pojmu by příhodněji odpovídalo pojem dobrovolnosti. Pojem dobrovolného nástupu, případně i v kombinaci s včasností nástupu by byl nejen výstižnější, ale i pojmově přiléhavější a taktéž pro laickou veřejnost pochopitelnější. ●

**Mgr. Roman Vicherek,
soudce Okresního soudu v Ostravě**

Poznámky

[1] A obávám se říci jednoznačného.

[2] Z.č. 40/2009, a to ustanovení § 88-91.

[3] Z.č. 141/1961 Sb., a to v ustanovení § 331-333

[4] Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmíněného trestu odnětí svobody může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a a) může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo b) soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.

[5] Dle § 88 odst. 3 tr. zákoníku soud při rozhodování podle odstavců 1 a 2 přihlédně také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou

trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédně soud i k projevům postojů odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

[6] Dle § 88 odst. 2 tr. zákoníku Jestliže odsouzený za přečin prokázal svým vzorným chováním a plněním svých povinností, že dalšího výkonu trestu není třeba, může ho soud podmíněně propustit na svobodu i předtím, než vykonal polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta ČR zmíněného trestu odnětí svobody.

[7] Novelizace je účinná od 1. 1. 2009

[8] Důvodová zpráva k zákonu č. 40/2009 Sb.

[9] Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009

[10] Na tomto místě zatím nerozebírám otázku odkladu výkonu trestu odnětí svobody dle § 322 a násl. tr. řádu, který může výše

uvedenou skutečnost částečně modifikovat.

[11] Spornost tohoto doručení vhození se odráží taktéž v praxi PČR, kdy tento způsob doručení výzvy většinou nedostačuje k tomu, aby zahájili taktéž trestní stíhání pro trestný čin dle § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku.

Je evidentní spornost subjektivní stránky jednání pachatele.

[12] A protože, pokud odsouzený nastupuje ve stanovené lhůtě, mít ani nemůže, nemá takový postup opodstatnění.

[13] V praxi pak bývá toto rozhodnutí prodloužováno vyžadováním podrobných lékařských zpráv, a proto je nepravděpodobné rozhodnutí předtím, než uplyne lhůta k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody.

[14] Věznic má poté možnost podat žádost o přerušení výkonu trestu odnětí svobody ze zdravotních důvodů dle § 325 a násl. tr. řádu.

**Lidský mozek je schopen zapamatovat si okolo 5 000 tváří.
Pro vyřízení všech vašich finančních záležitostí vám stačí pamatovat si jedinou.**

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Advokáti máte rychlý a jednotný přístup ke všem účtům - vaše osobní i profesní finance vám pomáhá spravovat jeden bankéř. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Právo rozhodovat o smluvních pokutách v souvislosti s neplacením elektronických (telekomunikačních) služeb náleží ČTÚ

V nálezu sp. zn. IV. ÚS 1743/10 ze dne 23. listopadu 2010 se Ústavní soud vyjádřil k otázce, který orgán je příslušný k vydání rozhodnutí o povinnosti zaplatit smluvní pokutu, na níž vznikl nárok v důsledku neplacení elektronických (telekomunikačních) služeb.

Věcně šlo o exekuční návrh, ve kterém se telekomunikační operátor domáhal nařízení exekuce povinnosti uložené rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu. Povinnost spočívala v úhradě (i) ceny čerpané elektronické služby a (ii) smluvní pokuty za včasné nezaplacení ceny této služby. Krajský soud v Ostravě jakožto odvolací soud potvrdil rozhodnutí prvoinstančního soudu, který zamítl návrh telekomunikačního operátora na exekuci smluvní pokuty s odůvodněním, že podle ust. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, v platném znění, Český telekomunikační úřad rozhoduje spory týkající se povinností uložených tímto zákonem, resp. na jeho základě, přičemž smluvní pokuta není povinnost stanovená telekomunikačním zákonem.

Ústavní soud v detailně odůvodněném nálezu poukázal na rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, v platném znění, č.j. Konf 27/2008-7 ze dne 9. září 2008, podle nějž „o smluvní pokutě za porušení či nesplnění povinností vyplývajících ze smlouvy uzavřené mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popřípadě uživatelem (§ 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích), rozhoduje

je ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti samotné.“

S dalším odkazem na ust. § 5 odst. 5 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů Ústavní soud konstatoval, že „pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je závazné nejen pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž tento spor vznikl, nýbrž i pro všechny orgány moci výkonné, orgány územního samosprávného celku, jakož i fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, a soudy. Jinými slovy, rozhodnutí zvláštního senátu má právní účinky inter partes i erga omnes. Zavazuje nejen strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž tento spor vznikl, nýbrž i precedenčně dopadá na všechny obdobné případy.“

Z výše uvedených důvodů Ústavní soud napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil, když projevem soudcovské svévole došlo k porušení principů spravedlivého procesu.

Úvaha Krajského soudu v Ostravě má však i ještě další rovinu. Ve věci dluhů za služby telekomunikačních operátorů se v naprosté většině jedná o tzv. nesporné věci (nesporné co do fakt, které strany předkládají, nikoliv co do typu řízení, které se o nich vede), tj. věci, ve kterých dlužník na svou obranu zpravidla nic nenamítá. Dlužník v těchto případech obvykle za telekomunikační služby neplatí, protože na jejich úhradu nemá nebo, v horším případě, protože se mu za ně platit nechce. O úhradě za telekomunikační služby, jakož i o smluvní pokutě za nezaplacení služby, rozhoduje Český telekomunikační úřad podle správního řádu. Řízení je tedy písemné, neveřejné a relativně neformální a ve srovnání se sporným řízením soudním i levnější.

Nesprávný a Ústavním soudem zavrhnutý názor Krajského soudu v Ostravě by ve svém důsledku znamenal, že okresní soudy

mají k řešení ročně dostat další desetitisíce banálních případů. Jiné případy, mající stejný skutkový základ (tj. řešení vlastních dluhů za telekomunikační služby by navíc byl řešen duplicitně ve správním řízení. Jak by byly řešeny případy vyplývající z jedné smlouvy, ve kterých by soud a Český telekomunikační úřad dospěli k různým závěrům, zůstane naštěstí i po rozhodnutí Ústavního soudu záhadou. Nikoliv nezajímavý je i kvantitativní (ekonomický) pohled na věc. V roce 2009 rozhodoval Český telekomunikační úřad o více jak 70 tisících dlužnických věcech. Pro porovnání: v r. 2009 činil nápad civilní agendy okresních soudů v obvodu Krajského soudu v Ostravě cca. 78 000 případů. Z uvedených údajů je zřejmé, že aplikace názoru Krajského soudu v Ostravě by s velkou pravděpodobností vyvolala průtahy v řízeních nebo by situace musela být řešena materiálním, finančním a personálním posílením okresních soudů.

Z výše uvedených důvodů je proto dobře, že Ústavní soud potvrdil stabilně judikovaný názor zvláštního senátu soudců Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu. ●

Dan Loukota
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Lze uzavřít smlouvu o nájmu nebytových prostor na dobu neurčitou bez možnosti jejího jednostranného ukončení?

V rámci výkonu právní praxe jsme v nedávné době byli konfrontováni se smlouvou o nájmu nebytových prostor uzavřenou na dobu neurčitou, ve které byly výpovědní důvody sjednány ve zcela minimálním rozsahu, a to ve všech případech pro porušení smlouvy ze strany nájemce. Takto koncipovaná smlouva je za situace, kdy nájemce řádně dbá svých povinností a nedopustí se porušení svých smluvních či zákonných povinností, z pohledu pronajímatele fakticky neukončitelná. Jakkoli se z pohledu obecných právních zásad zdá

být nemožné, aby smlouva na dobu neurčitou, jejímž předmětem je závazek k nepřetržitě činnosti, resp. závazek tuto činnost strpět, byla uzavřena bez možnosti jednostranné výpovědi bez uvedení důvodu, v případě nájmu nebytových prostor tuto možnost platné právo, zdá se, připouští.

Dle ustanovení § 10 zákona č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor platí, že, je-li nájem uzavřen na dobu neurčitou, jsou pronajímatel i nájemce oprávněni vypovědět smlouvu písemně bez udání důvodu, není-li dohodnuto jinak. Dovětkem, který v praxi působí výkladové problémy, je právě ono „není-li dohodnuto jinak“.

Ustanovení § 10 zákona o nájmu a podnájmu nebytových prostor co do svého účelu koresponduje s ustanovením § 582 občanského zákoníku, které je však na rozdíl od první citovaného ustanovení kogentního charakteru. Zatímco tedy ustanovení § 585 občanského zákoníku připouští dohodu stran pouze ve smyslu upřesnění podmínek, za kterých je možné smlouvu vypovědět, ustanovení § 10 zákona o nájmu a podnájmu nebytových prostor poměrně otevřeně umožňuje přípustnost výpovědi smlouvy zcela vyloučit.

Nabízí se samozřejmě úvaha, zda ustanovení § 582 občanského zákoníku nelze aplikovat i na smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavírané dle zákona č. 116/1990 Sb. na dobu neurčitou. Dle mého názoru však toto možné není. Především jde o okolnost, že zákon č. 116/1990 Sb. má povahu normy *lex specialis* ve vztahu k občanskému zákoníku jako normy *lex generalis*. I kdybychom ale aplikovali názor judikatury (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2003, sp. zn. 26 Cdo 1167/2001), dle kterého vztah *lex specialis* k *legis generali* nevylučuje důvody zániku nájemního vztahu upravené v rámci obecných ustanovení o nájemní smlouvě (např. § 679, § 684 občanského zákoníku), resp. obecné důvody zániku závazků (např.

§ 48, § 584 občanského zákoníku), budeme aplikovat dvě normy stejné právní síly, z nichž jedna určité jednání výslovně připouští (§ 10 zákona č. 116/1990 Sb.) a druhá (§ 582 občanského zákoníku), byť sleduje odlišný účel, toto jednání v principu nevylučuje.

Isolovaný výklad zmíněných zákonných ustanovení tedy vede k závěru, že ujednání stran smlouvy o nájmu nebytových prostor, které by výslovně vylučovalo nebo v podstatném rozsahu omezovalo možnost ukončení nájemního vztahu jednostrannou výpovědí, lze platně uzavřít.

Je samozřejmě nutné mít na zřeteli, že i pro takové ujednání, jakým je výše zmíněná dohoda stran smlouvy o nájmu nebytových prostor, platí obecná ustanovení občanského zákoníku o právních úkonech. Nelze tedy v principu vyloučit absolutní neplatnost takového ujednání dle ustanovení § 39 občanského zákoníku. Za situace, kdy ustanovení § 10 zákona č. 116/1990 Sb. výslovně připouští ničím nelimitovanou dohodu stran, lze však stěží hovořit o tom, že ujednání ve smlouvě svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází. Zbývá tedy poslední argument, kterým je tvrzení, že se takové ujednání příčí dobrým mravům.

Na otázku, zda je diskutované ujednání ve smlouvě o nájmu nebytových prostor v rozporu s dobrými mravy, nechť si odpoví každý čtenář sám. Za situace, kdy nastolená otázka není uspokojivým způsobem zodpovězena v právní teorii ani rozhodovací praxi soudů, nám bohužel jiná možnost nezbyvá. ●

JUDr. Jan Špaček, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
advokátní kancelář

MPSV připravilo důchodovou reformu podle nálezu Ústavního soudu

Dne 3. prosince 2010 byl Ministerstvem práce a sociálních věcí předložen do připomínkového řízení návrh zákona, kterým se mění zákon o důchodovém pojištění (dále jen „Návrh“). Tento Návrh reaguje na rozhodnutí Ústavního soudu ČR[1] prohlašující za protiústavní ustanovení § 15 zákona o důchodovém pojištění[2], stanovující parametry pro výpočet starobních, invalidních a pozůstalostních důchodů – výpočtový základ a výši tzv. redukčních hranic. Nejde o to, že by redukční hranice byly samy o sobě špatné, ale ve svých důsledcích a v kombinaci s ostatními parametry důchodového systému podle Ústavního soudu dostatečně negarantují ústavně zaručené právo na přiměřené hmotné zabezpečení[3] a vedou k neakceptovatelné nerovnosti mezi různými skupinami pojištěnců. Ústavní soud toto ustanovení zákona o důchodovém pojištění zrušil s účinností od 30. září 2011 a dal tak vládě čas na přípravu nové právní úpravy. Podle důvodové zprávy Návrhu musí být tato úprava přijata nejpozději do června 2011, aby byla zachována alespoň tříměsíční legisvakantní lhůta.

Způsoby řešení dopadů nálezu Ústavního soudu

V důvodové zprávě k Návrhu jsou obsaženy tři varianty řešení. První z nich představuje tzv. nulové řešení. V tomto případě by zrušený § 15 zákona o důchodovém pojištění nebyl nahrazen a důchody by tak byly přiznávány v minimální výši (tj. v případě starobních důchodů by základní výměra činila 2 230 Kč a procentní výměra 770 Kč). Důsledkem takového řešení by sice byly podle důvodové zprávy značné úspory v důchodovém systému, ale zato by výše důchodů nebyla vůbec vázána na výši odvodů na důchodové pojištění. Vzhledem k tomu není možné toto řešení, které vůbec nezohledňuje princip zásluhovosti, realizovat, protože by takové ustanovení nenaplnilo účel nálezu Ústavního soudu.

Druhým řešením je tzv. formální řešení spočívající v přechodu od sociálního pojištění k zabezpečovacímu systému. To by znamenalo zrušení pojistného na důchodové pojištění, které by bylo nahrazeno daní. V tomto případě by ovšem bylo nutné vyřešit mnoho dalších otázek zásadního charakteru spojených s tímto přechodem. Především by musel být stanoven rozsah převáděného pojistného, okruh poplatníků, druh daně, do které se pojistné převede

atd. Nejen, že realizace tohoto řešení by byla legislativně i časově velmi náročná, ale podle důvodové zprávy existuje reálná hrozba nařčení z obcházení nálezu Ústavního soudu ČR.

Poslední, tzv. věcné řešení se zdá být podle důvodové zprávy nejlepší. Jedná se o koncepční úpravu důchodového systému směrem k vyšší zásluhovosti. Základní výměra důchodu, jakož i redukční hranice pro jeho výpočet, by neměly být stanoveny pevnou částkou, ale navázány na výši průměrné mzdy v národním hospodářství. Druhá redukční hranice by měla být zároveň podstatně zvýšena (ze současných 27 000 Kč na přibližně 70 000 Kč dle aktuální výše průměrné mzdy), ale započítávalo by se do ní pouze 23 % příjmů, nikoli 30 % jako nyní. Příjmy převyšující druhou redukční hranici, které se dnes započítávají z 10 %, by již na výpočet důchodu neměly žádný vliv. Prostřednictvím těchto opatření by se do výše důchodů více promítly vyšší příjmy pojištěnce.

Spolu s těmito změnami věcné řešení navrhuje také snížení maximálního vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení o polovinu, tedy na 36násobek průměrné mzdy v národním hospodářství oproti současnému 72násobku. V praxi by tak zaměstnanec a zaměstnavatel v roce 2011 nepřestali odvádět pojistné při dosažení příjmu 1 781 280 Kč, ale již 890 640 Kč.

Další dílčí navrhované změny

Kromě reakce na nález Ústavního soudu ČR byly do Návrhu zapracovány i další změny, které by měly přispět ke zlepšení finanční udržitelnosti důchodového systému. Podle důvodové zprávy k Návrhu by tyto změny měly nabýt účinnosti později než výše zmíněná ustanovení. Jde především o sjednocení důchodového věku pro muže a ženy na 65 let. K tomu by mělo dojít tím způsobem, že u žen narozených od roku 1954 by došlo ke zrychlení tempa zvyšování důchodového věku na šest měsíců ročně. Nyní se jedná pouze o čtyři měsíce ročně.

Dalším významným návrhem je změna ve způsobu zvyšování důchodů. Jak bylo zmíněno výše, zvýšení základní výměry by mělo odpovídat růstu průměrné mzdy v národním hospodářství, a dále zvýšení procentní výměry by mělo činit tolik procent, aby dle důvodové zprávy u průměrného starobního důchodu

úhrn částky zvýšení základní výměry a částky zvýšení procentní výměry odpovídal procentu růstu cen a jedné třetině růstu reálných mezd. Navíc by o zvyšování důchodů již nerozhodovala vláda nařízením, ale bylo by prováděno vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí na základě přesně stanovených pravidel, která již nebudou umožňovat volbu výše zvýšení.

I nadále se počítá s postupným prodlužováním rozhodného období pro stanovení osobního vyměřovacího základu pro výpočet důchodu. Rozhodné období by podle Návrhu mělo být celoživotní, nikoli pouze 25, respektive 30 let. Počínalo by rokem bezprostředně následujícím po roce dosažení 18. roku věku pojištěnce a končilo by rokem bezprostředně předcházejícím roku přiznání důchodu. V neposlední řadě se uvažuje také o změně stanovení procentní výměry u předčasných starobních důchodů tak, aby se předčasné důchody staly pro pojištěnce méně atraktivními.

Závěr

Vzhledem k tomu, že bylo možné až do 3. ledna 2011 k Návrhu podávat připomínky, může se jeho text ještě podstatně změnit. Jak už bylo ale výše uvedeno, zákon musí být přijat nejpozději do konce června 2011, a to z toho důvodu, že 30. září 2011 se rozhodnutí Ústavního soudu stane vykonatelným. Pokud by ustanovení § 15 zákona o důchodovém pojištění bylo zrušeno a místo něho by nebyla přijata žádná jiná úprava, došlo by k situaci, kterou předpokládá tzv. nulové řešení. V takovém případě by byly důchody přiznávány pouze v minimální výši.

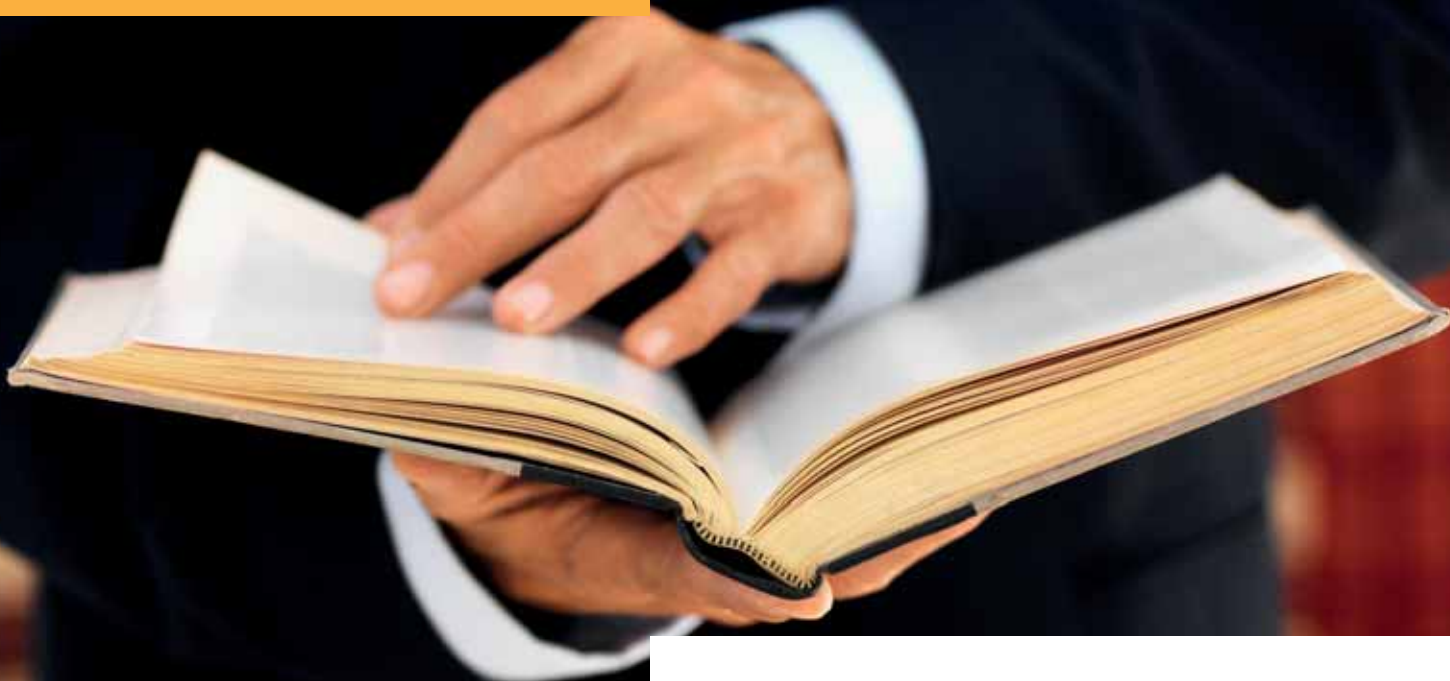
Mgr. Romana Kaletová, advokát
Randl Partners
advokátní kancelář

Poznámky

[1] Nález sp. zn. Pl. ÚS 8/07 ze dne 23. 3. 2010, vyhlášený pod č. 135/2010 Sb.

[2] Zákon č. 155/1995 Sb.

[3] Čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého mají občané právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci, jakož i při ztrátě živitele.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář tvoří 20 právních specialistů, kteří spolupracují se soudními znalci, specializovanými firmami a renomovanými experty v oblasti ekonomického poradenství, procesního a finančního řízení, marketingu a daňového poradenství.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karoliny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství v oblastech hlavních specializací
- analýzy a koncepční řešení
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- komplexní administrace zadávacích a koncesních řízení
- poradenství zadavatelům a dodavatelům veřejných zakázek
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- vodní a lesnické právo
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- arbitráže a investiční spory
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní

In the right direction...

It is a pleasure when all things in our lives are in harmony and we hardly notice them actually happen. Our mission is to bring this feeling to our clients in the area of law. Our high proficiency and expertise, together with our strong background and extensive experience, is a guarantee that everything we do, will flow in the right direction.

Podobně jako příroda i my v Chase Pullman věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase obstát a rozvinout se do nových, neočekávaných **forem**. Jen taková stojí v základech **tradic**. Jen taková budou oceněna jako **silná**. Advokátní kancelář Chase Pullman je právní společností právě takových spojení.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
chase & pullman

► Řešení místo rady

Nová směrnice o prospektu cenného papíru a transparentnosti

Ke konci roku 2010 nabyla platnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU (dále jen „Doplňující směrnice“), kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu a směrnice 2004/109/ES (transparentní směrnice). Cílem Doplňující směrnice je snížení administrativní zátěže na straně emitentů cenných papírů a vyjasnění některých v praxi dosud sporných otázek. Doplňující směrnice má být transponována do národních právních řádů do 1. července 2012, nicméně některá její ustanovení mohou být pro emitenty aktuální již dnes. Níže uvádíme některé klíčové změny, které by mohly být pro tuzemské emitenty zajímavé.

Rozšíření výjimek z povinnosti uveřejnit prospekt

Doplňující směrnice rozšiřuje definici kvalifikovaných investorů pro účely výjimek z veřejné nabídky a nově zahrnuje profesionální zákazníci ve smyslu MiFID, a to včetně profesionálních zákazníků na žádost. V tomto ohledu dochází k vítané harmonizaci definice s MiFID. Mění se i některé výjimky z povinnosti uveřejnit prospekt. Pro účely výjimek z povinnosti uveřejnit prospekt zvyšuje Doplňující směrnice počet investorů, jimž je nabídka určena, ze 100 na 150 osob, vyjma kvalifikovaných investorů, v jednom členském státu.

Z povinnosti uveřejnit prospekt budou též vyňaty nabídky, které v prostoru Evropského hospodářského prostoru (EHP) nepřesáhnou částku 5 000 000 EUR, počítáno za období 12 měsíců. V současné době je ve směrnici 2003/71/ES o prospektu tato částka poloviční a v zákoně č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, je pak limit pouze 200 000 EUR.

Na druhé straně se však zvyšuje limit jmenovité hodnoty cenného papíru, resp. protiplnění za více cenných papírů určených pro jednoho investora, z 50 000 EUR na 100 000 EUR. Takové navýšení limitu jistě nebude emitenty vítáno. V tomto bodě Doplňující směrnice zavádí ustanovení o ochraně původního stavu (tzv. grandfathering), avšak pouze pro cenné papíry s denominací nejméně 50 000 EUR, které byly

přijaty k obchodu na regulovaném trhu před 31. 12. 2010. Aby tedy emitenti po implementaci Doplňující směrnice mohli využít příznivějších pravidel pro uveřejňování povinných informací, musí se již od 31. 12. 2010 přizpůsobit novému limitu a emitovat již nyní cenné papíry s denominací minimálně 100 000 EUR.

Shrnutí prospektu má obsahovat pouze „klíčové informace“

Shrnutí prospektu by mělo být klíčovým zdrojem informací pro emitenty. Mělo by být stručné, jasné a pro investory srozumitelné. Doplňující směrnice nově definuje tzv. klíčové informace, které by mělo shrnutí obsahovat. Komise má do budoucna přijmout opatření týkající se podrobného obsahu a konkrétních klíčových informací, aby byla shrnutí prospektů napříč členskými státy porovnatelná. Nadále bude pro shrnutí platit limit 2 500 slov obsažených ve směrnici 2003/71/ES o prospektu.

Konečné podmínky emise nemají nahrazovat dodatek prospektu

Konečné podmínky emise mají obsahovat pouze informace o cenném papíru, tj. takové informace, které nebyly k datu základního prospektu nabízejícímu známy (typicky ISIN, kupón, datum emise či splatnost), a nemají suplovat dodatek k prospektu a obsahovat informace o emitentovi (např. dodatečné rizikové faktory či aktualizované hospodářské výsledky).

Volnější režim u nabídek zaměstnancům

Emitenti domicilovaní v zemích EHP budou moci snadněji nabízet cenné papíry svým zaměstnancům. Až dosud se výjimka z povinnosti uveřejnit prospekt pro nabídku cenných papírů zaměstnancům vztahovala pouze na emitenty kótovaných cenných papírů. Nově se výjimka bude vztahovat i na emitenty nekótovaných cenných papírů se sídlem či ústředím v EHP, a dokonce i na emitenty ze třetích zemí, pokud jsou jejich cenné papíry kótovány na regulovaném trhu nebo rovnocenném trhu třetí země uznaném Komisí.

Další použití prospektu při kaskádovité nabídce

Doplňující směrnice vyjasňuje otázku odpovědnosti při kaskádovitém prodeji (zejména dluhových) cenných papírů a umožňuje bankám či obchodníkům využít při další distribuci cenných papírů retailové klientele již schválený prospekt připravený emitentem, a to za podmínky, že k takovému dalšímu použití prospektu udělí emitent písemný souhlas.

Uveřejnění prospektu

Nově bude možné uveřejnit prospekt pouze na webu emitenta nebo pouze na webu finančních zprostředkovatelů (typicky bank či obchodníků aranžujících emisí). V současné době je nutné uveřejnit prospekt jak na webu emitenta, tak na webu finančních zprostředkovatelů.

Platnost prospektu a passporting prospektu do jiného členského státu

Drobně se mění délka platnosti prospektu. Nově by měla být 12 měsíců od schválení regulátorem, a nikoli od jeho prvního uveřejnění. Při tzv. passportingu prospektu do jiného členského státu bude domácí regulátor poskytovat osvědčení o schválení prospektu též emitentovi, aby ten měl jistotu, že bylo oznámení učiněno hostitelskému regulátorovi.

Závěr

Doplňující směrnice nepochybně vychytala některé dosavadní nejasnosti či problémy a reaguje tak po letech na praktické zkušenosti z trhu. V mnoha ohledech tak dochází ke zjednodušení postupů při nabídce cenných papírů a řada výjimek z povinnosti uveřejnit prospekt bude emitenty jistě vítána. Na straně druhé je určitým negativem zdvojnásobení limitu denominace cenného papíru pro účely výjimek z veřejné nabídky a nutnost respektovat tento limit již nyní, chce-li emitent využít i po implementaci směrnice jednodušší režim pro uveřejňování povinných informací. ●

JUDr. Jan Dítřich, advokát
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář,
člen Lex Mundi

Zákon o veřejných službách v přepravě cestujících

– další krok k fragmentaci právní úpravy veřejného zadávání?

Dne 1. 7. 2010 nabyl účinnosti nový zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů (dále jen „zákon o přepravě“), upravující zajišťování dopravní obsluhy, a to včetně problematiky výběru provozovatelů veřejné přepravy a uzavírání smluv s vybranými přepravci.

Vtéto souvislosti se nabízí otázka vazby nového zákona na stávající předpisy v oblasti veřejného investování – tedy především zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o veřejných zakázkách“), a zákon č. 139/2006 Sb., o koncesním řízení a koncesních smlouvách (koncesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „koncesní zákon“). Ačkoli z hlediska svého charakteru smlouvy s poskytovateli veřejné přepravy obvykle naplňují definici „koncese“ [1], byla až dosud oblast veřejné přepravy vyňata z působnosti koncesního zákona (§ 3 písm. h) koncesního zákona). Prostor pro případnou speciální úpravu byl nyní vyplněn zákonem o přepravě, obsahujícím poměrně ucelenou úpravu dané problematiky.

Předmětem tohoto příspěvku bude vymezení hlavních specifik režimu vymezeného zákonem o přepravě a nastínění možných problematických bodů souvisejících s aplikací zákona. Článek se primárně nezabývá ekonomickými aspekty zákona (kompenzacemi, problematikou veřejné podpory, atd.).

Právní rámec

Hlavním impulzem pro vznik zákona o přepravě bylo vydání nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (dále jen „Nařízení“), jimž byly na celoevropské úrovni stanoveny základní principy pro zajišťování dopravní obsluhy a uzavírání smluv s provozovateli veřejné přepravy cestujících.

Nařízení poměrně jednoznačně vymezilo svou působnost vůči směrnicím ES 2004/17/ES a 2004/18/ES [2], upravujícím zadávání veřejných zakázek a uzavírání koncesních smluv, když stanoví, že smlouvy o přepravě cestujících, které mají povahu veřejných zakázek, budou nadále uzavírány v souladu s uvedenými směrnicemi. Ve věcech postupu při zadání (resp. uzavření smlouvy) se tak Nařízením vztahuje pouze na smlouvy, které mají povahu koncesí na služby a které tedy jsou z působnosti zadávacích směrnic výslovně vyňaty [3]. Jak je podrobněji uvedeno dále, toto vymezení působnosti v podstatě přebírá i zákon o přepravě.

Na české národní úrovni byla doposud problematika veřejné dráží a silniční přepravy osob po věcné stránce upravena příslušnými oborovými předpisy [4]. Vlastní výběr přepravců však s ohledem na výjimku uvedenou

v § 3 písm. h) nepodléhal režimu koncesního zákona a vzhledem k charakteru vztahů mezi zadavateli a přepravci se na něj obvykle nevztahoval ani zákon o veřejných zakázkách. Právní úprava před nabytím účinnosti zákona o přepravě (resp. Nařízení) tedy ve většině případů umožňovala přímé uzavírání smluv s poskytovateli přepravních služeb.

Nařízení nabylo účinnosti dne 3. 12. 2009, přičemž však stanovilo poměrně dlouhé přechodné období (10 let), v němž jsou členské státy povinny uzpůsobit národní legislativu a dosáhnout faktického sjednocení postupů při uzavírání smluv s požadavky Nařízení[5]. Nabízí se tedy dostatečný časový prostor pro adaptaci stávajících národních předpisů tak, aby byly s novou evropskou úpravou v souladu, zákonodárce mohl využít i průběžně probíhajících prací na jiných legislativních úpravách koncesního zákona a zákona o veřejných zakázkách.

Namísto toho však zákonodárce zvolil cestu vytvoření zcela nového speciálního předpisu, který danou problematiku upravuje komplexně a přináší specifický režim pro (koncesní) smlouvy ve veřejné přepravě cestujících.

Je otázkou, nakolik je toto řešení z praktického hlediska vhodné. Již existence dvou samostatných zákonů upravujících zadávání veřejných zakázek a uzavírání koncesních smluv (nehledě na řadu prováděcích předpisů) klade na zadavatele zvýšené nároky a nelze očekávat, že další speciální předpis k přehlednosti právní úpravy přispěje.

Působnost zákona o přepravě

Předmětem zákona o přepravě je úprava postupů při zajišťování dopravní obslužnosti prostřednictvím veřejné drážní a silniční dopravy; přiměřeně se ustanovení zákona použijí i na přepravu cestujících ve vnitrozemské plavbě (§ 1 zákona o přepravě). Zákon upravuje jednak obecné otázky spojené se zajišťováním dopravní obslužnosti (např. vymezení působnosti obcí, krajů a států, stanovení podmínek pro poskytování kompenzací přepravcům, aj.); jeho podstatná část je však věnována postupům platným pro výběr poskytovatelů veřejné přepravy cestujících (dále „převravec“).

Podobně jako v případě Nařízení i působnost zákona o přepravě je omezena na ty smluvní vztahy, které mají povahu koncesí na služby. Toto vymezení je obsaženo v § 21 zákona o přepravě, který stanoví, že zákon se vztahuje na smlouvy s přepravci jen při splnění následujících předpokladů:

- a) cestující platí dopravci jízdné,
- b) dopravci je uděleno výlučné právo nebo

poskytována za sjednaných podmínek z veřejných rozpočtů kompenzace, a

- c) kompenzace nevylučuje obchodní riziko dopravce spojené s výší tržeb z jízdného za zajištění veřejných služeb v přepravě cestujících.

Nejsou-li kumulativně splněny uvedené podmínky, uplatní se při výběru dopravce ve veřejné linkové nebo tramvajové přepravě zákon o veřejných zakázkách. Dle uvedeného znění zákona by se tedy pro výběr dopravce v ostatních druzích drážní dopravy (vlak, metro, lanovka) mělo vždy použít nabídkové řízení. Tato úprava však vzbuzuje určité pochybnosti, neboť i v těchto případech si lze představit, že se vztahy budou blížit spíše veřejným zakázkám než koncesím.

Citované ustanovení § 21 zákona o přepravě lze zároveň pokládat za konkrétnější obdobu ustanovení § 16 odst. 1 a 2 koncesního zákona, které obsahuje obecnou definici koncesní smlouvy[6]. Zákon o přepravě navíc přihlíží ke specifickým předmětné oblasti, uvedené definice zohledňuje i pojetí „koncese“ dle judikatury ESD a výkladové praxe Evropské komise[7].

Zatímco vztah zákona o přepravě k zákonu o veřejných zakázkách je tedy dán samotným charakterem příslušného právního vztahu, vymezení vůči koncesnímu zákonu je založeno výhradně na speciálním předmětu poskytovaných služeb. Ustanovení § 3 písm. h) koncesního zákona výslovně vyjímá z působnosti koncesního zákona smlouvy, jejichž předmětem jsou závazky veřejné služby. Na uzavírání těchto smluv se tedy s účinností od 1. července 2010 vztahuje zákon o přepravě.

Smlouva o veřejných službách v přepravě cestujících

V dalším textu uvedeme hlavní specifika režimu pro výběr přepravců a uzavírání smluv s přepravci podle zákona o přepravě. Cílem přitom není podrobný rozbor zákona, ale zejména poukázání na odlišnosti od režimu koncesního řízení, případně zadávacích řízení dle zákona o veřejných zakázkách a dále upozornění na potenciální problematické body.

Je třeba také upozornit na skutečnost, že smlouvu na přepravu cestujících lze v souladu s Nařízením uzavřít pouze na dobu určitou, která činí 10 let pro dopravu silniční a 15 let pro dopravu železniční (za určitých okolností však lze tyto doby prodloužit). Dále se budeme podrobněji věnovat některým konkrétním prvkům souvisejícím s procesem uzavírání smluv.

Nabídkové řízení

Základní obligatorní metodou pro výběr přepravců podle zákona o přepravě je nabídkové řízení. Jedná se o specifický druh výběrového řízení, které v sobě kombinuje znaky otevřeného řízení a jednacího řízení s uveřejněním dle zákona o veřejných zakázkách – stejně jako u otevřeného řízení jde o řízení jednofázové, kdy uchazeči (převravec) na základě uveřejněného oznámení o zahájení nabídkového řízení předkládají své nabídky a prokazují kvalifikaci. Z jednacího řízení s uveřejněním (a potažmo také z koncesního řízení) je pak převzata možnost o podaných nabídkách dále jednat. Zadavatel i zde může v průběhu jednání postupně omezovat okruh dodavatelů, omezit však nelze počet dodavatelů, kteří budou k jednání vyzváni.

Základním hodnotícím kritériem v nabídkovém řízení může být pouze ekonomická výhodnost nabídky. Samotný průběh nabídkového řízení upravuje zákon o přepravě většinou formou odkazů na zákon o veřejných zakázkách, pozitivně jsou upraveny pouze ty oblasti, kde se postup dle zákona o přepravě liší. Odkazem na zákon o veřejných zakázkách je tak řešena například kvalifikace přepravců, požadavky na zadávací dokumentaci, průběh otevírání obálek, posouzení a hodnocení nabídek či zrušení nabídkového řízení.

Poněkud nesystémově pak působí ustanovení § 8 odst. 2 zákona, které stanoví požadavky na přepravce, s nímž má být smlouva uzavřena. Ačkoli je toto ustanovení v zákoně zařazeno mimo vlastní oddíl „Nabídkové řízení“, musí být při přípravě nabídkového řízení zohledněno, přičemž je třeba počítat s tím, že některé ze zde uvedených požadavků mají charakter požadavků na kvalifikaci (např. požadavek na licenci či oprávnění k podnikání v městské autobusové přepravě), zatímco v jiných případech se jedná o požadavky na nabídku, případně o podmínky plnění (např. plnění standardů kvality a bezpečnosti přepravy).

Přímé zadání

V některých případech zákon o přepravě umožňuje uzavření smlouvy bez použití nabídkového řízení, prostřednictvím „příмого zadání“. Zákon přitom neuvádí konkrétní formální požadavky na průběh přímého zadání, což lze pokládat za určitý posun oproti režimu jednacího řízení bez uveřejnění, jímž na obdobné situace pamatuje zákon o veřejných zakázkách. Situace, kdy lze přímého zadání využít, uvádí zákon o přepravě ve svém ustanovení § 18, podrobněji jsou však vymezeny primárně v Nařízení, přičemž zákon o přepravě je dílem sám rozvádí, dílem na Nařízení odkazuje.

Přímé zadání je možné především u smluv, jejichž objem z hlediska odhadované roční finanční hodnoty nebo z hlediska odhadovaného ročního počtu kilometrů nedosahuje Nařízením stanoveného limitu[8]. Přímou lze dále uzavřít smlouvu v mimořádné situaci[9], smlouvu, jejímž předmětem je zajištění veřejné osobní přepravy na celostátní či regionální dráze (v oblasti drážní dopravy je tedy nabídkové řízení povinné jen pro tramvajovou přepravu, metro a lanové dráhy) a konečně smlouvu s tzv. „vnitřním provozovatelem“, je-li objednatelem kraj nebo obec.

Pojem „vnitřního provozovatele“ přitom stojí za povšimnutí, neboť se jedná o svébytnou variantu tzv. „in-house“ výjimky[10], tedy možnosti přímého uzavření smlouvy s osobou, která je vůči zadavateli ve vztahu „interního“ (in-house) dodavatele.

„Vnitřní provozovatel“ je definován v článku 2 písm. j) Nařízení jako subjekt, nad nímž objednatel vykonává kontrolu podobnou té, kterou vykonává nad svými vlastními útvary. Další podmínky pak stanoví článek 5.2 Nařízení, který jednak rozvádí požadavky na kontrolu ze strany objednatele, jednak stanoví, že vnitřní provozovatel musí vykonávat svou činnost výhradně vůči kontrolujícímu objednateli. Uvedené vymezení „vnitřního provozovatele“ vychází z judikatury Evropského soudního dvora (dále též „ESD“) v oblasti in-house zadávání[11], zároveň však jde o zpřesnění a částečné zpřesnění dosavadního výkladu tohoto institutu. Lze se domnívat, že tvůrci Nařízení se chtěli vyhnout mnohdy obtížně interpretovaným podmínkám vyplývajícím ze zmíněných rozsudků ESD a podmínky použít proto formulovali mnohem jednoznačněji:

- podmínka kontroly – Nařízením specifikuje, na základě jakých skutečností se určí existence či neexistence kontroly nad vnitřním provozovatelem (zejména míra zastoupení ve správních, řídicích nebo dozorčích orgánech, související upřesnění ve stanovách, vlastnictví a skutečný vliv nebo kontrola nad strategickými i jednotlivými rozhodnutími subjektu); oproti judikatuře ESD Nařízením výslovně nevyžaduje 100% vlastnictví veřejného sektoru, pokud veřejný vliv převažuje a kontrola může být určena podle jiného hlediska; [12]
- podmínka činnosti – Nařízením omezuje výkon činnosti vnitřního provozovatele pouze na území v působnosti příslušného orgánu (zadavatele) s výjimkou vnějších linek nebo jiné vedlejší činnosti zasahující do sousedních území; tato podmínka se přitom vztahuje i na subjekty ovlivňované vnitřním provozovatelem; zejména však platí zákaz účasti v nabídkových řízeních mimo toto území (s výjimkou doby dvou

let před koncem smlouvy, pokud již nemá být obnovena přímým zadáním); Nařízením zde tedy opustilo dosud poměrně nejasnou koncepci výkonu převážné části činnosti pro zadavatele, která platí pro standardní veřejné zakázky a koncese.[13]

Uveřejňování

Obdobně jako zákon o veřejných zakázkách a koncesní zákon i zákon o přepravě počítá s uveřejněním oznámení o zahájení nabídkového řízení v informačním systému o veřejných zakázkách – uveřejňovacím subsystému[14]. U smluv, které svým rozsahem přesahují 50 000 km ročně je pak objednatel povinen uveřejnit oznámení i v Úředním věstníku EU.

Významná je rovněž v Nařízením zakotvená povinnost objednatele uveřejnit svůj úmysl zahájit nabídkové řízení, případně přímo uzavřít smlouvu (nejedná-li se o uzavření smlouvy v mimořádné situaci) v Úředním věstníku EU, a to alespoň jeden rok před zahájením nabídkového řízení či před uzavřením smlouvy (tato povinnost se pochopitelně týká jen smluv, jež se s ohledem na svůj rozsah v Úředním věstníku oznamují). Poněkud nesystematicky však působí skutečnost, že povinné je uveřejnění pouze na celoevropské úrovni, nikoli na národní.

U dalších informací (např. oznámení o úmyslu uzavřít smlouvu v režimu přímého zadání, informace o uzavření smlouvy) předpokládá zákon o přepravě jejich uveřejňování na úřední desce objednatele a zároveň způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dohled nad dodržováním zákona

Dohled nad dodržováním zákona o přepravě vykonává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále „Úřad“), a to za obdobných podmínek, jako dohled nad dodržováním koncesního zákona a zákona o veřejných zakázkách. Obdobným způsobem jsou tak řešena ustanovení týkající se zahájení řízení, možnosti ukládání nápravných opatření a sankcí. Předpokladem pro podání návrhu na zahájení řízení před Úřadem je i zde předchozí podání námitek, které mohou směřovat proti postupu objednatele v nabídkovém řízení, případně proti oznámení o úmyslu uzavřít smlouvu na základě přímého zadání.

Na rozdíl od koncesního zákona a zákona o veřejných zakázkách zákon o přepravě neumožňuje Úřadu zakázat plnění z již uzavřené smlouvy. Z důvodové zprávy ani jiných dostupných pramenů není zřejmé, zda absence této možnosti byla úmyslem zákonodárce (např. z důvodu upřednostnění veřejného zájmu na

plynulém provozování přepravy i v případech, kdy při uzavření smlouvy došlo k porušení zákona) nebo zda se jedná o opomenutí, případně zda zákonodárce vycházel z předchozího znění koncesního zákona (a zákona o veřejných zakázkách), které možnost uložení zákazu plnění ze smlouvy neobsahovalo[15].

Další specifika

Zákon o přepravě upravuje specifickým způsobem i některé další dílčí aspekty výběru přepravců. Jde například o způsob zadávání „víceprací“ (resp. dodatečných služeb), kdy zákon o přepravě do značné míry přebírá základní principy jednacího řízení bez uveřejnění dle zákona o veřejných zakázkách, nebo o možnost uzavření smlouvy s tzv. „Special purpose vehicle“ (SPV)[16], která je inspirována ustanovením § 13 koncesního zákona.

Komplexní úprava?

Závěrem je třeba poukázat na skutečnost, že ačkoli má zákon o přepravě ambici být komplexní normou upravující zajišťování dopravní obslužnosti, tento cíl bylo možné již z povahy věci naplnit pouze částečně.

Některá práva a povinnosti jsou totiž jednoznačně vymezena již prostřednictvím Nařízení jakožto přímo závazného komunitárního předpisu, který jako takový nemůže být transponován či „zapracován“ do českého právního řádu a bude vždy stát nad jakoukoli národní právní úpravou. Při uzavírání smluv v oblasti veřejné přepravy tedy bude vždy bezpodmínečně nutné pracovat s oběma zmíněnými předpisy a konfrontovat ustanovení zákona s požadavky Nařízení.

Zákon o přepravě v některých případech na relevantní ustanovení Nařízení odkazuje, některá pravidla jsou dokonce do zákona výslovně převzata (např. povinnosti týkající se uveřejňování v Úředním věstníku, podmínky pro přímé uzavření smlouvy v mimořádných situacích), u jiných naopak zákon uvádí pouze obecný odkaz na Nařízení jako takové a některé povinnosti vyplývající z Nařízení nejsou v zákoně zmíněny vůbec (např. požadavky na obsah smlouvy s přepravcem). Tento ne zcela systematický přístup bohužel k „uživatelské přívětivosti“ zákona nepřispívá.

Za další negativum z hlediska komplexnosti zákona o přepravě lze pokládat skutečnost, že poměrně významná část postupů je řešena odkazem na zákon o veřejných zakázkách (např. kompletní problematika kvalifikace přepravců, poskytování zadávací dokumentace a dodatečných informací, zrušení nabídkového řízení, podávání námitek a rozhodování o nich, používání elektronických nástrojů aj.).

Mnohdy se přitom nejedná o odkaz na konkrétní ustanovení, ale obecně na ustanovení upravující srovnatelnou problematiku, což nelze pokládat za dostatečné – zákon o veřejných zakázkách totiž obsahuje odlišnou úpravu pro jednotlivé druhy zadávacích řízení a zadavatelů, případně pro veřejné zakázky podlimitní a nadlimitní; pouhý obecný odkaz na přiměřené použití zákona o veřejných zakázkách tak bude nutně působit výkladové problémy. Vzhledem k oblasti úpravy může vyvstat především otázka, zda se na vztahy s přepravci uplatní ustanovení zákona o veřejných zakázkách platná pro veřejné nebo pro sektorové zadavatele.

Závěr

Lze shrnout, že zákon o přepravě přinesl poměrně ucelený specifický režim platný pro uzavírání smluv v oblasti veřejné přepravy cestujících.

Zákon nepochybně přináší některé instituty, které vychází z potřeb praxe a mohou být při-

nosem či inspirací pro další úvahy nad budoucí legislativní úpravou zadávání veřejných zakázek a uzavírání koncesních smluv. To se týká například samotné konstrukce nabídkového řízení či méně formálních požadavků na přímé zadání, definice koncesní smlouvy či vymezení podmínek pro in-house zadávání.

Obecně můžeme konstatovat, že zákon o přepravě je z hlediska své struktury a obsahu obdobou koncesního zákona, která upravuje specifický okruh koncesních vztahů, přičemž oproti koncesnímu zákonu došlo na základě poznatků z praxe k odstranění některých nedostatků.

V této souvislosti lze jen litovat toho, že zákonodárce nezvolil cestu provedení potřebných úprav přímo v rámci koncesního zákona a nevyužil tak příležitosti ke zdokonalení této normy obecné povahy. Namísto toho vznikla norma speciální, která, ač zřejmě v dílčích aspektech přesnější, přispěla k další roztržitosti právní úpravy v oblasti veřejného investování.

Jestliže bylo záměrem zákonodárce vytvořit celistvou právní úpravu pro oblast veřejných služeb v přepravě, nebyl tento záměr naplněn a ani to s ohledem na přímo závaznou evropskou úpravu není možné. Cestou ke zjednodušení legislativy by naopak bylo spíše sjednocení národních pravidel pro výběr dodavatelů a jejich shrnutí v rámci jediného předpisu.

Přes některé pozitivní prvky tedy zákon o přepravě zřejmě není správným krokem k jednodušší a přehlednější právní úpravě veřejného investování. Je otázkou, jak široké bude v příštích letech jeho využití a jaké budou praktické zkušenosti s jeho aplikací. ●

Mgr. Dana Škeříková, advokátní koncipient
Mgr. David Dvořák, partner
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] Viz zejména rozsudek ESD ve věci C-410/04 Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby.

[3] Výjimka z působnosti zadávacích směrnic pro koncese na služby je obsažena v čl. 17 směrnice č. 2004/18/ES a čl. 18 směrnice 2004/17/ES.

[4] Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších právních předpisů a zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších právních předpisů. Oba tyto předpisy byly zákonem č. 194/2010 Sb. novelizovány a nadále zůstávají v platnosti.

[5] Zároveň Nařízení stanoví i podmínky pro pokračování platnosti již uzavřených smluv. Z hlediska možné doby platnosti je rozhodující jednak doba uzavření smlouvy, jednak to, zda smlouva byla uzavřena na základě spravedlivého výběrového řízení. Podrobněji srovnej čl. 8 odst. 3 Nařízení.

[6] Dle ustanovení § 16 odst. 1 koncesního zákona platí, že „koncesní smlouvou se koncesionář zavazuje poskytovat služby nebo i provést dílo a zadavatel se zavazuje umožnit koncesionáři brát užítky vyplývající z poskytování služeb nebo z využívání provedeného díla, popřípadě spolu s poskytnutím části plnění v penězích.“ Dle § 16 odst. 2 koncesního zákona pak

„podstatnou část rizik spojených s bráním užitků vyplývajících z poskytování služeb nebo z využívání provedeného díla nese koncesionář; rozdělení ostatních rizik mezi zadavatele a koncesionáře stanoví koncesní smlouva.“

[7] Např. rozsudek ESD ve věci C-458/03 Parking Brixen, rozsudek ve věci C-410/04 Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV).

[8] Dle čl. 5.4 Nařízení činí tento limit 1 mil. EUR ročně, nebo 300 000 km ročně; v případě smlouvy uzavřené s malým nebo středním podnikem (provozujícím maximálně 23 vozidel) jsou uvedené limity dvojnásobné.

[9] Takovou situaci je obecně vždy případ, kdy dojde k přerušení poskytování služeb veřejné přepravy. Konkrétní oprávnění zadavatele v mimořádné situaci podrobně upravuje § 22 zákona o přepravě.

[10] V zákoně o veřejných zakázkách upravuje výjimku in-house ustanovení § 18 odst. 1 písm. j), které podmiňuje uplatnění výjimky existencí vylučných majetkových práv veřejného zadavatele v osobě, již má být veřejná zakázka zadána a výkonem podstatné části činnosti ve prospěch příslušného veřejného zadavatele.

[11] Např. rozsudek ve věci C-107/98 Teckal, rozsudek ve věci C-26/03 Stadt Halle.

[12] Srovnej rozsudek ESD ve věci C-26/03 Stadt Halle a RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna z 11. 1. 2005.

[13] Viz např. rozsudek ESD ve věci C-340/04 Carbotermo SpA a Consorzi Alisei proti

Comune di Busto Arsizio a AGESP SpA z 11. 5. 2006.

[14] Vzor formuláře pro oznámení nabídkového řízení je upraven vyhláškou Ministerstva dopravy č. 297/2010 Sb., o stanovení vzoru formuláře pro uveřejnění oznámení o zahájení nabídkového řízení pro výběr dopravce k uzavření smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících, účinným od 1. 11. 2010. Až do 31. 12. 2011 se však v souladu s touto vyhláškou pro uveřejňování oznámení o zahájení nabídkového řízení použije formulář pro zahájení koncesního řízení dle koncesního zákona.

[15] Pravomoc Úřadu uložit v určitých specifických případech zákaz plnění ze smlouvy je v českém právním řádu zakotvena s účinností od 1. 1. 2010, přičemž se jedná o transpozici Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek, ze dne 11. prosince 2007.

[16] Podstatou této úpravy je možnost uzavřít smlouvu s osobou, která se zadávacím (nabídkovým) řízením nezúčastnila, jestliže jde o osobu ovládanou vybraným uchazečem, jejímž předmětem činnosti je realizace předmětu smlouvy (bude se tedy obvykle jednat o účelové zřízený subjekt založený vybraným uchazečem/sdružením uchazečů výhradně pro účely plnění smlouvy). Možnost uzavření smlouvy s SPV musí být uvedena v nabídce vybraného uchazeče, příslušná osoba rovněž musí splňovat požadavky na kvalifikaci.

1. VOX a.s.

Senovážné
náměstí 23
Praha 1

VEŘEJNÉ VZDĚLÁVACÍ AKCE

Daně a účetnictví
Mezinárodní účetní standardy
Ekonomické a finanční vzdělávání
Mzdy, personalistika
a pracovní právo
Právo pro právníky a neprávníky
Nezisková sféra

MANAŽERSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Řízení lidských zdrojů
Komunikační dovednosti
Manažerské dovednosti
Prezentační dovednosti
Marketing a public relations
Prodej a obchod
Rozvoj osobních dovedností
Asistentky

ZAKÁZKOVÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Skutečně podle Vašich představ

PRÁVO PRO REALITNÍ MAKLÉŘE

NOVINKA

30. – 31. 3. 2011

PŘEDNÁŠÍ: Mgr. Martina Čejková Horáková (odborník z oblasti realit)
JUDr. Jiří Kos (advokátní kancelář Mgr. Jan Drpáč)

KÓD: 100940 CENA: 4 788 Kč

POHLEDÁVKY – PRÁVNÍ, ÚČETNÍ A DAŇOVÉ ASPEKTY

VOLNÝ CYKLUS

4. – 5. 4. 2011

PŘEDNÁŠÍ: Ing. Petr Kout, CSc. (daňový poradce)
Mgr. Jiří Lehečka (advokát, advokátní kancelář
bnt – pravda & partner, s.r.o.)
Tomáš Líbal (účetní a ekonomický poradce)

KÓD: 100960 CENA: 4 548 Kč (včetně slevy ve výši 390 Kč při účasti na celém cyklu)

PODNIKOVÉ KOMBINACE, DISPOZICE S PODNIKEM A PROCES PRODEJE/NÁKUPU SPOLEČNOSTI (M&A)

PRO NÁROČNĚ

VOLNÝ CYKLUS

3. 5., 10. 5., 18. 5.
a 25. 5. 2011

PŘEDNÁŠÍ: JUDr. Radovan Bernard (advokát, BERNARD LEGAL)
Ing. Petr Doberský (Director v TPA Horwath Corporate Finance, specialista na oblast fúzí a akvizic (M&A) a konsolidací)
Ing. Jiří Hlaváč, Ph.D. (partner TPA Horwath, daňový poradce, auditor, soudní znalec)
JUDr. Lucie Josková, Ph.D., LL.M. (advokátka, AK bnt – pravda & partner, s.r.o.)
Mgr. Pavel Pravda (advokát, AK bnt – pravda & partner, s.r.o.)
Ing. Jana Reimontová, MBA (senior manager TPA Horwath, specialista na podnikové kombinace a konsolidace)
Ing. Ladislav Zelinka, Ph.D. (znalec, auditor, vysokoškolský pedagog VŠE Praha)

KÓD: 101250 CENA: 10 788 Kč (včetně slevy ve výši 970 Kč při účasti na celém cyklu)

DAŇOVÉ RÁJE – MOŽNOSTI A OMEZENÍ JEJICH VYUŽITÍ

EXKLUZIVNÍ SEMINÁŘ VE SPOLUPRÁCI
S KATEDROU OBCHODU A FINANCI PEF ČZU

12. 5. 2011

ODBORNÝ GARANT A MODERÁTOR: Ing. Lukáš Moravec, Ph.D.
PŘEDNÁŠÍ: Ing. Lenka Jehličková, doc. Ing. Danuše Nerudová, Ph.D.,
Ing. Ondřej Topinka, ACCA, Ing. Jiří Žezulka

KÓD: 101270 CENA: 2 988 Kč

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

31. 5. 2011

PŘEDNÁŠÍ: Mgr. Martin Velík (advokát, lektor MMR na veřejné zakázky)
Ing. Veronika Vokounová, MBA (jednatelka společnosti EuroAssist s.r.o. zabývající se organizací veřejných zakázek)

KÓD: 103070 CENA: 2 988 Kč

Rizika nekoncepční právní úpravy v oblasti solární energie

V poslední době stále více nabývá na aktuálnosti problematika týkající se výroby solární elektřiny a zásadního zhoršení ekonomických podmínek pro investory. V návaznosti na změny provedené v legislativní oblasti, jež dokládají nesystémový přístup vlády, která nejprve nepromyšleně nastavila extrémně výhodné podmínky a poté začala rozvoj fotovoltaických elektráren uměle utlumovat, se v médiích často objevují úvahy o zákonnosti nové právní úpravy a možnostech napadnout ji právní cestou, popř. žalovat stát o náhradu vzniklé škody. Cílem tohoto příspěvku je ve stručnosti nastínit rámcové možnosti, jak toho dosáhnout a rovněž připomenout změny týkající se podmínek pro fotovoltaická zařízení instalovaná v České republice.

Nelze pochybovat o nekoncepčnosti, nekompetentnosti a v konečném důsledku i o rizikovosti nové právní úpravy, kterou vláda účelově řešila útlum solárního boomu. V minulém roce došlo k výraznému nárůstu množství podporovaných zdrojů a současně poklesly investiční náklady na jejich výstavbu. Vláda si uvědomila, že vlivem výrazného snížení investičních nákladů na výstavbu solárních elektráren a omezených pravomocí Energetického regulačního úřadu dostatečně regulovat podporu, vznikla v oblasti podpory výstavby a provozování solárních elektráren situace, která bude mít ve svém důsledku za následek zdražení elektřiny pro domácnosti i pro průmyslové velkoobdoběratele. Někteří politici dokonce označovali vysokou státní podporu rozvoje fotovoltaických elektráren za nemravný zisk nejen pro jeho výši, ale proto, že je státem vytvářený a garantovaný a tento zisk inkasují soukromé subjekty, zatímco náklady ekologického chování dopadají na zcela jiné subjekty. Prvním krokem k narovnání této situace, ke kterému vláda přistoupila, byla novela zákona č. 137/2010 Sb., jež stanovila podmínku o minimální době návratnosti investice, za kterou je možné regulovat výši podpory o více než 5 procent ročně. Tuto podmínku využil Energetický regulační úřad při stanovení podpory na výrobu elektřiny ze solárních elektráren pro rok 2011. Energetický regulační úřad stanoví podporu za elektřinu z obnovitelných zdrojů tak, aby bylo dosaženo patnáctileté doby návratnosti investic. Výše výnosů musí být zachová-

na minimálně po dobu 15 let. Energetický regulační úřad stanovil vyhláškou dobu životnosti solárních elektráren na dobu 20 let. Skutečností jako je vysoká podpora, její garantovaná délka a právo přednostního připojení způsobily velký zájem investorů o výstavbu solárních elektráren. Začátkem roku 2010 byl zájem tak vysoký, že provozovatel přenosové soustavy doporučil pozastavit vydávání kladných stanovisek k připojení pro neregulovatelné obnovitelné zdroje (solární a větrné elektrárny) z důvodů omezené kapacity elektrizační soustavy. Vláda provedla prostřednictvím jí zřízeného Koordináčního výboru analýzu důsledků podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, jež je

realizována prostřednictvím ceny příspěvku na obnovitelné zdroje v cenách elektřiny. Z této analýzy zpracované v září 2010 vyplynulo, že zachování stávající podpory povede k fatálnímu propadu v daňových příjmech státu, neboť se řada podniků v důsledku nárůstu elektřiny dostane do ztráty, s tím bude spojeno propouštění zaměstnanců s nárokem na podporu v nezaměstnanosti, podporu bydlení apod. a k ukončení podnikatelských aktivit některých velkých podniků na území České republiky a přesunu výroby do jiné země. V návaznosti na tyto závěry vláda připravila novelu zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o pod-

poře využívání obnovitelných zdrojů), která zejména omezila podporu pro střešní instalace, odstranila problém se spekulativním zřizováním tzv. „ostrovních elektrických systémů“ a dále snížila výnos z výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Cílem změny právní úpravy bylo omezit výši podpory do výstavby a provozu fotovoltaických elektráren, aby došlo ke snížení tempa růstu výstavby z důvodů pro investory méně ekonomicky výhodné investice. Energetický regulační úřad vydal dne 8. listopadu 2010 Cenové rozhodnutí č. 2/2010, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, jimž s účinností od 1. ledna 2011 došlo oproti roku 2010 mimo jiné ke snížení výkupní ceny a zelených bonusů pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem do 30 kWp včetně z částky 12,50 Kč/kWh na částku 5,50 Kč/kWh, s instalovaným výkonem nad 30 kWh do 100 kWh včetně z částky 12,40 Kč/kWh na částku 5,90 Kč/kWh, a byl stanoven tarif pro zdroj s instalovaným výkonem nad 100 kWh ve výši 5,50/kWh.

Zákon č. 402/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2011. Novela změnila podmínky financování podpory a zavedla de facto zdanění výnosu z výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů formou zavedení tzv. odvodu ze slunečního záření ve výši 26 procent z výkupní ceny a 28 procent při poskytování podpory prostřednictvím zeleného bonusu. Vládní návrh zákona ohledně shora uvedených úprav neprošel řádným procesem v legislativní radě vlády. Výsledkem je tak zcela nekonceptní právní norma, která násilným způsobem kráčí státem garantovanou dotací nesystémovým zavedením pojmu „odvod z elektřiny ze slunečního záření“. Jak potvrdil i ministr průmyslu a obchodu ČR, Martin Kocourek, cílem bylo tak říkajíc za každou cenu nalézt nový zdroj příjmů pro státní rozpočet. Jelikož původní návrh týkající se zavedení srážkové daně nebyl přijat zejména proto, že srážkovou daň nelze podle zákona o daních z příjmů zahrnout do daňově uznatelných nákladů výrobce elektřiny, nahradili tvůrci novely tento institut terminologicky jiným názvem. Obsahově jde však o „odvod“ daní, neboť má stejné charakteristické rysy, tzn. jde o dávku povinnou, opakující se (byť jen pro vymezené období), týká se veřejných rozpočtů a jejím předmětem je peněžité plnění. I hlediska rozpočtového určení je odvod příjmem státního rozpočtu. Nazvěme-li vše pravým jménem, pak ve výsledku zavedením nové právní úpravy dochází ke zdanění dotace, což v českém právním řádu nemá obdobu.

Předmětem odvodu je elektřina vyrobená ze slunečního záření v období od 1. ledna 2011 do

31. prosince 2013 v zařízení uvedeném do provozu v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010. Poplatníkem odvodu je výrobce, pokud vyrábí elektřinu ze slunečního záření. Odvod sráží plátec, kterým je provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel regionální distribuční soustavy, ze základu odvodu a odvádí jej do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce na účet příslušného finančního úřadu. Základem pro výpočet odvodu je částka bez DPH hrazená plátcem odvodu formou výkupní ceny nebo zeleného bonusu za elektřinu ze slunečního záření vyrobenou v odvodovém období. Zákonem č. 346/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, došlo ke zrušení osvobození od daně z příjmů plátců pro obnovitelné zdroje. Toto osvobození od daně z příjmů platilo pro období kalendářního roku, v němž bylo zařízení na výrobu solární energie poprvé uvedeno do provozu, a v bezprostředně následujících pěti letech.

Přestože důvodová zpráva k novele zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů uvádí, že jde o právní úpravu, jež je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, renomovaní odborníci na ústavní a finanční právo jsou zcela jiného názoru. O významnosti těchto odborných názorů svědčí fakt, že někteří senátoři rozhodli podpořit návrh na přezkoumání a zrušení předmětné novely zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů Ústavním soudem České republiky. Návrh na zrušení zákona pro jeho rozpor s ústavním pořádkem musí podat skupina nejméně 17 senátorů. Dne 19. 1. 2011 přijal Podvýbor pro energetiku Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu Parlamentu České republiky vůbec první usnesení na půdě Senátu k novele zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, v němž vyjádřil zájem přezkoumat zákon č. 402/2010 Ústavním soudem. Z 8. usnesení Podvýboru pro energetiku Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu Parlamentu České republiky vyplývá doporučení vyjasnit, zda část zákona č. 402/2010 Sb., která se týká odvodu elektřiny ze slunečního záření a zdanění povolenek na emise skleníkových plynů, je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Podvýbor konstatoval, že je v zájmu České republiky, aby byla předmětná novela přezkoumána Ústavním soudem. Usnesení podvýboru bude předloženo Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu Parlamentu České republiky, který rozhodne, zdali bude podán návrh na přezkoumání zákona Ústavnímu soudu. Dojde-li Ústavní soud po provedeném řízení k závěru, že zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení jsou v rozporu s ústavním pořádkem, nálezem rozhodne o zrušení zákona dnem, který v nálezě určí.

Pro případ, že by návrh na zrušení zákona nepodpořil potřebný počet senátorů, lze dosáhnout jeho přezkoumání Ústavním soudem i cestou podání (individuální) ústavní stížnosti, a to po vyčerpání řádných opravných prostředků v rámci řízení o žalobě podanou ve správním soudnictví. Návrh na zrušení zákona nebo jeho části může Ústavnímu soudu podat v souvislosti se svou rozhodovací činností i sám soud rozhodující ve správním soudnictví.

Tuzemští investoři, jejichž ekonomické zájmy jsou přijetím novely zákona dotčeni, mohou rovněž využít postup založený na případném podání (civilní) žaloby o náhradu škody, o zaplacení, resp. určovací žaloby proti plátcům odvodu s tím, že by se po zamítnutí žaloby a poté i po vyčerpání opravných prostředků postupovalo podáním ústavní stížnosti k Ústavnímu soudu.

Zahraničním investorům, kteří vycházeli z tzv. legitimního očekávání, lze doporučit ve věci náhrady jim způsobené škody, resp. zmařené či poškozené investice uplatnění nároků na základě dohod o vzájemné podpoře a ochraně investic v mezinárodním arbitrážním řízení. Z reakcí jiných států (např. Slovenské republiky) vyplývá, že se snaží vyvarovat stejných chyb jako Česká republika. Změnu právního rámce v oblasti výstavby a provozování fotovoltaických elektráren negativně hodnotí i Evropská komise, která již v minulosti doporučovala, aby se zabránilo zpětným změnám v režimu podpory z důvodu negativního vlivu na důvěru investorů.

Závěrem lze konstatovat, že neefektivnějším řešením by bylo přezkoumání novely zákona Ústavním soudem na návrh skupiny senátorů v co nejkratší době. Tím by došlo k vyjasnění, zdali jsou úvahy o neústavnosti zákona č. 420/2010 Sb. odůvodněné a eliminovala by se tak případně narůstající škoda investorů a v kontextu toho odpovědnost státu, v jehož zájmu je využít právních nástrojů k docílení právní jistoty o souladu právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Vydání brzkého nálezu Ústavním soudem by eliminovalo řadu žalob jak ve vnitrostátním tak mezinárodním měřítku, které Českou republiku čekají. Nelze však předjímat, zdali bude takový návrh skutečně podán a za jakou dobu Ústavní soud vydá nález. Je tedy možné využít i jiných právních možností, jak chránit zájmy poškozených investorů. ●

JUDr. Pavlína Vondráčková, advokát
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

Rödl & Partner

Člen celosvětové sítě společností Rödl

- Právní poradenství
- Daňové poradenství
- Audit
- Outsourcing
- Management & Business Consulting

Již dnes tvoříme základy
Vašich budoucích úspěchů...

Rödl & Partner
Platnéřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax.: +420 236 163 799
prag@roedl.cz

Rödl & Partner
Mendlovo nám. 1a
603 00 Brno
Tel.: +420 530 300 500
Fax.: +420 530 300 588
bruenn@roedl.cz

www.roedl.cz

Rödl & Partner je mezinárodní poradenská kancelář, která svým postavením patří k vedoucím na evropském trhu. Poskytuje služby propojující právní, daňové, auditorské a podnikové poradenství. Kancelář je zastoupena ve všech významných průmyslových zemích světa. Silnou pozici si vybudovala především na trhu ve střední, východní a západní Evropě, v Asii i USA. Poradenský servis poskytuje 3 000 poradců v 84 pobočkách ve 37 zemích světa. V České republice působí od roku 1991 v pobočkách v Praze a Brně.

Rödl & Partner International:

Bělorusko • Bosna a Hercegovina • Brazílie • Bulharsko • Čína • Estonsko • Francie • Hongkong • Chorvatsko • Indie • Indonésie • Itálie • Jihoafrická republika • Kazachstán • Litva • Lotyšsko • Maďarsko • Moldavsko • Německo • Polsko • Rakousko • Rumunsko • Rusko • Singapur • Slovensko • Slovinsko • Spojené arabské emiráty • Španělsko • Švédsko • Švýcarsko • Thajsko • Turecko • Ukrajina • USA • Velká Británie • Vietnam

ROWAN LEGAL byla vybudována jako právní firma poskytující klientům ze soukromého i veřejného sektoru plnou podporu (full-service), přičemž v některých oborech jsou naše zkušenosti skutečně výjimečné.

Některé zajímavé právní specializace:

Právo informačních technologií a telekomunikací

- Patrně nejsilnější tým specialistů na trhu
- 20 let zkušeností v soukromém i veřejném sektoru
- ICT a outsourcingové projekty v řádu miliard CZK v roce 2010
- **Právníká firma roku 2010** v oboru práva informačních technologií

← **JUDr. Martin Maisner** – vedoucí specializace

Veřejné investice

- **Autor komentáře k zákonu o veřejných zakázkách** (Wolters Kluwer, březen 2011)
- Projekty v hodnotě přesahující **16 mld. CZK v roce 2010** (zastupování veřejných či sektorových zadavatelů)
- PPP projekty dokončené v roce 2010 v hodnotě více než **1,5 mld. CZK**
- Strukturální fondy – IOP, OP LZZ, OP VaVPI, ROP, OPPI, OPPII (poradce veřejného sektoru)
- Veřejná podpora (poradce veřejného sektoru)

← **JUDr. Vilém Podešva, LL.M.** – vedoucí specializace

Mezinárodní arbitráže

- Autor národní kapitoly za Českou republiku v prestižním **ICCA Handbook on Commercial Arbitration**, Kluwer Law International, 2010
- Právní zastupování v běžících mezinárodních arbitrážních sporech v hodnotě cca **40 mld. CZK**

← **JUDr. Ing. Miloš Olík, LL.M.** – vedoucí specializace

Zbrojní průmysl

- Poradenství významným nadnárodním dodavatelským firmám
- Problematika offsetových programů

Daňové právo

- 1. 1. 2011 došlo k akvizici celého týmu daňových specialistů pod vedením Ing. Vladimíra Hejduka působícího na trhu od r. 1998

Problematika výpovědi z nájmu bytu a právní následky s ní spojené

Výpověď z nájmu bytu je jedním ze způsobů, jak může dojít k ukončení nájemního vztahu. Výpověď z nájmu bytu může být dána jak ze strany nájemce, tak ze strany pronajímatele, u kterého je však celkový proces ukončení nájemního vztahu daleko složitější, nežli v případě nájemce. Nájem bytu je zvláště chráněným právním vztahem právními normami nejvyšší právní síly, čemuž musí odpovídat i výklad hmotněprávních náležitostí výpovědi pronajímatelů z nájmu bytu. K tomu, aby výpověď z nájmu bytu splňovala veškeré náležitosti, které jsou nezbytné pro platnost tohoto hmotněprávního úkonu, je nutné dodržet jak obsahové náležitosti zasláné výpovědi, tak výpovědní důvody, které jsou taxativně vymezeny v ustanovení § 711 a § 711a), zákona č. 40/1964 Sb. Občanského zákoníku.

Dne 31. 3. 2006 vstoupila v účinnost novela Občanského zákoníku, která přinesla velmi významné a důležité změny do práv a povinností nájemníků (dle znění zákona č. 107/2006 Sb., o jednostranném zvyšování nájemného z bytu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., Občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů). Novela Občanského zákoníku přinesla změny především v oblasti nájemního práva. První významná změna oproti původní úpravě je zakotvena v možnosti ukončení nájemního vztahu ze strany pronajímatele dáním výpovědi z nájmu bytu bez přivolení soudu, avšak pouze z důvodů, které jsou taxativně vymezeny zákonem a nelze je dále z vůle pronajímatele rozšiřovat. Další změnou oproti původní úpravě, která reaguje na možnost ukončení nájemního vztahu ze strany pronajímatele výpovědí bez přivolení soudu, je možnost obrany nájemce proti zasláné výpovědi, a to prostřednictvím žaloby na určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu, která však musí být ze strany nájemce podána v zákonem stanovené lhůtě a musí splňovat náležitosti dle § 79 odst. 1, zákona č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád.

Ukončení nájemního vztahu výpovědí z nájmu bytu upravují ustanovení § 710, § 711 a § 711a, zákona č. 40/1964 Sb., Občanského zákoníku. Hmotněprávním předpokladem podání výpovědi z nájmu bytu je především existence nájemního vztahu nájemce k bytové jednotce, ke které je nájem vypovídán a jednak danost výpovědního důvodu uplatněného ve výpovědi pronajímatele. Již při samotné formulaci výpovědi z nájmu bytu je však nutné věnovat větší pozornost zákonem požadovaným náležitostem zasláné výpovědi, jelikož jejich absence může mít za následek neplatnost zasláné výpovědi z nájmu bytu.

Výpověď z nájmu bytu, jako právní úkon, musí splňovat obecné náležitosti právních

úkonů. Musí z ní být zjevné, kdo výpověď činí a jaký nájemní vztah je vypovídán. Pokud jde o identifikaci nájemního vztahu, musí být natolik dostatečná, aby nemohl být zaměněn s jiným nájemním vztahem. Zákon dále uvádí, v případě výpovědi z nájmu bytu dle ustanovení § 710 odst. 2) a § 711 odst. 3), zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, požadavky na obsahové náležitosti zasláné výpovědi. Za základní náležitosti výpovědi z nájmu bytu zákon označuje především uvedení důvodu výpovědi z nájmu bytu, výpovědní lhůtu, poučení nájemce o možnosti podat do 60 dnů žalobu na určení neplatnosti výpovědi k soudu a pokud nájemci přísluší bytová náhrada i závazek pronajímatele zajistit nájemci odpovídající bytovou náhradu. V tomto případě se

jedná o kogentní ustanovení zákona, z tohoto důvodu nebude možné uznat za platnou jakoukoli výpověď, pokud v ní některá z uvedených náležitostí nebude uvedena. Při formulaci výpovědi z nájmu bytu je však nutné brát v úvahu i jiné skutečnosti, které zákon přímo neuvádí, a to označení nájemce, kterému je výpověď z nájmu bytu zaslána, jakož i přesné označení výpovědního důvodu v návaznosti na skutečnosti k němu vedoucí. V této souvislosti se tedy nabízí otázka, jak správně formulovat výpověď z nájmu bytu tak, aby byly dodrženy veškeré obsahové náležitosti.

Cílem tohoto článku je upozornit jeho čtenáře na přetrvávající nejasnosti a nepřesnosti zasláných výpovědí z nájmu bytu bez přivolení soudu. Zabývá se jednak správnou formulací výpovědi z nájmu bytu, ale také se podrobněji věnuje jednotlivým obsahovým náležitostem, které jsou základním předpokladem pro platnost výpovědi z nájmu bytu.

I. Označení příjemce výpovědi z nájmu bytu

Správné označení příjemce zasláné výpovědi je první obsahovou náležitostí výpovědi nájmu bytu, dle mého názoru velmi důležitou. V tomto směru je nutné klást důraz na to, aby výpověď z nájmu bytu byla zaslána správnému okruhu osob, jelikož ne vždy postačí zaslání výpovědi z nájmu bytu pouze nájemci, který je uveden v nájemní smlouvě.

Společný nájem bytu

Byt může být ve společném nájmu více osob. Ustanovení § 700 odst. 1, zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník upravuje situaci, za které má více osob k pronajatému bytu stejná práva, která jsou omezena vždy právem osoby druhé, tedy spolunájemcem. Právo společného nájmu vzniká zásadně nájemní smlouvou, kterou pronajímatel uzavírá se všemi společnými nájemci. Lze tedy říci, že se jedná o klasický nájemní vztah s tím rozdílem, že na straně nájemce vystupuje více osob. Právo společného nájmu bytu je nedílným právem a společní nájemci mají vůči pronajímateli stejná práva a povinnosti. Běžné záležitosti týkající se společného nájmu je oprávněn vyřizovat každý z nájemců, v ostatních případech je nutný souhlas všech společných nájemců. V případě porušení povinností vyplývajících z nájemního vztahu odpovídají společní nájemci společně a nerozdílně. S ohledem na tuto skutečnost je tedy nutné adresovat zaslánou výpověď z nájmu bytu všem společným nájemcům s tím, že jejich jména budou uvedena v rámci jednoho dokumentu, tedy v rámci jedné výpovědi z nájmu bytu.

Za společný nájem bytu *sui generis* lze označit společný nájem bytu mezi manžely, který je

upraven v ustanovení § 703, zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník. Základní odlišnost společného nájmu bytu mezi manžely oproti společnému nájmu bytu spočívá především v tom, že subjekty tohoto nájemního vztahu mohou být pouze manželé. Tato úprava se však nevztahuje na registrované partnerství, kdy společný nájem bytu mezi manžely (partnery) nevzniká. Obecně je tedy nutné rozlišit vznik společného nájmu bytu mezi manžely za trvání manželství, tzn., že je uzavřena nájemní smlouva s oběma manžely a dále vznik společného nájmu bytu mezi manžely okamžikem uzavření manželství, tzn., že jeden z manželů je nájemcem bytu a uzavřením sňatku se jím automaticky stává i manžel druhý. Tato úprava se dlouhodobě chápe jako kogentní, když strany nejsou oprávněny vznik nebo zánik společného nájmu bytu smluvně vyloučit, a to dohodou mezi sebou ani dohodou s pronajímatelem. Společný nájem bytu tak vzniká ze zákona okamžikem uzavření manželství. Občanský zákoník připouští určitou výjimku, kdy společný nájem bytu mezi manžely nevzniká, a to za situace, že spolu manželé trvale nežijí a sňatek uzavírají již s úmyslem spolu trvale nežít. V této souvislosti se však nabízí otázka, co tato ustanovení znamenají pro samotného pronajímatele? Již při uzavírání nájemní smlouvy je nutné věnovat pozornost rodinnému stavu budoucího nájemce. Skutečnost, že nájemní smlouva bude uzavřena pouze jedním s manželů, nemá žádný vliv na vznik společného nájmu bytu mezi manžely. Uzavřením nájemní smlouvy automaticky vzniká právo nájmu i druhému manželovi. Stejná situace nastane v okamžiku, kdy sice bude nájemní smlouva uzavřena se svobodným nájemcem, avšak v průběhu nájemního vztahu dojde ke změně jeho osobního vztahu ve formě uzavření sňatku. Okamžikem uzavření manželství opět vznikne společný nájem bytu mezi manžely. Pokud tato situace nastane, je opět nutné doručit zaslánou výpověď z nájmu bytu oběma manželům, i když v nájemní smlouvě je označen jako nájemce pouze jeden z nich. U pronajímatelů, kteří nemají přístup do centrální evidence obyvatel je však tato podmínka jen těžce splnitelná. Nezbyvá jim než doufat, že nájemce je čestný a změnu svého rodinného stavu uvede či ohlásí.

II. Identifikace nájemního vztahu

Pokud jde o identifikaci nájemního vztahu, musí být tato natolik dostatečná, aby nemohlo dojít k záměně s jiným nájemním vztahem. Z tohoto důvodu je nutné uvádět do výpovědi z nájmu bytu především označení nájemní smlouvy, na základě které nájemní vztah vznikl, tzn. číslo nájemní smlouvy, den uzavření nájemní smlouvy, přesnou identifikaci nájemce a pronajímatele či charakteristiku jiného smluvního dokumentu, na základě kterého nájemní vta

vznikl a nakonec, což je dle mého názoru nejdůležitější, přesné označení bytové jednotky, včetně jejího čísla, patra či podlaží, ulice a čísla popisného domu, v kterém se nachází, tak, aby nemohla být zaměněna s jinou bytovou jednotkou v předmětném domě. Absence či nesprávná identifikace nájemního vztahu má vždy za následek absolutní neplatnost právního úkonu, a proto je nutné věnovat identifikaci nájemního vztahu velkou pozornost.

III. Důvod výpovědi z nájmu bytu

Výpověď z nájmu bytu může být dána pronajímatelem jen z důvodů uvedených v zákoně. Po novelizaci občanského zákoníku, k níž došlo zákonem č. 107/2006 Sb., to platí jak v případech, které jsou upraveny v ustanovení § 711, za kterých lze dát výpověď z nájmu bytu bez přivolení soudu, tak i v případech dle ustanovení § 711a, kdy může být dána výpověď z nájmu bytu pouze s přivolením soudu. Výpovědní důvody uváděné zákonem jsou taxativní, tzn., že je pronajímatel nemůže dle své vůle dále rozšiřovat. Pro platnost zasláné výpovědi z nájmu bytu je důležité, aby výpovědní důvod trval v době, kdy je výpověď z nájmu bytu doručena nájemci, s výjimkou výpovědních důvodů majících sankční povahu (hrubé porušení povinností vyplývajících z nájemního vztahu, neuznání bytu z vážných důvodů). V tomto případě je rozhodné, zda ke dni doručení výpovědi z nájmu bytu k takovému porušení povinností skutečně došlo. Z praxe však uvádím, že v případě soudního řízení o neplatnost výpovědi z nájmu bytu, je velice problematické prokázat oprávněnost výpovědi z těchto důvodů, proto je dobré nájemci předmětného bytu nejdříve zaslat výstrahu či si obstarat vyjádření ostatních nájemníků v domě, kteří tuto skutečnost potvrdí.

Ráda bych se však pozastavila u ustanovení § 711 odst. 2, písm. c), které umožňuje dát výpověď z nájmu bytu z důvodů toho, že nájemce má dva nebo více bytů, s výjimkou případů, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby užíval pouze jeden byt. Dá se říci, že tento výpovědní důvod byl do zákonné úpravy vtělen za účelem nezneužívání regulace nájmu. K tomu, aby byl tento výpovědní důvod naplněn, je nutné, aby pronajímatel prokázal, že nájemce je vlastním dvou či více bytů (vztahuje se i na rodinný dům, apod.) a zároveň, že u něho není dán spravedlivý důvod pro užívání obou bytů. Za dva a více bytů lze považovat i odvozené právo bydlení např. z věcného břemene k užívání bytu či z titulu vlastnického práva k domu. O druhý byt se však nejedná, jestliže jej může nájemce užívat pouze na základě smlouvy o podnájmu, nebo na základě rodinněprávních či příbuzenských vztahů. Otázkou však zůstává co vše lze zahrnout pod pojem „spravedlivý

důvod". Definice tohoto pojmu není zákonem přímo vymezena a záleží tak pouze na úvaze konkrétního soudu, zda je spravedlivý důvod v konkrétním případě dán, či nikoliv. Spravedlivý důvod je dán například v případech, kdy druhá nemovitost, kterou nájemce vlastní, není způsobilá k uspokojování bytové potřeby – např. rekreační chata. Z těchto důvodů je tedy nutné, aby pronajímatel před podáním výpovědi z nájmu bytu zvažil, zda nejsou dány důvody, které by mohly vést k neopodstatněnosti zaslání výpovědi, což může být často velmi komplikované. V poslední době se převážná většina soudců přiklání k názoru, že spravedlivý důvod je dán i v případech, kdy pronajímatel nemůže užívat druhý byt z důvodů toho, že v něm bydlí někdo z jeho rodinných příslušníků, který nemá jak jinak uspokojit svou bytovou potřebu. Úplnou novinkou v této oblasti je také to, že pronajímatel, který zasílá výpověď z nájmu bytu musí také prokázat, že nájemce danou nemovitost nejen vlastní, ale také, že v ní bydlí a tudíž uspokojuje svou bytovou potřebu jinak.

V souvislosti se shora uvedeným je vhodné také upozornit na skutečnost, že v zasílané výpovědi z nájmu bytu je nutné vedle výpovědního důvodu uvést též jeho opodstatněnost. Pokud je výpověď z nájmu bytu dána z důvodu hrubého porušování povinností vyplývajících z nájemního vztahu, je nutné uvést o jaké konkrétní porušení se jedná. Pokud je výpověď z nájmu bytu dána z důvodů vlastnictví jiné nemovitosti, je nutné předmětnou nemovitost konkrétně specifikovat, tzn. uvést na jakém listu vlastnictví se předmětná nemovitost nachází, na území jakého katastru nemovitostí, obce a katastrálního území je vedena, číslo popisné, způsob jejího využití, a v případě bytové jednotky její číslo a velikost spoluvlastnického podílu na společných částech domu. Absence těchto náležitostí mohou mít opět za následek neplatnost výpovědi z nájmu bytu.

IV. Bytová náhrada a přístřeší u výpovědi z nájmu bytu bez přivolení soudu

Zákonné ustanovení § 711 přímo upravuje případy, kdy vzniká nájemci právo na bytovou náhradu či přístřeší a charakter bytové náhrady. Ustálená judikatura Nejvyššího soudu České republiky se k otázce zajištění přístřeší a bytové náhrady vyjádřila např. v usnesení Nejvyššího soudu České republiky, pod sp. zn. 26 Cdo 5208/2008 a dále v usnesení Nejvyššího soudu České republiky, pod sp. zn. 26 Cdo 1720/2008. Z judikatury Nejvyššího soudu lze konstatovat, že další nezbytnou náležitostí zaslání výpovědi z nájmu bytu je povinnost pronajímatele zajistit přístřeší či bytovou náhradu již v okamžiku, kdy je výpověď z nájmu bytu zasílána, na což je také pronajímatel povinen

nájemce v zasílané výpovědi z nájmu bytu upozornit. Ustanovení § 712 odst. 1, Občanského zákoníku přímo stanoví, že bytovými náhradami jsou náhradní byt a náhradní ubytování, přičemž náhradním bytem se rozumí byt, který podle velikosti a vybavení zajišťuje lidsky důstojné ubytování nájemce a členů jeho rodiny a náhradním ubytováním byt o jedné místnosti nebo pokoj ve svobodárně nebo podnájem v zařízené nebo nezařízené části bytu jiného nájemce. Vzhledem ke skutečnosti, že u každého výpovědního důvodu je pronajímatel povinen zajistit jinou bytovou náhradu či přístřeší, uvádím stručný přehled jednotlivých výpovědních důvodů v návaznosti na poskytování bytové náhrady či přístřeší:

- § 711 odst. 2 písm. a) (porušování dobrých mravů) – poskytuje se pouze přístřeší
- § 711 odst. 2 písm. b) (hrubé porušování povinností nájemce) – poskytuje se pouze přístřeší,
- § 711 odst. 2 písm. c) (vlastnictví více bytů) – poskytuje se pouze přístřeší. Jde-li však o rodinu s nezletilými dětmi, jsou pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může soud na návrh nájemce rozhodnout, že nájemce má právo na náhradní ubytování, případně na náhradní byt. V těchto případech může být bytová náhrada poskytnuta i mimo obec.
- § 711 odst. 2 písm. d) (neužívání bytu) – stačí poskytnout přístřeší. Jde-li však o rodinu s nezletilými dětmi, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může soud na návrh nájemce rozhodnout, že nájemce má právo na náhradní ubytování, případně na náhradní byt. V těchto případech může být bytová náhrada poskytnuta i mimo obec.
- § 711 odst. 2 písm. e) (absence zdravotního postižení) – bez bytové náhrady i přístřeší

V. Výpovědní lhůta

Součástí výpovědi z nájmu bytu musí být vždy poučení o výpovědní lhůtě, v níž má nájem skončit. Tato lhůta nesmí být kratší než tři měsíce. Lhůtu pro ukončení nájemního vztahu není možné zkrátit, je však možné ji prodloužit o lhůtu delší. Délku výpovědní lhůty je nutné opět uvést v zasílané výpovědi z nájmu bytu. Její neuvedení má za následek absolutní neplatnost právního úkonu.

Počátek běhu výpovědní lhůty je vždy počítán od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém výpověď byla doručena. Pokud tedy byla výpověď z nájmu bytu doručena nájemci např. 25. 6. 2010 – nájemce si ji osobně vyzvedl, začne výpovědní lhůta běžet od 1. 7. 2010 s tím, že nájemní vztah bude ukončen k 30. 9. 2010. V návaznosti na uvedené bych ráda upozornila na rozhodnutí Nejvyššího sou-

du sp. zn. 26 Cdo/2357/99, které říká, že výpověď z nájmu bytu, jako jednostranný hmotněprávní úkon, je účinná doručením nájemci bytu, tj. okamžikem, kdy se dostane do sféry jeho dispozice. V praxi je tedy možné považovat výpověď z nájmu bytu za doručenu prostým vhozením do poštovní schránky. Pokud však nájemce bude tvrdit, že výpověď z nájmu bytu neobdržel, je na pronajímateli, aby prokázal, že výpověď z nájmu bytu nájemci skutečně doručil. Z tohoto důvodu doporučuji zasílat výpovědi z nájmu bytu doporučeně s doručenkou, která stanoví přesné datum vyzvednutí výpovědi z nájmu bytu a bude činit doručení nesporným. A jak je to s doručením v případě nevyzvednutí doporučené poštovní zásilky? Zde se jako den doručení považuje poslední den lhůty, která byla určena pro její vyzvednutí.

VI. Lhůta pro podání žaloby na určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu

Pokud má nájemce za to, že zasláná výpověď z nájmu bytu je dána neoprávněně či spatřuje neplatnost výpovědi z nájmu bytu v jiných skutečnostech, svědčí mu právo podat proti zaslání výpovědi z nájmu bytu, ve lhůtě 60 dnů ode dne doručení předmětné výpovědi, žalobu na určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu. Pro podání žaloby je příslušným soudem okresní (obvodní) soud, v jehož obvodu se byt nachází. Pokud nájemce podá žalobu na určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu včas, má tento úkon za následek nemožnost vyklizení nájemce z předmětného bytu. Při podání této žaloby nemusí být ze strany žalobce prokázován právní zájem ve věci.

Lhůta pro podání žaloby je omezena lhůtou 60 dnů ode dne doručení výpovědi z nájmu bytu a o této skutečnosti musí být nájemce ve výpovědi z nájmu bytu poučen. Pokud tak pronajímatel neučiní, stává se výpověď z nájmu bytu opět absolutně neplatnou. Účastníky žaloby jsou žalobce a žalovaný.

Na závěr bych ráda upozornila čtenáře, že problematika nájemního práva je velmi komplikovaná a je proto nutné posuzovat každý případ samostatně. Ve svém článku jsem se především snažila o to, abych čtenářům vytvořila rámcovou představu o podstatných náležitostech zasílaných výpovědí z nájmu bytu, které musí být její součástí a nelze je v tomto jednostranném právním úkonu opomenout. ●

JUDr. Eva Daniela Růžičková

K některým aspektům nabývání vlastnického práva od nevlastníka respektive neoprávněné osoby

Jednou ze základních zásad civilního práva, jimiž se řídí nejen náš právní řád, je zásada, že „nikdo nemůže převést na jiného více práv, než sám má.“

Shora uvedená zásada byla v naší novodobé právní úpravě prolomena zejména přijetím ustanovení § 446 obchodního zákoníku, které ve znění účinném do 31. 12. 2000 stanovilo, že „kupující nabývá vlastnické právo i v případě, kdy prodávající není vlastníkem prodáváného zboží, ledaže v době, kdy kupující měl vlastnické právo nabýt, věděl, že prodávající není vlastníkem a že není ani oprávněn zbožím nakládat za účelem jeho prodeje.“ V důsledku široké koncepce dobré víry, kdy dobrá víra nebyla dána pouze v případě, kdy by nabyvatel věděl o tom, že prodávající není v době převodu vlastnického práva vlastníkem, bylo příslušné ustanovení s účinností od 1. 1. 2001 novelizováno v tom směru, že nově je dobrá víra vázána na subjektivní nemožnost nabyvatele zjistit, že prodávající není vlastníkem a že není ani oprávněn zbožím nakládat za účelem jeho prodeje. V souvislosti s ustanovením § 446 obchodního zákoníku je nutné zdůraznit, že toto ustanovení nemá dopad jen na vztahy založené kupní smlouvou, ale podle ustanovení § 554 odst. 5 obchodního zákoníku i na vztahy založené smlouvou o dílo.

Přijetím ustanovení § 446 obchodního zákoníku bylo poměrně zásadním způsobem zasaženo do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek, a to na úkor ochrany dobré víry účastníků obchodněprávních vztahů. Ve vztahu k nabývání vlastnického práva došlo

tímto krokem zároveň k významnému odlišení postavení účastníků občanskoprávních a obchodněprávních vztahů. Nerovnost postavení účastníků soukromoprávních vztahů není odstraněna ani možností podřídit písemnou dohodou své závazkové vztahy ve smyslu ustanovení § 262 odst. 1 obchodního zákoníku, právě aplikaci zmíněného obchodního zákoníku, a tedy i předmětného ustanovení. Závazkové vztahy smluvně podřízené aplikaci obchodního zákoníku jsou totiž podle platné judikatury, např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, sp.zn. 33 Cdo 2272/98, závazkovými vztahy obchodními se všemi důsledky z toho vyplývajícími. Jediným ustanovením, které má obdobné účinky v občanském právu, je tak ustanovení § 486 občanského zákoníku, které chrání dobrou víru osoby, která nabyla něco od nepravého dědice, jemuž bylo dědictví potvrzeno. Jelikož je však užití předmětného ustanovení občanského zákoníku vázáno na zcela specifický případ zcizení, nelze srovnávat četnost jeho využití v praxi s četností možné aplikace ustanovení § 446 obchodního zákoníku. I tato skutečnost nerovnost postavení účastníků v občanskoprávních a obchodněprávních vztazích potvrzuje.

Střet ochrany vlastnického práva a ochrany dobré víry účastníků obchodněprávních vztahů vyvolává výkladové problémy ustanovení § 446 obchodního zákoníku, vzhledem k jejich významu, dosud. V minulosti se aplikace předmětného ustanovení opakovaně stala předmětem posuzování Ústavního soudu České republiky. Ústavní soud naposledy ve vztahu k dobré víře ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 75/04 judikoval, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku je s ústavním pořádkem konformní, nicméně s ohledem na zásah do práva vlastnit majetek, je nutné přistupovat k hodnocení konkrétních okolností případu, jež umožní posoudit, do jaké míry je předmětné ustanovení aplikovatelné na daný případ, zvláště citlivě a pečlivě. S ohle-

dem na závěr přijatý Ústavním soudem je proto u každého jednotlivého případu rozhodující posouzení dobré víry nabyvatele, zvláště, zda nabyvatel měl a mohl vědět, že prodávající není vlastníkem prodáváného zboží a není ani oprávněn zbožím za účelem jeho prodeje nakládat. Při zkoumání existence dobré víry mají nesporně zcela nezastupitelnou úlohu nabývací tituly, státem vydávané doklady prokazující vlastnictví věci a veřejně přístupné registry věcí obsahující údaje o vlastnictví.

Do současné doby byly ve vztahu k nabývání vlastnického práva od nevlastníka podle ustanovení § 446 obchodního zákoníku diskutovány odbornou veřejností zejména otázky již zmíněné konformity s ústavním pořádkem, dobré víry, možného předmětu nabývání a důkazního břemene ohledně prokazování dobré víry. Podle dostupných informací se však nikdo dosud nezabýval otázkou, zda není možné analogické použití předmětného ustanovení i na nabývání vlastnictví od vlastníka, který není oprávněn se zbožím za účelem jeho prodeje nakládat. Pokud pomineme smluvní omezení, které nezpůsobuje neplatnost následného zcizení věci, je takové omezení nejčastěji stanoveno soudními rozhodnutími. V praxi se může například jednat o prodej movité věci po nařízení výkonu rozhodnutí jejím prodejem nebo prodej movité věci po vydání předběžného opatření zakazujícího její zcizení.

Za situace, kdy smyslem předmětného ustanovení obchodního zákoníku je ochrana dobré víry kupujícího ve spojení s posílením právní jistoty obchodníka, jak o tom hovoří zákonodárce v důvodové zprávě k danému ustanovení, měl by tento princip dopadat na jakékoliv podobně zatížené nabytí vlastnického práva a nikoli pouze ve vztahu k nabytí vlastnického práva od nevlastníka. Pokud zákon umožňuje nabytí vlastnického práva od nevlastníka, měl by dle logického výkladu a zásady a maiori ad

minus umožnit nabytí vlastnického práva od vlastníka, kterému bylo soudním rozhodnutím zakázáno vlastnické právo, byť pod sankcí neplatnosti, převést. V případě, že by tomu tak nebylo, byl by takový kupující neodůvodněně znevýhodněn oproti kupujícímu, který nabude vlastnické právo na základě právního úkonu nevlastníka. Situace, kdy kupující, který se stane vlastníkem věci na základě právního úkonu nevlastníka, bude ve výhodnějším postavení než kupující, který koupí věc od vlastníka, kterému bylo „pouze“ zakázáno věc prodat, neboť jeho dobrá víra bude chráněna, zatímco dobrá víra druhého kupujícího chráněna nebude, se jeví jako absurdní.

Je nesporné, že nabytí vlastnického práva od nevlastníka, je obecně považováno za právní úkon, který je neplatný jak pro právní nemožnost plnění, tak i pro rozpor se zákonem ve smyslu ustanovení § 39 občanského zákoníku, neboť v souladu s ustanoveními § 123 a § 130

odst. 1 a 2 občanského zákoníku jsou pouze vlastníkem a držitel, drží-li věc v dobré víře o tom, že mu věc patří, oprávnění předmět vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užítky a nakládat s ním. Nikdo jiný s věcí uvedeným způsobem nakládat nemůže, neboť k tomu není ze zákona oprávněn. Pokud tedy přesto takový právní úkon nevlastníka způsobí ve smyslu ustanovení § 446 obchodního zákoníku platné nabytí vlastnického práva, tím spíše by měl mít shodné právní účinky i úkon dispozitivně omezeného vlastníka respektive úkon vlastníka, kterému je soudním rozhodnutím zakázáno s věcí nakládat. Obdobně jako u nevlastníka by samozřejmě mělo být přístupováno k posouzení existence dobré víry nabyvatele.

Vzhledem k aktuální legislativní činnosti na rekonstrukci soukromého práva, jejímž výsledkem je zveřejněný návrh nového občanského zákoníku obsahující možnost nabytí vlastnického práva od neoprávněného, považují za

vhodné se o tomto návrhu alespoň v krátkosti zmínit. Návrh nového občanského zákoníku umožňuje nově nabytí vlastnického práva od „neoprávněného“ jednotně pro celé soukromé právo, a to v ustanovení § 1048. Návrh rozlišuje dva případy nabytí. Nabytí, ke kterému došlo ve specifikovaných standardních situacích, kde se bude předpokládat dobrá víra nabyvatele, a nabytí v ostatních případech, ve kterých bude muset nabyvatel svoji dobrou víru prokázat. ●

JUDr. Luděk Pilný, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
advokátní kancelář

V ŽIVOTĚ JDE O VÍC NEŽ O VOLVO. TŘEBA O TO VĚDĚT, ŽE KDYŽ UŽ VÍC NEŽ 80 LET VYRÁBÍTE BEZPEČNÁ AUTA, MŮŽETE SI DOVOLIT VYROBIT TO NEJOSTŘEJŠÍ Z NICH. A PROTO JE TU BEZPEČNĚ NEJOSTŘEJŠÍ VOLVO VŠECH DOB.

ZCELA NOVĚ VOLVO V60

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 5,3–8,9 l/100 km, 139–231 g/km

AUTOPALACE®

AUTO PALACE BRNO S.R.O.
Řípská 22, 627 00 Brno
Tel.: 515 808 112
info@autopalacebrno.cz
www.autopalace-brno.cz

pobočka Praha:
AUTO PALACE Spořilov s.r.o.
Na Chodovci 2457/1, 141 00 Praha 4
Tel.: 296 574 346, 856
info@autopalacesporilov.cz
www.autopalace-sporilov.cz

Volvo. for life

Obdarovaný a daň z příjmů fyzických osob

Otázku daru z pohledu zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“) řeší většinou dárce, který si poskytnutý dar může odečíst jako nezdanitelnou část základu daně podle § 15 ZDP.

Neméně důležité je ovšem i správné zdanění daru – příjmu, který získá obdarovaný poplatník. Obdarovaný se musí v první řadě rozhodnout, jestli se nebude jeho dar zdaňovat podle zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, darovací a z převodu nemovitostí, v platném znění (dále jen „zákon č. 357/1992 Sb.“). Pokud by tomu tak bylo, nebude se na něj samozřejmě uplatňovat zdanění podle ZDP. Bude tedy muset konfrontovat zákon č. 357/1992 Sb. s ustanovením § 3 odst. 4 písm. a) ZDP, které hovoří, že předmětem daně nejsou příjmy získané darováním nemovitosti nebo movité věci anebo majetkového práva, s výjimkou darů přijatých v souvislosti s výkonem činnosti podle § 6 ZDP (závislá činnost) nebo s podnikáním anebo s jinou samostatnou výdělečnou činností. Pro rozhodnutí, kterou normu aplikovat, je podstatné vyložit, co zákonodárce v § 3 odst. 4 písm. a) ZDP myslel pod pojmem dar přijatý „v souvislosti s výkonem činnosti podle § 6 ZDP nebo s podnikáním anebo s jinou samostatnou výdělečnou činností“.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu

Výše zmíněnou problematikou se zabýval rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. února 2009 sp. zn. 9 Afs 90/2008-98. Věc se týkala bezúplatného převodu nemovitosti – daru používané k podnikání z otce na syna, přičemž poplatník – obdarovaný použil režim zdanění podle zákona č. 357/1992 Sb. Správce daně posoudil tento převod jako dar v souvislosti s podnikáním ve smyslu zmíněvaného § 3 odst. 4 písm. a) ZDP. Krajský soud zrušil tento platební výměr vydaný správcem

daně. Stěžovatel (správce daně) se proto obrátil na NSS. Ten při rozhodování ve věci považoval za stěžejní otázku, zda k darování došlo v souvislosti s podnikáním, anebo nikoliv. Ve svém rozsudku NSS uvedl, že pojem „v souvislosti s podnikáním“ je ... nutné vykládat tak, že mezi podnikatelskou činností a získáním (přijetím) daru musí existovat úzký vztah. Citované zákonné ustanovení (§ 3 odst. 4 písm. a) ZDP) je nutno v tomto směru vykládat restriktivním způsobem a odlišit od sebe případy, kdy skutečně primárním motivem darovacího úkonu je podnikatelská aktivita (majetkové transfery či restrukturalizace mezi různými podnikatelskými subjekty v rámci primárního zájmu na dosažení větších zisků), od případů, kdy by se značnou pravděpodobností k tomuto úkonu došlo bez ohledu na jakékoliv podnikatelské motivy (typicky uspořádání rodinných majetkových vztahů, jako v daném případě).[1] Dále NSS pokračuje, že není pochyb, že obdarovaný syn podnikal a využil získaný dar ke svému podnikání, což ovšem nestačí ke stanovení rozhodného daňového režimu. Nejvyšší správní soud dospěl k názoru, že výklad pojmu „v souvislosti s podnikáním“ provedl stěžovatel jednostranným a ve svých důsledcích (nepřípustným) extenzivním způsobem, když po zjištění, že obdarovaný je podnikatelem, který darovanou nemovitost využíval a výlučně využívá k podnikatelské činnosti, dospěl k závěru, že k darování prokazatelně došlo v souvislosti s podnikáním, a tudíž je třeba tento příjem obdarovaného žalobce podrobit dani podle zákona o daních z příjmů.[2] A proto NSS kasační stížnost zamítl.

Srovnání se slovenskou daňovou právní úpravou

Co se týče právní úpravy zdanění přijatého daru podle slovenského zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z příjmů (dále jen „zákon č. 595/2003 Z.z.“), musíme vycházet z jeho § 3 odst. 2 písm. a), který říká (podobně jako ZDP), že předmětem daně fyzických osob nejsou příjmy získané darováním, výjma dary poskytnuté v souvislosti s výkonem závislé činnosti nebo z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti a z pronájmu. I v tomto případě se tedy bude muset poplatník ad hoc rozhodovat, zda se jedná o dar poskytnutý v souvislosti s výkonem závislé čin-

nosti nebo z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti a z pronájmu, či nikoli. Ovšem na tomto místě si musíme připomenout, že s účinností od 1. 1. 2004 byla na území Slovenské republiky zrušena darovací daň. Proto dospěje-li slovenský daňový poplatník ke správnému závěru, že v daném případě nemusí, resp. není možné aplikovat § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 595/2003 Z.z., nebude jim obdržený dar předmětem už žádného dalšího přímého zdanění.

I podle české právní úpravy může dojít k situaci, kdy obdarovaný svůj dar nebude muset prakticky podrobit zdanění. A to například tehdy, když poplatník zjistí, že nelze v jeho případě použít ZDP a zároveň naplní podmínky § 19 odst. 4 písm. d) zákona č. 357/1992 Sb., podle kterého je od daně darovací osvobozeno příležitostně bezúplatně nabytí movitého majetku a jiného majetkového prospěchu, jehož hodnota nepřesahuje 3 000 Kč.

Závěr

Praktické důsledky nesprávného výběru režimu zdanění daru by byly pro českého poplatníka rozhodně znatelné, protože podle zákona č. 357/1992 Sb. může být minimální výše daňové sazby, při splnění tam stanovených podmínek, jen 1 % z hodnoty daru. Zatímco při daních z příjmů fyzických osob činí sazba daně téměř vždy 15 % ze základu daně (samozřejmě tady musíme navíc brát v potaz možnost uplatnit i různé daňové úlevy a slevy podle ZDP).

Z výše uvedeného plyne, že poplatník (ale nakonec i správce daně) musí pečlivě zkoumat účel obdarování a faktický vztah mezi přijatým darem a závislou činností anebo podnikáním obdarovaného. ●

Mgr. Anna Valeková

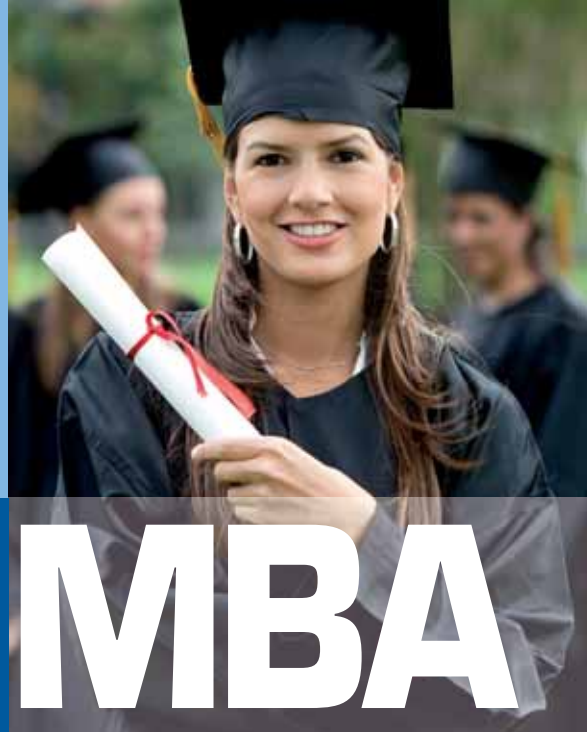
Poznámky

[1] <http://www.nssoud.cz/main.aspx?cls=anonymZneni&id=19307&mark=>

[2] <http://www.nssoud.cz/main.aspx?cls=anonymZneni&id=19307&mark=>

ÚSTAV PRÁVA
A PRÁVNÍ VĚDY
Institutio iuris et iurisprudentiae

**Chci to zkusit trochu jinak ...
Sebevědoměji ...
Lépe ...**

MBA

✓ **Dvousemestrálně**

✓ **Distančně**

✓ **V češtině
/ i slovenštině**

✓ **Cena 115 200 Kč***

- Executive MBA - Leadership New
- Řízení lidských zdrojů a personální management
- Public Relations
- Commercial Law
- Public Law

Přihlášky mimořádně do 30. 4. 2011

www.ustavprava.cz

World Class®

PRAGUE

Are You a member yet?

World Class Health Academy Prague | C/o Millenium Plaza, V Celnici 10 | Phone: +420 222 319 570

World Class Fitness Center Wenceslas Square | Wenceslas Square 22, 110 00 PRAGUE | Phone: +420 224 282 899

World Class Fitness Center Chodov | V Parku 2308/8, 148 00 PRAGUE 4 | Phone: +420 272 912 530

www.worldclass.cz

K aktuálním sporům mezi kolektivními správci a provozovateli zdravotnických zařízení (lázeňských léčeben) z pohledu platné právní úpravy

Problematika hrazení odměn kolektivním správcům z titulu užití předmětů ochrany (tj. zveřejněných nebo ke zveřejnění nabídnutých autorských děl, uměleckých výkonů, zvukových a zvukově obrazových záznamů) formou provozování rozhlasového či televizního vysílání zdravotnickými zařízeními nabyla v současné době na aktuálnosti v souvislosti s postupem kolektivních správců, kteří začali z hlediska platné české právní úpravy překvapivě soudně vymáhat od některých, pravděpodobně náhodně vybraných provozovatelů zdravotnických zařízení (konkrétně lázeňských léčeben) odměny za užití předmětů ochrany. A to přesto, že zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve svém ustanovení § 23 zakotvuje výjimku ve prospěch zdravotnických zařízení, podle které se „za provozování rozhlasového a televizního vysílání nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních.“ Toto ustanovení se aplikuje obdobně rovněž na ostatní předměty ochrany, nejenom na autorská díla.

Výkladové potíže při aplikaci předmětné výjimky fakticky vyvstávají co do interpretace rozsahu výše uvedené výjimky, konkrétně v tom, zda se výjimka podle ustanovení § 23 autorského zákona vztahuje na zdravotnické zařízení jako celek, popřípadě pouze na jeho jednotlivé místnosti, ve kterých je poskytována zdravotní péče přímo pacientům, popřípadě zda se vztahuje pouze na některé druhy zdravotnických zařízení (např. nemocnice) oproti jiným druhům zdravotnických zařízení (např. lázeňské léčebny). Podle některých názorů by pod výjimku stanovenou v ustanovení § 23 autorského zákona mělo fakticky spadat pouze provozování předmětu ochrany prostřednictvím rozhlasových a televizních přijímačů přímo při samotných výkonech zdravotní péče, tedy například při vyšetřeních, operacích, lůžkových péči v nemocnicích, nikoliv však provozování předmětu ochrany například v čekárnách, společenských místnostech, jídelnách atd. Od

lázeňských léčeben však kolektivní správci požadují úhradu odměn nejenom za společenské místnosti, popřípadě za místnosti sloužící k občerstvení jejich pacientů, nýbrž i za samotné pokoje umístěné v lázeňských léčebnách, ve kterých jsou ubytováni tito pacienti (vyplývá například z internetové stránky[1]).

S výše uvedeným názorem se nelze ztotožnit. Podle zákona o péči o zdraví lidí poskytují zdravotní péči „zdravotnická zařízení“ státu, obcí, fyzických a právnických osob v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy. Za „zdravotnická zařízení“ jsou ve smyslu zákona o péči o zdraví lidí považována zejména zařízení ambulantní péče a nemocnice, zařízení závodní preventivní péče, odborné léčebné ústavy (např. lázeňské léčebny), lékárny a zvláštní dětská zařízení. Nutno zdůraznit, že kromě státních zdravotnických zařízení jsou za zdravotnická zařízení považována rovněž nestátní zdravotnická zařízení registrovaná podle zákona o nestátních zdravotnických zařízeních, která lze rovněž podřídit pod výjimku uvedenou v ustanovení § 23 autorského zákona. Za „zdravotní péči“ je považována zejména léčebně preventivní péče, která zahrnuje veškerou ambulantní i ústavní péči včetně lázeňské péče, závodní preventivní péče, přednemocniční neodkladná péče a léčebné výživy, poskytování léčiv s výjimkou vyhrazených léčiv prodávaných prodejci těchto léčiv, zdravotnických prostředků, potravin pro zvláštní lékařské účely a dopravu nemocných. Za „zdravotní péči“ se považuje péče poskytovaná jak v soukromých, tak i veřejných zařízeních, přičemž není podstatné, zda se jedná o zdravotní péči poskytovanou na základě veřejného zdravotního pojištění nebo zda si tuto péči hradí samotní pacienti. Pacientem se rozumí fyzická osoba, které se poskytuje zdravotní péče.

Výjimka stanovená v § 23 autorského zákona se dle našeho názoru nevztahuje pouze na zařízení nacházející se v místnostech, kde se poskytuje pacientům přímo zdravotní péče. Naopak, tato výjimka by se měla vztahovat i na zařízení umístěná v místnostech, kde se léčení pacienti zdržují, kde jsou umístění/ubytováni, popřípadě na

zařízení nacházející se v místnostech, kde čekají na poskytnutí zdravotní péče, tedy na zdravotnická zařízení jako celek, protože pacienti navštěvující tato zdravotnická zařízení je navštěvují právě za účelem přijímání zdravotní péče. Tento výklad ustanovení § 23 autorského zákona je rovněž v souladu s ustanovením § 29 autorského zákona, ve kterém zákonodárce upřesnil, že výjimky a omezení práva autorského lze uplatnit pouze ve zvláštních případech stanovených v autorském zákoně a pouze tehdy, pokud takové užití díla i dalších předmětů ochrany není v rozporu s běžným způsobem užití díla a ani jim nejsou nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy autora. Ani z tohoto ustanovení nelze dovodit, že by zpřístupňování předmětů ochrany pacientům v jiných místnostech zdravotnického zařízení, než ve kterých je poskytována vlastní zdravotní péče, bylo v rozporu s běžným způsobem užití předmětů ochrany a ani jim nejsou nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy autora. V tomto kontextu lze zdůraznit, že pacienti se do zdravotnických zařízení dostávají právě za účelem přijímání zdravotní péče, nikoli za jiným účelem, a pokud jsou jim tedy zpřístupňované předměty ochrany prostřednictvím provozování televizního či rozhlasového vysílání v čekárnách pro pacienty či jiných místnostech, je možné toto provozování podřídit pod pojem „zpřístupnění díla při poskytování zdravotní péče“, který by měl být spíše logicky vykládán ve smyslu „zpřístupnění předmětu ochrany v souvislosti s poskytováním zdravotní péče.“

S ohledem na výše uvedené máme za to, že výjimka dle ustanovení § 23 autorského zákona se vztahuje na veškeré typy zdravotnických zařízení jako na celek za předpokladu, že poskytují svým pacientům zdravotní péči. ●

.....
Vladislav Jírka, Ph.D., advokát
Mgr. Lenka Balková, advokátní koncipient
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
advokátní kancelář

[1] <http://www.osa.cz/hlavn%C3%AD-menu/tiskov%C3%A9-centrum/tiskov%C3%A9-zpr%C3%A1vy.aspx>

Odpovědnost státu za škodu

Věta druhá § 32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, není ustanovením speciálním ve vztahu k větě první, nýbrž je její modifikací, která se však neuplatní, jestliže se poškozený o vzniku škody dozvěděl teprve poté, co mu bylo doručeno zrušovací rozhodnutí.

Naléhavý právní zájem

Je-li žalobou na určení neplatnosti právního úkonu zpochybňována platnost smlouvy, která byla uzavřena na základě některé z forem veřejného výběrového řízení, tedy za nároku na jistou transparentnost projednání nabídek, je na takovém určení dán naléhavý právní zájem.

Platební místo na směnce

Je-li místo vystavení směnky přesnějším údajem než místo platební (a oba údaje nejsou mezi sebou v rozporu), nemůže nastat

nejistota na straně směnečného věřitele ohledně místa, kde má směnku předložit k placení, ani na straně výstavce vlastní směnky o tom, kde má být v den splatnosti připraven na směnku plnit.

Dovolací důvody

Pouhý odkaz na jiná podání učiněná v průběhu řízení před soudy nižších stupňů nesplňuje požadavek vyplývající z ustanovení § 241a odst. 1 o. s. ř., tj. aby v dovolání bylo uvedeno, z jakých důvodů se rozhodnutí napadá.

Právo rodiče na informaci o dítěti

Právu druhého rodiče na informaci o dítěti odpovídá povinnost rodiče, jemuž bylo dítě svěřeno do výchovy, tyto informace poskytnout. K vynucení splnění informační povinnosti přichází v úvahu provedení (soudem nařízené) exekuce ukládáním pokut podle § 72 odst. 2 exekučního řádu.

Zbavení způsobilosti k právním úkonům a promlčení

Nemá-li účastník v době před vydáním rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům zákonného zástupce, uplatní se ustanovení § 113 obč. zák., které nelze omezit pouze na interval mezi právní mocí rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům a právní mocí rozhodnutí o ustanovení opatrovníka, nýbrž je jím pokryto i období předchozí, tj. doba, kdy v důsledku duševní poruchy, která není jen dočasná, vyvstala potřeba zákonného zastoupení. Zastoupení poškozeného advokátem na základě plné moci podmínkou zákonného zastoupení ve sporu ve smyslu § 113 obč. zák. nenaplňuje.

Nájem bytu

Smyslem ustanovení § 686a odst. 6 obč. zák. bylo zabránit automatickému prodlužování nájemního vztahu, sjednaného na dobu určitou; z jeho znění nelze dovodit, že by zakazovalo dohodu pronajímatele a nájemce, podle níž se

nájem bytu, který by jinak zanikl uplynutím doby, na niž byl sjednán (§ 710 odst. 3 obč.zák.), obnoví za dohodnutých podmínek.

Insolvence a rozhodnutí ve věci samé

Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení (usnesení odvolacího soudu je potvrzující) je sice usnesením, jímž se řízení končí, usnesením „ve věci samé“ však není.

Vzájemné vrácení plnění

Z hlediska aplikace ustanovení § 107 odst. 3 obč. zák. není rozhodující, že se převod vlastnictví z důvodu neplatnosti smlouvy neuskutečnil. Ustanovení § 107 odst. 3 obč. zák., jehož smyslem je zachování rovnováhy práv obou smluvních stran neplatné či později zrušené smlouvy, dopadá na všechny případy, kde synallagmatický vztah vznikl ze zákona.

Bytové družstvo

Projevili-li členové družstva ve stanovách vůli založit družstvo jako bytové, a vyjádřili-li tak vůli, aby družstvo bylo vázáno i úpravou vztahující se pouze na bytová družstva, je nutno takové družstvo považovat za bytové i v době, kdy nezajišťuje fakticky bytové potřeby svých členů.

Nájemce bytu a práce pro pronajímatele

Byl-li pronajímatelem bytu subjekt, v jehož prospěch nájemce práce nevykonával, nemůže ve vztahu k nájemnímu poměru ke svému bytu nést důsledky vážných důvodů, pro které nájemce přestal vykonávat práce pro jiný (od pronajímatele bytu odlišný) subjekt. Z těchto důvodů je v takovýchto případech vyloučena analogická aplikace ustanovení § 710 odst. 5 obč. zák. (ve spojení s ustanovením § 710 odst. 6 obč. zák.).

Přechod práva nájmu bytu

Z úpravy podmínek přechodu práva nájmu bytu na vnuka zemřelého nájemce je nutno dovodit, že okolnosti, jež lze zohlednit jako důvody zvláštního zřetele hodné, se mohou vztahovat pouze k nesplnění délky zákonem stanoveného soužití.

Rozsudek pro uznání

Částečným rozsudkem pro uznání lze uložit povinnost k zaplacení vymáhané částky obligačnímu dlužníku i za situace, kdy žalobním petitem byl uplatněn společný závazek (solidární) i vůči druhému

žalovanému, který ručí žalobci za závazek prvního žalovaného.

Výpověď z nájmu bytu

Slovním spojením „dostane do sféry jeho dispozice“ je třeba rozumět konkrétní subjektivní možnost nájemce seznámit se s obsahem výpovědi. Měl-li nájemce bytu objektivně možnost na základě oznámení pošty vyzvednout si uloženou zásilku obsahující výpověď z nájmu bytu a seznámit se s jejím obsahem dříve, než se nevyzvednutá zásilka vrátila zpět, nastaly hmotněprávní účinky výpovědi v okamžiku, kdy nájemce i přes oznámení o uložení zásilky této subjektivní možnosti seznámit se s obsahem zásilky nevyužil.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Neurčitost právního úkonu

Právní úkon nelze považovat za neurčitý jenom proto, že neobsahuje náležitost, kterou obsahovat nemusí, tedy která není právním předpisem stanovena nebo účastníky sjednána jako nezbytná obsahová část právního úkonu.

Odpovědnost správce konkurzní podstaty

Pro posouzení možné odpovědnosti správce konkurzní podstaty za škodu způsobenou konkurzní podstatě vypovězením nájemní smlouvy není samo o sobě významné to, zda nájemní smlouvu vypovědět mohl, nýbrž to, zda takovým jednáním s přihlédnutím k obsahu pojmu správa konkurzní podstaty naplnil požadavek § 8 odst. 2 ZKV postupovat při výkonu funkce s odbornou péčí.

Odpůrčí žaloba

Předpokladem úspěšnosti odpůrčí žaloby podle § 42a obč. zák. není prokázání naléhavého právního zájmu žalobce na požadovaném určení neúčinnosti právního úkonu.

Právní nástupnictví

Jestliže osoba, která v občanském soudním řízení podala návrh na vydání rozhodnutí podle § 107a o. s. ř., ztratí způsobilost být účastníkem řízení dříve, než soud o tomto jejím návrhu rozhodl, musí soud nejprve vydat

(v intencích § 107 o. s. ř.) rozhodnutí o tom, s kým bude v řízení pokračováno. Teprve po právní moci usnesení, jímž určí procesního nástupce takové osoby, může soud rozhodnout o jejím návrhu podle § 107a o. s. ř. .

Přiměřenost výše odměny advokáta

Podstatná – z hlediska posuzování souladnosti výše sjednané odměny s dobrými mravy, popř. se zásadami poctivého obchodního styku – je zejména její přiměřenost obsahu a rozsahu poskytovaných služeb, příp. jejich výsledku pro klienta.

Změna stanov

Je-li podstata navrhovaných změn stanov charakterizována jako „přizpůsobení stanov platným právním předpisům“, jedná se o formulaci natolik obecnou, že nic nevyovídá o konkrétních navrhovaných změnách.

Výkon práva akcionáře

Předložení akcie na majitele je zásadně postačující i k tomu, aby navrhovatel prokázal aktivní legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. To neplatí, pokudáže-li společnost v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení její valné hromady, že navrhovatel není – přestože předložil její listinnou akcii na majitele – jejím akcionářem.

Valná hromada

K výkonu působnosti valné hromady není oprávněno jakékoli shromáždění akcionářů akciové společnosti, ale jen takové shromáždění, které splňuje předpoklady stanovené zákonem.

Řízení o určení pravosti nevykonatelné pohledávky dle zákona o konkursu a vyrovnání ve znění do 31. 12. 2007

Účastníkem řízení o určení pravosti nevykonatelné pohledávky může být – vedle správce konkurzní podstaty jakožto zvláštního procesního subjektu konkurzního řízení – pouze osoba, která je konkurzním věřitelem. Zanikne-li její účast v konkurzním řízení, zaniká i její účast v řízení o určení pravosti nevykonatelné pohledávky (zákon o konkursu a vyrovnání ve znění do 31.12.2007).

Dražba a promlčecí doba

Subjektivní promlčecí doba nemůže v případě dražby začít běžet od okamžiku, kdy bylo

dosavadnímu vlastníkovi doručeno usnesení o příklepu, pokud v tu dobu ještě není jisté, zda se skutečně vydražitel stane vlastníkem vydražené věci, a to zpětně k okamžiku udělení příklepu licitátorem; samotná vědomost o příklepu ve veřejné dražbě tak ještě sama o sobě nemůže znamenat vědomost o pozbytí vlastnického práva.

Splnění dluhu

Nelze přičítat k tíži žalovaného dlužníka, pokud na účet uvedený v žalobě plní, aniž by si před platbou ověřoval, zda účet skutečně náleží věřiteli.

Konkurs a povinnost bytového družstva uzavřít smlouvu o převodu bytu do vlastnictví člena družstva

Zákonná nebo smluvní povinnosti bytového družstva uzavřít se členem družstva – nájemcem bytu – smlouvu o převodu bytu do vlastnictví člena družstva se i za trvání konkursu na majetek bytového družstva prosazuje (v případě, že správce je se splněním takové povinnosti v prodlení) žalobou o nahrazení projevu jeho vůle při uzavření dohody (tzv. přimusem žalobou ve smyslu § 161 odst. 3 o. s. ř.) a nikoli vylučovací žalobou.

Neúměrné zkrácení

Nelze vyloučit, že okolnost hrubého nepoměru plnění jedné ze stran k tomu, co poskytla druhá strana, může ve spojitosti s dalšími okolnostmi toho kterého případu naplňovat znaky jednání, které již koliduje s dobrými mravy. Avšak sama o sobě taková okolnost absolutní neplatnost právního úkonu, jímž mělo dojít k hrubému nepoměru v plnění, ve smyslu § 39 obč. zák. založit nemůže.

Náležitosti dovolání

Dovolání, které neobsahuje údaj o tom, v jakém rozsahu nebo z jakých důvodů se rozhodnutí odvolacího soudu napadá, je vadným podáním, které může dovolatel doplnit o chybějící náležitosti jen do uplynutí dovolací lhůty (§ 241b odst. 3 věta první o. s. ř.). Jejím marným uplynutím se původně odstranitelné vady dovolání stávají neodstranitelnými.

Vypořádání členského podílu v bytovém družstvu

Při oceňování členského podílu v bytovém družstvu v rámci vypořádání společného

jmění manželů – bývalých společných nájemců družstevního bytu a společných členů bytového družstva – je třeba vyjít ze stavu i obvyklé ceny tohoto podílu v době zániku společného nájmu družstevního bytu a společného členství rozvedených manželů v družstvu.

Spravedlivý proces

Neuvezení důvodu neprovedení účastníkem navrženého důkazu, nejen neodpovídá požadavkům na odůvodnění soudního rozhodnutí, stanoveným v § 157 odst. 2 o. s. ř., ale ve svém důsledku porušuje právo účastníka na spravedlivý proces chráněné čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Příčinná souvislost

Okolnost, jež přerušuje příčinnou souvislost, musí působit jako samostatná příčina vzniku téže újmy a musí být způsobila vyvolat stejný následek, jenž nastal působením původní příčiny, tedy nikoliv souběžně s ní.

Rozhodování odvolacího soudu

Pro případ změny nebo doplnění skutkových zjištění může odvolací soud přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem. Při jejich hodnocení však musí navazovat na důkazy provedené před soudem prvního stupně v hlavním líčení, přičemž je vázán hodnocením těchto důkazů, tak jak to učinil soud prvního stupně, s výjimkou těch důkazů, které byly provedeny před odvolacím soudem.

Zákaz pobytu

Zákaz pobytu ve formě správního vyhoštění je v České republice vyslovován v rámci správního řízení, jde o opatření v oblasti kontroly přistěhovalectví, nikoli o trestní sankci.

Odstoupení od smlouvy

Předpokladem pro odstoupení od smlouvy o dílo pro jeho opožděnost je podle ustanovení § 642 odst. 2 obč. zák. (vedle opožděnosti ať už důvodně předpokládané či již skutečně nastanuvší) to, že objednatel určil zhotoviteli dodatečnou přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy a že zhotovitel ani v této lhůtě dílo neprovedl. Rozhodné přitom není, zda zhotovitel v poskytnuté lhůtě začne s prováděním díla, nýbrž to, zda do jejího uplynutí dílo dokončí. Objednatel tak má právo od smlouvy o dílo odstoupit od

uplynutí přiměřené lhůty, kterou zhotoviteli poskytl, až do zhotovení díla.

Zastavení trestního stíhání

Zrušením odsuzujícího pravomocného rozsudku, i když jen ve výroku o trestu, v řízení o mimořádných opravných prostředcích (o dovolání, stížnosti pro porušení zákona nebo obnově řízení) vzniká ve věci právní stav neskončeného trestního stíhání. Odsuzující výrok o vině, který byl ponechán jako pravomocný, není překážkou pro následné zastavení trestního stíhání pro některý z důvodů jeho nepřípustnosti podle § 11 odst. 1 tr. ř. .

Znalecký posudek

Zadání znaleckého posudku musí soud formulovat tak, aby znalci nebylo ukládáno vyjadřovat se k otázkám, u nichž nejde o odborné posouzení konkrétní skutečnosti, nýbrž o právní posouzení určitého skutkového stavu nebo o výklad právního předpisu. Má-li soud pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalci uložit, aby podal vysvětlení, posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě aby vypracoval nový posudek, nebo musí ustanovit jiného znalce, aby věc znovu posoudil a vyjádřil se i ke správnosti již podaného posudku.

Ručení člena statutárního orgánu

Skutečnost, že v důsledku prohlášení konkursu na majetek společnosti přechází oprávnění nakládat s jejím majetkem na správce konkursní podstaty, neznamená, že statutární orgán (jeho člen) nemůže společnosti způsobit škodu neoprávněným nakládáním s tímto majetkem. Tak tomu může být např. tehdy, spotřebuje-li neoprávněně peněžní prostředky patřící společnosti, které byl povinen předat správci.

Prodej majetku obce

Zamýšlí-li obec prodat část svého pozemku, je nezbytné, aby ve zveřejněném záměru byl uvedený pozemek, resp. jeho (k prodeji nabízená) část náležitým způsobem identifikována.

Konkurs a škoda vzniklá věřiteli

Vznik škody nelze bez dalšího spojovat s formálním ukončením konkursního řízení, tj. s právní mocí usnesení o zrušení konkursu; rozhodující je skutkové zjištění, že

žalobce prokazatelně již nemůže vůči svému dlužníku úspěšně dosáhnout uspokojení pohledávky.

Průtahy v řízení

Rychlý postup soudu v určité části řízení, typicky v jeho závěru, není s to eliminovat předchozí období nečinnosti, pokud tato přispěla k celkové délce řízení nikoli nepodstatným způsobem.

Řízení o určení pravosti pohledávky

Řízení o určení pravosti pohledávky v konkursu, vedeném podle zákona o konkursu a vyrovnání, je ve smyslu ustanovení § 118b odst. 1 o. s. ř. (ve znění účinném do 31. prosince 2007) sporem vyvolaným konkursem; v tomto řízení proto nelze postupovat podle § 114b o. s. ř. (ve znění účinném do 31. prosince 2007).

Konkurs a konečná zpráva – do 31.12.2007

Konkursní soud při posuzování konečné zprávy a jejím schvalování není vázán pouze obsahem námitek vznesených konkursními věřiteli či úpadcem, ale přihlíží ke všem skutečnostem vyšlým (podle obsahu spisu) v průběhu konkursního řízení najevo.

Narovnání a ručení

V případě zániku původního závazku narovnáním zaniká rovněž jeho zajištění ručením, které se na nově vzniklý závazek, jenž nahradil závazek původní, nevztahuje.

Důkazní břemeno

Smyslem důkazního břemene je umožnit soudu rozhodnout o věci samé i v takových případech, kdy určitá skutečnost, významná podle hmotného práva pro rozhodnutí o věci, nebyla pro nečinnost účastníka (v důsledku nesplnění povinnosti uložené účastníku ustanovením § 120 odst.1 větu první o. s. ř.) nebo vůbec (objektivně vzato) nemohla být prokázána a kdy tedy výsledky zhodnocení důkazů neumožňují soudu přijmout závěr ani o pravdivosti této skutečnosti, ani o tom, že by tato skutečnost byla nepravdivá.

Odvolání proti usnesení o prohlášení konkursu

Insolvenční zákon nepřiznává insolvenčnímu správci možnost podat odvolání nebo jiný opravný prostředek proti usnesení o prohlášení konkursu na majetek dlužníka. Přitom nejde o rozhodnutí, jímž by bylo

rozhodováno o subjektivních právech a povinnostech insolvenčního správce (ustanoveného již rozhodnutím o úpadku).

Lesní zákon a náhrada škody

Státní podnik, vykonávající právo hospodaření k lesům, je aktivně věcně legitimován k uplatnění nároku na náhradu škody z imisí na lesním půdním fondu a na lesních porostech, a to i proti státu, který škodu způsobil.

Průtahy v řízení

Svědčí-li dědicům původního účastníka celková délka řízení jako skutečnost zakládající nárok na náhradu imateriální újmy, je jim přiřitatelná, stali-li se účastníky takového řízení, i újma, vzniklá jeho nepříměnou délkou jejich právnímu předchůdci.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Směnečný platební rozkaz

Vyznačení doložky právní moci na doručovaném nepravomocném usnesení má stejné účinky, jako nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné. Byl-li žalovanému doručen směnečný platební rozkaz, opatřený doložkou právní moci, lze proti němu podat námitky do tří měsíců od takového doručení.

Neplatnost ujednání o smluvní pokutě

Při posuzování platnosti ujednání o smluvní pokutě, které samo o sobě nerovnováhu smluvních stran vyvolávat nemusí, nelze odhlédnout od ostatních ujednání smlouvy a od důsledků, které ujednání mají ve svém souhrnu.

Aplikace cizího mimotrestního a trestního práva

Aplikace cizího mimotrestního práva při řešení otázky trestní odpovědnosti přichází v úvahu zejména při výkladu tzv. normativních znaků skutkových podstat trestných činů a při posuzování protiprávnosti činu. Je-li normativním znakem skutkové podstaty pojem práva trestního, nelze zásadně

(s výjimkou, že tak výslovně stanoví trestní zákon) použít při jeho výkladu cizí trestní právo.

Nezákonné rozhodnutí o konkursu a náhrada škody

Z hlediska nároku na náhradu škody je důležitou okolností i důvod, pro který bylo konkursní řízení zastaveno, a charakter majetkové újmy, za niž je náhrada požadována.

Opakování dokazování

Aby si odvolací soud na základě vlastních poznatků zjednal rovnocenný podklad pro odlišné hodnocení zopakovaných důkazů, je povinen provést tyto důkazy zákonem předepsaným způsobem. Jestliže odvolací soud pouze přečetl výpověď, učiněnou před soudem prvního stupně a nepostupoval v souladu s § 131 o. s. ř., který upravuje způsob provedení tohoto důkazu, nelze mít za to, že výpověď žalobce procesně regulérním způsobem zopakoval.

Průtahy v řízení

Závěr o nepříměnosti délky konkrétního řízení musí vycházet z celkové doby řízení ve vztahu ke konkrétnímu účastníkovi. Platí, že v případě osob, které přistoupily do řízení vlastním jménem, se celková doba řízení odvíjí až od toho okamžiku, kdy se taková osoba stala účastníkem řízení, nikoliv od okamžiku, kdy řízení bylo zahájeno.

Přezkoumání přiměřenosti protiplnění

Podá-li poté, co bylo zahájeno řízení o přezkoumání výše protiplnění proti hlavnímu akcionáři (ale dříve, než je pravomocně skončeno), návrh na určení přiměřené výše protiplnění či návrh na zaplacení protiplnění v požadované výši či doplacení poskytnutého protiplnění do požadované výše další akcionář, je nutno tento další návrh považovat za přistoupení k prvnímu řízení.

Členství v bytovém družstvu a smrt zůstavitele

Vyplývá-li z ustanovení § 460 obč. zák., že dědictví se nabyvá smrtí zůstavitele, stane se označený dědic členem družstva ke dni úmrtí zůstavitele a podle ustanovení § 706 odst. 2 obč. zák. dochází k přechodu členství zůstavitele v bytovém družstvu a k přechodu nájmu bytu na dědice.

Změna vlastnictví k pronajaté věci

Vyslovení neúčinnosti prohlášení o vkladu nemovitosti nezpůsobuje neúčinnost dříve uzavřené nájemní smlouvy ohledně nebytových prostor, nacházejících se v nemovitosti, pokud, že by nabyvatel majetku (společnost do jejíhož základního kapitálu byla nemovitost vložena) nebyl pokládán (v intencích § 680 odst. 2 obč. zák.) za osobu, která změnou vlastnictví vstoupila do postavení nabyvatele. To platí bez zřetele k tomu, zda neúčinnost prohlášení o vkladu byla vyslovena na základě žaloby podané nájemcem.

Nesprávný úřední postup a náhrada škody

K tomu, aby byly podmínky odpovědnosti za nesprávný úřední postup naplněny, je zapotřebí, aby byl splněn i předpoklad vzniku škody. Při posouzení škody je třeba vycházet z ustanovení § 442 obč. zák. Tomu, kdo není vlastníkem věci, škoda spočívající ve snížení hodnoty věci v důsledku škodné události oproti její hodnotě před poškozením nevzniká, neboť ten, kdo nenabyl věc do vlastnictví, nezískal majetkovou hodnotu, kterou by mohl ztratit.

Odměna insolvenčního správce

V situaci, kdy v daném insolvenčním řízení, v němž byl dlužníkův úpadek

řešen konkursem, nebyl zpeněžen žádný majetek náležející do majetkové podstaty dlužníka, nelze odměnu insolvenčního správce určit podle § 1 vyhlášky č. 313/2007 Sb. o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů a je namístě postupovat podle § 5 této vyhlášky.

Prohlášení konkursu a pohledávky vyloučené z uspokojení v konkursu

Prohlášením konkursu na majetek dlužníka nezanikají pohledávky, které jsou podle ustanovení § 33 odst. 1 ZKV vyloučeny z uspokojení v konkursu. Takové pohledávky může konkursní věřitel i za trvání konkursu bez omezení uplatnit vůči úpadečným ručitelům, jakož i vůči úpadečným spoludlužníkům a jejich ručitelům.

Plnění příslušenství pohledávky podle občanského zákoníku

Pro splnění dluhu je rozhodující prohlášení (určení) dlužníka při plnění, zda chce splnit jistinu nebo její příslušenství, popř. v jakém poměru, nestačí-li plnění na úhradu celého dluhu (jistiny a příslušenství). Jestliže plnění nestačí na vyrovnání celého dluhu (jistiny a příslušenství) a dlužník při plnění neurčí, zda chce vyrovnat jistinu nebo příslušenství, popř. v jakém poměru, ačkoliv tuto možnost

měl, je – s přihlédnutím k principu jednoty soukromého práva – namístě použít zásadu, podle níž je přednostně vyrovnáno příslušenství dluhu ke dni plnění.

Odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

Nemajetkovou újmu vyvolanou porušením práva na přiměřenou délku řízení lze nahradit i tehdy, neskončilo-li příslušné řízení dříve než šest měsíců před nabytím účinnosti novely zákona č. 82/1998 Sb. provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., tedy šest měsíců před 27. 4. 2006. Pokud však poškozený podal před nabytím účinnosti novely včas stížnost k Evropskému soudu a pokud o této stížnosti nebylo dosud rozhodnuto, promlčí se nárok ke dni 27. 4. 2007

Náhrada škody na zdraví

Ustanovení § 449 odst. 1 obč. zák. zakládá nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením následků újmy na zdraví způsobené škůdcem, tedy nákladů, jejichž účelem je obnovení zdraví nebo alespoň zlepšení zdravotního stavu poškozeného, nikoliv nákladů, byť byly skutečně vynaloženy, na zajištění prací spojených s chodem jeho domácnosti, které poškozený vzhledem k trvalým následkům poškození zdraví nemůže sám vykonávat. ●

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

**WE OFFER
MORE THAN
JUST
A DIPLOMA**

**WE EDUCATE
TOMORROW'S LEADERS**

BECOME ONE OF THEM!

MBA

MASTER'S

International and Commercial Law, LLM
European Law and European Integration

PhD by Publication

VISIT **WWW.UNYP.CZ**

UNIVERSITY OF NEW YORK
IN PRAGUE

Sbírka (prosinec až únor)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 122 rozeslána dne 1. prosince 2010

333/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou VYHLÁŠKA ze dne 29. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Částka 123 rozeslána dne 3. prosince 2010

334/2010 Sb.

Účinnost od: 3. prosince 2010 VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 372/2009 Sb., kterou se mění vyhláška č. 384/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, ve znění vyhlášky č. 431/2003 Sb.

335/2010 Sb.

Účinnost od: 15. prosince 2010 VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 433/2004 Sb., kterou se stanoví druh a vzor služebních medailí bezpečnostních sborů a důvody pro jejich udělení, ve znění pozdějších předpisů

336/2010 Sb.

Účinnost od: 3. prosince 2010 VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 356/2008 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Částka 124 rozeslána dne 3. prosince 2010

337/2010 Sb.

Účinnost od: 3. ledna 2011 s výjimkou VYHLÁŠKA ze dne 22. listopadu 2010 o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky

338/2010 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 24. listopadu 2010 o vydání cenového rozhodnutí

Částka 125 rozeslána dne 3. prosince 2010

339/2010 Sb.

Účinnost od: 15. prosince 2010 VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010

o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách

340/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 412/2008 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků, ve znění vyhlášky č. 427/2009 Sb.

341/2010 Sb.

Účinnost od: 30. června 2011 NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 29. září 2010 sp. zn. Pl. ÚS 32/08 ve věci návrhu na zrušení § 76 odst. 6 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů

342/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 30. listopadu 2010 č. j. Org. 49/10 o atrahování působnosti

Částka 126 rozeslána dne 7. prosince 2010

343/2010 Sb.

Účinnost od: 7. prosince 2010 ZÁKON ze dne 27. října 2010, kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim

Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

344/2010 Sb.

Účinnost od: 7. prosince 2010
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010 o stanovení formulářů žádosti o individuální a souhrnné vývozní povolení, žádosti o povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb a žádosti o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží a technologii dvojího užití

Částka 127 rozeslána dne 8. prosince 2010

345/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů

346/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

347/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí

Částka 128 rozeslána dne 8. prosince 2010

348/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

349/2010 Sb.

Účinnost od: 8. prosince 2010
VYHLÁŠKA ze dne 16. listopadu 2010 o stanovení minimální účinnosti užití energie při výrobě elektřiny a tepelné energie

Částka 129 rozeslána dne 10. prosince 2010

350/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010 o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2011

351/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 2. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 143/2008 Sb., o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidské krve a jejích složek (vyhláška o lidské krvi)

352/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 30. listopadu 2010 o vyhlášení opakovaných voleb do zastupitelstva obce

353/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 30. listopadu 2010 o vyhlášení opakovaného hlasování ve volbách do zastupitelstev obcí

354/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 30. listopadu 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

355/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 26. listopadu 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 130 rozeslána dne 13. prosince 2010

356/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 603/2006 Sb., o informační povinnosti fondu kolektivního investování a investiční společnosti, ve znění vyhlášky č. 241/2007 Sb.

357/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 604/2006 Sb., o používání technik a nástrojů k efektivnímu obhospodařování majetku standardního fondu a speciálního fondu, který shromažďuje peněžní prostředky od veřejnosti, ve znění vyhlášky č. 98/2010 Sb.

358/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010 o předkládání výkazů a dalších informací

investiční společnosti a fondem kolektivního investování České národní bance

359/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 433/2009 Sb., o způsobu předkládání, formě a náležitostech výkazů pojišťovny a zajišťovny

360/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se stanoví vzor elektronického formuláře návrhu na rozhodnutí sporu o povinnosti k peněžitému plnění a technické náležitosti jeho užívání

Částka 131 rozeslána dne 15. prosince 2010

361/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 1. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 185/2009 Sb., o oborech specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů a oborech certifikovaných kurzů

362/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010 o způsobu podávání informací o hospodaření zdravotních pojišťoven a jejich rozsahu

Částka 132 rozeslána dne 15. prosince 2010

363/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 29. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 554/2002 Sb., kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění

Částka 133 rozeslána dne 15. prosince 2010

364/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (oceňovací vyhláška), ve znění pozdějších předpisů

365/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění pozdějších předpisů

366/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2010 o způsobu rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie při společném měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst

367/2010 Sb.

Účinnost od: 15. prosince 2010
 VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 386/2009 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2010

368/2010 Sb.

Účinnost od: 15. prosince 2010
 NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 2. listopadu 2010 sp. zn. Pl. ÚS 28/09 ve věci návrhu na zrušení ustanovení obecně závazné vyhlášky města Břeclav č. 5/2008 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při provozování hostinských činností v obytné zástavbě města

Částka 134 rozeslána dne 15. prosince 2010

369/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, a některá související nařízení vlády

Částka 135 rozeslána dne 17. prosince 2010

370/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
 VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 365/2009 Sb., o Pravidlech trhu s plynem

371/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 6. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 136 rozeslána dne 17. prosince 2010

372/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010,

kterým se mění nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění pozdějších předpisů

373/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2005 Sb., o stanovení podmínek poskytnutí dotace na provádění opatření ke zlepšení obecných podmínek pro produkci včelařských produktů a jejich uvádění na trh, ve znění nařízení vlády č. 285/2007 Sb.

374/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2011

375/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 37/2003 Sb., o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev, ve znění pozdějších předpisů

376/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

377/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 13. prosince 2010, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot

378/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010 o stanovení druhového seznamu pěstovaných rostlin

379/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 7. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 138 rozeslána dne 17. prosince 2010

381/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince

2010, kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje nařízení vlády č. 447/2000 Sb., o způsobu usměrňování výše prostředků vynakládaných na platy a na odměny za pracovní pohotovost zaměstnanců odměňovaných podle zákona o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech

382/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 9. prosince 2010 o náhradě ušlého výdělku a náhradě hotových výdajů při správě daní

383/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 9. prosince 2010 o kolkových známkách

384/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 13. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 36/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu, ve znění pozdějších předpisů

385/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva průmyslu a obchodu o pověření Českého institutu pro akreditaci, o. p. s., prováděním akreditace

386/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 9. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 137 rozeslána dne 20. prosince 2010

380/2010 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2010 s výjimkou
 VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 123/2007 Sb., o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelnic a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění vyhlášky č. 282/2008 Sb.

Částka 139 rozeslána dne 27. prosince 2010

387/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
 VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2010 o zobrazení vojenského znaku a národního rozlišovacího znaku, způsobu označování

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

Právnícká firma roku 2010

Právnícká firma roku 2010 v kategoriích:

- Fúze a akvizice
- Řešení sporů a arbitráže

Děkujeme našim klientům

Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1
tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310

Advokátní kancelář

Naše služby:

Akvizice

Smluvní agenda

Sporná agenda

Hospodářská soutěž

Pracovně - právní agenda

Nemovitostní a stavební právo

Korporátní agenda

Duševní vlastnictví

Cenné papíry

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
Radlická 28/663, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
E-mail: praha@jurista.cz

Hlubinská 1378/36, 702 00 Ostrava
Tel.: +420 596 639 891
E-mail: ostrava@jurista.cz

www.jurista.cz

Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

vojenského materiálu vojenským znakem a mezinárodně platným rozeznávacím znakem, zobrazení vojenského stejnokroje a vojenských odznaků a jejich nošení a označování vojenské techniky národním rozlišovacím znakem nebo státním symbolem anebo znakem Hradní stráže (o vojenských znacích a stejnokrojích)

Částka 140 rozeslána dne 27. prosince 2010

388/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

389/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 449/2006 Sb., o stanovení metodik zkoušek odlišnosti, uniformity, stálosti a užité hodnoty odrůd, ve znění pozdějších předpisů

390/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. prosince 2010 o vyhlášení průměrné mzdy v národním hospodářství za 1. až 3. čtvrtletí 2010 pro účely zákona o zaměstnanosti

391/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 30. listopadu 2010 o vyhlášení aktualizovaného seznamu výzkumných organizací schválených pro přijímání výzkumných pracovníků ze třetích zemí

Částka 141 rozeslána dne 27. prosince 2010

392/2010 Sb.

Účinnost od: 27. prosince 2010
VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2010 o stanovení náležitostí obsahu žádosti o předchozí stanovisko Ministerstva financí v oblasti veřejných zakázek

393/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010 o oblastech povodí

394/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 14. prosince 2010 o aktualizaci Číselníku zemí (CZEM)

395/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 8. prosince 2010 sp. zn. Pl. ÚS 39/10 ve věci návrhu na zrušení ustanovení obecně závazné vyhlášky města Krupka č. 3/2009, hlášení obyvatel starších 15 let, zdržujících se na území města Krupka déle než 30 dnů a mají trvalý pobyt na teritoriích jiných měst

Částka 142 rozeslána dne 27. prosince 2010

396/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010 o stanovení hodnot bodu, výše úhrad zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění a regulačních omezení objemu poskytnuté zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění pro rok 2011

397/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění pozdějších předpisů

Částka 143 rozeslána dne 27. prosince 2010

398/2010 Sb.

Účinnost od: 27. prosince 2010
VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 335/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů

399/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů

400/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení

energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

401/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010 o obsahových náležitostech Pravidel provozování přenosové soustavy, Pravidel provozování distribuční soustavy, Řádu provozovatele přepravní soustavy, Řádu provozovatele distribuční soustavy, Řádu provozovatele podzemního zásobníku plynu a obchodních podmínek operátora trhu

Částka 144 rozeslána dne 28. prosince 2010

402/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou
ZÁKON ze dne 14. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

403/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 449/2009 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti

404/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 13. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

405/2010 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 20. prosince 2010 o vydání cenových rozhodnutí

Částka 145 rozeslána dne 29. prosince 2010

406/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve

znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

407/2010 Sb.

Účinnost od: 1. února 2011
ZÁKON ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

408/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 9. prosince 2010 o finančním zajištění

409/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 9. prosince 2010 o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění

410/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

411/2010 Sb.

Účinnost od: 29. prosince 2010
ZÁKON ze dne 9. prosince 2010 o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státního dluhu splatných v letech 2011 a 2012 a na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012

412/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o úpravě náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých

413/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o úpravě náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání vojáků při výkonu vojenské základní nebo náhradní služby a výkonu vojenských cvičení, o úpravě náhrady za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo při

invaliditě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání vojáků z povolání a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých (úprava náhrady)

414/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010, kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2011 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení

Částka 146 rozeslána dne 29. prosince 2010

415/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů

416/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních

417/2010 Sb.

Účinnost od: 29. prosince 2010
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o úpravě náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, o úpravě náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých (úprava náhrady)

418/2010 Sb.

Účinnost od: 29. prosince 2010
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010, kterým se stanoví limit prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů

419/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

420/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění pozdějších předpisů

421/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovny, ve znění pozdějších předpisů

422/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek

Částka 147 rozeslána dne 30. prosince 2010

423/2010 Sb.

Účinnost od: 30. prosince 2010
ZÁKON ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

424/2010 Sb.

Účinnost od: 30. prosince 2010 s výjimkou ZÁKON ze dne 8. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony

425/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 16. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

426/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí stanoviska pléna Ústavního soudu ze dne 14. prosince 2010 sp. zn. Pl. ÚS-st. 31/10

k intertemporálním účinkům nálezů sp. zn. Pl. ÚS 3/09 (219/2010 Sb.) ve vztahu k provedeným prohlídkám jiných prostor a pozemků

Částka 148 rozeslána dne 30. prosince 2010

427/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou ZÁKON ze dne 21. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

428/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010 stanovící okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního průjezdního víza

429/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010 stanoví výjimky z povinnosti cizince požádat o vízum nebo povolení k pobytu na místně příslušném zastupitelském úřadu

Částka 149 rozeslána dne 30. prosince 2010

430/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 21. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů

431/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 462/2000 Sb. k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění nařízení vlády č. 36/2003 Sb.

432/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010 o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury

Částka 150 rozeslána dne 31. prosince 2010

433/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011
ZÁKON ze dne 15. prosince 2010 o státním rozpočtu České republiky na rok 2011

Částka 151 rozeslána dne 31. prosince 2010

434/2010 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2010
VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech)

435/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011 s výjimkou VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 410/2009 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro některé vybrané účetní jednotky

436/2010 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2010 s výjimkou VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 108/2005 Sb., o školských výchovných a bytovacích zařízeních a školských účelových zařízeních

437/2010 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2010
SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 21. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

438/2010 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2010
SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 23. prosince 2010 o výši nákladů na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů hrazených provozovateli přenosové soustavy nebo provozovateli regionální distribuční soustavy formou dotace z prostředků státního rozpočtu

439/2010 Sb.

Účinnost od: 31. prosince 2010
SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí stanoviska pléna Ústavního soudu ze dne 30. listopadu 2010 sp. zn. Pl. ÚS-st. 30/10 k úkonům podle § 114 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),

ve znění pozdějších předpisů, spočívajícím v sejmutí pachové stopy, odebrání vzorku vlasů a bukové stěru

Částka 1 rozeslána dne 7. ledna 2011

1/2011 Sb.

Účinnost od: 22. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 460/2008 Sb., o způsobu vnějšího označení, služebních stejnojmenných a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky

2/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. prosince 2010 o výši průměrné hrubé roční mzdy v České republice za rok 2009 pro účely vydávání modrých karet podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

3/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 27. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

4/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 27. prosince 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 2 rozeslána dne 11. ledna 2011

5/2011 Sb.

Účinnost od: 26. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010 o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod

6/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. ledna 2011 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Částka 3 rozeslána dne 14. ledna 2011

7/2011 Sb.

ROZHODNUTÍ PREZIDENTA REPUBLIKY ze dne 11. ledna 2011 o vyhlášení doplňovacích voleb do Senátu Parlamentu České republiky

8/2011 Sb.

Účinnost od: 29. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 6. ledna 2011, kterou se mění vyhláška č. 364/2009 Sb., o seznamu obecních úřadů a zastupitelských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy (vyhláška o kontaktních místech veřejné správy), ve znění vyhlášky č. 218/2010 Sb.

Částka 4 rozeslána dne 20. ledna 2011

9/2011 Sb.

Účinnost od: 20. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 10. ledna 2011, kterou se stanoví podrobnější podmínky týkající se elektronických nástrojů a úkonů učiněných elektronicky při zadávání veřejných zakázek a podrobnosti týkající se certifikátu shody

10/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 7. ledna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 5 rozeslána dne 31. ledna 2011

11/2011 Sb.

Účinnost od: 31. ledna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011, kterou se mění vyhláška č. 492/2005 Sb., o krajských normativních, ve znění pozdějších předpisů

12/2011 Sb.

Účinnost od: 15. února 2011
VYHLÁŠKA ze dne 11. ledna 2011 o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů minerální vody v Karviné a vymezení konkrétních ochranných opatření

Částka 6 rozeslána dne 4. února 2011

13/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011 o vyhlášení Národní přírodní památky Hadce u Želivky a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

14/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011 o vyhlášení Národní přírodní památky Hrabanovská černava a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

15/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011 o vyhlášení

Národní přírodní památky Žehuňský rybník a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

16/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011, kterou se zrušují některé právní předpisy o vyhlášení zvláště chráněných území

17/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

18/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 24. ledna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

19/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 20. ledna 2011 o vydání cenového předpisu 1/2011/DZP o regulaci cen zdravotní péče, stanovení maximálních cen zdravotní péče zubních lékařů hrazené z veřejného zdravotního pojištění, stomatologických výrobků plně hrazených z veřejného zdravotního pojištění a specifických zdravotních výkonů

Částka 7 rozeslána dne 11. února 2011

20/2011 Sb.

Účinnost od: 15. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 31. ledna 2011, kterou se mění vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů

21/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 20. ledna 2011 o ukončení platnosti bankovek po 50 Kč vzoru 1994 a vzoru 1997 a o změně vyhlášky č. 2/2007 Sb., o ukončení platnosti bankovek po 50 Kč vzoru 1993, bankovek po 100 Kč vzoru 1993, bankovek po 200 Kč vzoru 1993 a bankovek po 500 Kč vzoru 1993

22/2011 Sb.

Účinnost od: 26. února 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. ledna 2011 o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského rozhlasového vysílání šířeného ve vybraných kmitočtových pásmech

Částka 8 rozeslána dne 17. února 2011

23/2011 Sb.

Účinnost od: 4. března 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostí povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění nařízení vlády č. 229/2007 Sb.

Částka 9 rozeslána dne 17. února 2011

24/2011 Sb.

Účinnost od: 4. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 2. února 2011 o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik

Částka 10 rozeslána dne 18. února 2011

25/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. února 2011 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

26/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 31. ledna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

27/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 31. ledna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 11 rozeslána dne 18. února 2011

28/2011 Sb.

Účinnost od: 23. února 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

29/2011 Sb.

Účinnost od: 18. února 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011 o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek

30/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony

31/2011 Sb.

Účinnost od: 18. února 2011
ZÁKON ze dne 27. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 154/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

32/2011 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů

33/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů

34/2011 Sb.

Účinnost od: 20. července 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Částka 12 rozeslána dne 23. února 2011

35/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 17. února 2011, jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 2011-2014, 2,75 %

36/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 11. února 2011 o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstev obcí

37/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 11. února 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 13 rozeslána dne 23. února 2011

38/2011 Sb.

Účinnost od: 23. února 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. února 2011 o formulářích pro smlouvy, ve kterých se sjednává dočasné užívání ubytovacího zařízení nebo s tím spojené služby

Částka 14 rozeslána dne 28. února 2011

39/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 25. ledna 2011 sp. zn. Pl. ÚS 15/10 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů

40/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 25. ledna 2011 sp. zn. Pl. ÚS 13/09 ve věci návrhu na zrušení čl. 2 odst. 3 a čl. 3 odst. 2 obecně závazné vyhlášky města Vodňany č. 4/2008 o ochraně veřejného pořádku při provozování hostinských činností

Částka 15 rozeslána dne 28. února 2011

41/2011 Sb.

Účinnost od: 28. února 2011
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry

42/2011 Sb.

Účinnost od: 15. března 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 2. února 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší

43/2011 Sb.

Účinnost od: 15. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 14. února 2011, kterou se mění vyhláška č. 197/2008 Sb., kterou se vydává vzor formuláře návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu

Částka 16 rozeslána dne 28. února 2011

44/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 23. února 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů

45/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 23. února 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

46/2011 Sb.

Účinnost od: 1. března 2011
VYHLÁŠKA ze dne 23. února 2011, kterou se mění vyhláška č. 396/2010 Sb., o stanovení hodnot bodu, výše úhrad zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění a regulačních omezení objemu poskytnuté zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění pro rok 2011 ●

Přehled **nastávajících účinností** předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 3. prosince 2010 nabývají účinnosti

334/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 372/2009 Sb., kterou se mění vyhláška č. 384/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, ve znění vyhlášky č. 431/2003 Sb.

336/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 356/2008 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 4. prosince 2010 nabývají účinnosti

194/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti ZÁKON ze dne 20. května 2010 o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů

Dne 7. prosince 2010 nabývají účinnosti

314/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 108/1997 Sb., kterou se provádí zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

343/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 27. října 2010, kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

344/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince

2010 o stanovení formulářů žádosti o individuální a souhrnné vývozní povolení, žádosti o povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb a žádosti o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží a technologie dvojího užití

Dne 8. prosince 2010 nabývají účinnosti

347/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí

349/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. listopadu 2010 o stanovení minimální účinnosti užití energie při výrobě elektřiny a tepelné energie

Dne 9. prosince 2010 nabývají účinnosti

318/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. listopadu 2010, kterou se stanoví forma evidence provozních a lokalizačních údajů a způsob jejího předávání Českému telekomunikačnímu úřadu

Dne 15. prosince 2010 nabývají účinnosti

325/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Chýnovská jeskyně a stanovení jejích bližších ochranných podmínek

326/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2010 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Černé a Čertovo jezero a stanovení jejích bližších ochranných podmínek

327/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 260/2009 Sb.,

o vyhlášení Národní přírodní památky Polické stěny a stanovení jejích bližších ochranných podmínek

335/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 433/2004 Sb., kterou se stanoví druh a vzor služebních medailí bezpečnostních sborů a důvody pro jejich udělení, ve znění pozdějších předpisů

339/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010 o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách

367/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 386/2009 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2010

369/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, a některá související nařízení vlády

Dne 27. prosince 2010 nabývají účinnosti

392/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2010 o stanovení náležitostí obsahu žádosti o předchozí stanovisko Ministerstva financí v oblasti veřejných zakázek

398/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 335/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů

Dne 28. prosince 2010 nabývají účinnosti

402/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 14. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře

výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Dne 29. prosince 2010 nabývají účinnosti

411/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2010 o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státního dluhu splatných v letech 2011 a 2012 a na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012

417/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o úpravě náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, o úpravě náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých (úprava náhrady)

418/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010, kterým se stanoví limit prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů

Dne 30. prosince 2010 nabývají účinnosti

423/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

424/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 8. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony

Dne 31. prosince 2010 nabývají účinnosti

156/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

380/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 123/2007

Sb., o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelnic a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění vyhlášky č. 282/2008 Sb.

400/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

434/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech)

435/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 410/2009 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro některé vybrané účetní jednotky

Dne 1. ledna 2011 nabývají účinnosti

438/2003 Sb.

ZÁKON ze dne 2. prosince 2003, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

280/2004 Sb.

ZÁKON ze dne 14. dubna 2004, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelnicích a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

261/2007 Sb.

ZÁKON ze dne 19. září 2007 o stabilizaci veřejných rozpočtů

274/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 17. července 2008, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky

206/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 17. června 2009, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

208/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2009, kterou se mění vyhláška č. 364/2005 Sb., o vedení dokumentace škol a školských zařízení a školní matriky a o předávání údajů z dokumentace škol a školských zařízení a ze školní matriky (vyhláška o dokumentaci škol a školských zařízení), ve znění pozdějších předpisů

272/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 23. července 2009, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

280/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009 daňový řád

281/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu

283/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. srpna 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

347/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 9. září 2009, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů

365/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 15. října 2009 o Pravidlech trhu s plynem

468/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

20/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. ledna 2010, kterou se mění vyhláška č. 197/2004 Sb., k provedení zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění vyhlášky č. 239/2006 Sb.

71/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 1. prosince 2009, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

91/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. března 2010 o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv

118/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. března 2010 o krajském referendu a o změně některých zákonů

122/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2010, kterou se mění vyhláška č. 197/2004 Sb., k provedení zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů

132/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 13. dubna 2010 o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání)

145/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010 o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů

176/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2010, kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů

197/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

199/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 24. května 2010, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

201/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 31. května 2010 o způsobu evidence úrazů, hlášení a zasilání záznamu o úrazu

203/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o seznamu činností vojáků z povolání stanovených pro jednotlivé hodnostní sbory a vojenské hodnosti

204/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů

217/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2010 o stanovení kvalifikačních předpokladů pro služební zařazení vojáků z povolání

223/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o katalogu prací vojáků z povolání

227/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. června 2010 o odchylné úpravě pracovního poměru zaměstnanců s pravidelným pracovištěm v zahraničí

231/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 25. června 2010, kterým se mění zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně

a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

232/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 265/1999 Sb., kterou se stanoví doba setrvání ve služebním poměru u vojáků z povolání, kteří se připravují k výkonu služby studiem, a výše úhrady, kterou lze na vojákovi z povolání požadovat, pokud nesplní dohodu, ve znění pozdějších předpisů

233/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. července 2010 o základním obsahu technické mapy obce

249/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. srpna 2010, kterou se stanoví vzor průkazu zaměstnance v územním finančním orgánu

276/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. září 2010 o předkládání výkazů a dalších informací obchodníky s cennými papíry České národní bance

281/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. září 2010 o zvýšení důchodů v roce 2011

282/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. září 2010 o zvýšení příplatků k důchodu v roce 2011

283/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. září 2010, kterým se pro účely důchodového pojištění stanoví výše všeobecného vyměřovacího základu za rok 2009 a výše přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2009 a upravují částky pro stanovení výpočtového základu

284/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. září 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 172/2006 Sb., o stanovení hodnoty kontrolní pásky určené ke značení lihu vyrobeného na daňovém území České republiky nebo na daňovém území České republiky dovezeného

288/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. září 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností

290/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. října 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečování ubytování vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

Právo Vás provází na každém kroku

Advokátní kancelář s dvacetiletou tradicí

Poradte se s námi

- obchodní a občanské právo
- právo obchodních společností, právo EU
- fúze a akvizice, právní audit (due diligence)
- bankovníctví a finance, cenné papíry, daně
- veřejné zakázky a výběrová řízení, projekty PPP
- právo hospodářské soutěže, nekalá soutěž
- právní vztahy k nemovitostem, stavební právo
- právo duševního vlastnictví, informační technologie
- pracovní právo, sociální zabezpečení a zdravotní pojištění
- právo ve zdravotnictví, farmaceutické právo
- právo životního prostředí
- insolvenční řízení, reorganizace, likvidace
- zastupování v soudním, rozhodčím a správním řízení
- obhajoba v trestních věcech ekonomické povahy

FELIX A SPOL.

advokátní kancelář, s.r.o.

U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5

Tel.: +420 251 081 111 Fax: 251 081 122

e-mail: akfelix@fsak.cz

www.akfelix.cz

Roman Felix | Jana Felixová | Karel Codl |
Antonín Novák | Ivan Roubal | Vít Široký |
Eva Veselá | Jaroslav Tajbr | Ondřej Ambrož |
Tomáš Pekárek | Jakub Trávníček | Jiří Müller |
Matěj Smolař | André Vojtek | Martin Koláček |
Veronika Šorfová | Zdeněk Žák | Jan Röhrich |
Jan Jareš | Aleš Terš |

Náš tým je připraven

Nomos Lawyers International
International Alliance of Independent Law
Firms mainly in European Countries

www.nomosli.eu

www.legalink.ch

DVOŘÁK & SPOL.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

DVOŘÁK & SPOL. znamená tým více než 20 advokátů a dalších právníků, poskytující právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- M&A;
- obchodního práva a práva obchodních společností;
- práva kapitálového trhu / financování;
- nemovitostí;
- zastupování v soudních / správních řízeních;
- pracovního práva;
- insolvenčního práva / restrukturalizací.

Advokátní kancelář DVOŘÁK & SPOL. je pravidelně doporučována renomovanými mezinárodními publikacemi jako jsou **Legal500** (oblast korporátního práva / fúzí a akvizic (M&A), finančního práva / práva kapitálového trhu a řešení sporů) a **European Legal Experts** (oblast obchodního práva).

DVOŘÁK & SPOL. advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc, Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500

Fax: +420 255 706 550

E-mail: office@akds.cz

www.akds.cz

301/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. října 2010, kterou se zrušuje vyhláška Ministerstva financí č. 85/1997 Sb., o nájemném z bytů pořízených v družstevní bytové výstavbě a úhradě za plnění poskytovaná s užíváním těchto bytů

302/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. října 2010 o předkládání výkazů a dalších informací penzijními fondy České národní bance pro účely dohledu

303/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. října 2010 o podrobnější úpravě některých pravidel při poskytování investičních služeb

306/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. října 2010 o Programu statistických zjišťování na rok 2011

307/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. října 2010 o nákladových indexech věkových skupin pojištěnců veřejného zdravotního pojištění pro rok 2011

308/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. října 2010 o stanovení ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod a přírodních léčivých zdrojů v Kyselce a vymezení konkrétních ochranných opatření

315/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

316/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 564/2002 Sb., o stanovení území okresů České republiky a území obvodů hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů

317/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 201/2005 Sb., o statistice vyváženého a dováženého zboží a způsobu sdělování údajů o obchodu mezi Českou republikou a ostatními členskými státy Evropských společenství, ve znění pozdějších předpisů

330/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 3. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů

331/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 27. října 2010, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů

333/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

340/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 412/2008 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků, ve znění vyhlášky č. 427/2009 Sb.

345/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů

346/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

347/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí

348/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 12. listopadu 2010, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

350/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010 o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2011

351/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 143/2008 Sb., o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidské krve a jejích složek (vyhláška o lidské krvi)

356/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 603/2006 Sb., o informační povinnosti fondu kolektivního investování a investiční společnosti, ve znění vyhlášky č. 241/2007 Sb

357/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 604/2006 Sb., o používání technik a nástrojů k efektivnímu obhospodařování majetku standardního fondu a speciálního fondu, který shromažďuje peněžní prostředky do veřejnosti, ve znění vyhlášky č. 98/2010 Sb.

358/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010 o předkládání výkazů a dalších informací investiční společnosti a fondem kolektivního investování České národní bance

359/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 433/2009 Sb., o způsobu předkládání, formě a náležitostech výkazů pojišťovny a zajišťovny

360/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se stanoví vzor elektronického formuláře návrhu na rozhodnutí sporu o povinnosti k peněžitému plnění a technické náležitosti jeho užívání

361/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 185/2009 Sb., o oborech specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů a oborech certifikovaných kurzů

362/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010 o způsobu podávání informací o hospodaření zdravotních pojišťoven a jejich rozsahu

363/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 554/2002 Sb., kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění

364/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb.,

o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (oceňovací vyhláška), ve znění pozdějších předpisů

365/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění pozdějších předpisů

366/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2010 o způsobu rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie při společném měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst

369/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, a některá související nařízení vlády

370/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 365/2009 Sb., o Pravidlech trhu s plynem

372/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění pozdějších předpisů

373/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2005 Sb., o stanovení podmínek poskytnutí dotace na provádění opatření ke zlepšení obecných podmínek pro produkci včelařských produktů a jejich uvádění na trh, ve znění nařízení vlády č. 285/2007 Sb.

374/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2011

375/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 37/2003 Sb., o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev, ve znění pozdějších předpisů

376/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb.,

o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

377/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. prosince 2010, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot

378/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. prosince 2010 o stanovení druhového seznamu pěstovaných rostlin

380/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 123/2007 Sb., o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění vyhlášky č. 282/2008 Sb.

381/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje nařízení vlády č. 447/2000 Sb., o způsobu usměrňování výše prostředků vynakládaných na platy a na odměny za pracovní pohotovost zaměstnanců odměňovaných podle zákona o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech

382/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. prosince 2010 o náhradě ušlého výdělku a náhradě hotových výdajů při správě daní

383/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. prosince 2010 o kolkových známkách

384/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 36/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu, ve znění pozdějších předpisů

387/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2010 o zobrazení vojenského znaku a národního rozlišovacího znaku, způsobu označování vojenského materiálu vojenským znakem a mezinárodně platným rozeznávacím znakem, zobrazení vojenského stejnokroje a vojenských odznaků a jejich nošení a označování vojenské techniky národním rozlišovacím znakem nebo státním symbolem anebo znakem Hradní stráže (o vojenských znacích a stejnokrojích)

388/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

389/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 449/2006 Sb., o stanovení metodik zkoušek odlišnosti, uniformity, stálosti a užitné hodnoty odrůd, ve znění pozdějších předpisů

393/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010 o oblastech povodí

396/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010 o stanovení hodnot bodu, výše úhrad zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění a regulačních omezení objemu poskytnuté zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění pro rok 2011

397/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění pozdějších předpisů

399/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů

400/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

401/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010 o obsahových náležitostech Pravidel provozování přenosové soustavy, Pravidel provozování distribuční soustavy, Řádu provozovatele přepravní soustavy, Řádu provozovatele distribuční soustavy, Řádu provozovatele podzemního zásobníku plynu a obchodních podmínek operátora trhu

402/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 14. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby

elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

403/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 449/2009 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti

406/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů

408/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2010 o finančním zajištění

409/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2010 o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění

410/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

412/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o úpravě náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých

413/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o úpravě náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání vojáků při výkonu vojenské

základní nebo náhradní služby a výkonu vojenských cvičení, o úpravě náhrady za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo při invaliditě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání vojáků z povolání a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých (úprava náhrady)

414/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010, kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2011 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení

415/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů

416/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. prosince 2010 o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních

419/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

420/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění pozdějších předpisů

421/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovnami, ve znění pozdějších předpisů

422/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek

425/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 16. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

427/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

428/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010 stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního průjezdního víza

429/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. prosince 2010 stanoví výjimky z povinnosti cizince požádat o vízum nebo povolení k pobytu na místně příslušném zastupitelském úřadu

430/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů

431/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 462/2000 Sb. k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění nařízení vlády č. 36/2003 Sb.

432/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2010 o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury

433/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 15. prosince 2010 o státním rozpočtu České republiky na rok 2011

435/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. prosince 2010, kterou

se mění vyhláška č. 410/2009 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro některé vybrané účetní jednotky

436/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 108/2005 Sb., o školských výchovných a ubytovacích zařízeních a školských účelových zařízeních

Dne 3. ledna 2011 nabývají účinnosti

337/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. listopadu 2010 o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky

Dne 20. ledna 2011 nabývají účinnosti

9/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. ledna 2011, kterou se stanoví podrobnější podmínky týkající se elektronických nástrojů a úkonů učiněných elektronicky při zadávání veřejných zakázek a podrobnosti týkající se certifikátu shody

Dne 22. ledna 2011 nabývají účinnosti

1/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 460/2008 Sb., o způsobu vnějšího označení, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky

Dne 26. ledna 2011 nabývají účinnosti

5/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. prosince 2010 o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod

Dne 29. ledna 2011 nabývají účinnosti

8/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. ledna 2011, kterou se mění vyhláška č. 364/2009 Sb., o seznamu obecních úřadů a zastupitelských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy (vyhláška o kontaktních místech veřejné správy), ve znění vyhlášky č. 218/2010 Sb.

Dne 31. ledna 2011 nabývají účinnosti

11/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. ledna 2011, kterou se mění vyhláška č. 492/2005 Sb., o krajských normativních, ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. února 2011 nabývají účinnosti

320/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti, ve znění vyhlášky č. 148/2004 Sb.

407/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 15. února 2011 nabývají účinnosti

12/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. ledna 2011 o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů minerální vody v Karviné a vymezení konkrétních ochranných opatření

Dne 18. února 2011 nabývají účinnosti

29/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 26. ledna 2011 o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek

31/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 27. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně

některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 23. února 2011 nabývají účinnosti

28/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

38/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. února 2011 o formulářích pro smlouvy, ve kterých se sjednává dočasné užívání ubytovacího zařízení nebo s tím spojené služby

Dne 26. února 2011 nabývají účinnosti

22/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. ledna 2011 o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského rozhlasového vysílání šířeného ve vybraných kmitočtových pásmech

Dne 28. února 2011 nabývají účinnosti

41/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry ●

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, **jež se ruší**

Dne 7. prosince 2010 se ruší

595/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 24. listopadu 2004 o stanovení formulářů žádosti o individuální a souhrnné vývozní povolení a žádosti o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží a technologie dvojího užití

Dne 8. prosince 2010 se ruší

150/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 12. dubna 2001, kterou se stanoví minimální účinnost užití energie při výrobě elektřiny a tepelné energie

478/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 150/2001 Sb., kterou se stanoví minimální účinnost užití energie při výrobě elektřiny a tepelné energie

Dne 1. ledna 2011 se ruší

111/1981 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva vnitra České socialistické republiky o čištění komínů

337/1992 Sb.

ZÁKON o správě daní a poplatků

192/1993 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva financí o kolkových známkách

298/1993 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva financí o stanovení výše nároku náhrady ušlého výděлку při správě daní

299/1993 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva financí, kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně

25/1994 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům

225/1994 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY, kterým se stanovují celní přechody, na nichž provádějí kontrolu cestovních dokladů celní úřady

323/1996 Sb.

ZÁKON ze dne 17. prosince 1996, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

85/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 8. dubna 1997, o nájemném z bytů pořízených v družstevní bytové výstavbě a úhradě za plnění poskytovaná s užíváním těchto bytů

264/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 9. října 1997, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 192/1993 Sb., o kolkových známkách

257/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva obrany, kterou se stanoví zobrazení vojenského znaku, národního rozlišovacího znaku a znaku Hradní stráže, způsob označování vojenského materiálu vojenským znakem a mezinárodně platným rozeznávacím znakem, zobrazení vojenského stejnokroje a vojenských odznaků a jejich nošení a označování vojenské techniky národním rozlišovacím znakem nebo státním symbolem anebo znakem Hradní stráže

447/2000 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. prosince 2000 o způsobu usměrňování výše prostředků vynakládaných na platy a na odměny za pracovní pohotovost zaměstnanců odměňovaných podle zákona o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech

95/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 27. února 2001, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 25/1994 Sb., o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům

494/2001 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. listopadu 2001, kterým se stanoví způsob evidence, hlášení

a zaslání záznamu o úrazu, vzor záznamu o úrazu a okruh orgánů a institucí, kterým se ohlašuje pracovní úraz a zaslání záznamu o úrazu

292/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 13. června 2002 o oblastech povodí

469/2002 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. srpna 2002, kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě

209/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. července 2003, kterou se mění vyhláška č. 299/1993 Sb., kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně

331/2003 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 6. srpna 2003, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě

390/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. června 2004, kterou se mění vyhláška č. 292/2002 Sb., o oblastech povodí

398/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. června 2004, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění nařízení vlády č. 331/2003 Sb.

213/2005 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. května 2005, kterým se mění nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění nařízení vlády č. 637/2004 Sb., a nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů

274/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. června 2005 o způsobu podávání informací o hospodaření zdravotních pojišťoven a jejich rozsahu

446/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. listopadu 2005, kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza

533/2005 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. prosince 2005, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů

356/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2006, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza

367/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 257/1999 Sb., kterou se stanoví zobrazení vojenského znaku, národního rozlišovacího znaku a znaku Hradní stráže, způsob označování vojenského materiálu vojenským znakem a mezinárodně platným rozeznávacím znakem, zobrazení vojenského stejnokroje a vojenských odznaků a jejich nošení a označování vojenské techniky národním rozlišovacím znakem nebo státním symbolem anebo znakem Hradní stráže

418/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. srpna 2006, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění vyhlášky č. 356/2006 Sb.

477/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. října 2006 o stanovení způsobu rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie při společném měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé užitkové vody pro více odběrných míst

568/2006 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 6. prosince 2006, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení

vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů

13/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. ledna 2007, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění pozdějších předpisů

93/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. dubna 2007 o informační povinnosti penzijního fondu pro účely dohledu České národní banky

183/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2007, kterou se mění vyhláška č. 274/2005 Sb., o způsobu podávání informací o hospodaření zdravotních pojišťoven a jejich rozsahu

221/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. srpna 2007, kterou se stanoví kvalifikační předpoklady pro služební zařazení vojáků z povolání

246/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. září 2007, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění pozdějších předpisů

111/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 31. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění pozdějších předpisů

237/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. června 2008 o podrobnostech některých pravidel při poskytování investičních služeb

313/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. srpna 2008, kterou se mění vyhláška č. 274/2005 Sb., o způsobu podávání informací o hospodaření zdravotních pojišťoven a jejich rozsahu, ve znění vyhlášky č. 183/2007 Sb.

462/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2008, kterou se stanoví seznam zemí, jejichž státní příslušníci jsou oprávněni požádat o udělení víza, vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu pouze na zastupitelském

úřadu ve státě, jehož je cizinec občanem, popřípadě jenž vydal cestovní doklad, jehož je cizinec držitelem, nebo ve státě, ve kterém má cizinec povolen dlouhodobý nebo trvalý pobyt

138/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 6. května 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě

462/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stanoví průměrná cena pohonných hmot

477/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2010

92/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. března 2010, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění pozdějších předpisů

Dne 3. ledna 2011 se ruší

355/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 11. července 2002, kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těžké organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu

509/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. prosince 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těžké organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu

Dne 20. ledna 2011 se ruší

329/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. června 2006, kterou se stanoví bližší požadavky na elektronické prostředky, elektronické nástroje a elektronické úkony při zadávání veřejných zakázek ●

lifestyle

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář
Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

Advokátní kancelář byla vyhodnocena jako „Právnická firma roku“ v oblasti trestního práva za rok 2010.

Správná fotovoltaika

se v Čechách teprve rodí, říká Aleš Spáčil, jednatel společnosti Conergy

Ačkoli politická reprezentace dala jasně najevo, že malé solární instalace do 30 kW bude podporovat, v současné době se jim žádné podpory nedostává. A nejenom to. Jejich majitelům je znemožněno, aby své, byť malé střešní elektrárny připojili do rozvodné sítě. Ze zákona č. 180/2005 Sb. však vyplývá povinnost pro provozovatele přenosové či distribuční soustavy fotovoltaickou instalaci připojit a veškerou vyrobenou elektřinu (na kterou se vztahuje podpora) vykoupit.

Státní ČEPS a distributoři elektřiny zákon porušují, když nepřipojují malé střešní solární instalace, neboť zákonné důvody pro takové jednání nejsou naplněny. Důvodem pro nepřipojení je buď nedostatek kapacity sítě pro vyvedení výkonu konkrétní elektrárny nebo ohrožení spolehlivého provozu elektrizační sítě při připojení elektrárny. ČEPS a distributoři se při odmítání připojení opírají především o druhý důvod, zároveň jej však nejsou schopni u jednotlivých případech prokázat.

Tato situace, které se dostalo příznačného označení „Stop stav“, tlumí růst ekonomiky, který naopak například v Německu táhne kupředu. V odvětví je zaměstnáno kolem 6 000 lidí, takže bankrot solárních instalačních firem a omezení projekčních prací vyžene řadu zaměstnanců na dlažbu. ČEPS i distribuční společnosti zastavily vydávání

smluv o připojení před více než rokem, přesně 14. února 2010 a občanům je tak už více než rok de facto upíráno právo decentralizovaně vyrábět a spotřebovávat elektřinu.

O Stop stavu a o tom, zda se dočkáme jeho brzkého konce, hovoří Aleš Spáčil, jednatel společnosti Conergy Česká Republika a nově také předseda představenstva České průmyslové fotovoltaické asociace (CZEPHO).

Jak dlouho bude ještě probíhat tzv. Stop stav?

Tzv. Stop stav připojování nových solárních instalací musí brzo skončit. Pokud k tomu již v době tisku tohoto rozhovoru nedošlo, předpokládám, že k uvolnění dojde během několika málo měsíců. Jinde ve světě neexistuje to, že by něco umožňovaly legislativní podmínky, ale občanům komerční

subjekt ochráněný státem bránil ve výkonu jejich práva! Vždyť se to dá připodobnit k situaci, kdy by vás společnost provozující semaforey nepustila na silnici, a oháněla se tím, že je na silnicích příliš mnoho nehod. Ale papír, na kterém by bylo vysvětleno, jak se tato nehodovost změnila, by vám nikdo neukázal. My dokument, který údajně dokazuje možné přetížení sítě, chceme vidět a chceme mít možnost se k němu vyjádřit.

Jak celý Stop stav dolehl na firmy?

Je to samozřejmě nepřijemná situace. V České republice je přibližně 300 firem, které se fotovoltaikou přímo zabývají, s průměrným počtem 20 zaměstnanců. Jejich krach by znamenal pro mnoho lidí přijít o práci. Nyní některé z nich nabízejí svoje služby na východě od nás, na Slovensku, v Bulharsku a podobně. My doufáme, že se trh rozhybe a že zde bude v letošním roce prostor pro přibližně 100 MW střešních instalací a my v Conergy bychom rádi dosáhli asi 5% podílu na českém trhu.

Má tedy fotovoltaika v České republice budoucnost?

Opavodová fotovoltaika teprve začíná a náš stát by neměl stát stranou. Budoucnost

není v solárních parcích, ale ve střešních instalacích. Nemluvíme jen o střeších rodinných domů, ale i střeších hal, továren a podobně. Navíc, Česká republika dosáhne kolem roku 2015 tzv. grid parity (dvousloví grid parity označuje stav, kdy se cena nákladů výroby elektřiny ze slunce vyrovná nákladům na konvenční výrobu energie). Od toho okamžiku se nůžky cen elektřiny ze slunce a z ostatních paliv budou trvale rozevírat ve prospěch tohoto nevyčerpatelného zdroje.

Ale mnoha lidem jsou trnem v oku štedré dotace pro majitele solárních elektráren.

Podpora prostřednictvím výkupních cen je důležitá ze začátku, ale po dosažení grid parity již nebude potřeba. Při tempu, jakým bude růst cena elektřiny, se lidem vyplatí pořízení fotovoltaické elektrárny prostě proto, že se stanou energeticky nezávislými na velkých gigantech typu ČEZ. A místo toho, aby za drahou elektřinu platili jim, investují do své střešní elektrárny a budou využívat čisté energie ze slunce. Také předpokládám, že klesne cena komponentů, například solárních modulů. Velkou budoucnost má zejména akumulace takto vyrobené energie. Doposud jsou

lidé odkázáni na energii z běžné sítě, pokud solární panely z jakýchkoli důvodů nepracují, například v noci. Akumulátory ale úplnou energetickou soběstačnost, která je nyní pro většinu lidí skoro sci-fi, posunují do stádia reality.

Polemizovat bych mohl o označení „štedré dotace“. U nás jsou dnes výkupní ceny velice podprůměrné oproti jiným státům a v Evropě jsou dokonce nejnižší. Mezi ty opravdu štedré státy patří například Francie či dokonce Velká Británie, která je ještě severněji než náš stát, a přesto tam fotovoltaiku podporují, protože jsou si vědomi jejího zásadního významu pro budoucí světovou energetiku.

Myslíte tedy, že akumulátory pro fotovoltaické elektrárny budou běžně dostupné a že se vyplatí?

Určitě. Vezměte si, že být závislý co nejméně na majoritní energetice se může jen vyplatit. Za několik let klesne cena akumulátorů na přibližně 5 tisíc eur a cena energií poroste tempem určitě přes 4% ročně. Lidé postupně mění své vnímání fotovoltaiky jako něčeho, na čem se dá vydělat. Přemýšlejme o ní jako o investici, která pomůže ušetřit a nebýt závislí, podobně jako například když máme vlastní studnu. ●

lifestyle

Do banky po červeném koberci

Začátkem března představila Raiffeisenbank nový koncept privátního bankovníctví pod značkou Friedrich Wilhelm Raiffeisen. Pro koho je služba určena a co vlastně může privátní bankéř nabídnout, nám poví **Petr Vitásek**, výkonný ředitel Raiffeisenbank.

Služby privátních bankéřů nabízíte už dlouho. Proč jste se rozhodli aktivněji vstoupit do segmentu privátního bankovníctví právě teď?

Máte pravdu, tuto službu skutečně nabízíme delší dobu. Pro aktivní přístup jsme se rozhodli, protože v privátním bankovníctví vidíme velký potenciál. Věříme, že celý segment bude v následujících letech nejrychleji rostoucí oblastí bankovního trhu. Do pěti let chceme patřit mezi tři největší banky, které tuto službu nabízejí.

Myslíte si, že je u nás dostatečně velká skupina obyvatel, kteří na tuto službu dosáhnou?

Ano, protože česká společnost postupně bohatne. Podle našich odhadů české privátní banky momentálně obsluhují jen asi 20 % ze všech aktiv, které by pod správou privátních bankéřů mohly být. Zbývající část je buď v českých bankách mimo privátní segment, nebo v zahraničí. Vidíme proto na trhu velký potenciál.

Můžete uvést příklady?

Po 20 letech podnikatelského boomu nyní mnoho podnikatelů dospělo do bodu, kdy už se svým firmám věnovat nechťejí a rozhodnou se je prodat nebo přenechat svým potomkům. Pak by jejich cesta měla vést k privátnímu bankéři. Další skupinou jsou manažeři, kteří působili v zahraničí a nyní se vrací do Česka. Tyto služby možná využívali v zahraničí a nyní budou správu svého majetku chtít svěřit místní bance. Zdaleka ne poslední skupinou jsou manažeři nebo odborníci, kteří si ve svém oboru vybudovali úspěšnou kariéru, např. advokáti, finanční ředitelé. Privátní bankéř znamená přidanou hodnotu také pro úspěšné sportovce či umělce. To samozřejmě není vyčerpávající přehled potenci-

álních klientů, pouze několik příkladů. Obecně jsou naše služby určeny pro klienty s majetkem v bance přesahujícím 10 milionů korun.

Co vlastně můžeme od privátního bankéře čekat?

Nadstandardní přístup ke správě majetku, samozřejmostí je absolutní diskretnost. Nabídneme vám produkty šité na míru, které plně respektují vaše potřeby, aktuální životní situaci a přístup k riziku. Na tyto speciální produkty nedosáhne každý, jsou vhodné až od určité výše majetku. Např. některé investiční možnosti jsou dostupné od určitých minimálních investic a menší objem prostředků není možno efektivně a zodpovědně rozložit. Privátní bankéř ale není jen investorem, umí řešit také speciální potřeby financování. Kromě toho, že vám navrhne, jak financovat nadstandardní vzdělání vašich dětí, umí vám také poradit při výběru školy. Podobně poradí s investicemi do nemovitostí či umění. Váš bankéř by vám měl také k dispozici nepřetržitě a umět vyřešit vaše požadavky i v nestandardní čas.

V čem jsou vaše služby jiné, v čem se lišíte od konkurence?

V porovnání se zahraničními správci majetku je naší velkou výhodou regionální přítomnost. Známe tento trh, sledujeme aktuální situaci a každou změnu či trend umíme promítnout do nabídky pro naše klienty s ohledem na jejich investiční profil. Jsme skutečnými experty na trh střední a východní Evropy a našim klientům nabízíme převážně produkty z tohoto regionu. Nehrajeme si na něco, čím nejsme. Pro investice v regionech jako je Asie nebo Severní Amerika proto odkazujeme na osvědčené investiční společnosti, které se na daný region specializují.

Petr Vitásek (37)

Na pozici výkonného ředitele Raiffeisenbank pracuje od roku 2010. Před nástupem do Raiffeisenbank působil sedm let jako konzultant ve švýcarské pobočce poradenské firmy McKinsey&Company v Curychu, kde se věnoval především strategickým, provozním a organizačním problémům švýcarských bank. Během svého působení v McKinsey působil Petr Vitásek v bankách po celém Švýcarsku, zejména v Curychu, Ženevě, Luganu; má ale i mezinárodní zkušenost z působení v Londýně, New Yorku i Singapuru, Moskvě a středním východě. Před svým působením v McKinsey se věnoval bankovníctví v Curychu a finanční restrukturalizaci průmyslových podniků. Více informací o privátním bankovníctví najdete na stránkách www.fwr.cz

Naši strategii je tzv. otevřená architektura, nenabízíme pouze produkty Raiffeisenbank, ale i dalších externích partnerů. Důležitý je pro nás dlouhodobý vztah s klientem a jeho spokojenost, proto mu nabídneme vždy to, co je pro něj v danou chvíli nejvhodnější.

Snese české privátní bankovníctví srovnání se zahraničím? Máte dlouholeté zkušenosti ze Švýcarska, myslíte, že tam mohou klientům nabídnout více?

Právě díky zkušenostem svým a celého týmu víme, jak má privátní bankovníctví vypadat. Klienti se mohou spolehnout, že naše služby se těm zahraničním vyrovnají. Díky členství v exkluzivním klubu skupiny Raiffeisen Bank International mohou klienti privátního bankovníctví očekávat stejně vysoký standard služeb v rámci celého regionu. Navíc se domníváme, že zájem Čechů o umístění peněz např. ve švýcarských bankách v blízké době poklesne, švýcarské banky budou více regulovány a ztratí výhodu dosavadní anonymity. Češi tak nebudou mít důvod odcházet do švýcarských bank jen kvůli anonymitě, pokud na českém trhu dostanou stejnou kvalitu služeb. A právě to je naším cílem. ●

NEWCONNECT

– CESTA K RŮSTU

Obrací se na vás vaši klienti o radu, jak zajistit financování dalšího rozvoje? S tímto problémem se po úspěšném rozjezdu začne za nějakou dobu potýkat řada firem. Potřebují zdroje pro další expanzi, rozšíření na další trhy či produkci nových produktů. Kromě bankovních úvěrů, business andělů či venture kapitálu jim můžete nyní poradit využít možnost upsat část akcií své firmy na alternativním trhu Varšavské burzy s názvem **NewConnect**.

Tento trh pomáhá malým a středním firmám s vysokým potenciálem růstu získat finance potřebné k dalšímu rozvoji. Se vstupem na něj může firmám výrazně pomoci společnost CMS ProAlfa, autorizovaný poradce trhu NewConnect. Jak? Na to odpovídá **Bogusława Skowroński, ředitelka společnosti CMS ProAlfa.**

Jaké možnosti obecně má podnikatel, chce-li expandovat?

Jednou z možností jsou již zmiňovaní business andělé (business angels). Ti mají volné zdroje a rozhodují se, do jakých projektů je umístí a podpoří je i svými zkušenostmi (know-how). V českých zemích však k podnikatelům „přilétají“ velmi sporadicky. Nadějnější může být bankovní úvěr, pokud má firma za sebou dobré výsledky, ovšem každý podnikatel zná často velmi tvrdá pravidla bank a ví, že musí očekávat vyšší stupeň kontroly a vysoké záruky. Existují ale i jiné cesty. Jednou z nich jsou fondy venture kapitálu. Ty ovšem mají nejen vysoká očekávání na prosperitu a konkurenceschopnost firmy, ale za svůj kapitál požadují obvykle významný podíl ve firmě. Další, a rozhodně velmi zajímavou, cestou ke kapitálu je vstup na burzu.

Ovšem vstup na hlavní parket je velmi náročný a drahý...

Ano, proto přišla v roce 2007 Varšavská burza s novým alternativním trhem NewConnect, který je určen zejména pro malé a střední firmy s potenciálem dalšího růstu. Základní výhodou NewConnect jsou nevelké formální vstupní požadavky, stejně jako méně přísná informační povinnost než v případě centrálního parketu. To se odráží na nižších nákladech úpisu a kótování. Vznikla tak dokonalá platforma financování mladých, dynamických a perspektivních podniků investory, kteří se nebojí vyššího rizika a očekávají nové investiční možnosti s velkým potenciálem růstu.

Jakou roli při vstupu na NewConnect hraje CMS ProAlfa?

Jednou z podmínek pro úspěšný vstup na NewConnect je spolupráce s autorizovaným poradcem jako je naše společnost. Pomáháme společně s procesem příprav k zalistování na tento trh. Připravujeme finanční model firmy a její hodnocení, plán do budoucna,

stanovujeme právní strukturu a strukturu celé transakce apod. Zajišťujeme zájemce ze strany investorů a připravujeme všechny materiály, které jsou nutné k úspěchu debutu. Dbáme striktně na regulérnost činnosti vzhledem k orgánům burzy a burzovního dohledu a dodržování informačních povinností. Po vstupu se společnostmi spolupracujeme po dobu minimálně jednoho roku jejich působení na NewConnectu.

Jaké podmínky musí splnit firma, aby mohla uvažovat o úpisu akcií, a jaké jsou se vstupem spojeny náklady?

Je jich velmi málo. Firma musí být akciovou společností a nesmí být v likvidaci. Nesmí být zakázáno obchodovat s akciemi a musí si vybrat autorizovaného poradce. To je vše. Tedy samozřejmě musí mít potenciál růstu, vizi. Důležitá je strategie firmy a její management, ale to již je na poradci, aby toto ověřil a vstup doporučil. Může jít klidně i o začínající firmu. To byl i případ první české firmy, kterou jsme na trh uvedli.

Jednou z podmínek pro úspěšný vstup na NewConnect je spolupráce s autorizovaným poradcem jako je naše společnost

Co se týče nákladů a poplatků, velmi dobře víme, že malé firmy nemají peněz nazbyt, proto je naše odměna založena na success fee jako procento z upsané ceny. Pak se platí roční poplatek, ale ten není velký. V poměru k objemu peněz, které se firmám daří na trhu získat, je zcela zanedbatelný.

A jak velký podíl akcií musí firma upsat?

To je právě to zajímavé, že velmi malý. Rozhodně je to minorita. Vlastník firmy neztrácí kontrolu nad firmou na rozdíl například od venture kapitálu. Obvykle to tedy bývá kolem 5 – 15 %. Další část může upsat později, když potřebuje peníze pro další expanzi.

Jak velký je v současné době trh NewConnect?

V současnosti je na NewConnect kótovaných 208 společností s obratem téměř

1,7 miliardy eur. Jedná se o společnosti z několika desítek sektorů: stavebnictví, stavebních materiálů, obchodu, elektronického obchodu, informatiky, investic (investiční fondy, brokerské společnosti), médií, realit, ochrany zdraví (produkce léků, ordinace), elektronických i strojních technologií, telekomunikací, finančního poradenství i jiných služeb včetně cestovního ruchu (restaurace, hotely). Pro ilustraci - společnosti, které byly kótovány na burze NewConnect v roce 2010, získaly téměř 187,5 milionů PLN a obrat převyšil 3,5 miliardy PLN, což je trojnásobně více než v roce 2009.

A jak jsou na tom české firmy?

Z České republiky jsou na trhu NewConnect kótovány 3 firmy a všechny na něj přivedla naše společnost. Jsou to dvě firmy z oblasti využívání energie z obnovitelných zdrojů společnosti Photon Energy a BGS Energy a třetí, společnost iCom, je z oblasti vyvíjení mobilních aplikací.

Tržní kapitalizace společnosti Photon Energy se zvýšila od zalistování na burzu NewConnect 5x a tržní kapitalizace společnosti BGS Energy Plus narostla o 170 % od zalistování. A společnost iCom Vision Holding a.s. byla uvedena na trh doslova právě teď, tj. v březnu letošního roku.

A v čem je NewConnect zajímavý pro investory?

NewConnect začínal jako čistě platforma pro individuální investory. Ti zde hledali výjimečný výnos a byli ochotni nést riziko. Tito investoři jsou zde stále, ale nyní zažíváme velký posun, protože na NewConnect nakupuje řada investičních bank, dokonce i penzijní fondy, podílové fondy, asset manažeři. Velké podniky totiž rostou pomalu, takže výjimečný výnos může přinést jen menší úspěšná firma.

My pro naše klienty, kterým pomáháme se vstupem, samozřejmě také vyhledáváme potenciální investory a v České republice spolupracujeme v této oblasti se společností Cyrrus.

Co byste poradila podnikatelům, kteří plánují expanzi a hledají kapitál?

Rozhodně se nebát. Pokud věří své vizi, mají jasný cíl a vidí reálné ve své firmě potenciál, rozhodně by se měli o možnost debutu na NewConnect zajímat. Může to pro ně znamenat třeba splnění jejich „amerického“ snu. ●

Záhřada – to je život

Pohodlné, moderní a nízkoenergetické bydlení v klidné lokalitě s perfektní dostupností do velkoměsta a mnoha službami na dosah ruky? To je právě vznikající projekt Záhřada v Lysé nad Labem, ani ne půl hodiny od Prahy. Třináct bytových domů s takřka 260 byty a obchodní pasáž Záhřada, která poskytne kromě obchodů a pošty také víceúčelový sál, bazén, ordinace a další služby.

Bydlení ve velkém městě je pro řadu lidí příliš hektické a stresující; většinou se ale do menšího města stěhovat bojí - často kvůli zaměstnání, nakupování a hůře dostupným volnočasovým aktivitám. Záhřada přináší v České republice zcela ojedinělý koncept klidného bydlení v krásném prostředí plném zeleně s přáteli na dosah. A protože je umístěna přímo v centru Lysé nad Labem, 5 minut od vlakového spojení do Prahy, a navíc tu vyrostě i Pasáž Záhřada s řadou obchodů a služeb, budou mít noví obyvatelé dostatek nákupních možností i příležitostí k zábavě a odpočinku.

COHOUSING - CO TO JE A K ČEMU JE DOBRÝ?

Developer, společnost MS development, se inspiroval principem cohousingu, tzv. „sousedského bydlení“. Tento koncept vznikl v 70. letech 20. století v Dánsku, odkud se rychle rozšířil do dalších evropských zemí a do Severní Ameriky. Jde o způsob bydlení, který kombinuje osobní nezávislost s výhodami života v užším společenství lidí, kteří se vzájemně znají, své společenství vědomě budují a považují ho za podstatnou součást svého života. To ovšem neznamená, že by sousedé spolu sdíleli více, než si sami přejí. Všechny domácnosti jsou naprosto

samostatné. Obyvatelům je pouze poskytnut prostor pro navazování vztahů a společné aktivity. V projektu Záhrada je to zelený parter s několika dětskými hřišti a vodní plochou, klubovny v jednotlivých domech, víceúčelový sál nebo Sluneční paluba v obchodní pasáži. „Cizokrajně znějící název cohousing je především praktickým nástrojem bezpečnosti, úspor a optimalizace výdělečné činnosti. Co je lepší? Platit si drahou recepci, nebo se moci spolehnout na svého dobrého souseda? Sousedské služby jsou cenově mnohem výhodnější než nabídka komerčních subjektů. A navíc se při nich potkává poptávka a nabídka pracovních příležitostí,“ vysvětluje Michal Šourek, ředitel společnosti MS development.

PROMYŠLENOST V KAŽDÉM DETAILU

Bytové domy a obchodní pasáž vzniknou, trochu neobvykle podle návrhu čtyř renomovaných architektonických studií: MS architekti, Podlipný Sladký architekti, Jiran Kohout architekti a Projektil. Projekt Záhrada bude celý postaven jako nízkoenergetický. Všechny bytové domy jsou navrženy maximálně ohleduplně a šetrně, takže dosáhnou na průkaz energetické náročnosti třídy A, tedy na nejlepší možné hodnocení. Výstavba celého projektu je rozdělena do pěti etap. První zahrnuje dva bytové domy s kavárnou a dvěma dalšími prostory pro podnikání či práci „doma“, ve druhé se postaví objekt Pasáže a další bytový dům. Celý projekt bude završen v roce 2016. Projekt Záhrada byl promyšlen do posledního detailu. Obyvatele

nebudou rušit parkující auta, protože v podzemních garážích vznikne 350 parkovacích míst. Byty budou realizovány ve vysoké kvalitě a originálním designu. Standard zahrnuje například výběr z několika variant řešení a barevnosti kuchyní včetně vestavných spotřebičů, výběr ze sérií designových koupelen i podlah z přírodního dřeva. K přízemním bytům patří předzahrádka nebo zahrada až o velikosti 200 m². Na balkonech majitelé najdou záhonky pro pěstování bylinek či okrasných květin. Některé byty mají také krby. V projektu je rovněž počítáno se sklepy, sklady a např. i s boxy na uschování kol. Každý bytový dům bude mít klubovou místnost určenou pro hry dětí či setkávání dospělých. Záhrada pamatuje také na seniory či rezidenty se zdravotním omezením. Obsluhované bydlení doplněné o profesionální pečovatelskou službu spolu s ordinacemi lékařů a rehabilitacemi přímo v areálu projektu zajistí spolu s bezbariérovým vstupem do všech objektů maximální komfort.

VÝHODNÉ SLUŽBY ZA PÁR KLIKUTÍ

Projekt Záhrada se snaží všem svým obyvatelům vyjit maximálně vstříc. Proto bude možné si prostřednictvím intranetu rovnou z vlastní kuchyně zajistit jak služby komerční, tak reagovat na nabídku a poptávku mezi samotnými sousedy. A nabídka tzv. domácího asistenta je opravdu pestrá. Pouhých pár kliknutí stačí k tomu, aby se majitel spojil s Centrem služeb, které zalarmuje údržbáře na opravu kapajícího

kohoutku, osloví ochotnou důchodkyni z vedlejšího domu, která si ráda přivydělá žehlením košil, nebo studentku ze sousedního bytu kvůli pohlídání dětí či vyvenčení psa. Domácí asistent snadno a rychle poskytne informace o obsazenosti bazénu, předpověď počasí i programy kin či divadel v Lysé a okolí. Webkamera pohlídá děti hrající si na venkovních hřištích. Systém vyúčtování kdykoli jasně odhalí, kolik stála včerejší objednaná manikúra nebo umytí auta. Rezidenti jistě ocení, že snadno dostupný servis neznamená žádné poplatky navíc, ale bude hrazený podle individuálně spotřebovaných služeb. Drobné poplatky za provoz intranetu navíc v zájmu vlastní životnosti zaplatí komerční subjekty. Každý obyvatel automaticky obdrží kartu Klubu Záhrada, která nabídne velké množství slev u obchodníků v pasáži i v Lysé nad Labem. Klub Záhrada je otevřen všem zájemcům, nejen rezidentům.

V současnosti jsou v prodeji dva bytové domy Jasmin a Modřín z první etapy, jejichž výstavba začne letos na jaře a dokončení je naplánováno na jaro příštího roku. Byty jsou v nabídce již od 33 000 Kč/m² včetně DPH a vztahují se na ně velmi zajímavé akční nabídky. „Kdo se přihlásí v Záhradě k trvalému bydlišti, získá slevu 1,6 % z ceny bytu. Když je kupujícím rodina s dítětem, získává další 1,4 % slevy. Pokud klient přivede nově zájemce, odečteme mu další 1,2 %. Navíc jsme aktuálně připravili zajímavou nabídku pro všechny, kdo se rozhodnou ke koupi do konce dubna,“ uzavírá Michal Šourek. ●

lifestyle

Věžové a terasové domy tvoří elegantně provázaný celek.

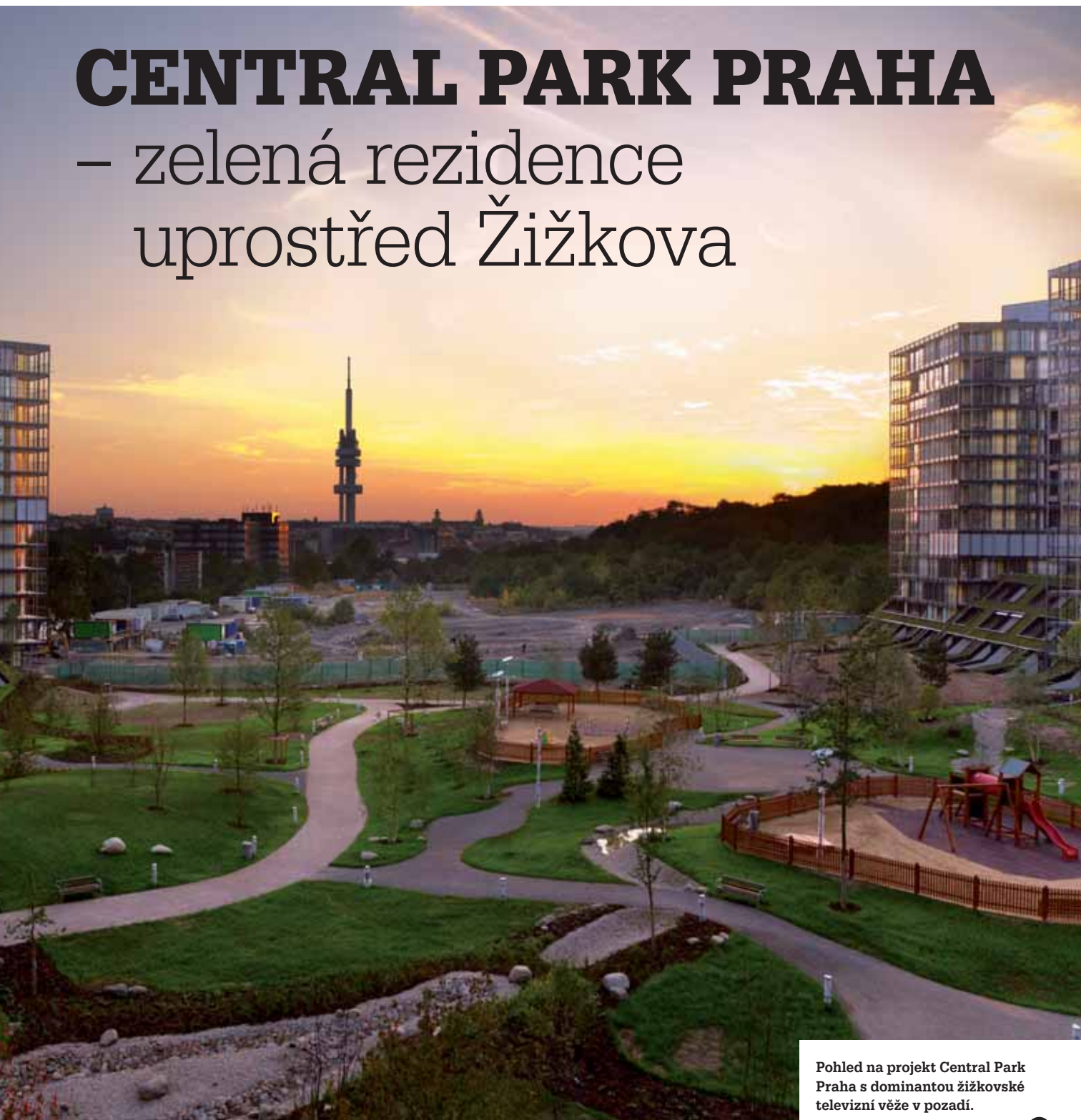
Na dětských hřištích nechybí houpačky, prolézačky ani pískoviště.

Při hledání nového bydlení rozhoduje několik faktorů. Jedním z nejvýznamnějších je cena, následována vhodnou lokalitou, dobrou dopravní dostupností a občanskou vybaveností. Bez zájmu nesmí zůstat ani promyšlená dispozice bytu či domu.

CENTRAL PARK PRAHA

– zelená rezidence
uprostřed Žižkova

Pohled na projekt Central Park Praha s dominantou žižkovské televizní věže v pozadí.

V interiérech dominují kvalitní přírodní materiály.

Čtvrti, které splňují přísná kritéria zájemců a zároveň v nich stojí nové kvalitní projekty, v Praze není mnoho. Za perspektivní městskou čtvrť s nezaměnitelným duchem lze rozhodně považovat Žižkov. K Praze byl připojen v roce 1922, ale vznikl mnohem dříve. Převažují zde činžovní domy z přelomu 19. a 20. století a občas se o této pražské lokalitě hovoří jako o pražském Montmartru. Rozkládá se totiž, stejně jako ta pařížská, na vyvýšenině a ulice jsou často podobně strmé a úzké. Rovněž povahově byla Montmartru v minulosti blízka - plná nočního života, kaváren, barů a umělců. Žižkov si dnes sice stále zachovává svého genia loci, ale zároveň se proměňuje v atraktivní moderní čtvrť, jež se díky dostupnosti centra a množství zeleně stává ideální pro bydlení. Že je opravdu dobrou adresou, dokládá zájem kupců i nová výstavba, která zde vznikala a vzniká.

KOMFORTNÍ BYDLENÍ NA ŽIŽKOVĚ

V nedávné době zde vyrostla nová moderní rezidenční čtvrť Central Park Praha. Nachází se na kopci s výhledem na město i Pražský hrad a v těsném sousedství parku Parukářka. Ideální dopravní dostupnost centra metropole, množství obchodů, služeb a kulturního vyžití zdaleka nejsou jedinými benefity, které bydlení na Žižkově v Central Parku Praha nabízí. Hlavním parametrem při výběru nového domova bývá cena. V tomto ohledu je Central Park Praha mnohem dostupnější, než si řada lidí myslí. Ceny, v nichž je zahrnut také velký sklep a minimálně jedno parkovací stání v podzemí, začínají již kolem 3 milionů korun včetně DPH. Dalším důležitým kritériem je faktor bezpečí. Jeho význam razantně narostl zvláště v dnešní době a přispěl k tomu jistě i baby boom z posledních let, kdy se zvýšil počet rodin s menšími i většími dětmi. Na bezpečí mysleli i tvůrci Central Parku Praha.

Rodiče malých dětí potřebují prostor, kde mohou nechat své ratolesti hrát si bez obav. Přesně takový nabízí soukromý park o rozloze 1,5 hektaru uprostřed projektu. Ten lze navíc využít i pro setkávání s přáteli, pořádání grilovací party na speciálně upraveném prostoru a díky své velikosti i na příjemné procházky. Čipem zajištěná vrátka na jeho konci navíc ústí do rozlehlého veřejného parku Parukářka. Prakticky ve středu města je tak možné relaxovat stejně intenzivně, jako ve volné přírodě mimo metropoli. Pro rodiče větších dětí, které často navštěvují zájmové kroužky, je zase zásadní dobrá dopravní dostupnost. I v tomto projektu obtočí na jedničku. Umístění je ideální jak pro dopravu autem, tak pro cestování městskou hromadnou dopravou. Jen pár minut pěšky od projektu jsou tramvajové i autobusové zastávky a nedaleko také stanice metra A Flóra a Želivského. Central Park Praha tak nabízí bydlení, které rodinám s dětmi vychází maximálně vstříc. V chráněném soukromém

parku je dostatek dětských hřišť. Pocit bezpečí zvyšuje i nepřetržitá ostraha celého objektu. Samozřejmostí jsou veškeré vstupy do objektů i vnitřního parku na čip.

RODINNÝ DŮM V CENTRU PRAHY

Zárukou vysokého uživatelského standardu jsou promyšlené půdorysy rezidencí, které respektují specifika životního stylu a denního rytmu jak rodin s dětmi, tak lidí žijících samostatně či v bezdětném páru. K dispozici jsou nejrůznější varianty bydlení: od studií o velikosti 45 m² až po prostorné pětipokojové rezidence o rozloze 180 m². Vedle jednoúrovňových rezidencí jsou v nabídce i mezonety, duplexy či viladomy s vlastními vstupy a garážemi. Téměř všechny rezidence mají výhled na park Parukářka. Vyšší patra a nejluxusnější penthousy o velikosti až 350 m² v nejvyšším patře věží nabízejí jedinečný panoramatický pohled na Staré Město a na dominantu Pražského hradu. Byty mají navíc terasy po celém svém obvodu, díky čemuž jsou nejen originálně propojeny exteriéry a interiéry, ale obyvatelé mají výhled na většinu světových stran. Velmi atraktivní součástí areálu jsou terasové domy. Ty splňují sen řady městských obyvatel o pohodlném bydlení v centru s výhodami rodinného domu obklopeného zelení. Obdobné příležitosti již na pražském trhu rezidenčních nemovitostí

prakticky neexistují. Mezi charakteristické prvky viladomů patří oddělení hlavního obytného prostoru od intimní části bytu, která je umístěna do vlastního podlaží. Důležitou součástí domu je i soukromá předzahrádka a přímé propojení s garážovým stáním v podzemí. Přestože jsou viladomy zakomponovány mezi věžové domy s rezidencemi, jsou směrem do vnitřního parku před úroveň věží mírně přesunuty a obyvatelům dívajícím se z terasy do parku tak poskytují dostatečný pocit soukromí.

ZELEŇ VŠUDE KOLEM

Pro Central Park Praha je typická „zelená“ architektura, dotvářející a přirozeně prodlužující linii vrchu Parukářka. Zeleň se v rámci projektu stala výrazným kompozičním prvkem, rovnocenným samotné architektuře. Jedním z rysů ojedinělé architektury terasových domů jsou jejich venkovní stěny a střechy, které jsou porostlé travnatým kobercem a mají kontakt se soukromou zahradou a parkem. Husté koberce zahradních rostlin kromě své ekologické a estetické funkce výrazně zpřijemňují kvalitu mikroklimatu domů i celého areálu. Přirozeným způsobem regulují vlhkost, omezují prašnost a celkově změkčují akustiku prostředí.

Architektonický návrh Central Parku Praha je dílem architektů Jaroslava Wertiga, Borise

Redčenkova a Prokopa Tomáška z ateliéru A69, kteří zvítězili v mezinárodní soutěži 27 renomovaných studií. Kvalitní architektura zahrnující atraktivní exteriéry a inovativně řešené interiéry s důrazem na vysoký uživatelský standard byla oceněna i národní cenou Grand Prix 2010 za architekturu v kategorii novostaveb.

PESTRÁ ŠKÁLA SLUŽEB

Nadstandardní provedení všech bytů a domů v Central Parku Praha doplňuje nabídka služeb, zahrnující ostrahu, recepci s nepřetržitým provozem a zajištění drobných oprav v domácnosti. Rezidenti si mohou navíc doobjednat i pestrou škálu dalších služeb od hlídání dětí až po zalévání květin. Vytížení manažeri určitě ocení možnost zajištění čistírny, vyžehlení košil nebo servisu a umytí auta. Cizinci jistě uvítají zprostředkování překladatelských služeb a tlumočení či pomoc s vyřizováním dokumentů. Starším lidem zase mohou pomoci zdravotní sestry a zkušené pečovatelky. Tyto nadstandardní služby vhodně doplňují kompletní servis obchodů, provozoven, restaurací, bank, lékáren a lékařů, škol a školek, které se nacházejí v okolí projektu. Lokalita nabízí i řadu příležitostí k zábavě a kulturnímu vyžití, které ocení zejména singles či mladé páry. Dnešní Žižkov ukazuje, že je pro bydlení opravdu dobrou adresou. ●

Pohled na věžové domy.

HORSKÉ APARTMÁ ve Špindlerově Mlýně:

z apartmánu rovnou na sjezdovku!

Pohled na budoucí
Apartmány Medvědín se
sousedícím lyžařským
areálem Medvědín.

NY MEDVĚDÍN

Společnosti UBM a Multiprojekt Group uvádějí na trh unikátní projekt horských apartmánů ve Špindlerově Mlýně. Projekt s názvem Apartmány Medvědíň se nachází doslova pár metrů od dolní stanice sedačkové lanovky lyžařského areálu Medvědíň.

Objekty s horskými apartmány, jejichž nezaměnitelný architektonický styl pochází ze studia ADNS, jsou citlivě zasazeny do okolní krajiny. Jednopokojové až čtyřpokojové apartmány mají překrásné výhledy na krkonošské hřebeny, sjezdovky Medvědíň a Svatý Petr. Přestože architektura projektu je moderní, respektuje typické místní materiály a prvky, jako je kombinace dřevěné fasády s kamenným obkladem. Architektonické řešení klade důraz zejména na funkčnost interiérů a vysoké realizační standardy. Jmenujme například dřevěné podlahy, dýhované interiérové dveře, sanitární keramiku Laufen a Kaldewei. Sluneční terasy budou vybízet k venkovnímu posezení

a relaxaci. Součástí každého apartmánu je jedno parkovací stání a sklep v suterénu. Maximální pohodlí zajistí hlavní recepce a relaxační zóna pro dospělé a děti. Ceny 108 apartmánů se pohybují od 2,4 mil. Kč za jednopokojové apartmánu o výměře 34 m² až 9,9 mil. Kč za čtyřpokojové apartmánu o rozloze téměř 150 m² (bez DPH). Jednotlivé objekty mezi sebou vytvářejí vnitřní prostor, který bude sloužit k odpočinku i k různorodým sportovním aktivitám. Předpokládané dokončení projektu je plánováno na 2. čtvrtletí roku 2013.

Margund Schuh, ředitelka společnosti UBM Bohemia, k projektu Apartmánu Medvědin uvedla: „Špindlerův Mlýn je díky své široké nabídce celoročních outdoorových aktivit, zejména pak v zimní sezóně, jedno z nejpobulárnějších tuzemských rekreačních středisek. Češi hory milují a Medvědin je pro vyznavače sportu a aktivního životního stylu pojem. Proto jsme přesvědčeni, že navzdory současné ekonomické situaci promítající se i do realitního trhu, si Apartmánu Medvědin své zájemce najdou. Důvodem je především unikátní

lokalita pár metrů od sjezdovky. Pro některé budoucí majitele mohou být apartmány také velmi dobrou investiční příležitostí.“

Apartmány Medvědin vznikají spoluprací společností UBM a Multiprojekt Group. UBM patří k nejrenomovanějším rakouským

developerům. Na českém trhu působí od roku 1992 a mezi realizované projekty patří mimo jiné Rezidence Zvonařka v Praze na Vinohradech či multifunkční projekt Anděl City na pražském Smíchově. Multiprojekt Group je českou developerskou společností, působící na tuzemském realitním trhu od

druhé poloviny 90. let. Mezi realizované projekty patří například administrativní a obchodní komplex BB Centrum Jih v Praze ve spolupráci se společností Passerinvest Group, bytový dům Kolonáda v Mariánských Lázních či bytový dům Kavčí hory na Pankrácké pláni v Praze 4. ●

V LETŇANECH VYROSTOU

energeticky
úsporné ostrovy

Již za několik týdnů bude v pražských Letňanech zahájena stavba zajímavého kancelářského komplexu Office Islands. Název vychází z celkového konceptu projektu, kdy každá z budov bude reprezentovat jeden ostrov a společně pak vytvoří kancelářský celek.

OSTROVY UŠETŘÍ AŽ 30 PROCENT ENERGIE

Díky moderním technologiím a zařízením bude budovám areálu Office Islands umožněno dosáhnout až 30procentních úspor energie ve srovnání se standardními nově budovanými komerčními objekty. „Řada nájemců už má nyní jistá interní pravidla, že musí dbát na přítomnost v zelených budovách. To se týká především mezinárodních firem. Řada poboček zahraničních společností už například nesmí jít díky vnitřním směrnicím do jiných než zelených budov. Podstatná skupina nájemců pak začíná vnímat, že zelená budova jim pomůže významně ušetřit. Kombinace ekologického přístupu a úšetření vedlejších nákladů je něco, na co slyší naprostá většina partnerů, se kterými jednáme,“ říká Peter Noack, jednatel společnosti HOCHTIEF Development Czech Republic.

V celém areálu Office Islands je kladen důraz na použití přírodních a recyklovatelných materiálů. Fasády budov osazeny dřevem z lesů s trvale udržitelným rozvojem, využito bude také například liaporové zdivo či gabionové obklady.

Komplex Office Islands bude disponovat nadstandardním zateplením fasády a izolacemi rozvodů chladu a tepla. Počítá se s využitím tepelných čerpadel a chladicích trámů. Všechny budovy budou vybaveny exteriérovým stíněním s automatizovaným řízením podle oslunenosti jednotlivých fasád a také regulací umělého osvětlení v závislosti na intenzitě denního světla. Pro zavlažování zeleně v areálu bude využit systém retenčních nádrží sloužících k zachycení a následnému využití dešťové vody.

I díky těmto energeticky úsporným opatřením se projekt Office Islands stal držitelem Průkazu energetické náročnosti budovy „A“ a stříbrného stupně precertifikace v systému LEED.

DO PRÁCE NA KOLE

Přímo přes pozemek Office Islands prochází cyklostezka, která je napojena na celopražský systém cyklostezek. Protože jsou součástí projektu také stojany na jízdní kola a zázemí pro zaměstnance, kteří tuto alternativní dopravu budou využívat, nebrání nic tomu udělat při cestě do práce a z práce něco pro své zdraví. ●

Projekt Office Islands byl již od zahájení prvotních příprav koncipován jako energeticky úsporný a šetrný k životnímu prostředí. Pyšní se jak Průkazem energetické náročnosti budovy „A“, tak i stříbrným stupněm precertifikace v rámci systému Leadership in Energy & Environmental Design (LEED).

Za projektem Office Islands stojí zkušený developer HOCHTIEF Development Czech Republic, který má ve svém portfoliu úspěšné projekty, jakými jsou Hadovka Office Park v Praze 6, Technopark Pekařská v Praze 5 a Kavčí hory Office Park a Trianon v Praze 4. Mezinárodní zázemí a další zkušenosti z oblasti realitního trhu získává česká pobočka díky silnému německému koncernu HOCHTIEF, který je jedním z předních mezinárodních poskytovatelů služeb ve stavebnictví.

Soubor šesti moderních kancelářských budov Office Islands, který přinese do Letňan téměř 70 000 m² kancelářských a obchodních ploch, se bude nacházet přímo u stanice metra Letňany, autobusového nádraží a parkoviště P+R. V blízkosti se nachází také napojení na plánovaný vnější pražský okruh, který v budoucnu zajistí vynikající dopravní dostupnost nejen do centra města.

Počáteční písmena šesti zvolených názvů ostrovů tvoří slovo ostrov – „ISLAND“. Jednotlivé ostrovy (Ithaka, Svalbard, Luzon, Andros, Niau a Dalma) reprezentují různorodá podnebí – od studeného, přes mírné, subtropické, až po tropické. Ostrovy, které daly budovám svá jména, jsou na různých kontinentech a byly zvoleny tak, aby architekti mohli při přípravě designu pracovat s tématem či příběhem, který díky ztvárnění v rámci atrií budov a částečně i interiérů dodá na specifičnosti každé jednotlivé budově.

HYUNDAI ix35

– DESIGNOVÉ SUV S RYSY
SPORTOVNÍHO KUPÉ

Kategorie osobních automobilů, pro kterou se vžilo označení SUV (Sport Utility Vehicle), tedy sportovní užitkové vozidlo, zaznamenává v posledních letech nejdynamičtější nárůst oblíbenosti i u českých zákazníků.

Na něm se velmi aktivně podílí také značka Hyundai, svými modely Santa Fe, ix55 a nejnověji ix35. Tento druh automobilů je již delší dobu velmi oblíbený v Americe, a to nejenom díky svým vlastnostem, ale i atraktivnímu vzhledu. Oblíbili si je například hrdinové televizních seriálů, kde nejméně z nich uniká nepřítelům v neznámém černém SUV s tmavými skly; a naopak mnohé hrdinky zase vozí v SUV své děti do školy či za zábavou – ty však zpravidla jezdí v modelech výrazně pozitivnějších barev.

Vozy SUV kombinují výhody terénních automobilů, tedy robustnost, větší světlost výšky a větší vnitřní i zavazadlový prostor, s pozitivními vlastnostmi silničních osobních vozidel – komfortem a snadnou ovladatelností. Navržena jsou pro přepravu jak v městském prostředí, tak v terénu mimo zpevněné pozemní komunikace. Charakteristickým rysem většiny SUV je bezpečnost. Větší kola totiž znamenají zvýšení výšky celého vozu a tím i úrovně, z níž řidič shlíží na vozovku. Má tak přehled a rychleji zahlédne blížící se nebezpečí na silnici. SUV jsou také obecně robustnější a tedy bezpečnější pro posádku vozidla. V porovnání s běžnými osobními

automobily disponují obvykle větším prostorem jak zavazadlovým, tak pro cestující, což zaručuje velký uživatelský komfort.

Představitelem toho nejlepšího, co můžeme dnes v kategorii SUV koupit, je například Hyundai ix35. Designéři v německém Rüsselsheimu umně zkombinovali elegantní vzhled se sportovními rysy i výkony. Výsledkem je tvarově suverénní vůz SUV s vytříbeným charakterem a prvky líbivého sportovního kupé, to vše v převratném fluidním designu. Konstrukteři značky Hyundai kladou u všech automobilů také důraz na špičkovou úroveň bezpečnosti. Mimořádně spolehlivý vůz, jakým je ix35, doplnili mnoha prvky, které výrazně přispívají k maximálně bezpečné jízdě a pomáhají předcházet i zabránovat kritickým situacím. Model ix35 získal v testech renomované mezinárodní instituce Euro NCAP maximální počet pět hvězdiček a stal se tak jedním z nejbezpečnějších SUV na evropském trhu.

Pro případ nehody má připraveny čelní airbagy pro řidiče a spolujezdce a boční i okenní airbagy pro obě řady sedadel. Nárazovou energii velmi účinně pohlcuje struktura podélných nosníků, jejichž průřez se od nárazníku ke kabině postupně zvětšuje. Při intenzivním brzdění se automaticky zapnou výstražné blikáče, které varují řidiče jedoucí za vozidlem a snižují tak riziko nárazu zezadu. Dojde-li k nárazu, vysunou se aktivní opěrky vzhůru a zároveň dopředu, přičemž přenášejí síly sedících cestujících do opěradel, aby se co nejvíce minimalizovalo zranění hlavy a krku. Boční stěny karoserie vyztužuje konstrukce sloupků a dveří, která při převrácení vozu plní i funkci vnitřního ochranného rámu. Také vzadu jsou použity zesílené nosníky a hrdlo palivové nádrže je v zájmu vyšší bezpečnosti umístěno více dopředu.

Mnohé ženy a ne jeden muž jistě ocení funkci asistenta pro rozjezd do kopce, umožňující

plynulé rozjždění nejen v městském provozu. Asistent prodlouží účinnost brzd do momentu přidání plynu, což umožní hladký rozjezd bez nebezpečného couvnutí. Hyundai ix35 má také asistenta i pro sjíždění svahů, který pro změnu umožní udržovat bezpečnou rychlost bez blokování kol při jízdě ze strmého kopce. Samozřejmostí je elektronický stabilizační systém, protiblokovací systém a u verzi 4x4 také elektronicky řízený pohon všech kol. Strašák zvaný parkování je eliminován zadní parkovací kamerou, umístěnou na víku zavazadlového prostoru. Obraz je přenášen na barevný 3,5" LCD displej samostmívacího vnitřního zpětného zrcátka. Bezpečí za jízdy v noci zvyšuje rovněž velmi příjemné, krystalicky čisté zobrazení všech klíčových informací s modrým podsvícením přístrojové desky, využívající technologii SuperVision, které minimalizuje únavu zraku.

Komfort při jízdě podporuje i větší dráha podélného posuvu a vyhívání předních sedadel, či na přání dodávané bezklíčové zapalování, integrovaná navigace i klimatizovaná chlazená úložná schránka před spolujezdcem. Pocit prostornosti kabiny umocňuje dvoudílné panoramatické střešní okno, jehož přední panel lze buď vyklopit, nebo zcela posunout nad zadní. Příznivci

bezclných projížděk krajinou jistě ocení konektory AUX-in a USB, do kterých je možné připojit mobilní telefon, iPod®, nebo jakékoli jiné paměťové médium. Zázitek z oblíbené hudby umocní samostatný digitální zesilovač s 5.1 prostorovým zvukem, dva výškové a čtyři hlavní reproduktory ve dveřích spolu se subwooferem v zavazadlovém prostoru. Hyundai myslí i na peněženky svých řidičů a ochranu životního prostředí. Mezi rychloměrem a otáčkoměrem je umístěn ukazatel „ECO“, což je funkce na podporu hospodárného stylu jízdy. Ekologicky smýšlející řidiči mohou dát přednost vozu ix35 Blue s hybridní technologií Blue Drive. Jezdit tak budou nejčistším SUV ve své třídě.

Na model ix35 se stejně jako na ostatní osobní vozy značky Hyundai vztahuje program 5leté komplexní záruky. V rámci něj mají zákazníci pětiletou záruku na vozidlo bez omezení kilometrů, asistenční službu v rámci EU a bezplatné kondiční prohlídky, v nichž si mohou nechat zkontrolovat stav vozidla mimo pravidelné servisní prohlídky.

Kromě modelu ix35 má Hyundai v nabídce ještě další dva typy vozů SUV – větší Santa Fe a luxusní ix55. Těm, kteří dávají přednost osobním automobilům jiných kategorií či velikosti nabízí Hyundai za výhodné ceny pestrou flotilu dalších modelů. Jedním z nejpobulárnějších vozů je praktický vůz pro rodiny i do města, Hyundai ix20. Spojení populárního hatchbacku s prostorností a flexibilitou vozů SUV v sobě spojuje model i30cw. Novinkou ve flotile značky Hyundai bude koncem letošního jara model i40, uvedený nejprve ve verzi kombi a na podzim pak jako sedan. Již na jaře vyjede z bran automobilky také sportovní vůz Genesis Coupé, v polovině roku pak sportovní kupé Veloster, které se stalo hitem letošního autosalonu v Detroitu. Náročnější zákazníci se mohou těšit na vůz vyšší střední třídy Genesis a opravdovým vrcholem modelové řady bude luxusní limuzína Equus. ●

VALENCIE

– španělské město historické i moderní architektury, citrusových hájů a paelly

Víte, jak vypadá moderní futuristická stavba v podobě žraločího hřbetu? Kde můžete chodit pod hladinou oceánů, aniž by na vás ulpěla jediná kapka vody? Kde jsou ukryta Goyova plátna a svatý Grál? Kde najdete průzračně čisté moře a nejkrásnější písčité pláže v jižní Evropě? Jak se připravuje tradiční paella? Všechny odpovědi a mnohem víc najdete ve Valencii.

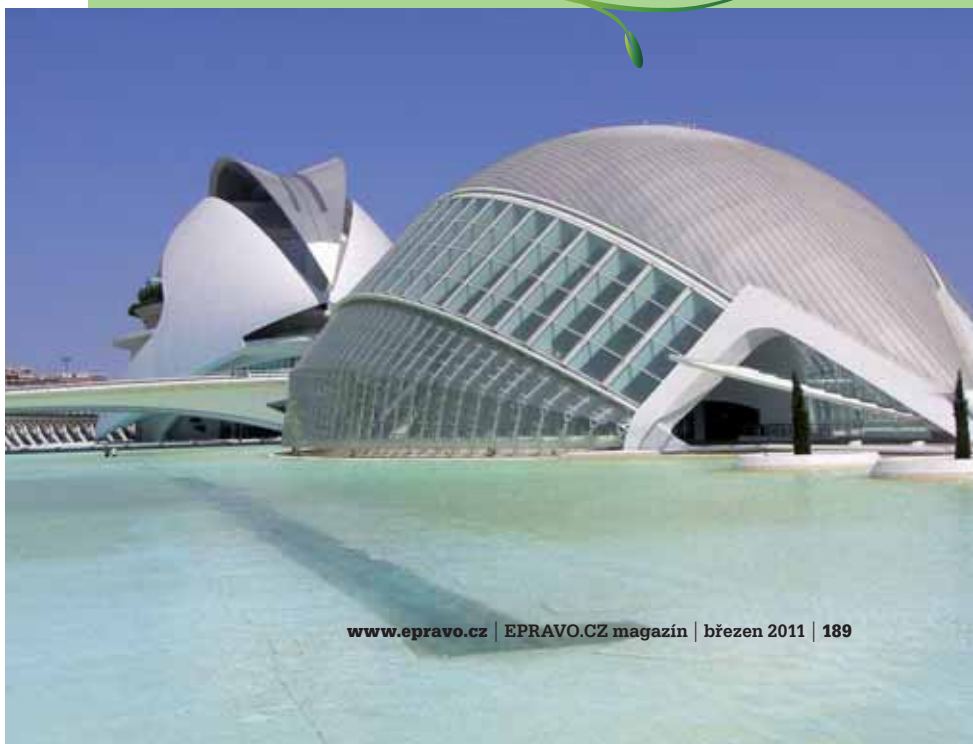

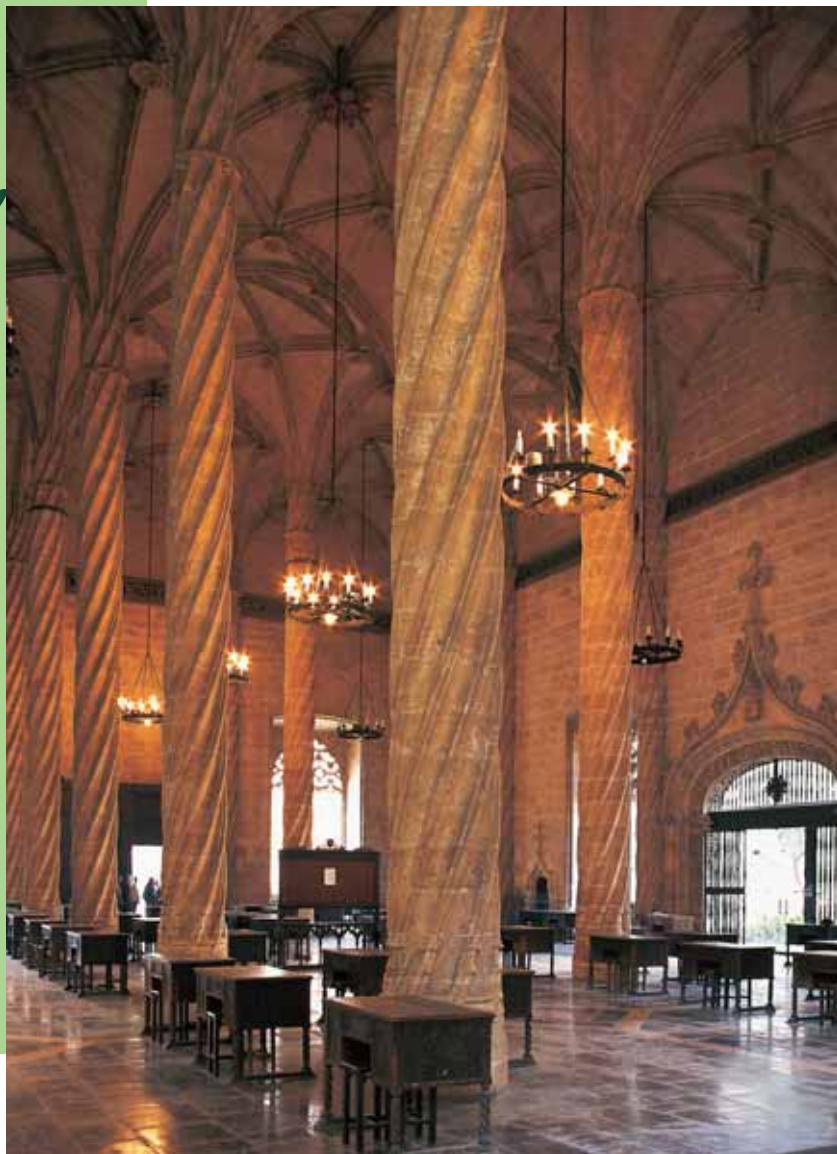
9 KM DLOUHÉ KORYTO ŘEKY, 20 MOSTŮ, ALE PO VODĚ ANI PAMÁTKY

„Musíte poznat naši řeku.“ uslyšíte od našinců, pokud se do Valencie vydáte. Mohutné povodí ale nehledejte. To tam totiž už hezkých pár desetiletí neteče.

Dříve měli místní s řekou jen problémy. Každý podzim se nebezpečně rozvodňovala a brala s sebou tuny bahna, stromy i domy. Po poslední velké povodni se Valencie rozhodla udělat záplavám přítrž a řeku odklonila z města. V jejím korytu pak vznikly hřiště, parky a sportoviště, stezky pro běhání i cyklistické trasy. V parku nejezdí žádná auta. „Plíce města“, jak místní několikakilometrový park v původním korytě řeky Toiry nazývají, patří k vyhledávaným místům aktivního odpočinku a klidné relaxace.

Další raritou, jejíž obdobu v celé Evropě nenajdete, je architektonický počín z dílny Santiaga Calatravy. Ten totiž stvořil v části města tak trochu jiný svět.

Pokud Vás zajímá, jak vypadá město z příštího století, pak navštivte soustavu supermoderních futuristických budov – Město umění a věd. Mezi nejzajímavější budovy patří například Palác umění připomínající lidské oko, nebo stavba v podobě žraločího hřbetu. Součástí komplexu je i největší oceánografický park v Evropě, kde stejně jako v původním prostředí žije 45 tisíc mořských živočichů pěti set různých druhů. Unikátní jsou například měsíční ryby nebo mořští draci. A jak nejlépe poznáte život v oceánu?

Tím že se projdete přímo skrz něj. A protože v komplexu budete procházet hlavně tunely, uvidíte život v oceánu všude kolem sebe. Celý park je navržen jako místo vzdělání a zábavy. Spoustu věcí z vědy, techniky, přírody i umění si můžete navíc vyzkoušet na vlastní kůži.

TAM, KDE NA VÁS DÝCHÁ HISTORIE A DÁVNÁ TAJEMSTVÍ

Být ve Valencii a nepoznat alespoň část z historie, by byla obrovská škoda. Zvlášť některé památky nikde jinde nevidíte. Jsou převážně v samotném jádru města. Ideální výhled na historické centrum budete mít

z věže valencijské dominanty Miguelete – katedrály ze 13. století. Místní jí neřeknou jinak než Míša. K jejím největším pokladům patří i Goyova plátina a alabastrový kalich, nazývaný svatý Grál. Z něho údajně pil Ježíš Kristus při Poslední večeři. Za vidění určitě stojí třeba i secesní Valencijská tržnice, muzeum býčích zápasů, bývalé největší tržiště hedvábí palác La Lonja nebo Muzeum výtvarného umění.

V CITRUSOVÝCH HÁJÍCH ROSTE VALENCIJSKÝ UNIKÁT – KAKI PERSIMON

Okolí Valencie je známé především pomerančovými háji. Pokud kdekoliv v celém Španělsku přijde řeč na pomeranče, začne se vzápětí mluvit i o Valencii. Kromě vynikajících pomerančů tam rostou ale i skvělé mandarinky, citróny a jedna místní specialita – ovoce Kaki Persimon.

Místní rarita vypadá jako velké žlutooranžové rajče. Pochází původně z Číny a Japonska. Do Evropy se dostalo až v 19. století. A právě ve Valencii vznikla unikátní odrůda Kaki Persimon. Město si na svou zvlášť vyšlechtěnou odrůdu dokonce nechalo vystavit patent. Kaki je sladké

nezapomeňte na koku – tradiční chléb s olejem a solí, který byl údajně původním základem slavné italské pizzy. Ochutnat byste určitě měli i místní vína ...

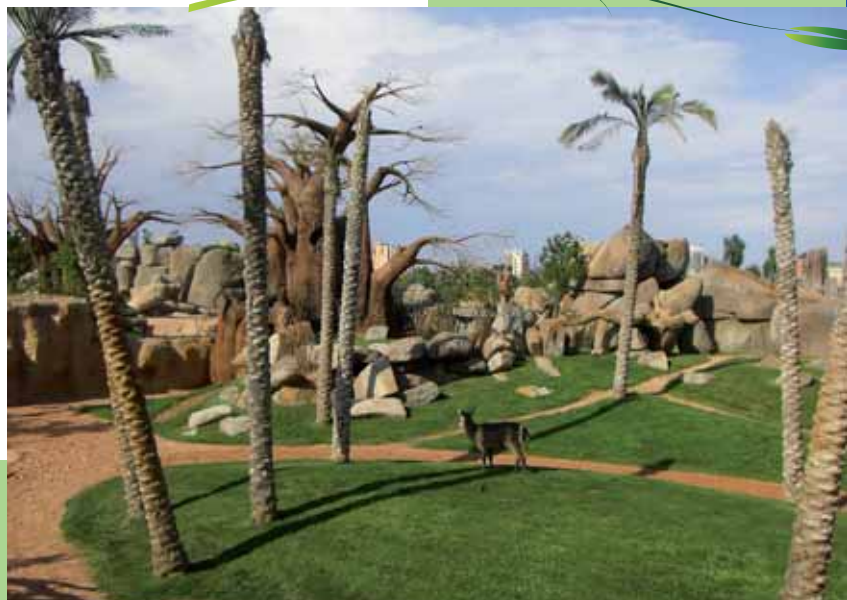
VE VALENCII NENÍ NIKAM PĚŠKY DALEKO

Poté, co se seznámíte s městem, můžete si odpočinout třeba u moře na proslulé pláži Malvarrosa a dát si pravou španělskou siestu. Z centra města to budete mít kousek. Ostatně ve Valencii nikam nepůjdete dlouhou cestu. Nedaleko je třeba i závodní okruh, kde se jezdí Grand Prix Evropy formule 1. Téměř na každém rohu jsou pak kavárny, restaurace a bary, kde je často živo až do ranních hodin. Přesto město patří k jedněm z nejbezpečnějších ve Španělsku.

Ať už se do Valencie rozhodnete podívat na měsíc, týden, nebo třeba jen na prodloužený víkend, určitě vás nezklame. ●

a jí se třeba jako hruška nebo jablko. Ale pozor – pokud u citrusových hájů objevíte Kaki, tak netrhat! Nejen že se tak nestanete sadovými zloději, hlavně byste lahodné plody Kaki nepovažovali za žádnou velkou dobrůtku. Čerstvě utržené Kaki jsou totiž plné tříslovin a neskutečně trpké. Zesládnou až v továrně poté, co jsou na několik hodin uskladněny v uzavřeném prostoru chudém na kyslík. Tam se trpké třísloviny naváží na jiné látky a během pár hodin dostane ovoce sladkou chuť. Pak si Kaki můžete udělat třeba jako dezert.

Co se týče dobrého jídla, je Valencie bezesporu nejslavnější díky tradiční paelle. Ta totiž také pochází z Valencie. Základem je rýže z valencijských polí, tvarem podobná ječmenu, a další suroviny jako je například drůbeží maso, mořské plody a zelenina. Tu pravou paellu poznáte jen ve Valencii. A až budete ochutnávat místní speciality, určitě

Zdroj fotografií:
Turespaña

Poznejte ve Valencii opravdové Španělsko!

Zdroj fotografií: Turespaña

Atraktivní nabídka prodloužených víkendů

Termíny 28. 4. – 30. 10. 2011
(odlet vždy ve čtvrtek a návrat v neděli)

- Hotel Center ****
od 7 590 Kč*
- Hotel Silken Puerta ****
od 7 790 Kč*
- Hotel Westin *****
od 9 090 Kč*

Cena zahrnuje:

letenku Praha–Valencie–Praha (v optimální knihovací třídě), ubytování se snídaní na 3 noci, letištní taxy, bezpečnostní poplatky.

Více na: www.fischer.cz | ☎ 800 12 10 10 |

Hotel **** se snídaní
již od **7 590,-**
konečná cena vč. tax a paliva

Cestovní kancelář

FISCHER

Svět vašich zážitků

* Uvedené ceny jsou na osobu a platí při obsazení pokoje dvěma dospělými osobami.

Je na čase podpořit imunitu

lék Wobenzym® může pomoci i Vám

✓ posiluje oslabenou imunitu
✓ urychluje léčbu zánětů

Problémy s imunitou nás trápí především v průběhu zimy a bezprostředně po ní, kdy je naše tělo výrazně oslabené. Platí to zejména po tak dlouhé a proměnlivé zimě, jaká byla právě letos. Cítíme se unaveni a hrozí nám chřipky a onemocnění dýchacích cest.

Enzymy – režiséři imunitního systému

Medicína už zná několik tisíc různých druhů enzymů, které se účastní všech procesů látkové výměny. Některé z nich také modulují a řídí imunitní systém. Dokáží ho nastartovat a zvýšit jeho obranyschopnost a ve správný okamžik zase dovedou jeho aktivitu utlumit. Enzymy tedy udržují imunitní systém ve zdravé rovnováze.

Wobenzym pomáhá už přes čtyřicet let

Nejznámějším enzymovým lékem je Wobenzym. Ve světě si ho lidé kupují už přes čtyřicet let. Jen v České republice ho každý rok užívá více než sto tisíc zákazníků, mnozí z nich opakovaně. Kdyby si sami neověřili, že jim pomáhá, určitě by se k němu nevraceli. Výhodou Wobenzymu je, že působí komplexně. Příznivě ovlivňuje průběh zánětů, zmírňuje otoky a posiluje oslabenou imunitu. Je vhodný i pro děti, které nejčastěji trpí opakovanými záněty dýchacích cest.

NENÍ ENZYM JAKO ENZYM

Lék Wobenzym obsahuje unikátní směs enzymů, jejíž účinnost je ověřena rozsáhlým vědeckým výzkumem, řadou kontrolovaných klinických studií a více než 40letou léčebnou praxí. Každý enzym a jeho přesně stanovené množství zde má svůj význam. Zvláště cenný je živočišný enzym trypsin, který má výrazný protizánětlivý účinek a zlepšuje hojení. Účinek jiných enzymových směsí může být zcela odlišný.

Tradiční lék z přírodních zdrojů k vnitřnímu užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci. Léčbu dětí konzultujte s lékařem.

www.wobenzym.cz

konzultace na tel.: 267 750 003

MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice

DEN STVOŘENÝ PRO ZMĚNU

Módní dům Blažek uvádí na trh novou kolekci s názvem „**The day**“, určenou pro nadcházející sezonu jaro/léto 2011. Základem kolekce je důraz na maximální pohodlí, měkkost, přirozenost, uvolněnost a ležérní vzhled. Revoluční změnu v kolekci zaznamenávají materiály, ale také stále větší podíl separátních sak a kalhot, které vysloveně vyzývají k volnému kombinování.

Stále oblíbenějšími jsou v kolekcích značky Blažek džíny, a proto se stávají inspirací i pro ostatní typy kalhot. V barvách vede tmavý, téměř „syrový“ denim.

sako 4 990 Kč
pulovr 1 490 Kč
košile 1 490 Kč
kalhoty 1 790 Kč
opasek 1 990 Kč
obuv 4 990 Kč

Krátké bundy jsou inspirovány lodními sporty a motorismem. Pro jejich výrobu byly zvoleny materiály, jež se vyznačují lehounkým třpytem s efektem jemného pomačkání. Jejich velkou výhodou je maximální flexibilita.

**bunda 4 990 Kč
pólotričko 1 490 Kč
kalhoty 1 990 Kč**

Přístupy k pánské módě se neustále mění a právě teď přichází ta jedinečná chvíle mezi starým a novým, ta chvíle ticha a napětí – moment mezi minulostí a budoucností, okamžik překvapení... Den něčím zcela nový, den výjimečný, zkrátka den stvořený pro změnu...

Nová kolekce Blažek je velmi variabilní, překvapivá, ale i praktická. „Jedná se o ideální oblečení pro celý den,“ charakterizuje ji ve stručnosti sám autor, designér Roman Humlíček. „Jarní počasí je typické svou proměnlivostí. Ráno přízemní mrazíky, v poledne, když míříte do restaurace za

dobrým obědem, již slunce příjemně hřeje. Odpoledne začínají přicházet první kapky a vy ze zaměstnání spěcháte, abyste unikli nevlídnému dešti. Přesně pro tento účel jsou určeny krátké jarní bundy inspirované lodními a motoristickými sporty či pláště, tzv. trenčoty, které můžete zcela bez obav složit nebo volně odložit na zadním sedadle auta, aniž by došlo k jejich pomačkání.“ Použité materiály se vyznačují lehounkým třpytem s efektem jemného pomačkání a jejich základní filozofií je maximální flexibilita.

Saka jsou velikým tématem nadcházející sezony. „Díky novému pojetí se opět stávají takovými, jaká jsme si je opravdu přáli vždy mít,“ říká Humlíček, „pohodlnými, elegantními

a univerzálními.“ Lze je kombinovat se vším, od džín s tričkem až po formální košili s kravatou, popř. s vestou. Kouzlo jejich velkého návratu spočívá v měkkém, promyšleném způsobu zpracování s minimem výztuží a výplní a v kvalitních materiálech v originálních úpravách. Sako se opět dostává do přímého kontaktu s tělem, je přiléhavé a musí sedět, aniž by omezovalo. Je lehké a vzdušné, vytváří dojem „svetru“ a jeho hlavními benefity jsou SVOBODA a příjemný POCIT.

Dvoudílné a třídílné obleky Blažek jsou na vrcholu celého systému pánské módy, kterou značka nabízí. Svým klasickým pojetím jsou předurčeny především k formálním

příležitostí. Míru formálnosti však lze nastavit typem použité košile a širokou řadou doplňků. Bez nich, pouze v kombinaci s vhodnou košilí, lze navodit neformální, uvolněný a přitom dokonale elegantní vzhled.

Stále oblíbenějšími jsou v kolekcích Blažek džíny, a proto se stávají inspirací i pro ostatní typy kalhot. V barvách vede tmavý, téměř „syrový“ denim, ale zastoupeny jsou i světlejší odstíny, docílené různými typy oprání, broušení a narušování povrchu pro dosažení autentického vzhledu. A Roman Humlíček doporučuje: „Tmavé džíny je vhodné kombinovat se saky, ty seprané pak nosit k pulovrům a bundám.“

Barvou nadcházející sezony je modrá. Ta přichází ve všech odstínech, od tyrkysové přes blankytnou až po namodralé odstíny holubičí šedi, a objevuje se v kombinacích s přírodními tóny, jako jsou béžová a písková zlatá. Ve vzorování tkanin převažují svěží kára, ale nezapomíná se ani na námořnickým stylem inspirované proužky.

Majitel módního domu Ladislav Blažek závěrem říká: „Naše značka i kolekce jsou neustále v pohybu a otázky typu „proč tohle lidé potřebují, bude je to zajímat, pro koho to děláme“ musí být neustále v popředí našich pracovních myšlenek.“ A dodává k tomu: „Proto se také snažíme rozšiřovat stávající

pánskou řadu ještě o další nové prvky. Před rokem jsme přišli s obuví, kterou jsme aktuálně doplnili ještě o opasky ze shodných materiálů, dezénů i barev. A teď, zcela nově s jarní kolekcí, uvádíme na trh také tašky.“

Kolekce luxusních pánských tašek citlivě koresponduje s nabídkou oděvů. Jsou v ní zastoupeny jak formální business aktovky, tak také ty „trendovější“ z řad city a casual. Vyznačují se vysokou elegancí, netradičním designem a užitnou hodnotou zároveň. Pro jejich výrobu byly vybrány textilní materiály v kombinaci s hovězí kůží z Francie, jež patří mezi ty nejkvalitnější na trhu. ●

Saka lze kombinovat se vším. Od džín s tričkem či pulovrem až po formální košili s kravatou, popř. s vestou. Sako se opět dostává do přímého kontaktu s tělem, je přiléhavé a musí sedět, aniž by omezovalo. Je lehké a vzdušné, vytváří dojem „svetru“.

sako 3 990 Kč
pulovr 1 490 Kč
kalhoty 1 790 Kč

Vhodně zvolená košile bez jakýchkoli doplňků může vytvořit velmi zajímavé a plnohodnotné oblečení.

košile 1 990 Kč
kalkoty 1 990 Kč
opasek 1 990 Kč

pólotričko 1 490 Kč

Mezi tričky převažují oblíbená póla s krátkým rukávem. Ve vzorování se nejčastěji objevují námořnickým stylem inspirované proužky.

taška 2 990 Kč

V kolekci jsou zastoupeny jak formální business tašky, tak ty „trendovější“ z řad city a casual. Pro jejich výrobu byly vybrány textilní materiály v kombinaci s hovězí kůží z Francie, jež patří mezi ty nejkvalitnější na trhu.

sako 4 990 Kč
vesta 1 290 Kč
košile 1 990 Kč
kravata 990 Kč
kalhoty 1 990 Kč
opasek 1 990 Kč

Současná saka jsou pohodlná a velmi praktická. Kouzlo jejich velikého návratu spočívá v měkkém, promyšleném způsobu zpracování s minimem výztuží a vyplní a v kvalitních materiálech v originálních úpravách.

CHARAKTERISTIKA MÓDNÍHO DOMU BLAŽEK

Od svého založení začátkem 90. let se módní dům Blažek snaží o vyplnění mezery na trhu pánské módy. Zaměřuje se především na vysokou kvalitu, precizní zpracování a nadstandardní doplňkové služby.

Pánská móda značky Blažek je nabízena ve čtyřech základních liniích – tzv. Event, Business, City a Casual – doplněných o kolekci módních doplňků a bot.

Dvakrát do roka jsou prezentovány nové kolekce, které jsou nabízeny výhradně ve vlastní síti značkových prodejen. V tuto chvíli mohou zákazníci navštívit 23 prodejních míst v České republice a šest na Slovensku. Individuální krejčovské úpravy a výroba košil na míru jsou nabízeny v celé obchodní síti a patří mezi vyhledávané služby módního domu.

Kolekce vznikají ve vlastním designérském studiu, které vytváří všechny modelové vzory. Kreativní tým přichází pro každou kolekci se zcela novými myšlenkami a přístupy, které odrážejí aktuální módní trendy, představují čisté linie, důmyslné detaily a pro značku tak charakteristickou vysokou kvalitou krejčovského zpracování a nadčasovost. Maximální pozornost je věnována výběru dodavatelů luxusních materiálů, jimiž jsou převážně proslulí italské výrobci.

Značka Blažek je vyhledávána zákazníky, kteří si potrpí na nejvyšší kvalitu a pro něž je důležité vypadat dobře a elegantně.

Barvou nadcházející sezony je modrá, jež se objevuje v harmonických kombinacích s přírodními tóny.

sako 4 990 Kč
tričko 1 490 Kč
kalhoty 1 990 Kč
opasek 1 990 Kč
obuv 4 990 Kč

epravo.cz

BLAŽEK PRAHA a. s.

Ortenovo náměstí 16, 170 00 Praha 7
- Holešovice

www.blazek.eu

pulovr 2 490 Kč
kalhoty 1 990 Kč
taška 4 990 Kč

lifestyle

**Pro nadcházející
sezonu přichází
módní dům Blažek
s úplnou novinkou
- kolekcí tašek, která
citlivě koresponduje
s nabídkou oděvů.**

plášť 5 990 Kč
košile 1 490 Kč
kalhoty 1 990 Kč
opasek 1 990 Kč
obuv 4 490 Kč

**Trenčkot, lehký plášť, který je ideální do proměnlivého
jarního počasí. Nepromokavý materiál, pevné zapínání,
hluboké kapsy kryté patkou a vysoký límec, který
dokonale ochrání váš krk.**

NEJLEPŠÍ LÉKAŘI V

Barokní zámeček v pražském Veleslavíně je srdcem špičkové kliniky Canadian Medical Care, která byla už pětikrát vyhlášena nejlepším českým zdravotnickým zařízením roku v prestižní soutěži „**CZECH TOP 100**“.

klidném rodinném prostředí

To místo je oázou klidu a pohody v milionovém městě. Autem zajedete přímo do areálu na nádvoří a zaparkujete. Pak vezmete za kliku velkých dveří a vstoupíte do zámku, kde se léčí. Neporazí vás luxus, ale příjemná recepce s velmi vstřícným personálem. Podobné je i druhé pracoviště CMC v moderním areálu The Park na pražském Chodově.

„Pokud nemáte rádi polikliniky s desítkami čekajících pacientů, je právě Canadian Medical Care ta správná volba pro vás. Naši filozofií je osobní přístup,“ říká MUDr. Barbara Taušová, ředitelka CMC, které poskytujete služby pro individuální i firemní klienty už od roku 1995. „Medicína jde stále dopředu, takže dovybavujeme ordinace, kupujeme nová zařízení, která usnadňují vyšetření a zefektivňují diagnostiku. Jsme tak schopni různé výkony a zákroky dělat ambulantně, ale na nejvyšším možném standardu a s nejlepší technikou, jaká je k dispozici, aby pacient nemusel být hospitalizován. Navíc se snažíme mít vše pod jednou střechou.“

Otto Jelinek, mistr světa v krasobruslení z roku 1962, kanadský podnikatel a dlouholetý člen kanadské vlády (1984–93) žije od poloviny 90. let v Praze říká: „Nechodím do CMC proto, že je v názvu Kanada! Jsou tam čeští lékaři a sestřičky, český management, který toto soukromé zdravotnické zařízení vede jako velmi efektivní byznys, ale zároveň s jedinečně lidským přístupem k pacientům. Je to perfektní kombinace. V CMC vás dobře znají, zajímáte je. Takové služby se málokde na světě najdou.“

Dlouhá léta je spokojená se zdravotní péčí v CMC i JUDr. Nataša Randlová z advokátní kanceláře Randl Partners: „Chodím do CMC s celou rodinou. Cítím se tam velice dobře a vždy dostanu výbornou zdravotní péči. Pokud něco v CMC nemohou vyřešit přímo, vždy nám seženou specialistu, který nám pomůže. Samozřejmostí je možnost vždy a vše prodiskutovat. Jako právník mám vždycky desítky otázek, takže tento přístup je pro mne velmi důležitý.“

Pravidelné ambulance u nás mají specialisté z nejrenomovanějších pražských nemocnic a klinik.“

Díky týmu více než sedmdesáti vynikajících lékařů ze všech oborů medicíny a individuálnímu přístupu k dětem i dospělým si Canadian Medical Care za šestnáct let své existence vybuodovalo renomé jednoho z nejlepších českých zdravotnických zařízení. V loňském roce se CMC stalo partnerem společnosti epravo.cz a také partnerem soutěže Právník roku 2010.

OSOBNÍ PŘÍSTUP K PACIENTŮM

V CMC na svého lékaře nečekáte. Schůzka proběhne v předem sjednaném čase. Lékař vás nechá mluvit a pak se dlouho vyptává. Každý svůj úkon doprovází vysvětlením, proč dělá to či ono. Když odcházíte, máte pocit, že jste právě navštívili svého letitého rodinného doktora. Už klid a vědomí, že nejste bezejmenný kus na běžícím nemocničním pásu, téměř uzdravuje. Nebo alespoň povzbudí a zvedne náladu. A o to jde – osobní přístup a vysoká profesionalita je filozofií CMC. ●

NOVÉ ČLENSKÉ PROGRAMY

Od počátku letošního roku nabízí CMC větší výběr členských programů pro lokálně pojištěné klienty. Můžete si vybrat od jednooborových až po úzce specializované programy. Vaši lékaři jsou dostupní na telefonu 24 hodin denně včetně svátků a víkendů, samozřejmostí jsou pohotovostní návštěvy doma. Nové členské programy jsou příznivé i cenově. Více na www.cmcpraha.cz

Italiana CASA

DELLA PENNA E DELLA PELLE

MONTEGRAPPA

NERO UNO

Styl téměř staleté řemeslné dovednosti a italské elegance je vtělen do modelu Nero Uno.

Minimalistická jednoduchost s charakteristickými detaily Montegrappa: osmihranné tělo a uzávěr pera, spona uzávěru s malým rotujícím kroužkem. Prvotřídní přírodní pryskyřici v černé barvě doplňují klenotnické kroužky pokovené platinou.

Plnicí pero: 7480 Kč

Roller ball: 5640 Kč

Kuličkové pero: 4990 Kč

Montegrappa
ITALIA

EMBLEMA

Ikona značky Montegrappa reprezentující to nejlepší z italského stylu a know-how. Tělo a uzávěr pera z prvotřídního celuloidu v osmihranném tvaru doplňují klenotnické kroužky a spona z ryzího stříbra.

Kolekce Emblema je k dodání v barevném provedení černá, perlová šedá a mediterian modrá.

Plnicí pero: 10 940 Kč

Roller ball: 9060 Kč

Kuličkové pero: 8290 Kč

GIORGIO FEDON 1919

Prvotřídní materiály, jednoduchost a cit pro módní trendy: to vše se jedinečným způsobem snoubí ve všech výrobcích značky Giorgio Fedon 1919. V prodejně Casa Italiana Vám nabízíme široký výběr stylových osobních doplňků, diářů, klasických aktovek a dámských kabelek a tašek.

GIORGIO FEDON CLASS COCO

Klasická kolekce Giorgio Fedon 1919 Class v provedení kůže s raženým krokodýlím vzorem. Stylová kolekce aktovek, diářů a peněženek je k dostání v barevném provedení černá, bordeaux a cognac.

Aktovka Class-2 Cocco: 14 960 Kč

Příruční taška Class-PB-A4 Cocco: 7640 Kč

Diář Class Agenda M Cocco: 6860 Kč

GIORGIO FEDON
1919

PINEIDER

V roce 1774 otevřel Francesco Pineider svůj první obchod na Piazza della Signora v samotném srdci Florencie.

Obchod stojící naproti Michelangelově soše Davida je již více než 200 let referenčním bodem lidí, kteří mají rádi styl, kultivovanou krásu a vyjímečnou kvalitu vycházející ze staletých zkušeností tradiční rukodělné výroby.

Cena: 21 360 Kč

PINEIDER BOWLING

Exkluzivní kolekce dámských kabelek s jedinečně propracovanými detaily. Jemně žilkovaná teletina v dvoubarevném provedení.

Na obrázku dámská kabelka Bowling Bauletto v barevném provedení bílo - švestková.

Cena: 33 800 Kč

PINEIDER TRIBAG

Stylová dámská taška Pineider Tribag s centrální vnitřní kapsou a samostatnými kapsičkami. Odnímatelný pásek přes rameno, trojstupňové zapínání na přezky lze přizpůsobit vnitřnímu obsahu kabelky. Kolekce kabelek

Tribag z jemně zrnité teletiny je na výběr v barvě švestka, bordeaux a černá.

PIQUADRO

Značka založená v roce 1987 je dnes jednou z nejdynamičtější se rozvíjejících značek v oblasti luxusních business doplňků a cestovních zavazadel. Klasické kolekce doplňují stylové kolekce manažerských doplňků zaměřené na aktivní generaci. Dynamický rozvoj v oblasti designových cestovních zavazadel a kufrů je třetím rokem podpořen partnerstvím Piquadro s týmem Renault F1.

PIQUADRO
tech inside

TIBALDI

TIBALDI - erbovní, dle dochované registrace nejstarší italský výrobce plnicích per, dnes jedna z nejprestižnějších, "haute-de-gamme" značek psacích nástrojů

na světě. Exkluzivní, výhradně limitované edice psacích nástrojů inspirované náměty z italských a světových dějin jsou vyráběny z prvotřídních přírodních materiálů a dekorovány klenotnickými ozdobami ze vzácných kovů a nerostů. Prestiž a výjimečnost značky Tibaldi je podpořena exkluzivní spoluprací se značkami Bentley Motors a Riva v podobě edic psacích nástrojů Tibaldi for Bentley a Tibaldi for Riva.

Cena: 24 900 Kč

TIBALDI FOR BENTLEY CONTINENTAL

Roller ball TIBALDI for Bentley Continental v barevném provedení Sapphire Blue. Tělo a uzávěr pera z leštěného lakovaného hliníku.

Spona a dekorální klenotnické kroužky jsou vyrobeny z paladiem pokovené mosazi. Luxusní dárková kazeta s certifikátem původu pera.

Limitovaná edice 999 kusů per.

K dodání také v provedení plnicí pero a kuličkové pero.

TIBALDI

TIBALDI SMOM

Plnicí pero TIBALDI SOVRANO MILITARE ORDINE DI MALTA z limitované edice věnované Řádu maltézských rytířů.

Uzávěr a tělo pera z ryzího stříbra s ručně vyleptanými ozdobami v podobě středověkého brnění. Spona a dekorální klenotnické kroužky pokoveny 18K zlatem. Ručně malovaný maltézský kříž na těle pera. Limitovaná edice 230 kusů per.

Cena: 102 900 Kč

Spa resort Tree of

V srpnu 2009 otevřelo své prostory nejmodernější lázeňské zařízení v Čechách – luxusní Spa resort Tree of Life. Pro řadu lidí ideální místo – zcela mimo metropoli, daleko od zvědavých očí, obklopeno všudypřítomnou zelení. Nachází se v malebném městečku Lázně Bělohrad, cestou do Krkonoš.

Město Lázně Bělohrad má již 130letou lázeňskou tradici a Spa resort Tree of Life nabízí téměř všechny procedury, které lázeňství zná. Komplexní spektrum procedur provádí zkušený a vstřícný personál po konzultaci s lékařem. Základem bezkonkurenční terapie je slatina, která se těží přímo v lokalitě lázní. Slatinné procedury jsou alfou i omegou termoterapie, neboť její tepelné vlastnosti a složení dokážou, spolu s celým systémem dalších procedur, účinně pomáhat při všech potížích pohybového aparátu a významně zpomalují stárnutí orgánů i pokožky.

Ve Spa resortu Tree of Life bylo investováno i do nejmodernějších technologií v oblasti wellness a beauty. Nenapodobitelné Exotic Spa se zajímavým výhledem na vodní plochu, kruhové římské Laconium i originální Rasulbad spolu s Hamamem Vám dopřeje pocit absolutní relaxace a přenesení Vás do

úplně jiného světa. Výběr procedur je skutečně bohatý. Mezi nejoblíbenější patří především Exilis (tzv. ultrazvukové liposukce), zábaly a masáže, kosmetika, ošetření kaviárem, čokoládou, lávovými kameny i pravým zlatem a mnoho dalších. Velmi lákavý je především Rasulbad s kabinou z ručně vyráběných kachlí a originálním systémem páry a tropického deště kombinovaného s exotickými druhy bahna na ošetření celého těla.

Spa resort Tree of Life nabízí 146 lůžek v 67 velkoryse řešených dvoulůžkových pokojích a šesti luxusních apartmánech, které svou výbavou a úrovní splňují náročné požadavky na standard čtyřhvězdičkového hotelu. Apartmán má velikost třípokojového bytu a je vybaven dvěma koupelnami. Všechny hotelové pokoje jsou situovány na jih a mají balkon s nádherným výhledem na lázeňský lesopark Bažantnice.

Resort nabízí dva prostorné restauranty. Restaurant Vernissage podává snídaně, obědy

Life

a večere formou bufetu. Luxusní restaurant Romantica, s atmosférou pohádek Tisíce a jedné noci, je vhodný především pro romantické večere, rodinné oslavy, svatby, atd. Degustační menu sestavená šéfkuchařem stojí skutečně za ochutnání.

Hotel není určen pouze pro klasickou klientelu, ale zajišťuje i kongresy, firemní akce a romantické svatby. Pro hosty je připraveno velké množství balíčků a programů, ze kterého si vybere skutečně každý.

Přesvědčte se sami, určitě nebudete litovat, stejně jako stovky našich spokojených hostů, kteří se k nám rádi vracejí. ●

Spa resort Tree of Life
 Lázeňská 165
 507 81 Lázně Bělohrad
 tel.: +420 493 767 000
<http://www.treeoflife.cz>
info@treeoflife.cz
 Sociální sítě:
[facebook.com/treeoflife.cz](https://www.facebook.com/treeoflife.cz)
twitter.com/treeoflifecz

Jana Babůrková

Zájem o virtuální kanceláře v Česku roste

Počet českých podnikatelů, kteří využívají služeb poskytovatelů virtuálních kanceláří, se přiblížil 20 tisícům a jejich počet rok od roku stoupá. Uvedla to Jana Babůrková ze společnosti SMART Office s tím, že trh virtuálních kanceláří za loňský rok vzrostl o 13 procent.

Zatímco dříve bylo zřejmé, že využití virtuálních kanceláří není zcela obvyklé, dnes jsou chápány jako standardní prvek podnikání,“ vysvětluje Babůrková.

V České republice je nejvíce virtuálních kanceláří soustředěno v Praze, ale výjimkou již nejsou ani velká krajská města, jako je Ostrava či Brno. Fenomén virtuálních kanceláří používají velmi často podnikatelé nabízející konzultantské služby nebo prodávající své know-how.

Virtuální kancelář je alternativou klasické stálé kanceláře. Firma a její klienti ji mohou využít, kdy potřebují. Společnosti poskytující virtuální kanceláře nabízí zpravidla registrační sídlo nebo využití korespondenční adresy. Běžné je i využití administrativního zázemí a služeb s tím spojených.

„Ceny virtuálních kanceláří v krajských městech začínají na stokorunových částkách.

Centrum hlavního města je o něco dražší, ale přesto je to pouze zlomek toho, co by podnikatelé dali za standardní kancelář,“ připomíná Babůrková s tím, že i mezi podnikateli nabízejícími tyto služby panuje ostrá konkurence. ●

.....
Jana Babůrková
Business Manager
SMART Office

SMART Office & Companies, s.r.o.
www.smart-office.cz
baburkova@smart-office.cz
+420 267 997 764

SMART Office je jednou z nejvýznamnějších společností na trhu v oblasti poskytování prestižních sídel, prodeje předzaložených tzv. ready-made společností a poradenství ohledně zakládání a následné správy společností.

Počet uživatelů virtuálních kanceláří v Česku v roce 2010	
Praha	14627
Brno	1955
Ostrava	2315
ostatní	624
celkem	19521
Zdroj: SMART Office	

Evropská společnost

LEGITIMNÍ MOŽNOST

Od roku 2007 v ČR existuje legitimní možnost, jak zabezpečit podnikání ekonomicky a současně ochránit vlastnictví anonymizací majetku společnosti, aniž by musela být registrována v daňovém ráji. Je jí založení obchodní evropské akciové společnosti (societas europaea, SE). Jde o standardní kapitálovou společnost se základním kapitálem ve výši minimálně 120 tisíc eur. Ten je rozvržen na akcie a každý akcionář ručí jen do výše upsaného základního kapitálu. Evropská akciová společnost se v běžném provozu neliší od klasické formy akciové společnosti. Oproti ní však přináší svým majitelům mnoho výhod, s nimiž se už seznámilo více než 250 společností registrovaných v ČR. Navzdory tomu není v Česku tato právní forma společnosti dostatečně známa. To je vzhledem k možnostem, které vlastníků nabízí, škoda. Mezi hlavní výhody SE patří přesun sídla do zahraničí v rámci Evropské unie, aniž by společnost byla zrušena, a tím i její právní kontinuita. Evropská akciová společnost se pouze začne řídit právním systémem - i daňovým - státu, v němž bude mít nové sídlo. To by českým podnikatelům například umožnilo vybrat si stát, který jim „nabídne“ nejvýhodnější podmínky pro fungování jejich

společnosti, jak pokud jde o daňové zatížení, tak o míru nutné administrativní zátěže.

DALŠÍ VÝHODY

Výhodou SE oproti české akciové společnosti je i flexibilita struktury řízení. Ta umožňuje využívat dvě formy řízení společnosti. Buď dualistickou strukturu - jednočlenné představenstvo i dozorčí rada - nebo monistickou strukturu s tříčlennou správní radou. Obě tyto formy oproti klasickým akciovým společnostem výrazně šetří personální náklady. Další výhodou SE je, že ji lze změnit na národní akciovou společnost ve státě, v němž společnost administrativně sídlí. Proklamované, diskutované, zatracované, ale přece jen pravděpodobné zrušení akcií na majitele akcionáři SE vyřeší přesunem sídla do jiné země, jež tuto formu povoluje. Ve prospěch založení SE hovoří i to, že jde o obchodní společnost s mezinárodním prvkem, kterou lze zakládat na území EU. To s očekávaným vstupem dalších zemí do EU zvyšuje atraktivitu této formy obchodní společnosti. Díky jasně vymezeným způsobům založení SE a pravidlům, které stanovily nařízení a směrnice Rady EU, jsou tyto společnosti důvěryhodné. To je další výhodou, se kterou mohou podnikatelské subjekty počítat.

OCHRANA AKTIVIT

Důvěryhodnost SE zakládá legislativa EU. Ta upravuje nejen podmínky pro založení společnosti - SE lze založit jako holding, fúzi společností, přeměnou akciové společnosti či jako dceřinou společnost - ale i pravidla například vlastnictví akcií. Snahou Evropské komise je, aby se vlastnictví SE stalo prestižní záležitostí. Na základě opatření EU lze očekávat, že při podnikání v unii bude vlastnictví SE vnímáno pozitivněji než například české akciové společnosti s minimálním základním vkladem.

ČR patří společně s Německem mezi lídry v zakládání této právní formy podnikání v EU. Na trhu už je více než 250 fungujících SE společností. Evropskou akciovou společnost lze založit standardním způsobem nebo koupit u specialistů ve formě již předzaložené, takzvané ready-made společnosti.

Vzhledem k turbulentním politickým změnám v zemích EU se jeví forma vlastnictví SE jako jedna z možností, jak legálně chránit podnikatelské aktivity. ●

Ing. Vítězslav Hruška

Business Director SMART Office & Companies

www.smartcompanies.cz

+420 267 799 701, hruska@smartcompanies.cz

Zakládání a prodej společností

- Prodej **ready-made** společností v ČR a dalších 30 zemích světa
- Zakládání společností **“na míru”**
- Nabídka společností s vyšším základním kapitálem
- **Statusový servis** - zajištění správy Vaší společnosti
- **Nominální servis** - poskytnutí osob do statutárních orgánů společnosti

SMART Companies

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smartcompanies.cz • 800 276 278

www.smartcompanies.cz

Pro bono centrum hledá další advokáty

Proč se zapojit

- můžete řešit zajímavé případy z různých oblastí ochrany lidských práv a z různých právních odvětví
- nabízíme prověřenou práci pro ty, kteří pomáhají ostatním (neziskové organizace) nebo jsou bez prostředků (klienti neziskových organizací)
- pro bono práci si vyberete na základě specializace, aktuálních kapacit nebo osobního zájmu

Čeho se nemusíte obávat

- přívalu klientů, kteří bez předchozí domluvy vtrhnou do vaší kanceláře
- povinností převzít nabízené požadavky. Vždy se jedná pouze o nabídku, kterou můžete odmítnout

Kdo jsou naše partnerské advokátní kanceláře

- spolupracují s námi velké mezinárodní právní firmy, větší i menší české advokátní kanceláře a také individuální advokáti
- máme partnery nejen v Praze a v Brně, postupně se zapojují i advokáti z dalších regionů (Ostrava, Frýdek-Místek, Břeclav, Hradec Králové, Tábor, Plzeň...)

Spolupracující nevládní organizace

- spolupracují s námi neziskové organizace, které se věnují například pomoci duševně nemocným, zdravotně postiženým, imigrantům, obětem diskriminace, nemajetným, ochraně životního prostředí, transparentnosti veřejné správy, sociálnímu vyloučení, kultuře, vzdělávání apod.

Co musíte udělat, chcete-li se zapojit

- prostudovat si podmínky fungování Pro bono centra v sekci „Pro advokáty“ na www.probonocentrum.cz
- napsat na email probono@probonoaliance.cz, že máte zájem o spolupráci

Jakékoliv dotazy rádi zodpovíme na emailu

probono@probonoaliance.cz nebo tel.: +420 776 834 534

Mezi advokáty je nemálo těch, kteří pomáhají lidem, kteří by si jinak nemohli právní služby dovolit

Rozhovor s ředitelem Pro bono aliance s Mgr. Vítězslavem Dohnalem

Letos bylo na Právníkovi roku uděleno již druhé ocenění Pro bono advokát roku. Co je cílem udělování této ceny?

Ve spolupráci s organizátory soutěže se tak snažíme upozornit na to, že mezi advokáty je nemálo těch, kteří pomáhají lidem, kteří by si jinak nemohli právní služby dovolit. To je vzkaz pro veřejnost. Mezi advokáty tím chceme současně podpořit chápání pro bono jako normální součásti odpovědného výkonu profese. Jde nám o to, aby advokátů zapojujících se nějakým způsobem do pomoci nemajetným nebo jinak znevýhodněným přibývalo.

Jaké další aktivity na podporu pro bono kromě zmíněného ocenění realizujete?

Nejvýraznější aktivitou s největším praktickým dopadem je zprostředkování bezplatných advokátních služeb pro neziskové organizace a jejich klienty. Od neziskových organizací dostáváme žádosti o zajištění právních služeb a my je pak nabízíme k převzetí spolupracujícím advokátním kancelářím. Zatím se nám daří, za dva a půl roku jsme zajistili právní pomoc pro sto požadavků.

Nemáte obavu, že se advokáti zapojují do vašeho projektu jen kvůli publicitě?

Náš projekt se samozřejmě snažíme propagovat a věříme, že tak dokážeme pozitivně upozornit i na naše advokátní partnery. Na tom nevidíme nic špatného. O dobrých věcech se má podle nás mluvit. Třeba tím inspirováme ke spolupráci i další. Řekl bych ovšem, že se k nám advokátní kanceláře přidávají z různých důvodů a že vždy půjde o kombinaci motivů. Osobně jsem přesvědčený, že prvotní je vždy snaha pomoci dobré věci. Každý z nás potřebuje pocit, že dělá něco smysluplného. Musím

říct, že zatím jsme se nesetkali s tím, že některý z našich partnerů propagaci striktně vyžadoval. Spíše se setkáváme s tím, že o publicitu příliš nestojí.

V kterých oblastech poskytuje Pro bono centrum své služby?

Právní a tematické oblasti, ke kterým se zprostředkované služby vztahují, jsou skutečně rozmanité. Naši advokáti například pomáhají obětem domácího násilí nebo psychicky nemocným, radí lidem zadluženým, zpracovávají rešerše soudních rozhodnutí, pro neziskové organizace sepisují smlouvy a stanovy, připomínají návrhy právních předpisů, zastupují v řízeních týkajících se dětí apod. Nezabýváme se případy trestními (s výjimkou pomoci poškozeným) a obchodním právem.

Nebojíte se toho, že žadatelé mohou váš projekt zneužít?

Pokud jde o neziskové organizace, jejich majetkovou situaci nezkoumáme. V případě právní

pomoci pro klienty neziskových organizací vyžadujeme podepsané čestné prohlášení o příjmech a majetku. Zárukou toho, že se jedná o klienty v nouzi, je pro nás ale hlavně to, že nás o právní servis pro ně požádají neziskové organizace, které jsou s nimi v pravidelném kontaktu.

Zdá se, že se projekt úspěšně rozvíjí. Jak vidíte jeho budoucnost?

My jsme s fungováním projektu opravdu spokojeni. Začali jsme v červenci 2008 s 10 partnerskými advokátními kancelářemi. Nyní jich s námi spolupracuje již více než 30. Každá z nich vyřídí za rok průměrně 2 – 3 případy. Jejich výběr je zcela na vůli kanceláře, závisí na specializaci, momentálních kapacitách, lhůtách pro vyřízení, regionu apod.

Musím říct, že v tuto chvíli nám přibývá požadavků. Neziskové organizace se stále více učí naší služby využívat a hlásí se nám stále další. V podstatě jsme nyní na hraně našich kapacit. Proto by nám velmi pomohlo, kdyby se přihlásili další advokáti, kteří by byli ochotní nám pomoci. Můžeme jim slíbit, že rozsah spolupráce bude vždy zcela v jejich rukou. ●

redakce epravo.cz

Nejčastější problémy

v aplikaci smluv o zamezení dvojího zdanění

Ing. Hana Sedláčková

V lednu 2011 publikovala Evropská komise na svých stránkách souhrnnou zprávu se závěry plynoucími z veřejné diskuze k otázce praktických zkušeností daňových poplatníků s aplikací mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění. Veřejná diskuze probíhala v období od 27. dubna 2010 do 30. června 2010. K dané otázce se mohl vyjádřit prostřednictvím internetové stránky Evropské komise kdokoli se zájmem o danou problematiku.

Účastníci diskuze sdělovali své zkušenosti na konkrétních případech přeshraničních transakcí, se kterými se setkali v rámci svého podnikání či v běžném životě.

Otázky veřejné diskuze byly rozděleny do 3 okruhů, a to na otázky určené poplatníkům daně z příjmů právnických osob, na otázky určené poplatníkům daně z příjmů fyzických osob a na otázky určené profesionálům a dalším zastupujícím osobám z hlediska vymezení jejich pozice vůči zastupujícím entitám. Celkem se veřejné diskuze zúčastnilo 186 příspěvatelů, největší zastoupení měli příspěvatelé z Belgie, Německa a Francie, kteří co do počtu výrazně převýšili účastníky z jiných zemí. Celkový počet evidovaných případů předložených účastníky veřejné diskuze činil 388, z toho 290 případů se týkalo plátců daně z příjmů právnických osob, zbytek případů se vztahoval k dani z příjmů fyzických osob.

Z odpovědí účastníků, kteří se rozhodli do diskuze přispět, vyplývá například skutečnost, že

pouze 4 ze 71 zúčastněných společností nebylo nikdy v konfliktu se správcem daně v souvislosti s řešením otázky dvojího zdanění při přeshraničních transakcích. Jelikož však záměrem veřejné diskuze bylo oslovit právě poplatníky s negativní zkušeností, nelze z tohoto poměru vyvozovat obecné závěry.

Nejčastější oblastí sporu společností se správcem daně byla dle obdržených příspěvků oblast transfer pricingu, tj. stanovení převodních cen mezi spojenými osobami. Jak vyplývá ze zprávy Evropské komise, z 290 příspěvků k této problematice bylo předmětem sporu se správcem daně v dané oblasti 98 těchto příspěvků, tj. 34 %.

V oblasti daně z příjmů fyzických osob byly nejčastějším předmětem sporu určení druhu příjmu, zdanění přeshraničních dividend srážkovou daní a stanovení místa daňového rezidentství.

Ve více než 20 % evidovaných případů činila ve sporných případech výše daně více než 1.000.000 EUR u poplatníků daně z příjmů právnických osob a ve více než 35 % případů nad 100.000 EUR u poplatníků daně z příjmů fyzických osob. V 85 % případů, kdy došlo k rozporům se správcem daně, hledaly společnosti aktivně další prostředky řešení situace dvojího zdanění, nejčastějším způsobem bylo využití řešení případů dohodou (čl. 25 modelové smlouvy OECD). U poplatníků daně z příjmů fyzických osob hledalo aktivně další prostředky řešení situace dvojího zdanění 69 % dotazovaných.

Zpráva identifikuje oblasti, ve kterých Evropská komise shledává na základě obdržených výsledků veřejné diskuze jejich pokrytí smlouvami o zamezení dvojího zdanění jako nedostatečné. Jde zejména o rozsah daní pokrytých smlouvami o zamezení dvojího zdanění (smlouvy obecně nepokrývají např. daň dědickou a daň darovací), oblast třístranných transakcí a transakcí v rámci nepřímých holdingů, nekonzistentnost při interpretaci smluv v oblasti vymezení a zdanění licenčních poplatků, dividend, příjmů podniků a stálých provozoven a v neposlední řadě absence nástrojů umožňujících zajištění včasného řešení sporů mezi poplatníky a správci daně.

Lze souhlasit s konstatováním Evropské komise v úvodu zprávy, že výše uvedená zjištění víceméně odpovídají, a v některých případech rozšiřují, zjištění Evropské komise z roku 2001, která Evropské komise publikovala ve strategickém

dokumentu „Towards an International Market without Tax Obstacles“, dokumentu zabývajícím se otázkou odstranění daňových překážek pro přeshraniční podnikatelské aktivity v rámci jednotného trhu.

Celé znění souhrnné zprávy včetně grafické prezentace výsledků je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách Evropské komise http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm

Během druhého čtvrtletí 2011 plánuje Evropská komise vydat na základě obdržených výsledků strategický dokument, ve kterém navrhne možné způsoby řešení problémových oblastí. Informace o dalším vývoji je možné sledovat prostřednictvím internetových stránek Evropské komise.

Závěrem dodejme, že mezi otevřené veřejné diskuze Evropské komise v současnosti patří např. veřejná diskuze k otázce uplatňování srážkové daně u přeshraničních dividend – problémy a možná řešení. Diskuze bude otevřena do konce dubna 2011 a opět se jí může zúčastnit kdokoli se zájmem o danou problematiku.

V této souvislosti lze jen připomenout, že oblast aplikace smluv o zamezení dvojího zdanění zasluhuje náležitou pozornost již ve fázi strukturování obchodních transakcí. Doporučujeme přizvat daňového poradce se specializací na mezinárodní zdanění již v raném stádiu diskuzí o možných variantách. ●

Ing. Hana Sedláčková
Senior Tax Consultant APOGEO

Koněvova 2660/141

130 83, Praha 3

Tel.: +420 267 997 700

Email: info@apogeo.cz

www.apogeo.cz

APOGEO
audit | tax | valuation | finance

APOGEO je poradenská společnost zabývající se poskytováním komplexních služeb v oblasti auditu, daní včetně mezinárodního daňového plánování, transakčního poradenství, oceňování, zpracování účetnictví a mezd.

facebook

epravo.cz:
Najdete nás na síti FACEBOOK

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI
advokátní kancelář

Advokátní kancelář Dána, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 - Střešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420 233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI
ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepcce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: office@akds.cz
www.akds.cz

KŠD ŠTOVIČEK advokátní kancelář, s.r.o.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

NORTON ROSE

Norton Rose v.o.s., advokátní kancelář

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 257 199 025
Fax: +420 257 199 027
www.nortonrose.com

PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Gallery Myšák
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 506 300
Fax: +420 221 506 301
e-mail: info@schaffer-partner.cz
www.schaffer-partner.cz

Randl Partners

advokátní kancelář
City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

ROWAN LEGAL,
advokátní kancelář s.r.o.

GEMINI Center
Na Pankráci 1683/127
140 00 Praha 4
Tel.: +420 224 216 212
Fax: +420 224 215 823
e-mail: praha@rowanlegal.com
www.rowanlegal.com

WEINHOLD LEGAL, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 335 333
Fax: +420 225 335 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

Rödl & Partner, v.o.s.

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

White & Case advokátní kancelář

Na Příkopě 8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 771 226
Fax: +420 255 771 122
www.whiteacase.com

Legenda CLS pokračuje

Čtyřdveřové kupé od Mercedes-Benz
Servis na 6 let nebo 120 000 km zdarma
www.noveCLS.cz

125! years of innovation

Mercedes-Benz
The best or nothing.

Datové schránky: jednodušší, než jste čekali

Zapomeňte na instalace složitých certifikací,
na neustálé měnění hesla a na potřebu mít po ruce osobní počítač!

Datové schránky jsou nyní díky
portálu Eschranka.eu přístupné ze všech prohlížečů a mobilních
telefonů bez instalace doplňkových modulů.